
THE UNIVERSITY OF MICHIGAN
·LIBRARIES·

HISTORICKÝ ARCHIV

VYDÁVÁ

I. TŘÍDA ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA

PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ V PRAZE.

PÉČÍ

HISTORICKÉ KOMMISSÍ PŘI NÍ ZŘÍZENÉ.

ČÍSLO 31.

POZŮSTATKY KNIH ZEMSKÉHO PRÁVA KNÍŽETSTVÍ OPAVSKÉHO.

DÍL DRUHÝ: DESKY ZEMSKÉ.

V PRAZE.
NÁKLADEM ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ.
1908.

POZŮSTATKY KNIH

ZEMSKÉHO PRÁVA

KNÍŽETSTVÍ OPAVSKÉHO.

VYDÁVÁ

JUDr. JAN KAPRAS.

DÍL DRUHÝ:

DESKY ZEMSKÉ.

ČÁST PRVÁ (1431—1536).

V PRAZE
NÁKLADEM ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ.
1908.

TISKEM ALOISA WIESNERA V PRAZE,
knihtiskaře České Akademie císaře Františka Josefa
pro vědy, slovesnost a umění.

Úvod.

Desky zemské nebo po opavsku knihy zadní tvoří druhou hlavní součást knih zemských knížetství Opavského a doplňují se s knihami předními v jediný celek. Přehled vývoje jich podali jsme v úvodě k prvnímu svazku knih předních (str. XIV.—XVII. a str. XX.), kamž ve příčině té odkazujeme. Zachované knihy deskové začínají rokem 1431 po požáru Opavy, kdy knihy soudní také byly zničeny a nově potom založeny. Přítomný svazek podává čtyři nejstarší knihy desk.

1. Desky zemské první (1431—1447) obsahují dvě pergamenové složky o desíti listech (25 × 32 *cm*) zašité do silnějších desk také pergamenových. Sešit označen zevně chybně „A. 1401". Stránkování staré provedeno tak, že první list, obsahující na prvé straně zápis obnovy (druhá strana jeho je prázdná), neoznačen vůbec, druhý pak označen fol. 1, 2, třetí fol. 3—4 atd. až do fol. 38.

Obsah jeví se spořádán dle let následovně:

rok	čís. zápisu	folio	jméno písaře
1431	1—10	1—11	Mikuláš Zubřický
	12—41		
1432—1436	42—44	11—12	Václav
	46—52	13—15	Mikuláš Zubřický
	54—89	16—24	
	53	15	
1439—1441	90—147	25—34	
1443	148—154	34—35	
	11	4	Tomáš
1446—1447	155—167	35—38	
	45	12	

Dle toho není deskových zápisů z let 1437, 1438, 1442, 1444 a 1445.

2. Desky zemské druhé (1447—1484) skládají se ze tří složek pergamenových o osmi listech (38 x 32 *cm*); číslovaných stran však je pouze 38, neboť posledních 3½ listů je prázdno a podobně i jedna strana listu šestého nepopsána a také nečíslována. Obal tvoří silnější pergamen označený zevně „Anno 1447".

Přehled obsahu:

rok	čís. zápisu	folio	jméno písaře
1447	1—11	1—4	Tomáš
1451	12—29	4—7	
1461	30—43	7—12	
1464	44—77	12—18	Jan z Bělé
1466	134	32	Štěpán z Lukavice
1467	78—83	18—19	
1473	84—95	19—23	
1475—1478	96—144	23—33	Vavřinec Černý
	160	38	?
1483—1484	145—152	33—35	Vavřinec Černý
	153—159	35—38	Jan Renička z Čermnik

Není tedy zápisů z let: 1448—1450, 1452—1460, 1462—1463, 1465 až 1466, 1468—1472, 1474, 1479—1482.

3. Desky zemské třetí (1486—1522) jsou kniha pergamenová o 65 listech (26 x 36 *cm*) vázaná do kůže s vtisknutými ozdobami. Na přední desce umístěny tři znaky, které jsou i uvnitř na listě druhém. První dva listy jsou nečíslované. Z nich první na druhé stránce obsahuje složený znak zemí koruny české s nápisem „Matyáš, král Uherský a Český a markrabí Moravský etc." a pod ním znak hejtmanův s nápisem „Jan Bělík z Kornic etc. hejtman Horní Slezie". Na listu druhém na pravé straně jsou znaky komorníka, sudího a písaře s nápisy „Jindřich Donát z Veliké Polomě, na Nové Cerekvi komorník — Jan Stoš mladší z Chunic na Petříkovách sudí — Jan Renička z Čermnik písař". Na druhé straně druhého folia začíná již text. Staré číslování folií jde však teprvé od listu třetího (fol. 1.) a má 60 folií, při čemž fol. 20. je omylem dvakráte. Poslední dva listy jsou prázdné a nečíslované. Mimo to je řada listů jen částečně popsána na př. 33*b*, 36*b*, 39*b*, 42*b*, 48*a*, 49*a*, 55*a*, 56*ab*.

Obsah v přehledu je následující.

rok	čís. zápisu	folio	jméno písaře
1486—1489	1—23	1*a*—9*b*	Jan Renička z Čermnik
1492	24—33	10*a*—14*a*	
1494	34—44	14*b*—17*a*	
1496	45—63	17*b*—21*a*	
1498	64—78	21*b*—24*b*	
1500—1501	79—88	25*a*—27*b*	
1502—1506	89—108	28*a*—33*b*	Jiřík z Lanšovic
1508—1509	109—113	34*a*—36*b*	
1511—1515	114—150	37*a*—48*a*	
1517—1520	151—178	48*b*—58*a*	
1522	179—187	58*b*—60*b*	

Není tedy zápisů z let: 1490, 1491, 1493, 1495, 1497, 1499, 1507, 1510, 1516 a 1521.

4. Desky zemské čtvrté (1523—1536) jsou pergamenová kniha o 39 listech (27 x 39 *cm*), vázaná do červené kůže s vytlačovanými ozdobami a označením MDXXIIII. Na prvním listě umístěn malovaný znak pánů z Fulsteina s nápisem „Ojíř z Fulsteina a na Bílovci, komorník knížetství Opavského. Léta Božího tisícího pětistého dvacátého třetího". Druhý list je prázdný a opatřen později mylným označením „de anno 1523—1535". Na to následuje 26 číslovaných a popsaných listů. Posledních 11 listů je prázdných.

Obsah jeví se v přehledu:

rok	čís. zápisu	folio	jméno písaře
1523—1531	1—10	1*a*— 3*b*	Jiřík z Lanšovic
	11	3*b*	
	12—30	3*b*—12*b*	Jiřík z Lanšovic
	31—71	12*b*—21*a*	Jan z Brňova
1536	72—83	21*b*—26*b*	Jan Dobeš z Olbramic

Zápisů není z let 1532—1535.

Rychlé vydání tohoto druhého svazku umožněno bylo benevolencí p. presidenta zemského soudu Opavského dra Fischera, jenž na žádost vydavatelovu dal zaslati tuto vydané čtyři knihy k zemskému soudu Pražskému. Za laskavé rady při práci děkuji p. prof. J. Zukalovi v Opavě, p. dvor. rad. J. Čelakovskému a p. dr. J. Novákovi v Praze.

DESKY ZEMSKÉ PRVNÍ.

(1431—1447.)

1. Leta od narozenye syna Bozieho tyssytyeho cztirsteho prvnyeho leta a trzidsateho, po nesczesty ohnye a wyhorzeny miesta Oppawi, gienzz se stalo ten uteri po swatem Jacubie, apostolu Boziem (31. července), a tu y zemske knyhy stare y nowe gsu shorzely, a oswieczene knyeze, knyez Przemek, knyezze a pan Oppawsky pro potwrzenye prawdy a rzadow zemskych kazal gieho Milost psaty, zalozity a zalozil tyto knyhy nowe swemu knyezetstwy, rzadom, prawom a swobodye podle biehu, rzadu a praw czeskich a morawskych s radú, wuoly y prosbú dolepsanich panow, zeman a manow swich, genz su przy tom bili:

urozeni pan Jan z Crawarz a z Gyczyna,
pan Jan Strassky z Czech,
Janak z Tworkowa,
Strus z Raczyna,
Pelhrzym z Czeczowa,
Jan Gyskra z Wssiechowicz,
Hynek Taufalt,
Mstych z Stare wsy,
a Mikolass z Albrechticz, dworzene a sluzebnyczy pana Janowi swrchu psaneho;
pan Gindrzych z Fulsteyna,
Czenyek z Tworkowa;
Hanuss z Wladyenyna,
Mikolass z Wladyenyna,
Mikolass Slewicz z Crawarz,
Gindrzich Koszierz z Litoltowicz,
Dyetoch z Schonwalda,
Otta, Mikolass a Jan, bratrzie z Radunye,
Oldrzich z Hradczan,
Jan a Kygiowecz z Lukawcze,
Jan a Mikolass, bratrzie z Benessiowa,
Zibrzid z Bobolusk,
Wanyek, rzeczeni Trzidsatnik, z Olbramicz,
Hanuss Czrt z Mossczna,
Tasek ze Lhoty,

Waczlawek z Kokor a z Koberzicz,
Jaracz z Branycze,
Gindrzich z Dobroslawicz,
Mikolass Stoss z Posutycz,
Ottyk z Rohowa,
Mikolass, Krzyzkowskeho syn,
a Wanyek z Bohdanow, zemane a manowe oswieczeneho knyezete, knyeze Przemkowy swrchupsaneho. Janek z Biele, mistr Ondrzey ze Zlyna, pisarzy knyeze Przemcowi, a pysarz zemsky a miestsky Mikolass Zubrziczsky, take przi tom byly.

Act fer. quarta ante festum sti Clementis pape (21. list.) in novo castro. Et ibidem fuit electus a domino duce cum consensu omnium, qui interfuerunt, in terre camerarium Johannes de Benessow.[1])

2. (F. 1.) Dotalicium domine Jankonisse.

Stalo se, ze od narozenye syna Bozieho leta tyssityeho cztirsteho dwadsieteho cztwrteho, ten uteri prwy przed sw. Krzyzze powyssienye[m] (12. září) przed Conradem Stossiem z Branicze, komornykem zemskym, Dyetochom z Schonwalda sudym a Samoelem pisarzem zemskym a przed gynymy zemany zemye Oppawske, k tomu zwlascze przywolanym[i], stogie osobnye, urozeni pan Jan z Crawarz a z Gyczyna, z dobrym rozmislem, s plnu radu swich przatel, dobrowolnye wlozil a wepsaty kazal w tito zemske knyhy cztyrzista hrzywen praweho uroczneho a shadaneho platu, dobrich strziebrnich grossow, razu prazskeho, czisla morawskeho, cztyrzi a ssiestdesate grossow za kazdu hrzywnu poczitagicze, we cztyrzech tyssicze hrzywnach razu a czisla swrchupsanich oswieczeney knyeznie, panyey Angnescze, dczerzy oswieczeneho knyezete, knyeze Przemka pana Oppawskeho, swey prawey manzele, a tiech cztyrzista hrzywen takoweho platu wklada a ukazugie k wienney zastawie manzele swey na zbozi panstwie sweho, genzz zalezy w knyezetswy zemye Oppawske nayprwe w miestye w Bielowczy cztyrzidsety hrzywen a trzy hrziwni platu, w miesteczku w Klymkowiczich a w Langnowie puol ssiesty a dwadsiety hrzywen a osm grossuow platu, a na ffoytu tudyezs w Klymkowitich trzy hrzywni platu, we wsy w Radotynye cztyrzi a dwadsiety hrzywen a dwa a patdesate grossow platu, w Albrechtyczich patdessate hrzywen, puolhrzywny a cztyrzy grossie platu, w Buotowitich piet a ssiestdessate hrzywen a gross platu, w Polancze trzynaste hrzywen a cztyrzi a trzidsety grossuow platu, na Stachu tu w Polancze trzy a patdesate grossow platu, a na Martynowi, Wlczkowu synu, tudyez w Polanze puolpata wierdunka grossow platu, we Lhotcze ssiest hrzywen platu a na mlynarzi tudyezs we Lhotcze trzy hrzywni platu bez osmy grossow, a na richtarzy tudyezs, we Lhotcze ssiest grossow platu, w Swynowie puol giedennaste hrzywny a dwadsiety grossow

[1]) Zápis psán na prvním, nečíslovaném listě.

platu, a na richtarzi tudyezs w Swynowie puol hrzywni platu, w Gystebnycze piet a dwadsety hrzywen a piet a dwadsety grossow platu, a na richtarzi tu w Gistebnicze hrzywna platu, w Krasnem Poly sedmnaste hrzywen a cztyrziadwadsiety grossow platu, w Kugiawach cztyrzidsety a puoldewaty hrzywni a puolsedma grossie platu, a na richtarzy tudyezs w Kugiawach cztyrzi hrzywni platu, w Martynowye puol giedenaste hrzywni sedmnaste grossow a cztyrzi halerze platu y s richtarzowim platem, w Pustkowczy puolcztwrty hrzywni patnaste grossow a ssiest halerzow platu, w Stachowiczich puoltrzetye a dwadsiety hrzywen osm a dwadsiety grossow a dwa halerze platu, a na richtarzi tudyezs w Stachowiczich cztyrzi hrzywni platu, a [w] Waltyerzowiczich desset hrzywen a desset grossow platu shadaneho, gmiety a drzety k prawey wienney zastawie menowitye se wssiemy poddacziemy kostelow z wibieranym bernye toho zbozie, se wssiemy lessy, rzekamy, potoky, ribniky, wodamy tekutyemy y netekutyemy, s rybarzy, s lukami, pastwami, pastwisczemy, se wssim prawem a se wssim panstwim toho wyenowaneho zbozie, nicz sobie pan Jan, erbom swym, stupnikom any potomkom prawa, (f. 2.) wlastenstwie neboli panstwie na tey wienney zastawie a na tom zbozy zachowawagie, nez aby to drzala swobodnye bez [z]matkow, zawad, narokow a bez przykazy wssielikake panye Janowich erbow, stupnykow, potomkow a buduczich panow a dyedyczow zbozie takoweho. A k tomu swrchugmenowanemu wienu pan Jan swrchupsany wklada giey manzele swey k prawey wyenney zastawie tu twrz Trzebowicz[1]) k giegiemu prziebitku a bidleny s tiem mlynem a dworem a toho mlyna a dwora[1]) przyslussienstwym a pozitky a s tiemy lessy a potoky a rzekamy, genz k twrzy slussiegy[1]) a przylezzie, aby tu twrz s mlynem, dworem a giegich przyslussienstwim k tyem cztyrzom sta hrzywen platu we cztyrzech tyssicze hrzywnach czisla gyz rzeczeneho take miela a pozywala obiczegiem swrchupsanym, dokudz by giey tiech cztyrzi tyssicze hrzywen grossow czastopsanich uplnye a doczela zaplaczeno nebilo a wydano. Nez kdyz by erbowe, stupnyczy neboli potomkowe panye Janowy manzelcze gieho swrchupsaney tiech cztyrzi tyssycze hrzywen daly a zaplatyly, tehda ma gym toho zbozie, genzz k takowey wienney zastawye drzy zassye postupity bez zmatkow a bez odpori wssielikake. A k takowey swey wienney zastawie knyezna swrchupsana wolila giest sobie porucznikу a formundy oswieczena knyezeta, knyeze Przemka, otcze sweho, knyeze Waczlawa, knyeze Mikolassie, knyeze Wilema, knyeze Arnesta, bratrzie swa, a duostoyneho v buoze otcze, knyeze Conrada, biskupa Wratyslawskeho, ugcze sweho, knyeze Mikolassie a knyeze Waczlawa, knyezata Ratyborzska, stricze swe, a przygymagiczy takowe wienne zastawy. A toho we dsky wkladanye gsu pan Ondrzey z Tworkowa Mikolass z Wladyenyna [poslowe].

[1]) Slova: tw z Trzebowicz, a toho mlyna a dwora, genz k twrzy slussiegy jsou přetržena.

Jakoz swrchupsane wyena wlozenye giest letem od n. B. starssii nezly knyh zalozenye, to se giest proto stalo, aby se to wlozenye tiechto knyh srownalo s tyem listem, genz pan Jan swrchumenowany psaty dal na tezz wyeno, s kterehoz listu slowo od slowa sem giest to wyeno w tito knyhy psano kromye, ze za ten duom w Bielowczy, dwor a mlyn, yakz w listye stogy, zde giest twrz Trzebowicz, dwor a mlyn, lessy a rzeky, kterezz k Trzebowiczy slussie, psano, promyenyeno a swoleno.[1])

3. Congressus fratrum de Wladyenyn cum patruis.

L. od n. B. tyssytieho cztirsteho trzidsateho prwnyeho przed Janem z Benessiowa comornykem, Dyetochem z Schonwalda sudym a Mykolassiem pisarzem zemskym wystupil giest Hanuss z Wladyenyna a stupil se giest Wladyenynem[2]) a Woynowiczy s Hanusskem a s Herbortem, bratranky swymy, a s Mikolassiem, bratrem swym, tak, giest ly ze by Hanussie Buoh neuchowal a gieho erbow, aby to zbozie na gieho bratranky przyslo swrchumenowane; pakli by y tiech bratrankow Buoh neuchowal, tehda to zbozie na Mikolassie gma przygiti. Act in IIII. temporibus circa festum ste Lucie (19.—22. pros.).

4. (f. 3.) Item tudyezs zassie wistupil giest Mikolass z Wladyenyna przed tyemyss urzadnyky a urzadem czelym a stupil se tiem wssiem, czoz pod knyeze Milosty ma, s bratrem swym Hanussiem z Wladyenyna a bratranky swymy s Hanusskem a Herbortem, s syny dobre pamyety nebozczika Herbortowymy, tak, giestli ze by gieho Buoh neuchowal a gieho erbow, aby to zbozie na gieho bratra Hanussie przyslo; pakli by Buoh y Hanussie neuchowal, tehda to zbozie gma na Hanuska a Herbortha bratranky gieho przygity. Act. ut supra (1431 19—22. pros.).

5. Causa Johannis de Pelhrzymow.

L. od n. B. tyssytyeho cztirsteho a trzidsateho prwnyeho przed Janem z Benessiowa comornykem, Dyetochem z Schonwalda sudym a pisarzem zemskym Mikolassiem a urzadem czelym wystupil giest knyeze Milost, knyez Przemek, pan nass milostywy, a kazal psaty a wzdal swoy anfal a napad, genz na gieho Milost sprawedliwie odemrzel, tu wes Wrzesynu s dworem, mlynem, lessy, ribniky y s tym wssiem przislussienstwiem, yakoz ta wes, dwor y mlyn od stara dawna giest w swich hranytiech wysazena a zamezena, Janowi z Pelhrzymow a gieho erbom k giegich dyedyczstwy sprawedliwemu. A take knyeze Milost rzekl, ze giemu to zbozie zprawity chcze a ma pod tym czasem, yakoz w zemy prawo zalezy; pakli by giemu toho w tom czasu nezprawil, ale ma giemu to zassie nawratyty, czo giest od nyeho za to przygial. Act. in IIII. temp. Lucie (19.—22. pros.).[3])

[1]) Zápis je mřežován.
[2]) Vladěninem přetrženo.
[3]) Mřežován.

6. Dotalicium uxoris Czieczowecz.

Stalo se giest, ze od l. n. s. B. ut. s. [1431] przed [uř. jako z. 5.] wistupyw Jan z Czieczowa y kazal psaty a wlozity potczstywey panyey, panyey Manye z Barzicz, manzelcze swey, dwadsiety hrzywen gr. platu swobodneho k prawey wienney zastawye, yakoz rzad a prawo w teyto zemy zalezy, na tyech dwadsiety lanyech a na tey stranye od Trzebowicze w Polancze,[1]) genz Czeczowczowy nebozczik urozeni pan dobre pamyety, pan Beness z Crawarz, sam w swey osobye tyech dwaddsiety lanow a platu swrchupsaneho dal a w tyto knyhy stogie przed urzadem czelym wlozity kazal; a toho wiena swrchupsaneho porucznyty (!) gsu pannye Manyny Zawisska a Gindrzich, bratrzie giegie z Barzicz. Act. in IIII. temp. Lucie (19.—22. pros.).[2])

7. Dotalicium uxoris Wenceslai de Coberzicz.

Stalo se giest l. od n. B. ut supra [1431] pred urzadnyky ut s. [z. 5.], ze wystupiw Waczlawek z Koberzicz, y kazal psaty a wlozity manzelcze swey, panyey Margretye, desset hrzywen gr. platu swobodneho a shadaneho k prawey wienney zastawie a prawemu wienu giegie, yakoz rzad a prawo w zemy zalezy, na tyech dewiety laniech w Koberzitych na tey stranye na lewu ruku od Oppawi gieducze az do krczmy. A takoweho wiena giegie gsu porucznyty, Jan, Gyrzik a Pawel, bratrzie giegie s Chrastelowa. Act. in IIII. temp. Lucie (19.—22. pros.).

8. (f. 4.) Causa Tricesimatoris et fratris sui.

Stalo se [ut s. 1431, z. 5.]. ze wystupil giest knyeze Milost, knyez Przemek, pan nass milostywi y kazal psaty a wzdal swoy anfal a napad, genz na gieho Milost sprawedliwie odumrzel a spadl po smrty nebozczika Pawelczowie a gieho erbow, yakozto Olbramicze a dwor tudyess w Olbramitich a Hylow wesku, s tiem wssiem przyslussienstwim, yakozto od stara dawna giest we wssiech hranityech wysazeno a zamezeno, y s podatyem kostela, nicz sobie tu knyeze Milost any erbom swym panstwie any wlastenstwie pozostawugie, Wankowy a Janowy, bratrziem z Wogietyna, a giegich erbom k giegich sprawedliwemu dyediczstwy; a take gieho Milost rzekl, ze to zbozie Wankowi a Janowi zprawiti chcze prawem a rzadem zemskym; pakli bi gym toho zprawiti nemohl, ale gma giem knyeze Milost a gieho Milosty erbowe zassie nawratyty, czozs giest za to przybial. Act. in IIII. temp, Lucie (19.—22. pros.).[2])

9. Congressus fratrum de Benessow.

Stalo se g. [ut s. 1431, z. 5.] przyssly gsu poslowe od knyeze Milosty, knyeze Przemka, Gindrzich Koszierz z Litoltowicz a Waczlawek z Ko-

[1]) Na rasuře. — [2]) Mřežován.

berzicz a kazaly od knyeze Milosty a gieho Milosti moczy psaty a wlozyty w knyhy zemske, ze knyeze Milost przal a przegie stupku Janowy, Mikulassiowy a Jarosskowy, bratrziem z Benessiowa, tyem wssiem zbozym czozs pod gieho Milosty na pozemskem gmagy, takowie a zeymena, kteryz by z nich nayprwe y swymy erby pomrzel, aby to zbozie gieho wzdy na zywe bratri neboli bratra przysslo. Act. in IIII. temp. Lucie (19.—22. pros.)[1])

10. Dotalicium Dyetochonisse.

Stalo se l. od n. b. tyssietyeho cztirsteho trzidsateho prweho przed Janem z Drahotuss a z Benessiowa komornikem, Dyetochem z Schonwalda sudym, Mikolassiem pisarzem urzadu, a urzadem plnym, ze wistupil Dyetoch z Schonwalda y kazal psaty, wlozyty a wklada potcztywey panyey, panyey Margetye, manzelcze swey, giedenaste hrzywen platu gr. dobrich, strziebrnich, razu czeskeho a czisla morawskeho k giegie sprawedliwey zastawie wienney a prawu wiennemu podle rzadu zemskeho na Jacubowitich a na Hradczanech na tem zbozy. A porucznyty giegie wiena takoweho gsu Mikolass z Wladyenyna a Gindrzyssiek z Cornicz, bratr giegie, a Jan Stoss z Chrastelowa. Act. in IIII. temp. Lucie (19.—22. pros.).

11. Stalo se w ty suche dny o swatey Lucii (18.—21. pros.) a. d. MCCCCXLIII., wistupiw slowutny Gindrzich Falkel z Czochtendorffa przed urzad za Zibrzida z Bobolusk comornika a za Gindrzicha z Diehilowa sudij a za Tomasse zemskeho pisarze a gest wepsati kazal swe zbozie Dobroslawicze se wssim przislussenstwim a panstwim, czoz on tu gma, panie Annie, manzelcze swe, ku prawemu wienu, yakoz zemie Oppawska za prawo gma, az do gegie zywota. A kdyz by umrzela, aby pak to zbozie zase spadlo a przisslo na geho diety a erby. A porucznika uczinil a zwolil Barthosse z Drzkowicz, Girzika z Wisoke a bratra geho Janka.[2])

12. (f. 5.) Dotalicium uxoris Johannis, camerarii tere.

Stalo se [ut s. 1431, z. 5.] wistupil giest Jan z Drahotuss swrchupsany a kazal psaty, wlozyty a wklada potczstywey panyey Offcze z Tyessiowa, manzelcze swe, desset kop platu dobrich, strziebrnich gr., razu czeskeho a czisla k giegie wienney zastawie a prawu wiennemu podle rzadu a obiczegie zemskeho na tey wsy Zawadse y s lessem tyem, genz k tey wsy przyslussie, y tey wsy wssiem prawem, pozitky a przyslussienstwy[m], yakz od stara dawna giest ta wes wysazena a hranitiech swich wilozena. A toho wiena giegie gsu porucznyty Mikolass z Wladyenyna, Wilem Stoss z Albrechticz a Waczlawek z Koberzicz a Gindrzich Koszierz z Litoltowicz. A dokudz bi sweho stawu wdowskeho nepromienyla, aby giei w nyczem przesskazeno nebilo.

[1]) Mřežován.

[2]) Zápis připsán později na prázdné místo. Mřežován.

13. Causa Wicktorini de Schonwald.

Stalo se [ut s. 1431, z. 5.] wistupil giest knyeze Milost, knyez Przemek, knyeze a pan Oppawsky, pan nass milostywy, y kazal psaty a wlozyty ten swoy anfal a napad, genz na gieho Milost sprawedlywie odemrzel po neboziczky panyey Pawlikowey Stossiowey smrty tu v Posutytich na ukazanich lidech sedm hrzywen gr. platu urocznyeho, Wiktorynowy z Schonwalda w sedmdesaty hrzywnach gr., genz gie knyeze Milost sam hotowy s prawa wzal, genz na prawo od nebozczika Pawlika Stossie polozeni bili. Nez wiplatu tiech gistich sedm hrz. platu nebozczika Pawlikowy synowe a giegich erbowe na Wictorynowy neboli gieho potomtyech sprawedliwie magi gmiety. Act. in IIII. temp. Lucie (19.—22. pros.).[1])

14. Congressus Wictorini cum Dietoch.

A tudyess wystupil giest Wicktoryn z Schonwalda swrchupsany y stupil se a moczy tiechto knyh se stupugie s striczem swym Dyetochem z Schonwalda tyemy sedmy hrz. platu, genz giemu knyeze Milost na Posutyczich ukazal, takowye, giestly ze by Wictoryna Buoh prwe neuchowal nezly Dyetocha stricze gieho, aby plnye a czele tiech sedm hrz. platu menowaneho na Dyetocha przysly a odemrzely Act. ut supra (1431, 19.—22. pros.).[1])

15. Causa fratrum sti Spiritus in Oppawia.

Stalo se l. od n. B. ut supra [1431] przed [uř. j. z. 5.], ze wistupil giest Dyetoch z Schonwalda a kazal psaty a w tyto knyhy wlozity giednu hrzywnu uroku a platu rocznyeho na swey wsy Jacubowitzich na wssiem zbozy spolu, kterez on tu drzy, y na Hradczanech, aby ta gista hrzywna tyem giststyeyssij na kazdy rok conwentu k swatemu Duchu wychazela, bratrziem od swrchupsaneho Dietocha a gieho erbow a potomkow budutych na swaty Waczlaw a dawana bila beze wssiech zmatkow. Item druhu hrzywnu gym zapsaty kazal, tudyezs na Jacubowitzich pod knyezaty Ratyborzskymy w knyhy (f. 6) Krnowske. A tyech dwu hrzywen gma gwardian puoldruhe kopi wibieraty na obecne dobre conuentske a puol kopy rozdaty mezi bratrzie a osm grossow zbitecznich gma kazdemu kazateli daty ctyrzy grossie. A za to zadussie tak obchodyty magy: prwy den po swatem Girzi a druhy den prwy po swatem Waczlawie wzdiczky wigilige spiewaty magy o dewiety lettyech, a sycze na kazdy pondyely na kazdu strzedu a sobotu zadussnye mssye czisty gmagy rok od roka a kdyzby toho pochibili, ze tye dwie hrzywnye platu gmagy ten rok mezy obeczne sprostne chude lidy rozdany bity. A take w swrchurzeczenich wigiligiech a mssiech gma prossieno bity za Dietochowich przedczye dussye a za gieho a gieho zeny a dyetek hrzyechy a za panyey Ofczyny hrziechi, scztzye Dietochowy. Act. in IIII. temp. Lucie (19.—22. pros.).

[1]) Mřežován.

16. Dotalicium Kunatisse Stosch.

Stalo se giest l. od n. s. B. tyssytyeho cztirsteho trzidsateho prweho kazal giest knyeze Milost obnowity wieno potczstywey panyey Katherzynye, nebozczika Cunatowie zenye a manzelcze, genz giey muz giegie nebozczik swrchumenowany bil wlozity dal na Brawyney, a ze pany swrchupsana tu wes Brawynu k swey wienney zastawie a prawu wiennemu podle rzadu a obiczegie zemskeho we wssiech hranytiech s plnym, czelym panstwym, pozitky a przislussienstwy we stu a w sedmdesaty hrzywnach to drzety a pozywaty ma podle giegie rozeznanye a pozitku naylepssieho. Przed comornykem Janem z Drahotuss a z Benessiowa comornykem (!), Dyetochem sudym a Mikolassiem pisarzem a urzadem plnym. Act. in IIII. temp. Lucie (19.—22. pros.).[1])

17. Congressus eiusd m.

A tudyess tehoz leta [1431] przed tyemyss urzadnyky [z. 16.] tenz den wistupila swrchupsana pany Katherzyna Cunatowa y stupila se a moczy tiechto knyh stupugie se tyem swym wienem, genz na Brawyney gma, y se wssim tiem, czoz k Brawynemu przyslussye, we stu a w sedmdesaty hrz. s Margrethu Jonowu z Doloplas a dczeru swu milu we wssiem rzadu a prawie, yakoz zemye za prawo ma. Poslowe toho gsu bili Mikolass z Wladye[nyna] a Jan Ottik z Rohowa. Act. ut s. A swrchupsana pany y s swu dczeru wolily sobie porucznyky Taska z Bietowa a Jaracze z Branicze.

18. Causa domini Nicolai et Taskonis de Bietow.

Stalo se [ut. s. 1431] przed [uř. j. z. 16.], ze obnowa se stala o Tyebissow knyezy Mikssiowy z Bietowa a Taskowy tudyezs z Bietowa, ze gym ta wes Tyebyssow giest se wssim prawem, panstwim a pozitky stupena k giegich sprawedliwemu dyediczstwy we wssiech hranitiech, yakozto giest od staradawna wysazeno a wymezeno, a takez sobie obnowugicze wkladagy. Act. u. s.[1])

19. (f. 7.) Dotalicium Margarethe de Bladen in Rohozan.

Stalo se g. [ut s. 1431] przed [uř. j. z. 16.], wistupiw Mikolass z Wladyenyna y kazal psaty a ukazaty, ukazugie potczstywey panyey Margretye, manzelcze swey, giegie wieno swobodne tu na tey wsy na wssiey w Rohozanech y ty wsy przislussienstwi, neskodno a kromye tiech cztir hrz. platu, kterez tu mistr Matyey gma w Rohozanech; a toho wiena giegie gsu poruczniczy Ondrzegiek z Tworkowa, bratr giegie, Czenick a Mikolass z Tworkowa, striczi giegie.[1])

---

[1]) Mřežován.

20. Dotalicium Margarete Johannis de Pelhrzymow.

Stalo se [ut s. 1431] przed [uř. j. z. 16.], wistupyw Jan z Pelhrzymowa y kazal psaty, wklada a wlozil potczstywei panyey Margretye, manzelcze swey, puoldruheho sta hrzywen grossow, tu w Pelhrzymowie na tom dielu, kterizs on tam gma a drzy, y se dworem a natbitem toho dwora k giegie prawu wiennemu podle rzadu zemskeho, a ostatek wiena giey ukazugie piet hrz. platu na Wrzesynye na wssiey wsy. A toho wiena giegie porucznity gsu Hanussiek z Desczneho, bratr giegie, Sigmund a Mikolass z Bietowa, otczym a bratr giegie. Act. in IIII. temp. Lucie (19.—22. pros.)[1])

21. Dotalicium Anne Nicolai de Benessow.

Stalo se g. [ut s. 1431] przed [úř. j. z. 16.], wystupyw Mikolass z Benessiowa y kazal psaty potczstywey panyey Annye, manzelcze swey, puoldruheho sta hrz. gr. tu na wssiem Benessiowie kromie twrzy a na tem ribnicze pod mlynem k giegie swobodney wienney zastawie podle rzadu zemskeho. A toho wiena giegie porucznyty giegie su, Hanuss a Gindrzich bratrzie, Zibrzid z Bobolusk a Czeniek z Tworkowa. Act. ut s. (19. až 22. pros.)[1])

22. Angnesce Hanussii Koszierz de Ziboticz.

Stalo se g. [ut s. 1431] przed [úř j. z. 16.] wistupyw Hanuss Koszierz z Zyboticz y kazal psaty a wlozyty potczstywey panyey Angnesscze, manzelcze swey, sto hrzywen gr. na Kossietyczich s lessem y s tym wssiem, czozs k tomu przislussie, k giegie prawu wiennemu swobodnemu podle rzadu a prawa zemskeho. Porucznity giegie wyna gsu Hanuss a Gindrzissiek, synowe giegie, Czeniek z Tworkowa a Zibrzid z Bobolusk, bratr giegie.

23. (f. 8.) Mlyn Gindrzichow ze Lhoty.

Stalo se g. [ut s. 1431] przed [úř. j. z. 16.] wistupyw Gindrzich s Molkowa y kazal psaty a ukazugie potczstywym bratrziem a conuentu k swatemu Duchu trzy hrzywny gr. platu, puoldruhe hrz. na swaty Gyrzy a puol druhe hrz. na swaty Waczlaw, tu na tom mlynye we Lhotcze a na lukach tudyez we Lhotcze s takowym rozdielem, kdyzby Gindrzich neboli erbowe giegich a potomczy buduczy to splatyty chtieli a penieze hotowy gmiely, tehda za ty penieze s radu conuentsku a przatel ginde trzy hrz. platu, na tak swobodnem a gistem uczinity a ukazaty a swesty magi, kdez by se to conuentu a dobrym lidem naypodobnyessij gisto zdalo. Act. in IIII temp. Lucie (19.—22. pros.).[1])

[1]) Mřežován.

24. Jessko[wa] Lhota.

Stalo se g. [ut s. 1431] przed [úř. j. z. 16.], ze wistupyw Hanussiek Krzypowsky y wzdal a wzdawa tu wesku Jesskowu Lhotu, s tiem wssiem przislussienstwym, yakoz on to drzal a yakz od staradawna k tomu przyslussielo, potczstywey panyey Margrety Procopowey a synowi giegie Jankowi a giegich erbom k giegich diedyczstwi a drzeny wiecznemu. Act. in IIII temp. Lucie (19.—22. prcs.).

25. Dotalicium Wernkonisse.

Stalo se [ut s. 1431] przed [úř. j. z. 16.], ze s wuoly knyeze Milosty obnowila giest sobie potczstywa pany Katherzyna, nyekdy manzelka nebozczikowa Wernkowa Pywczowa, wieno swe, genz giey muzs giegie nebozczik bil wlozil w stare dsky, ssiest hrz. platu k giegie prawu wiennemu swobodnemu tu na Brawantyczich na tem zbozy, kterezs nebozczik Wernek muzs giegie drzal. A toho gsu porucznity giegie Dyetoch z Schonwalda a Marek z Hradczan.[1])

26. Na Brawanticze Otykowim dietem.

Stalo se [ut s. 1431] przed [úř. j. z. 16.], wistupil giest knyeze Milost, knyez a pan nass milostywi, kniez Przemek y kazal psaty, wzdal a wzdawa ten swoy anfal a napad, genz giest na gieho Milost sprawedliwie spadl a odumrzel po smrty nebozczika Werunkowie tu w Brawanticzich wissie a nesskodno wienu panye Katherzyny, zeny nebozczika Wernkowy, Janowi a gynym dietkam Otykowym z Rohowa k prawemu a sprawedliwemu diediczstwi gich a giegich erbom.[1])

27. (f. 9.) Na Posutyczy Pawlikowim Stossiowim dietem.

Stalo se [ut s. 1431] przed [úř. j. z. 16.], wystupyw knyezze Milost, pan nass milostiwi, knyez Przemek y kazal psaty, wzdal a wzdawa ten swoy anfal a napad, genz na gieho Milost spadl a odemrzel po nebozczika Pawlikowey Stossiowey smrty, a giegie wiena puol sedmy kopy platu a dwa grossie tu w Posutyczich na tiech lidech a lanyech, genz to giest gym dobrze swiedomo, a to nesskodno Wicktorynowym sedmy hrz. platu, Mikolassiowy a Jaroslawowy Stossiem a bratrziem z Posutycze k giegich a giegich erbow diediczstwy sprawedliwemu. Act. ut s. (19.—22. pros.).

28. Congressus Jan de Sbisla[wi]cz cum Jesskone de Climkowicz.

Stalo se [ut. s. 1431] przed [úř. j. z. 16.], wystupyw Jan z Bislawicz y stupil a stupugie se s Jesskem z Clymkowicz, striczem swym, Sbysla-

[1]) Mřežován.

wiczy tu wsy a s tiem wssiem, czoz k tomu przyslussie. Act ut s. (19. až 22. pros.).

29. Dotalicium Barbare de Sbislawicz.

Stalo se ut supra [1431] przed urzadniky ut s. [z. 16], wistupyw Gindrzich z Dobroslawicz, ukazal a psaty dal sto a ssiestdesate hrz. gr. k giegie wienu swobodnemu, podle rzadu zemskeho tu na Dobroslawiczich s mlynem, dworem a toho dwora hospodarstwym a natbitem y s tymy kuty, genz nyekdy od Hlczina odkupeny y se wssim tey wsy przislussienstwym, yakoz od staradawna giest wisazeno, panyey Barborze, manzelcze swey. A giestli ze by pany Barbora przezila muze sweho, tehda z toho zbozie dluhy wssieczky platyty gma a plnyty.

30. Congressus Margarete de Lichtnaw in Buohda[now]icz.

Stalo se l. ut s. [1431] przed urz. ut s. [z. 16.], ze z wywodem a wuoly knyeze Milosty obnowila giest sobye potcztywa pany Margretha z Lichtnowa ten stupek, genz po giegie siniech smrty na ny giest przislo a spadlo w Bohdanowiczich, ten dwor s krczmu, mlynem a luku a cztyrzi hrz. platu s tiem wssiem, czsoz k tomu dworu przislussye. Act. ut s. (19.—22. pros.).

31. Debitum Michalkonis Schonwicz.

Stalo se l. ut s. [1431] przed urz. ut s. [z. 16.], ze se giest obnowa stala Michalkowy Schonwiczowy tak, yakoz w starich knyhach stalo, s wuoly a knyeze Milosty kazanym, ze Wlostek dluzen giest Michalkowy Schonwiczowy patdesat hrz. polskych gieho diedicztstwie, a to giemu zapsal a w tito knyhy wlozil na swem wssiem zbozy, kterez tu w Bohdanowiczich gma, w prawy a obiczeyny urok roczny a tak, giestly ze by Wlostek giemu tiech peniez we trzech letech nezaplatil, tehda by giemu gieho urok ukazaty gmiel bi tu w Bohdanowiczich na swich lidech na gistich a stupity giemu tiech lidy w gieho drzenye, a take kdyzby Michalek swym peniezom chtiel, gma Wlostkowy neb gieho erbom cztwrt leta naprzed daty wiedyety.

32. (f. 10.) Dotalicium Angnesce de Coberzicz.

Stalo se [ut s. 1431] przed [úř. j. z. 16.], ze z wlasczy milosty a wuoly knyeze Milosty, knyeze Przemkowu stala se giest obnowa potczstywey panyey Angnescze o giegie wieno, kterezz giey nebozczik muzz giegie bil uczinil a ukazal tu w Koberzitzich na tom dworze [s] dwiema mlynoma, ribniky, lukamy a chrastynamy a wssiem przislussienstwim toho dwora, k giegie swobodnemu prawu wiennemu podle rzadu a prawa zemskeho.[1])

[1]) Mřežován.

33. Congressus cum filio W[enczeslao].

Item tudyez wistupywssy pany Angneska swrchupsana y stupila se giest a moczi tyechto knyh se stupugie tym wienem giegie swrchugmenowanym s synem swym Waczlawem podle obiczegie a biehu zemskeho.[1])

34. Viceversa congressus W[enczeslai] cum matre.

Item tudyess zassie wistupil giest Waczlaw z Koberzicz a stupil se giest a stupugie se zassie tyem wssiem, czoz w Koberziczich gma, s materzy swu, pany Angnessku a sestru swu, pany Dorothu a s Janem a z Brosskem, sestrzenczy swymy.[1])

35. Congressus cum Lipina W[enczeslai] de Coberzicz.

Stalo se [ut s. 1431] przed [úř. j. z. 16.], podle knyh starich a s wuoly knyeze Milosty, genz nebozczik Mikolasch Chlebiczowsky stupil se bil s Lipynu s Waczlawkem z Koberzicz, swagrem swym, ze giemu ten stupek giest plnye obnowen a w tyto knyhy wlozen a mocz plnu gmiety gma.[1])

36. Na Wrzesinku Benessiowskym od mnyssky.

Item stalo se ut s. [1431] przed urzadnyky ut s. [z. 16.], ze jakoz Margretha, nyekdy abatissie sw. Jakuba w Olomuczy, wzdala a wlozila ssiest hrz. platu tu w Wrzesincze bratrom swim, Janowi a Jarosskowi z Benessiowa w takowem rozdyelu, ze giey tiech ssiest hrz. platu widawaty gmiely do giegie zywota a po giegie zywotie, aby tiech ssiest hrz. platu bratrom giegie swrchupsanym ostalo. A toho se giest obnowa stala, ze to giegie wlozenie bratrom gma mocz plnu gmiety.[1])

37. Na Tiechanowicze.

Actum in toto ut s. [1431], ze jakoz Mnyssiek dobre pamyety prodal giest obogie Tyechanowicze we wssiech hranitiech se wssiemy lessy, rzekamy, lukamy, rolemy y se wssiem przyslussienstwim, jakozto sam Mnyssiek drzal, Dyetochowy, gieho erbom, potomkom k prawemu dyediczstwy giegich, yakozto wssie zemy swiedomo giest, a ten kup sobie obnowity a w tyto knyhy wlozity dal Dyetoch a erbom swym y potomkom.[1])

38. (f. 11.) Na Nasile Coszierzowey.

Stalo se ut s. [1431], wystupywssy potczstywa pany Anna Koszierzowa y wlozila giest diel swoy a diediczstwie swe tu w Nasili muzy swemu, Gindrzichowi Kosierzowi.[1])

39. A tudyez zassie Gindrzich Koszierz dal wlozity a wklada manzelcze swey panyey Annye to giste zbozie w Nasili k giegie wienu a dye-

[1]) Mřežován.

diczstwy sprawedliwemu. A k takowemu wienu a diediczstwi wolila giest sobie porucznika pana Gindrzicha z Fulsteyna, Gindrzicha a Hinczika z Dyewczieho. Act. in IIII temp. Lucie (19.—22. pros.)[1])

40. Panyey Czenkowe na Nasile.

Stalo se [ut. s. 1431] przed [úř. j. z. 16.], ze wistupywssy potczstywa pany Margretha, manzelka Czenkowa z Tworkowa, y wlozila giest diel swoy a diediczstwie swe tu w Nasili muzy swemu Czenkowi swrchupsanemu.[1])

41. A tudyez zassie wistupyw Czenek z Tworkowa dal wlozity a wklada manzelcze swey, panyey Margretye, trzi sta hrz. tu giste zassie na Nasili k giegie wienu a dyediczstwy przirozenemu a trzy sta hrz. na Studencze k giegie wienney zastawie a prawu wiennemu podle rzadu zemskeho. A toho wiena sweho wolila giest sobye porucznika pana Fulsteyna z Porzieczie, Hanussie a Mikolassie, bratrzie z Wladyeny[na]. Act. in IIII temp. Lucie (19.—22. pros.)[1])

A tudyez zassie wistupyw Czeniek z Tworkowa dal wlozity a wklada manzelcze swey panyey Margretie to giste zbozie w Nasilij k giegie wienu y dyediczstwy przyrozenemu a k tomu trzi sta hrz. gr. na Studencze k giegie wienney zastawie a prawu wiennemu podle rzadu zemskeho; a toho wiena sweho wolila giest sobie porucznika pana Gindrzicha z Fulsteyna, Hanussie a Mikolassie, bratrzie z Wladyeny[na]. Act. in IIII. temp. Lucie (19.—22. pros.)[1])

42. Stalo sye gest od narozenye Bozieho tyssiczieho cztirsteho trzidsateho druheho przed Janem z Drahotuss a z Benessowa komornykem, Dyetochom z Ssonwalda sudym a Waczlawem pisarzem zemskym, ze wystupil Hartel Tunkel z Ssczityny, zdraw gsa a s dobrym rozmyslem kazal wepsaty a wlozity w zemske knyhi Ssczytynu, Lazcze Mokre s mlynem, s rybnyky, s lessy, s lukamy, s potoky, s rzekamy, s chrastmy y se wssyem przislussenstwym, we wssech gegich hranycziech a meziech, yakoz za staradawna zalozeno gest, niczs sobie any swym erbom zachowagie any pozostawugie, urozenemu Czenkowy z Tworkowa, gemu a geho erbom [k] prawemu dyedytswy pod takowu umluwu, gestli ze by drziewe psany Hartel Tunkl anebo geho erbowe trzsy seth kop w rocze nedali, tehda gemu Czenkowy z Tworkowa a geho erbom gma to zostaty, ku prawemu dyedytswy, a on s tyem muoz uczinyty y nechaty yako swym wlastnym dyedytstwym. A toho gsu poslowe byli Jan z Wrzesyny a Jan z Byslawicz. W ten utery po sw. Dussye (10. června).[2])

43. (f. 12.) Dotalicium Katherine Gindrzisskonis de Dyehilow.

Stalo sye gest od n. s. B. tysyczieho cztirzsteho trzidczateho druheho przed Janem z Drahotuss a z Benessowa komornykem, Dyetochom z Schon-

[1]) Mřežován. — [2]) Mřežován. — Omylem napsán zápis slovně stejně dvakrát.

walda sudym a Waczlawem pysarzem zemskym, wystupyw Gyndrzich z Dyehylowa kazal psaty, ukazal y ukazugie potcztywey panyey Katherzynye, manzelcze swey wlastnyey, wyeno swobodne tu na tey wsy Dyehylowye pyet a dwadtyety a sto hrziwen na tom na wssem, na wsy, na dworze, a, czoz k tomu przislussye, we wssech hranycziech y mezach, nyczs sobye any swym erbom nezostawugicz ku prawemu wyennemu prawu, yakoz Opawska zemye za prawo gma, a s tyem pany Katherzina swrchupsana muoz uczinyty y nechaty. A tu gie pany Katherzina zwolila sobye poruczyky Tassa z Bietowa, Waczlawa z Koberzicz, Falkle a Zigmunda, stricze swe, z Petrkowicz. A poslowe byli gsu urozeny Czenyek z Tworkowa a Gyndrzich Kosyerz z Litoltowicz, purkrabye na Wiksstenye A tho sye stalo w uteri po Lethnycziech. (10. června).[1])

44. Brziezkonis in Pustkowecz.

Stalo sye g. [ut s. 1432] przed [úř. j. z. 43.], w ten uteri po sw. Duchu (10. června), ze wystupil Michalek z Hlczyna a wlozil gest a wepsaty kazal grzywnu platu w Pustkowczi y s gegie przislussenstwym, yakoz gemu po geho zenye spadlo gest, Brziezkowy a Wlasskowi ku prawemu dyedytstwy.

45. Cozmicze.

A. d. MCCCC XLVI. stalo se w ty suche dny o swatey Lucij (14. až 17. pros.), ze wistupil slowutny Micolass Falkel z Czochtendorffa dobrowolnie, z dobrim rozmislem bez przynuczenie przed urzad za Zibrzida z Bobolusk comornika a za Gindrzicha z Diehylowa sudy a za Tomasse pisarze, a giest kazal wepsaty swe zbozie Cozmicze s mlynem, z rziekami, lesi a hagi a se wssemi pozitki a uzitky a se wssim prawem, panstwim a przislussenstwim, yakoz on to drzal a miel, nicz sobie ani swim erbom, panstwy a wlastenstwie nepozostawagicze, Waczlawowi Felklowy z Czochtendorffa a geho erbom ku prawemu, wiecznemu diedicztwij; a wiplatu gma Jarossek z Benessowa a geho erbowe w puol trzietiem stu hrz., a czoz Waczlaw Felkl dal Micolassowie materzi penieze, z tiech peniez geho stupku propussczie.[1])

46. (f. 13.) Stalo se od n. s. B. tyssytieho cztirsteho trzidsateho druheho w tu strzedu przed matky Bozie narozenym (3. září) przed Janem z Drahotuss a z Benessiowa comornikem, Dyetochem z Schonwalda sudym a Mikolassiem pisarzem zemskym a przed gynymy zemani zemye Oppawske, k tomu zwlascze przywolanym[i] stogie osobnye urozeni pan Jan z Crawarz a s Gyczyna z dobrim rozmislem, s plnu radu swich przatel, dobrowolnie wlozil a wepsaty kazal w tyto zemske knyhy cztyrzi sta hrz. praweho urocznoho shadaneho platu dobrich strziebrnich gr. razu praskeho a czisla Morawskeho cztyrzy a ssiestdesate gr. za kazdu hrzywnu poczi-

---

[1]) Mřežován.

tagicze we cztyrzech tissicze hrz. razu a czisla swrchupsanich oswieczeney knyeznye, paniey Angnescze [ut fol. 1. záp. 2. až k slovům . . . . budutiech panow a dyedyczow zbozie takoweho]. A k tomu swrchu gmenowanemu wienu pan Jan swrchupsany wklada giey manzelcze swey swrchupsaney (f. 14.) k prawey wienney zastawie hrad Fulnek k giegiemu prziebitku a bidleny s miesteczkem Fulnekem, dworem, mlynem, s lesem, s rzeku a Gerlochowiczy a se wssiem przyslussienstwim miesteczka, dwora, mlyna a Gerlochowicz, aby ten hrad Fulnek s miesteczkem, s Gerlochowiczi, dworem, mlynem, lessem y wodu k tiem cztyrzem sta hrz. platu we cztyrzech tissicze hrz. czisla gyz rzeczeneho take gmiela, drzala a pozywala obiczem swrchupsanym, dokudzbi giei tiech cztir tissicze hrz. gr. czastopsanich uplnie a doczela zaplaceno nebilo a widano. Nez kdyz by erbowe, stupniczi neboli potomkowe pana Janowi manzelcze gieho swrchupsaney tiech cztyrzi tissicze hrz. dali uplnye a doczela zaplatili, tehda gma gim toho zbozie, gienz k takowei wienney zastawie drzy, zassie postupity bez zmatkow a bez opori wssielikake. A k takowey swey wienney zastawie knyezna swrchupsana wolila giest sobie poruczniky a formundy oswieczena knyezata, knyeze Przemka, otcze sweho, knyeze Waczlawa, knyeze Mikolassie, knyeze Wilema a knyeze Arnosta, bratrzie swa, a duostoyneho ubuoze otcze, knyeze Conrada, biskupa Wratyslawskeho, ugcze sweho, knyeze Mikolassie, knyeze Waczlawa, knyezata Ratyborzske, stricze swe a przi tom su take zwlascze bili Mikolass z Tworkowa, Jan marssialek, Jessiek z Clymkowicz, Jan Donat z Polomye a Gindrzyssiek z Dyehylowa sluzebnyczy a dworzene pana swrchupsaneho.

47. Dotalicium Margarete Hanusskonis de Skrzippaw.

Stalo se [ut s. 1432] przed [úř. j. z. 46.], ze wistupil Hanussiek z Skrzypowsky, kazal psaty a ukazal manzele swey, panyey Margretye, k prawey wienney zastawie a wiennemu prawu trzidsety hrz. gr. na wssiey wsy swey, na rolech lidskich a lidech gieho wsy Lukawczy od giednich suhrad az do druhich kromye dwora, mlyna, lessow a wssieho przyslussienstwie toho dwora. A poruczniky sobie giest wolila k swemu wienu Zibrzida z Bobolusk a Jana z Bislawicz. Poslowe ke dskam pan Czeniek z Tworkowa a Brziezek z Chuchelne.

48. Item tehda giste kazal knyeze Milost Hanusskowi Skrzypowskemu skrze posly swrchupsane wlozenie Lukawcze obnowyty a w knyhy wlozyty z pozehu a se wssim przyslussienstwim lessow, role y ginich pozitkow toho zbozie, yakoz od staradawna to zbozie giest wisazeno. A tu giste wolil giest Hanussiek swrchupsany swym dietom a zbozy swrchupsanemu porucznyka Waczlawka z Leskowcze, stricze sweho, giestli ze by giey Waczlawek przezzil.

49. (f. 15.) Congressus Wernkonisse.

Item leta ut s. [1432] przed urzadniky [j. z. 46] wistupywssij potczstywa pany Katherzyna, Wernkowa rzeczena, y stupila se giest a moczi tiechto knyh se sstupugye wienem swym ssiesty hrz. platu, kterez tu w Brawanczitich gma, y przyslussienstwym tiech ssiesty hrz. platu na tich lidech k giegiemu wienu od nebozczika Wernka ukazanich s Waczlawem, swim muzem, miesczanynem Oppawskym. Nuncii huius Jodocus de Paskow et Heinricus Supp de Fulstein. Act IIII or temp. Crucis (17.—20. září).[1])

50. Dotalicium Clare Gindrzisskonis de Bietow.

Item leta ut s. [1432] przed urzadnyky ut s. [j. z. 46.] w ty suche dny Crucis (17.—20. září), wistupiw slowutny Gindrzich z Bietowa y kazal psaty a ukazugie potczstywey panyey Clarze, manzelcze swey, sto hrz. gr. k giegie prawu wiennemu a wienney zastawie podle rzadu a obiczegie zemye Oppawske tu na Bietowie, tey wsy wssiey, a dworem a tey wsy y dwora wssiem przyslussienstwym, czoz on tu gma, yakoz od staradawna to zbozie giest wysazeno. Poslowe ke dskam gsu Zybrzid z Bobolusk a Waczlawek z Coberzicz. Porucznity giegie gsu Raczek Pohorzielka, Gindrzich bratrze, a Petrzwald a Tirnawka.[1])

51. Leta [ut s. 1432] przed [úř. j. z. 46.] wistupyw urczeni Czeniek z Tworkowa, zdraw gsa a z dobrim rozmislem, wzdal a zassie wlozity kazal w tyto knyhy Sczytynu, Mokre Lascze s mlynem, s ribniky, lessy, lukamy, potoky, rzekamy, s hagy, chrastynamy y se wssiem przislussienstwim, we wssiech hranitiech a meziech, yakoz od staradawna giest wysazeno a wilozeno giest, nicz sobie tu any erbom swim pozostawugie, slowutnemu Hartlowi Tunklowy a gieho erbom a potomkom k prawemu dyediczstwi, aby to tak mocznie a sprawedliwie drzal, jakozto drzewe kdy drzall, a s tyem zbozym swrchupsanym a y Nowosedlyczy we wssiech hranitiech od staradawna wisazenich czynyty y nechaty muozz yako s dyediczstwim swym sprawedlywym y erbowe gieho.[1])

52. Tudyez wistupyw Hartell Tunkel tenz den, przed tyemyz urzadnyky y kazall wlozyty a ukazugie manzelcze swey, panyey Nyzie puol trzetyeho sta kop gr. na Sczytynye a na Mokrich Lastich s giegich przyslussienstwim k prawey wiennei zastawie a prawu wiennemu podle rzadu a obiczegie zeman knyezatstwie Oppawskeho. Porucznyty giegie gsu Mikolass z Wladyenyna, Jaracz Stoss z Branicze.[1])

53. Urban in Brawanticz.

Stalo se l. B. n. tissitieho cztirsteho trzidsateho siesteho suche dny sw. Lucie (19.—22. pros.) przed comornikem Janem z Drahotuss, Janem z Wrzesyny sudym a Mikulassiem pisarzem zemskym, ze wistupila

[1]) Mřežován.

giest potcztywa pany Katherzyna Wernkowa y wzdala a psaty kazala ssiest hrz. platu s tiemy lidmy, na kterichz swe wienne prawo a zastawu gmiela w Brawanticzich, Urbanowi s Przehunye, gieho zenye, panyey Dorotye, a giegich erbom we wssiem prawie a przislussienstwy, yakcz to ona sama az do siezz chwile drzala.

54. (f. 16.) Rus cum z Albrechticz.

Stalo se od n. s. B. tissitieho cztirsteho trzidsateho trzietieho leta ten cztwrtek przed matku Buozy hromniczemy (29. ledna) przed Janem z Drahotuss a z Benessiowa komornikem, Dietochem z Ssonwalda sudym a Mikolassiem pisarzem zemskym, ze wistupiw urozeni pan Jan z Crawarz a z Giczina kazall psaty, zastawil a zastawugie statecznemu panossij Waczlawowi Rusowi z Doloplaz, gieho dietom y budutym potomkom giegich na kohoz bi to po nich rzadnye przigiti mohlo, trzidseti hrz. gr. platu we trzech stech hrz. dobrich strziebrnich gr. razu czeskeho a czisla morawskeho, a ten plat gym ukazugie na tey wsy Albrechtitich, na tey stranye od Brawanticz od miesta Bielowcze pocznucze azz do Odri a tak dale na druhu stranu tak daleko, dokudzs s stane na ukazanich lidech, se wssiem prawem a panstwim, yakozto sam pan Jan drzall. A tiech trzidseti hrz. platu takoweho muoz Waczlaw Rus, dieti gieho y potomczi pro swe lepsie zastawiczi, prodaty y oddaty, komuz bi chtieli, s panye Janowu wuoli w tom prawie, yakozto zastaweno giest, a yakcz sam Rus drzzy, a pan Jan wiplatu gma na tom a gieho diety tak dluho, dokudzs zywi budu. A kdyzbi to wiplatiti chtieli, gmagi rok czeli naprzed daty wiediety Rusowi, gieho dietem a neboli, ktoz bi k tomu prawo gmiel. A kdyzby pan Jan nebo diety gieho trzy sta hrz. gr. Rusowi, dietom gieho neboli potomkom giegich polozili, tehdy giegich zbozie a dyediczstwie swrchugmenowane gma uplnye s stupeno biti panu Janowi a gieho dietem bez zmatkow wssielikakich etc..[1])

55. Dotalicium Gindrzichonisse de Smolkow.

Nayprwnye wkladanye za knyeze Waczlawa a gieho bratrow. Stalo se giest od n. s. B. tissityeho cztirsteho trzidsateho trzetieho ten uteri po swatey Lucij (15. pros.) przed [uř. j. z. 54.], ze wistupil giest slowutny Gindrzich z Smolkowa z dobrym rozmyslem, kazal psaty, ukazal a ukazugie manzelcze swey Kaczenye k giegie prawu wiennemu a zastawie wienney cztyrzy hrz. gr. platu rocznieho tu na swey wsy na Smo[l]kowie a na wssiech lidech tey wsy a na dworze y na wssiem przyslussienstwy dwora y wsy s lukamy y rzekamy, a s tiem wienem swym muoz czinity y nechaty pany Kaczena swrchupsana kromye mlynu a lessow. A porucznyty giegie gsu Jan z Benessiowa a Waczlaw z Coberzicz.

[1]) Mřežován.

56. Fulneczskeho clastera zbuozie.

Stalo se g. od n. s. B. l. tissitieho cztirsteho trzidsateho trzetieho leta tu strzedu po sw. Lucij (16. pros.) przed [úř. j. z. 54.], ze giest tu giste hlasnye knyeze Milost, knyez Waczlaw, kniez a pan nass milostywy kazal zassie w tito knyhy wlozyty potczstywim a bohoboynem knyeziem z Fulneka tomu zakonu ty wsy, kterez gym gsu dany od darnich panow, genz gsu ten klaster w Fulnecze zalozili a nadali, a jakozto zywy gsucze ty gisty panowe samy w swich osobach przed (f. 17.) urzadem stogicze tomu zakonu wzdali gsu k wiecznemu zadussij a w knyhy, kterezto przed tiemyto knyhamy nedawno shorzeli gsu, bili wlozili: nayprwe urozeni pan Beness z Crawarz prwni darcze, genz ten klaster zalozil, wzdal tomu zakonu wes Drne a Gilowecz; potom bratr gieho urozeni pan Laczek z Crawarz wzdal gym Bielow a Staru wes, a to zbozie a ty wsy wzdali gsu gym k wiecznemu zadussij se wssiemy lidmy se wssiem panstwim a prawy, se wssiemy lessy, hagi, chrastynamy, rolemy oranymy y neoranymy, se wssiemy lukamy, pastwamy, pastwisczemy, rzekamy, wodamy tekucziemy y netekutiemy y se wssiemy dwory w tiech wsech, we wssiech hranitiech, yakoz gsu to samy drzely, a yakozto od staradawna wisazeny gsu w swich hranitiech na ssirz y na del, tu sobie nyzadneho panstwie any wlastenstwie any potomkom swim nezostawugicze kromie, czozby se gym dostaty mohlo od sudow swietskich.

A potom ti gisty bratrzie przykupili gsu zwlasczi prziezni od nebozczika knieze Laczka, biskupa Olomuczskeho, tu wes Petrowicze za hotowe penieze se wssiemy lidmy a panstwim se wssiem przyslussienstwim w takoweyz mierzie k wiecznemu zadussij yako swrchupsane wsy, genz gym giegich darcze toho zadussie dali a nadali we wssiem tom prawie, yakoz swrchu stogi psano.

57. Mokre Krnowskich mnychow.

A tedy giste take knieze Milost kazal obnowyty a wlozyty knyeziem a conuentu z Krnowa od matky Bozie tiech desset hrz. gr. czisla morawskeho uroku rocznieho, kterichzto desset hrz. platu kupili gsu przed czasy ty bratrzie a conuent za sto hrz. gr. na Mokrich a na Dobessowach, kterichzto sto hrz. gr. dal gym nebozczik Capusta k wiecznemu zadussij. A za to zadussie gmagi knyeze a conuent swrchupsany na kazdy den mssy spiewaty w kuorze na welikem oltarze od matky Buozie a zadussny mssy take na kazdy den na tom oltarzy prostrzed kuoru a na kazde suche dny wigilie o dewiety lecciech za dussij Capustowu a gegich przedczije. —

58. Pohorzelicze lesek Swatowaczlawsky.

Item tedy giste przed tiemyz urzadnyky tenz den (16. pros. 1433) kazal knyeze Milost tiem knyezem a conuentu od sw. Waczlawa w Oppawie wlozyty ten lesek gmenem Pohorzeliczij se wssiem przislussien-

stwim, wczelamy, oklaty, brtyemy widielanymy y newidielanymy, we wssiech mezach na del y na ssirz, yakozto giest od staradawna wysazeno, a yakozto przed czasy Hanuss z Zoppow drzal, a w tom prawie to ten gisty nebuozczik Hanuss z Zoppow za swu dussij a swich przedczie tomu conuentu k wiecznemu zadussij dal a za to zadussie gmagie conuent a knyeze na kazde suche dny wigilie spiewaty o trzech lecciech a mssij zadussny.

58. Congressus Krzistkonisse de Morawicz.

Stalo se g. od n. s. B. l. tissitieho cztirsteho trzidsateho trzetieho leta tu strzedu po sw. Lucij (16. pros.) przed Janem z Drahotuss komornykem, Dietochem z Schonwalda sudym a Mikolassiem piesarzem zemskym. Wistupila potczstywa pany Margretha z Morawicze y stupila a stupugie se sswymy syny s Budywcgiem, s Gindrzichem a s Hynkem swym wienem, kterez tu na Morawiczi gma a na tey wsy przyslussienstwi obiczegiem a prawem zemie Oppawskey, a toho gym knyeze Milost przal, a psaty kazall.[1])

59. (f. 18.) Dotalicium Jankonisse de Branticz.

Stalo se g. [ut s. 16. pros. 1433] przed urzadnyky swrchupsanymy, zze wistupyw slowutny Jan z Branticz s dobrim rozmyslem kazal psaty a ukazugie manzelcze swey, panyey Katherzynye z Paskowa, puoldruheho sta hrz. gr. na Buohdanowach na tom na wssiem oddiele, kterizz on tu gma y swim bratrem k giegie prawu wiennemu a zastawie wienney w tom prawie, yakozto zemye Oppawska gma za prawo; a wolila sobie giest porucznyky Mikolassie z Paskowa, bratra sweho, a Jana z Wolfberga, ugcze sweho, a bratra gieho Czenka.

60. Nicolai uxoris de Posuticz.

Stalo se od n. B. a przed urzednyky yakoz swrchupsano [16. pros. 1433]. Wistupil giest slowutny Mikolass z Posuticze s dobrym rozmislem, kazal psaty a ukazugie manzelcze swey, panyey Dorotye, sto a trzidsiety hrz. gr. czisla morawskeho na Posuczity, na tem na wssiem swem oddielu y se dworem, kteriz on tu gmiety muoz, a na wssiem przyslussienstwi takoweho oddielu gieho k giegie prawu wiennemu a zastawie wienney w tom prawie, yakozto zemye Oppawska za prawo gma; a k takowemu wienu swemu wolila sobie poruczniky Hrzywnacze z Hnyewoschicz, Jechnyka z Zubrzicz a Niczka z Nowe Czerekwy.[1])

61. Congressus Margarete de Lichtnaw cum marito, filia et Fulstein genero.

Stalo se g. [ut s. 16. pros. 1433] przed [úř. j. z. 58.], ze wistupila giest potczstywa pany Margretha z Lichtnowa y stupila se giest a stupugie

[1]) Mřežován.

se dobrowolnye a s knyeze Milosty powolenym s slowutnym Ondrzegiem z Zyboticz, swu dczeru Anyczku a zietem swym Ffulsteynem z Slawkowa tym wssiem, czoz ona tu gma w Bohdanowach w zemy Oppawskey.

62. Dobessiowi wes.

Stalo se giest l. B. a przed urz., yakoz giest swrchupsano [16. pros. 1433], kazal giest knieze Milost, kniez Waczlaw obnowyty a w knyhy wlozyty slowutnym Janowi, Girzikowy, Pawlowy a Ffridussiowy Stossiem z Chrastelowa Dobessiowi tu wes se wssiemy lidmy, se wssiem prawem a panstwim, we wssiech hraniczieeh a mezach na del a na ssirz, yakozto od staradawna giest wysazeno, k giegich sprawedliwemu diediczstwy wiecznemu, yakozto drziewe we dskach gmiely, kromye toho, czoz tam uroku mnyssij z Krnowa magy.

63. Poruczenstwie Dietochowo.

Stalo se g. [ut s. 16. pros. 1433] przed [úř. j. z. 58.], zze wistupyw slowutny Dietoch z Ssonwalda zgiednall, zposobil a poruczil za zdraweho zywota to wssieczko, czoz on gma bud mnoho nebo malo, kdezto koliwiek gma, kdyzby gieho Buoh neuchowall potczstywey panyey Margretye, manzelcze swey, aby po gieho smrty tiem wssiem wladla bud tu mnoho nebo malo y dietkamy gieho s toliko, dokudzby stawu sweho wdowskeho nepromyenila, a k tomu na pomocz a k poruczenstwy dal giest giey a dawa Gindrzicha Koszierze z Litoltowicz, Ffulsteyna [z] Slawkowa a Jana Wlasska z Chuchelne; a giestli pak ze by staw swoy promienyla, tehda tyto zde psany porucznyty gieho zbozym y dietkamy wladnyete, a naprzed stricz gieho Bernhard z Zzerzetyna, sydyenym na Hlubokem.

64. (f. 19.) Brawanticze Rohowskich.

Stalo se od n. s. B. tissityeho cztirsteho trzidsateho cztwrteho ty suche dny przed strzedopostim (17.—20. ún.) przed Janem z Drahotuss comornikem, Dietochem z Schonwalda sudym a pisarzem Mikolassiem a s wuoli knieze Milosty, knieze Waczlawowu, zze zassie w tyto dsky wlozeno giest po shorzeni desk starich Janowi, Adamowi a Otykowy z Rohowa bratrziem giegich zbozie a diedicztstwy przirozene Brawanticze a Lhotku kromie wiena panyey Wernkowey ssiesty hrz. platu w Brawantitich se wssiemy lessi a przislussienstwy wssielikakem, w tiech wssiech hranitiech, yakozto od giegich przedkow od staradawna giest drzzano.[1])

65. Jakubczowicze Medwietkowi.

Stalo se [ut s. 17.—20. ún. 1434] przed [úř. j. z. 64.] a s wuoli knieze Milosti, knieze Waczlawowu, zze zassie w tito dsky po shorzeny desk

[1]) Mřežován.

starich Medwiedkowi a bratru gieho giegich zboziczko Jacubczowicze giest wlozeno yako giegich diediczstwie przirozene se wssiemy lessi a wssielikakem przislussienstwi, we wssiech hranitiech a prawich a mezach, yakozto giegich otecz a giegich przedkowe drzzali od staradawna.[1])

66. Wieno Rusowey pany Offky.

Stalo se od nar. s. B. tissitieho cztirsteho trzidsateho cztwrteho ty suche dny przed swatym Waczlawem (15.—18. září). przed [úř. j. z. 64.], ze wistupyl slowutni muzz Waczlaw Rus z Doloplaz y kazal wlozity a ukazugie potczstywey paney Ofcze z Prusinowicz, manzelcze swey, tu w Albrechtitich patnaste hrz. gr. platu shadaneho k wiennemu prawu pocznucze na tey stranie od Brawanticz na tom konczi od Bielowcze tak daleko az do patnasty hrz. gr.; a k takowemu wienu swemu wolila sobie giest pany Ofka porucznikу slowutne panossie Jesska z Clymkowicz a Mladotu z Prusinowicz, bratra sweho.[1])

67. Idem o porucznikу.

Stalo se [ut s. 15.—18. září 1434] przed [úř. j. z. 64.], ze wistupyw slowutni muzz Waczlaw Rus z Doloplaz y wolill a udielall sobie porucznyky dietem swim wssieho sweho statku slowutne panossie Waczlawa z Doloplaz, stricze sweho, a Mikulassie Strusa z Raczina a pany Offku, manzelku swu, takowie, dokowadzby stawu sweho nerussila wdowskeho, ze od diety negma hybana byty. Nez kdyzby staw wdowsky promyenyla, tehda gmiey na swem wienye dosty.[1])

68. (f. 20.) Trzebowiczske zbuozie.

Stalo se [ut s. 15.—18. září 1434] przed [úř. j. z. 64.], ze gsu oswieczena kniezata, kniez Waczlaw, kniez Wilem a kniez Arnosst, kniezata a pani Oppawsczi, pany nassij milostywi, przywolaly comornika, sudieho, pisarze y gynich zeman wiecze y kazaly w tito knyhy wlozity, wzdaly a wzdawagy zbuozie swe przirozene Trzebowicz twrz s Trzebowiczi se wsy, s Porubu a Swynowem, kteraz polowicze k Porubskemu richtarzstwi slussie, s dworem, mlynem, rzekamy, lessy, kterzizz lessowe w Trzebowiczskich, Porubskich a Swynowskich hranitiech lezie, s lidmi, s rolmy, lukamy, pastwamy, s ribniky, ribniczisczy, s hagy, chrastynamy, s robotamy, se wssiemy mezamy, yakozto zbuozie od staradawna zalezzy, nicz tu sobie prawa any panstwie nezachowawagicze kromie sluzby zemske, urozenym Janowi, Sobkowy a Matigiowi, bratrziem z Cornicz, giegich erbom a potomkom budutyem k giegich diediczstwi sprawedliwemu.[1])

---

[1]) Mřežován.

69. Dotalicium Elscze de Bohuslawicz.

Stalo se [ut s. 15.—18. září 1434] przed [úř. j. z. 64.], wistupyw slowutni Jarossiek z Benessiowa y kazal psaty, ukazal a ukazugie potczstywey panyey Elscze manzelcze swey k prawu wiennemu dwadsiety hrz. platu na swey wssiey wsy na Buohuslawitich, a ten dwor tudiez w Buohuslawitich u kostela w padesaty hrz. A k takowemu wienu swemu wolila sobie giest pany Elska porucznikу urozeneho pana Mikulassie z Wladye[nina], Wazlawka z Coberzicz a z Kokor a Jana Donata z Polomie.[1])

70. Sczytyna.

Stalo se [ut s. 15.—18. září 1434] przed [úř. j. z. 64.], ze wistupil Hartel Tunkel y kazal psaty, wzdal a wzdawa zbuozie a diediczstwie swe Sczytynu z dworem, s mlynem, s Mokrimi Lasczi, s Nowosedliczi, s lidmy platnimy y neplatnimi, s ribniky, s lessi, s hagi, s chrastynamy, s lukamy, wodamy, rzekamy, pastwamy, pastwisczemy y se wssiem przislussienstwim, we wssiech mezach a hranitiech, yakoz od staradawna giest wysazeno a drzieno, nicz sobie any erbom swim tu panstwie any prawa zachowawagie, statecznemu a slowutnemu Sbynkowy Hrzywnaczkowi z Heralticz, gieho erbom a budutym potomkom k prawemu diediczstwy.[1])

71. Mokre Lascze.

A tudiezz wistupyw stateczni muzz Sbynyek Hrzywnaczek y kazal psaty, ukazal a ukazugie potczstywey panyey Katherzynye, manzelcze swey, k prawu wiennemu Sczytynu twrz a Mokre Lascze s mlynem, dworem, s lessy, s ribniky a se wssiem przislussienstwym swrchupsaneho zbuozie. A porucznity giegie wiena gsu urozeni pan Mikulass z Wladye[nina], Ondrzey z Tworkowa a z Polske Ostrawy; a to wieno a zbuozie gma drzety w puol trzetym sta kop gr.[1])

72. (f. 21.) Congressus Petrzikonis Stoss de Branicz.

Stalo se [ut s. 15.—18. září 1434] przed [úř. j. z. 64.], ze wistupiw Petrzik Stoss z Branicze y stupil a stupugie se se wssiem swim zbuozym, kterez w Braniczy y gynde gma, s Mikulassiem a Jaroslawem Stossij z Posutycze, striczij swymy takowie, ze to zbuozie po smrty Petrzikowye gma na stricze gieho swrchupsane spadnuty. Poslowe ku dskam Hartel Tunkel a Waczlawek z Coberzicz.[1])

73. Causa Rus.

Jakoz giest slowutnemu Waczlawowy Rusowi a gieho erbom a potomkom gieho wieczij na Albrechticze u Bielowcze porucznik Waczlaw

[1]) Mřežován.

z Doloplaz umrzel, ze na to miesto Rus sobie, swim erbom a potomkom zwolill Jana Doloplaza [z] Zkrbynye. Act. coram officialibus ut supra fer. III. in quatuor temporibus Crucis (14. září).[1])

74. Medwiedkonis.

Stalo se od n. s. B. tissityeho cztyrzsteho trzidsateho pateho suche dny po sw. Krzyzzy (21.—24. září) przed Janem z Drahotuss comornikem, Dietochem z Schonwalda sudym a Mikulassiem pisarzem zemskym, ze wistupyw Miedwedek z Jakubczowicz y kazal psaty a wlozyty zenye swey Hedwicze XX hrz. gr. k giegie wienney zastawie tu na Jacubczowitich na puol wsy na tey stranie na prawu ruku od Oppawy gieducze, od giednich suhrad do druhich. Act. ut s.

75. Causa Trzebiczsky.

L. od n. B. tissiczieho cztirsteho trzidsateho ssiesteho ty suche dny v puostie (29. ún.—3. břez.) przed komornikem Janem z Drahotuss, Janem z Wrzesini sudym a Mikulassiem pisarzem, wistupil gest urozeni pan Czeniek z Tworkowa y wzdal giest, prodal a wzdawa slowutnemu Janowi Trzebiczskemu, gieho erbom, zbuozie swe to giest Studenku tu wes se wssiemy lidmy se wssiem prawem y przislussienstwy, we wssiech hranitiech prawiech a panstwie, niczehoz sobie nicz tu nepostawugie any swim erbom, yakoz to sam gmiel a drzall az do siess chwile. A porucznicky sobie a swim erbom wolil Jana a Petra Donaty ż Polomie a Waczlawka z Coberzicz.[1])

76. Causa dotalicii Buskonisse.

L. od n. s. B. ut sup. proxime (29. ún. — 3. břez. 1436) przed Janem z Drahothuss komornikem, Janem z Wrzesini sudym a pisarzem Mikulassiem oswieczene knieze, kniez Waczlaw przal obnowi wiena Busskowey a kazal gieho Milost w knyhi wlozity, kterez gma na puol wsy na Rownich a po sweho muzie smrty drzy, a dal giey knieze Milost pana Mikulassie Wladienynskeho za porucznika.[1])

77. (f. 22.) Posuticz.

Stalo se g. od n. s. B. ut supra in quatuor temporibus Cinerum (29. ún.—3. břez. 1436) przed urzadniky ut s. (z. 76.) Tak yakoz knyhi shorzeli, ze slowutni Mikulasch a Jaroslaw z Posuticze, bratrzie nedielni, vlozenie toho zbuozie Posutycze sobie obnowili a w tyto knihi wloziti dali tak w tom wssiem prawie a panstwy, yakozto giegich otczowe a przedkowe gsu drzaly we wssiech hranitiech y z podatiem kostela, sobie y swim erbom.[1]).

---

[1]) Mřčžován.

78. Civitatis super Buohdanowicz.

Item stalo se ut s. in omnibus [29. ún. — 3. břez. 1436]. Przikazal giest knieze Milost, kniez Waczlaw w knyhy wloziti cztyrzy hrz. platu czisteho na chudynu, na biele sukno tu w Buohdanowitich na Wlostkowy, Zibrzidowi a Fulsteynowi, ze to miesczanom rzadnie na kazdy swaty Martyn widawaty gmagi podle giegich listu na to s magiestatem.

79. Nicolai notarii.

Stalo se g. ut s. (29. ún.—3. břez. 1436) przed urzadniky ut s. [z. 76], wistupyw Conrad Begiar a pany Katherzyna, manzelka gieho, wzdali, prodali a wzdawagi zbuozie swe, to giest dwuor swoy w Kylessiowitich s mlynem a Morawiczy, s ribniky, s rybarzy, zahradniky, s richtarzstwim a krczmarzy y se wssiemy rolemy, prawy a przyslussienstwim, we wssiech hranitiech, yakozto ony samy a giegich przedkowe drzaly, yakozto lepe listowe giegich swiedczie a plniegie ukazugi, Mikulassiowi, pisarzy zemskemu, gieho manzelcze Katherzinie a giegich erbom, kromie mlyna podhornieho, a Mikulass wolil sobie a manzelcze swey a swim erbom urozeneho pana Mikulassie z Wladienyna a Waczlawka z Leskowcze za poruczniky.[1])

80. Nicolai de Blad[en] Rowne.

L. od n. B. etc. ut s. in omnibus (29. ún.—3. břez. 1436), przissli gsu pan Czeniek a Mathuss Stoss z Branicze przed urzadniky a prawo czele y znaly a psaty kazali od knieze Milosty, knieze Waczlawa urozenemu panu Mikulassiowi z Wladyenyna a gieho erbom to zbuozie, kterez Heinrich, Busskow sin, gmiel, to giest puol Rownich se wssim prawem, panstwim a przislussienstwim, yakozto nayn diedicznie od gieho otcze odemrzelo, k prawemu pana Mikulassiowu diediczstwi wiecznemu a gieho erbom.[1])

81. Dotalicium filie Coszierz.

Stalo se g. ut supra (29. ún.—3. břez. 1436) przed namiestkem kniezetiem panem Mikulassiem Wladienynskym, Janem z Wrzesini a Mikulassiem pisarzem urzadu. Wistupyw slowutni Jan z Drahotuss wzdal, wzdawa a postupugie poczstywey panye Aniczcze, niekdy manzelcze bratra sweho Mikulassiowie z Benessiowa, w giegie prawey wienney zastawie k wiennemu prawu za nebuozczika bratra sweho a za gieho erbi na wsy na Wrzesincze s te strany od Hlczyna pocznucze od Jana na konczi az na druhu stranu przes richtarze na puoldruhu cztwrt, giessto Yakuss osaditi gma, giedenaste hrz. platu shadaneho na tiech lidech nadepsanich kromie richtarze, zahradnikow, a pustzij puoldruhe strziepi Strnadlowe, puollanu Duchonyowa a sicze $1^1/_2$ stwrty, puol ssiesty hrz. na swati Girzi

---

[1]) Mřežován.

a puol ssiesty na sw. Waczlaw. A to richtarz gma wibieraty a panye Aniczcze widawaty. Hanus Coszierz otecz, Gindrzich bratr a Zibrzid giegie porucznity.[1])

82. (f. 23.) Congressus Girzikonis Stoss cum matre.

Stalo se od n. B. tissityeho cztirsteho trzidsateho ssiesteho ty suche dny na Letnicze (30. květ.—2. června) przed Janem z Drahotuss komornikem, Janem z Wrzesyny sudym a Mikulassiem pisarzem, wistupiwssi potczstywa a slowutna pany Katherzyna Stossiowa z Albrechticz, sstupila se a sstupugie se swim wienem sprawedliwim, kterez tu na Olbrechtitich(!) wssie wsy, twrzy y dworem y se wssim przyslussienstwim wsy, dwora y twrze gma, yakozto od staradawna k tey wsy, dworu y twrzy przislussielo, s Girzikem Stossiem synem swym, rzadnym prawem a obiczegiem zemskym, a wzdawa giemu to zbuozie swrchupsane.

83. Causa Buohdanowicz.

Stalo se ty suche dny a ten den (30. květ.—2. června 1436), przed urzadnyky swrchupsanymy, yakoz naprzed psano stogi, wistupiwssie Zybrzid z Bobolusk a Fulstein z Slawkowa wzdaly a wkladagi cztyrzi kopi platu rocznieho w Buohdanowach, kterez przed lety mnysska z Ratyborze drzala, y s robotamy a wssiem prawem slowutnym Janowi a Waczlawowi, bratrziem z Branticz, k giegich diediczstwi sprawedliwemu y s tiemy lidmy, na kterich ty cztyrzi kopi platu stogie.

84. Buohdanowicz.

Stala se obnowa slowutnemu Wlostkowy z Buohdanow na gieho zbuozie, kterezz tu od staradawna gma, twrz s ribniky, dworem,[2]) lidmy, mlynem, mlynysczy, ribnicziscy, haymy, se wssiem prawem a panstwim, yakozto od staradawna zalezy, [w] giehc mezach a hranitiech wssyrz y na del, yakož to giest od stara dawna az do siess chwile drzall a drzzy, kromie Schonwiczowich cztyrz kop platu giemu y gieho dietom. Act. ut supra (30. květ. až 2. června 1436).

85. Lubogiat.

Stalo se w suche dny na Letnicze ut supra (30. květ.—2. června 1436), wistupywssy slowutna pany Katherzyna, nebuozczikowa Adamowa dczera z Lazecz, y znala, ze giest prodala a wzdala Lubogiaty se mlynem na Morawiczy, dworem we wssy, s twrzy a se wssim przislussienstwim te wsy, dwora, twrze y mlyna a s tiem wssiem, czoz w Lewitich sweho die-

[1]) Mřežován.
[2]) Dvory opraveno v dvorem.

diczstwie nebo ginde wezde w kniezetstwy Oppawskem gmiela, slowutnemu Tassowy z Bietowa, striczy swemu, giemu a gieho erbom k dyediczstwy wiecznemu.[1])

86. Lubogiaty.

Tudiess wistupyw Tas z Bietowa y kazal psaty slowutney panyey Elscze, manzelcze swey, na Luboyatiech, na dworze y na wssiech przislussienstwy Luboyatow, te wsy a na tom mlynye na Morawiczy a toho mlyna przislussienstwym a ukazugie giey na tom dwie stie hrz. tiechkich k giegie prawu wiennemu podle rzadu, prawa kniezetstwie Oppawskeho. A k ta[ko]wemu wienu swemu wolila sobie giest pany swrchupsana poruczniky urozene Witka a Zbislawa, bratri swe wlastnie, pana Mikulassie z Wladyenyna a pana Mikulassie z Tworkowa, stricze sweho. Act. ut supra (30. květ.—2. června 1436).[1])

87. (f. 24.) Causa fratrum de Branicz.

Stalo se od n. s. B. tissitieho cztirsteho trzidsateho ssiesteho ty suche dny sw. Lucie (19.—22. pros.) przed Janem z Drahotuss komornikem, Janem sudym a Mikulassiem pisarzem, ze obnoweno a we dsky wlozeno zbuozie Branicze, czoz giest nebuozczik pan Conrad, otecz Braniczskich, gmiel, Janowi, Jaraczowy, Kunczy, bratrziem z Branicze, a giegich erbom. A tudyess wistupyw Petrzik Stoss y wzdal a wzdawa dwor swoy a zbuozie swe, kterez tudyezs w Braniczi gma a gmiel, niczehoz nicz sobie nepozostawugie se wssim prawem, panstwim a przislussienstwim swrchupsanym Janowi, Jaraczowi, Kunczy, striczom swim swrchupsanym a giegich erbom k giegich diediczstwy sprawedliwemu takowye, ze Branicze gyz wssieczka spolu giest tiech bratrzie swrchupsanich se wssiem prawem panstwy a przyslussienstwy se wssiemy lidmy, lessy, rzekamy, ribniky, rolemy, hagy, chrastynamy, lukamy, mlyny, mlynysczy, jezeri, we wssiech hranitiech a mezach na ssyrz y na del od staradawna wysazenych kromie puol ssiesty hrz. costelnye platu czisteho. Act. ut s.

88. Causa Schuther fratrum [de] Benessow.

Item leto, den (19.—22. pros. 1436) a urzadniczy, jakoz swrchu stogi psano [z. 87]. Stala se giest smluwa mezy Janem a Jarossiem, bratrziemy z Benessiowa, o ty sirotky dobre pamiety Mikulassiowi, giegich bratra diety, tak, ze giest Jan Schuther za nyesstupil w swey wsy w Wrzesyncze giednaste hrz. platu na swem diediczstwi. Potom gsu przieteli giegich mezy gymy umluwili, yakozto Mikulass Slewicz z Crawarz, Sbynyek Hrzywnacz, Oness Kygiowecz, Petrzik z Heralticz, bratrzie z Radunye, tak Janowy a gieho erbom miesto toho ukazano Benessow z dworem,

[1]) Mřežován.

s mlynem, s ribniky y se wssiem ginim przislussienstwim kromie lessow prodawanie a Dubskeho ribnika. Nez lessow gma dano biti Janowi nebo gieho erbom, czozby gym potrzebie bilo, budto k staweny neboli k paleny, k mlynu, zahradnikom, yakoz od staradawna bilo. A kdyzby sirotkowe zassie swemu chtieli, tehda gmagi Janowi neb gieho erbom sto hrz. a desset hrz. dati a o stawenye neb o polepssienie na czemz by koliwiek o to gmagi przately ohledany bity. A czoz by syrotssich wczel bilo wiecze neb mene, to gma syrotkom wraczeno bity, a twrz take k dworu slussie.[1])

89. Causa Puklicze.

Item teez leto, tyzz suche dny (19.—22. pros. 1436) a przed urzadniky swrchupsanymy (z. 87) wistupil giest Jan Trzebicsky a wzdal a psaty kazal zbuozie swe Studenku se wssiemy lidmy, plati a uroky, se wssim panstwim a przislussienstwim we wssiech hranitiech na ssirz y na del, yakozto on sam bil u pana Czenka kupil a do siezz chwile drzall, niczehoz nicz sobie any erbom swim tu nepozostawugie, slowutnym Boczkowi, Wilemowi, bratrziem z Pozorzicz, a giegich erbom k dyediczstwy giegich sprawedliwemu.[1])

(f. 25.) Liber camerarii domini Hrzywnacz a. [MCCCC] XXXVIIII quatuor temporum Lucie (16.—19. pros.).

90. Causa Tunkel.

Stalo se l. od n. s. B. tissytieho cztirsteho trzidsateho dewateho leta ty suche dny po sw. Lucii (16.—19. pros.) przed Sbynkem Hrzywnaczem z Sczytyny comornikem, Janem sudym z Wrzesyny a przed pisarzem Mikulassiem, ze knieze Milost, kniez Waczlaw przed uhagienym sudem wzdal a wlozyty kazal puol Rownich, genz Busskowe wieno bilo. A tudyess pan Mikulass z Wladyenyna take wzdal a w tyto knyhy wlozyty kazal druhu polowity, kterazto Busskowa syna bila. A to obogie se wssiem prawem, panstwim a przyslussienstwim, we wssiech hranitiech na ssirz y na del, yakozto od stara dawna to zbuozie a ta wes s twrzy a dworem giest wysazena, niczehoz nicz tu sobie nepozostawugicze, slowutnemu Hartlowy Tunklowy tudyez z Rownich a gieho erbom k diediczstwy giegich sprawedliwemu.[1])

91. Dotalicium Tunklowe.

Tudyez Hartel Tunkel zassie wystupyw y kazal psaty a wzdal te wsy a toho zbuozie prawu polowiczy s puol twrzy a s puol dworem y s polowiczy rybnikow a s polowiczy wssiech przislussienstwie toho zbozie potczstywey panyey Nyze, manzelcze swey, we dwu stu hrz. k giegie

---

[1]) Mřežován.

prawey wyenney zastawie a k wiennemu prawu, jakozto zemie kniezatstwie Oppawskeho gma za prawo. Za poruczniky giey dal pana Mikulassije Wladyenynskeho a Gyndrzicha Supa a Jana Stossie z Branicze.[1])

92. Causa Jeronimi.

Item ut supra knieze Milost, kniez Arnosst tudyezz sam w swey osobie stogie y kazal psaty, wzdal a wzdawa wes swu Domoradowicze se dworem, tudyezz s te wsy poplatky a uzitky, s lessy, s horamy, s udoly, s hagy a wikydem medu a mlynem i druhym pilnym mlynem a mlynsku struhu, lukamy a rzekamy y se wssym prawem a panstwim, yakozto giest od staradawna we wssiech hranitiech na ssirz y na del wysazeno, a yakozto na knieze Milost, knieze Arnossta dyediczskym napadem a odmrty giest sprawedliwie spadlo, statecznemu rityerzy panu Jeronymowy, Benesskowi a Janowy, bratrzim z Liderzowa a giegich erbom k giegich dyediczstwy sprawedliwemu.[1])

93. Causa Albrechticz circa Bielowecz.

Item ut supra knieze Milost, kniez Waczlaw, kniez Wylem i kniez Arnosst wssiechny trzie spolu kazali psaty a wzdaly su desset hrz. gr. platu roczniho za sto hrz. gr. w Albrechticzich na lidech a laniech podepsanich, pocznucze nyzze dwora od Nickle Woynara a wissie dwora azz po Lorencze Wilhelma a z druhe strani od Lubogiat cztyrzy pruty, tak wssieho spolu ssiest lanow bez cztir prutow a to se wssiem prawem a panstwym tiech lidy i lanow slowutnym Mikulassiowi, Marquartowy a Waczlawowi, bratrziem z Albrechticz, a giegich erbom k giegich diediczstwi sprawedliwemu a k wierney rucze statecznemu ritierzy panu Jeronymowy z Liderzowa a Smylowy z Cobileho.[1])

94. (f. 26.) Causa Trnawcze et Krziskowski.

Stalo se od n. s. B. tissitieho cztirsteho trzidsatheho dewateho ty suche dny po sw. Lucii (16.—19. pros.) przed Sbinikem Hrzywnaczem z Sczytyny komornikem, Janem z Wrzesyny sudym a Mikulassiem pisarzem zemskym, ze knieze Milost, kniez Waczlaw skrze Jana z Wrzesyny a Alssije z Hrabynye y listem swym otewrzenym kazal giest z Milosty swe a moczij kniezety yako pan swrchnij takoweho zbuozie Mykulassiowy Krzyzkowskemu a Trnawcze a panie Hedwicze Malgothu a Kyttlicze, to zbuozzij, s giegich przyslussienstwim wssielikakym niczehoz nicz newymyenicze k wiecznemu dyediczstwij z manskeho prawa wilozity a w prawo zemske wlozyty a potom wiecznie s tiem zbozym Trnawka a panij Hedwika s giegich erby y buduczymy gmagi prawa zemskeho pozywaty. A jakoz Krzyzkowsky potom smluwy a poruczenstwie wigity chtiel a nedal w knyhy

[1]) Mřežovan.

klasty a drzewe w przednye knihy wlozyw, i przirsekly zemane prawem zemskym, ponowadz Krzyzkowsky drzewe wlozil a wlozity kazal, aby to wzdy przed se w knyhy wesslo.[1])

95. Congressus Ha[nusii] Koszierz.

Item ut supra wystupyw Hanuss Coszierz z Zyboticz sstupil se a moczij knih tiechto sstupugie se z Zybrzidem z Bobolusk a s gieho erbi s Cossiatity tym zbozim a toho zbozie wssielikakym przyslussienstwim a panstwim, yakozto od staradawna we wssiech swich hranitiech zalezij, takowie, kdyzby Hanussie Coszierzie Buoh neuchowal, tehda po gieho smrty to zbuozie, aby na Zibrzida a na gieho erbi rzadnye spadlo, nez nesskodno panie Hanussiowey Koszierzowey na giegie wienie, kterez tu na Cossiatitich gma. Poslowe ke dskam Janek Stoss a Hrabinka Gindrzich a to do swe wuole.

96. Congressus fratrum de Hrabinie.

Item ut supra przystupili su przed urzad Gindrzich a Aless, bratrzie z Hrabynie, i stupili se s wuoli knieze Milosti, knieze Waczlawowu tu wsy Hrabyny, jakoz Aless drzzy, a toho zbozie wssielikakym przislussienstwym we wssiech hranitiech, yakoz to zbuozie zalezy, a take s tiem wssiem, czoz Gindrzich kde na dluziech neb na koniech nynye gma neb gmiety bude na czemz koliwiek, niczehoz newymyenyegicze takowie, kteryss z nich prwe umrze, aby to rzadnie, czoz po umrlem ostane, na zyweho z nich spadlo.

97. Congressus fratrum Falkel.

Item ut supra poslowe od knieze Milosti, knieze Arnossta[2]) Jan z Wrzesyny a Gindrzich Bietowsky i kazaly psaty stupek mezy Mikulassiem z Cozmicz a Waczlawem Falklem striczi takowie, czoz Mikulass swrchupsani tu w Cozmitich gma, ze to po gieho smrty na Felkle Waczlawa spadnuty gma. A czoz Waczlaw Felkel take tu w Cozmitich gma, po gieho smrty a gieho erbow gma na Mikulassie a na gieho erbi spadnuty, nez nesskodno giegich obapuolnym erbom.

98. (f. 27.) Congressus eorundem.

Item Gindrzich z Dobroslawicz stupil se z Waczlawem Falklem bratrem a s gieho erbi tiem wssiem, czoz tu w Dobroslawitich gma, gieho zenye wienu nesskodno a gieho erbom takowie, kdyzbi Gindrzich s swymy erbi pomrzel, tehda po smrty giegich to zbozie gma sprawedliwie na Waczlawa Felkle a na gieho erbi spasty.

---

[1]) Mřežován.

[2]) Před tím přetrženo Waczlava.

99. Causa Slatyny.

Item poslowe ke dskam od knieze Milosti, knieze Waczlawa, Gindrzich z Dobroslawicz a Waczlaw Felkel kazaly psaty od podtczstywe panye Margrety, manzelky Jana Wrzesinskeho, a s giegie wuoli a kazanym Tisek a Slatynu, czoz tu ona gmiela, genz se giey po giegie otczi dostalo, Janowi z Wrzesyny, manzelowi swemu a gieho erbom.

100. Kruczberg, Kirkossicze.

Item knieze Milost, kniez Arnosst wipustil z manstwie Kruczberg, Krkossicze a Krahugie a wzdal to Mathussiowi Stossiowi a gieho erbom w pozemske, czoz Mathuss tiech pusczij drzy; a ktomu poslowe take bili pan Mikulass z Wladyenina a Mikulass Posuticzsky.

101. Congressus Dietochonisse cum fratre.

Item pany Margretha Dyetochowa stupugie se a sstupila se wienem swim, kterez na Jacubczowitich gma a w knyhach, s bratrem swim Gindrzichem z Cozmicz a dietkamy swymy, donowadz stawu sweho wdowskeho nepromienij.

102. Item panij Anna Benessiowska Hrbkowa sstupila se wienem swim, kterez na Wrzesincze gmiela, s Hanusskem, synem swim, a otczem giegie, Hanussiem Coszierzem. Poslowe Hanuss z Destzneho a Jan z Wrzesyny.[1])

103. Causa Brzieskonisse.

Item poruczniti panie Annyny Brziezkowe, Pawel z Zatora a Pawlik z Lichtnowa giegie rozkazanym a wuoli kniezety przed prawem uhagienym kazali psaty a to zbuozie giegie, kterez w Lewitich gma na sedmy leniech role a tiech lidech, Brziezkowi, muzy giegie, na stupek zemsky a gieho erbom [wlozili]. A tudiezs Brziezek zassie se s manzelku swu panij Annu a giegie erbi stupil tiemz gistym zbozym.

104. Congressus Michalkonis Schonwicz.

Item Michalek Schonwicz sstupil se giest piety hrz. platu, kterez w Bohdanowitich gma s Wlostkem a Janem synem gieho z Buohdanowicz prawem zemskym. A tudyess zassie Wlostek a Jan, syn gieho, s stupili se s Michalkem Schonwiczem dessiety hrz. platu, kterez na Zopowach magi.

105. Causa uxoris Trzidsatnik.

Item Jan, Jaracz a Kuncze, bratrzie z Branicze, wkladagi na Braniczy osm kop gr. platu z comori wydawaty na kazdy rok Wankowy Trzid-

[1]) Mřežován.

satnykowi a gieho bratru Janowi a giegich erbom po swey sestrze tak dluho, azz to wywadye; a pan Mikulass toho porucznikem.[1])

106. Causa Trzidsatnikowa.

Item Wanyek Trzidsatnik zapsal a ukazugie manzelcze swey wieno giegie a zastawu wiena na Olbramitich s twrzy y dworem a na Hylowie a toho zbozzie wssielikakym przislussienstwim, we wssiech mezach a hranitiech, yakozto od staradawna wysazeno, y se wssiemy toho zbuozie pozytky a panstwym we dwu sett kopach gr. A toho su porucznity giegie Jan, Jaracz a Kuncze z Branicze, giegie bratrzie —

107. (f. 28.) Nicolai notarii.

Item knieze Milost, kniez Wilem skrze pana Mikulassie Wladyenynskyho a Jarosska z Benessiowa posli kazal Wiltgrub z manstwie wilozity w pozemske Mikulassiowi, pisarzy zemskemu, gieho manzelcze a giegich erbom k giegich diediczstwy sprawedlywemu. Porucznity toho pan Mikulass z Wladyenyna, pan Mikulass a Waczlaw, bratrzie z Wladyenyna [sic].

108. Congressus Slewiczowe. Causa Dorothee de Cokor.

Item panij Agneska Czirhowa stupugie se se dseru swu, pany Dorothu z Cokor, dwiema stoma hrz. gr. wyena sweho, genz myela w Coberzitich, a z tiech peniez gma daty panij Dorota sto hrz. Waczlawkowim bratra sweho dietem. Poslowe ke dskam: Jan z Wrzesini a Bernharth Bierka z Nasile.[1])

109. Congressus filie eius.

Item tudyess wistupywssy pany Dorotha y sstupila se s dyetmy swymy s tiem wssiem, czoz w Coberzitich gma. Poslowe: Jan z Wrzesyny a Bierka z Nasile a to do giegie wuole.[1])

110. Dotalicium filie Slewicz.

Stalo se po smrty slawne pamyety Waczlawkowie z Coberzicz, yakoz manzelcze swe panyey Aniczse z Crawarz nebyl wiena ukazal, a rukoymye w tom ostaly, a knieze Milost, knieze Arnossta napadly, aby wywazenij bili, tu gim knieze Milost przall, aby Waczlawkowim zbozym se wywadyly; a potom s stupnikow Waczlawowich woli to wieno takto shadano a tak ukazano: na Coberzitich patnaste kop platu czisteho k wienney zastawie pocznucze na tom konczij na prawu ruku od Oppawi gieducze porzad

[1]) Mřežován.

azz do Janka Swiechnyowa syna y s tiem Jankem. Poslowe ke dskam: Jan z Wrzesyny a Bernhard Bierka z Nasile. Poruczniky sobie wolila Petrzika z Heralticz a pana Jeronima z Liderzowa.[1])

111. Congressus filie Slewicz.

Tudyess pany Aniczka z Crawarz s stupila se s materzy swu pany Annu a s bratri swymy wienem swim swrchupsanym, kterez na Coberzitich ma, a to do swe wuole.[1])

112. Congressus Clare.

Pany Clara stupila se wienem swim, kterez na Bietowie ma, se wssiemy dyetkamy swymy.

113. Congressus.

Item dyetky giegie, yakoz se dwiema muzoma gmiela, take se sstupili a moczij tiechto desk sstupugii obiczegiem zemskym.

114. Item congressus.

Item dietky panye Clarzyny wssieczky spolu sstupili se s materzi swu wssiem swim dyediczstwim, kterez magij.

115. Causa Bietowske.

Item Jan z Wrzesyny wzdal a prodal dwa lany role w Tisku potczstywey pany Clarze z Bietowa a giegie erbom k dyediczstwy sprawedliwemu.

116. Causa Bierkonis.

Item Gindrzich Koszierz a pan Czeniek z Tworkowa wzdali su Nasiele tu wes Nasile a to zbozie se wssiem prawem a panstwie, kterez tu gmiely we wssiech hranitiech a mezach, yakoz to zbozie od stara dawna wysazeno, niczehoz (fol. 29) nicz sobie tu any erbom swim neostawugicze, potczstywey panye Annye z Nasile k giegie dyediczstwy sprawedliwemu.[1])

117. Congressus Bierkonisse.

Item pany Anna, manzelka Bierkowa, sstupila se s muzem swim Bernhartem zbozym nadepsanym w Nasili a to zbozie giemu wzdawa.[1])

118. Bierkonisse dotalicium.

Tudyess Bernhard Bierka manzelcze swey, panye Annye, na tom zbozij Nasilij wyeno ukazugie a toho zbozie wssielikakym przislussienstwim.[1])

---

[1]) Mřežován.

119. Congressus.

Bernhard Bierka a manzelka gieho, panij Anna, sstupili se su s Hinczikem z Wirbna a z Dyewczieho zbozim swim Nasilym s bratrem swim Hanussiem Bierku a sestru Bernharthowu Bierkowu, manzelku Hinczikowy, y s giegich erbi a to do swe wuole, ze s tiem stupkem Bernhard Bierka a panij Anna mohu giescze uczinity y nechaty.[1])

120. Congressus fratrum de Hrabinie.

Item Gindrzich a Aless z Hrabynye bratrzie stupili se z Hrabyni a zbozym swim, kterez w kniezatstwi Oppawskem magi, s Tasem z Bietowa a s Gindrzichem z Liptynye.[1])

121. Congressus Thasonis.

Tudyess Thas z Bietowa stupyl se zassie s Gindrzichem, Alssiem, bratrziemi z Hrabynye, a s Gindrzichem z Liptynye a giegich erbi s tiem wssiem zbozym swim, kterez ma w kniezatstwi Oppawskym, nesskodno panie wyenu a gieho erbom.[1])

122. Causa Jankonis de Biela.

Jan Ssuther z Drahothuss wzdal Zawadku zbozie swe Jankowi z Biele a gieho erbom se wssiem prawem a panstwim tu sobie any erbom swim niczehoz tu nepozostawugie y s lessem k prawemu dyeditczstwi giegich sprawedliwemu.[1])

123. Dotalicium uxoris Jankonis de Biela.

Tudyess wystupyw Janyek z Bile y ukazal manzelcze swey na tom zbozij na Zawadcze osmdessate hrz. gr. k giegie wyenney zastawie y s lessem a prawu wiennemu. A porucznik y sobie wolila Oweczku, otcze sweho, Tasa ze Lhoty a Gindrzicha z Liptynye.[1])

124. Dotalicium Jarosskonisse.

Item Jarosch z Benessiowa ukazal wieno panye Katherzynye, manzelcze swey, na Bohuslawitich na tey stranie na wssie yako costel k giegie prawey zastawie wyenney w dewaddesaty hrzywnach obiczegiem zemskym dewied hrz. platu. Porucznik y sobie wolila otcze sweho Jana a Kygiowcze.

125. Congressus Jarossij.

Item Jarosch z Benessiowa stupil se z bratrow swich dietmy, striczi swymi, s tyem wssiem zbozim, kterez gma w kniezatstwi Oppawskem,

[1]) Mřežován.

nesskodno panye wyenu a erbom na giegich dyediczstwij, a striczy gieho tudyez zassie s nym a s gieho erbi wssiem giegich zbozym.[1])

Poruczniky dyetem swim Jarosch z Benessiowa uczinil a wolil Hinczika z Wrbna, Jana z Wrzesini a Jakusch, syn Zibrzidow z Bobolusk.

126. (f. 30.) Causa Jarosskonis.

Item Jan z Wrzesini po dczerzij po swey po panye Katherzynye Jarossiowi z Benessiowa trzidsiety hrz. neb trzij hrz. plathu na Wrzesynye na tey stranye od Welikeho lessa a y Jarossiowim erbom wklada na wyplathu.[1])

127. Causa Begiarowe.

Item panij Katherzina Begierowa po swey smrtij wzdala mlyn swoy Podhornij w Hlubcziczskey czesty Janowi z Wrzesini a gieho dietem, a po giegich smrty Onssiowi Kigiowczowi a gieho erbom.[1])

Item Begiarowa wolila sobie Iana z Wrzesyny porucznika.

128. Hanuss Koszierz congressus.

Stalo se od n. B. l. tissitieho cztirsteho trzidsateho dewatheho przed Sbinkem Hrzywnaczem comornikem, Janem z Wrzesini sudym, a Mikulassiem pisarzem ty suche dny po sw. Lucie (16.—19. pros.), ze wistupyw Hanuss Koszierz z Zyboticz y stupil se a stupugie s bratrem swim Petrem Koszierzem a gieho dyetmi s Wrzesinku, na kterezzto gma desset a sto hrz. peniez.[1])

129. Hic est notandum. Omnia superiora sunt uno die et anno acta, quorum officiales superiores sunt scripti et dentur ad omnia legi more consueto officiales. Annus et tempus[2]) etc. (16.—19. pros. 1439).

130. Causa dotalicii Zbislawske.

L. od n. s. B. tissitieho cztirsteho cztiridsatheho ty suche dny po Letnitiech (18.—21. květ.) przed Sbinkem Hrzywnaczem z Sczytyny comornikem, Janem sudym z Wrzesini a Mykulassiem pisarzem zemskym przissly przed urzad Waniek Trzidsatnik a Waczlaw Felk[l] z Tiesskowicz, poznali a za to slibili tak, yakoz Jan z Bislawicz stupek gma s Jesskem z Clymkowicz, ze Jessiek swu wuoli dal a dawa striczi swemu Sbisławskemu, ze Sbislawsky muoz zenye a manzelcze swey panye Katherzynye na Sbislawitich ukazaty a zapsaty piet hrz. platu roczniеho na wssiey wsy na Sbislawiczich k giegie wienney zastawie, yakoz pak ted y ukazugie a we dsky klade nesskodno giegich stupku, czozby wyssie bilo mymo wieno panie. Porucznikу sobie panij wolila Kunssie, Hanusska, Franczka, bratrzie z Prziwoza a Falkle z Cozmicz.

---

[1]) Mřežován, — [2]) tpc.

131. Hanusskonis Misskonis.

Stalo se [ut s. 18.—21. květ. 1440] przed (uř. j. z. 130], ze knieze Milost, kniez Arnosst kazal Hradczancze Male k prosbie a libosti panie Hanussiowie z Desscneho z manstwie w pozemske wloziti panu Hanussiowi, gieho erbom y potomkom budutym.

132. (f. 31.) Causa Dyetoch.

Item ut supra przissly gsu przed urzad Jan z Drahothuss a Hanussiek z Descneho poslowe ke dskam od knieze Milosti, knieze Arnossta a kazali Swathonyowicze a puol Kruczberku z manstwie w pozemske wlozity Dyethochowi a gieho erbom y budutym potomkom giegich. A porucniky sobie a swim dietem uczinil pana Mikulassie z Wladyenyna a Fulsteyna z Slawkowa.

133. Causa Bierkonis.

Item ut supra przissly gsu ke dskam poslowe ke dskam od knieze Milosti, knieze Waczlawa Mikulass z Posuticze a Aless Hrabinka z Hrabinie y kazali gsu psaty a Pomrswicze z manstwie wynyeczi a w pozemske wloziti Bernharthowi Bierkowi, Hanusskowi Bierkowi a giegich erbom k dyediczstwi wiecznemu, gim y giegich budutym. Formunda sobie wolili Hinczika z Dyewczieho.

134. Kygiowczowa wiecz. Kylessiowicze.

Stalo se od n. s. B. tissitieho cztyrzsteho cztyrzidsateho prweho ty suche dny na Letnicze (7.—10. června) przed Sbynkem Hrzywnaczem z Sczytyny comornykem, Janem z Wrzesyny sudym a pisarzem Mikulassiem, wistupyw Mikulass pisarz zemsky wzdal a wzdawa zbuozie swe, to giest dwor swoy w Kylessiowiczich s mlynem na Morawiczi, s ribnyky, ribniczisti, s ribarzi, s zahradniky, s kirczmamy y se wssiemy rolemy, prawy a przislussienstwim, we wssiech hranitiech na ssirz y na del, yakoz to on sam Mikulass a gieho przedkowe drzaly, yakoz to lepe list kniezety ukazugie, Onssiowy Kygiowczowy a gieho erbom.[1])

135. Wieno Kigiowczowe.

Tudyess wystupyw Oness Kygiowecz y kazal psaty a ukazugie swey manzelcze, panyey Katherzynye na temz dworze a mlynu a toho dwora a mlyna przislussienstwym k giegye lebdyku tak rozumnye, giestly ze bi pany Katherzyna muze sweho nadepsaneho przezyla, tehda aby tym zbuozym w Kylessiowiczych mocznye wladla a dyetky zprawowala, donowadz by za muzz nessla. Pakli bi za gyny muz ssla, tehda dyety

[1]) Mřežován.

a erbowe Kygiowczowi gmagi panyey Katherzinie do giegie smrty na kazdy rok po dessiety hrž. widawaty. A porucznyky sobie wolila Jana a Michala ze Lhoty, bratrzie swe, a pana Jaroslawa z Posutycze.

136. Wieno panye Manyno.

Item stalo se tehoz leta (1441) y przed tyemyz urzadnyky, yakoz ted naprzed stogi (z. 134), wystupila giest potczstywa pany Mana, Janowa Donatowa, a wzdala s dobrym rozmyslem a dobrowolnie wzdawa wyeno swe, kterez tu na Polancze gmiela dwadsiety hrz. plathu czisteho manzelowy swemu Janowy Donatowy po giegie smrty a gieho erbom.

137. A on tudyezz zassie giey panyey Manye na temz zbuozy a tiech dwadsiety hrz. platu kazal psaty k giegie wienney zastawie a wynu swobodnemu podle biehu zemskeho a k tomu ukazugie (f. 32.) Donat giey panye Manye, manzelcze swey, wiecze wiena a kazal psaty na Polomi na Welikey a na swem dworze tu w Polomy a tey wsy a toho dwora wssielikakym przislussienstwym dwie stye hrz. gr. k giegie wienu swobodnemu podle obiczegie zemskeho. Porucznikу sobie wolila Onssie Kygiowcze z Lukawcze a Pawlika z Przneho.[1])

137. Hrzywnaczowa Lhotka.

Item tehoz leta tiech suchich dny (7.—10. června 1441) przed tyemiz urzadnyky knieze Milost, kniez Waczlaw kazal psaty a wzdal tu Lhotku, kterazz lezy podle hranicz Nowsedlisczich a Lazeczskych a Pustopolomskich Sbynkowi Hrzywnaczowi z Sczytyny a gieho erbom k giegich dyediczstwi wiecznemu.[2])

138. Wieno panye Mikulassiowe.

Item ut supra wystupiw pan Mikulass z Wladyenyna y kazal psaty a ukazugie panyey Annye, manzelcze swey, trzy sta kop gr. k wienney zastawie tu na tom zbuozy na Rohozanech, na tey wsy a tey wsy a toho zbuozie wssielikakym przislussienstwym k wienu giegie swobodnemu podle biehu zemskeho. Porucznikу giey dal pana Pawla z Zatora a Pawlika z Lichtnowa a erbi giegich.

139. Stupek Zoppowske.

Item Zopowska stupila se z Hynkem, synem swym, a se dczeru swu stupkem rzadnym podle obiczegie zemskeho w takowey smluwie, giestli ze by po smrty giegie Hynek to zbuozie sam gmiety chtiel, kterez by maty po sobie ostawila, tehda gma sestrze swey patdesate hrz. gr. dati a nicz wiecze. Pakli bi Hynek tomu ucziniti nemohl, a sestra tomu

---

[1]) Mřežován od „a k tomu ukazugie".
[2]) Mřežován.

uczinity mohla, tehda gma sestra Hynkowy sto hrz. gr. daty; nez to wzdy gma biti na synowie wuoli.[1])

140. Wieno Branticzskey.

Item ut supra Jan z Branticz wlozyty kazal panyey Katherzynye, manzelcze swey, sto hrz. gr. na Buohdanowitich, czoz on Jan tu w Buohdanowitich y swym bratrem gmagi, k giegie wienu swobodnemu a zastawie wienney podle rzadu zemskeho. Porucznyky giegie: Zybrzid z Bobolusk, Gyrzik a Janek, bratrzie z Wysokey.[1])

141. Benessow.

Item ut supra wystupil Jarossiek z Benessiowa yako porucznik a syrotek Mikulass take z Benessiowa y wzdali a wzdawagi a wkladagy zbuozie Benessiowske, wes Benessow, dwor, twrz, mlyn, rybniky, lessy, se wssiem prawem, panstwim a przyslussienstwim, yakozto zbuozie od stara dawna w swich hraniczich nassirz y nadel giest wysazeno, niczehoz nicz tu sobie nepozostawugicze, striczom swim Kunssiowi, Janowi a Girzikowi k giegich erbom, k giegiech dyediczstwy wiecznemu.[1])

142. (f. 33.) Studenka.

Stalo se od n. s. B. tissiczieho cztirsteho cztyrzidsateho prweho ty suche dny o sw. Lucij (20.—23. pros.) przed Hrzywnaczem comornykem, Janem z Wrzesyny sudym a pisarzem tu chwili Mikulassiem. Wistupyw slowutny Boczek Puklicze w osobie swey y kazal sobie zbuozie swe Studenku wes y se wssiem przyslussienstwim toho zbozie z desk wylozity a Janowi Skrbynskemu a gieho erbom wlozyty se wssiem prawem a panstwym tey wsy, lidmy y wssielikakym przislussienstwym we wssiech mezach y hranitiech na ssirz y na del, yakozto od staradawna to zbuozie Studeniczske gest wisazeno a wymezeno, a yakoz to zbuozie Puklicze sam y gieho przedczij gsu drzaly, niczehoz nicz tu sobie any erbom swim Puklicze nepozostawugie, k dyediczstwy Skrbinskeho wiecznemu y potomkom gieho.[1])

143. O sirotky Coberziczskeho Waczlawa.

Item tehoz leta przed tyemyz urzadnyky y tyech suchich dny ut supra (20.—23. pros. 1441, j. z. 142) wystupywssy potczstywa pany Dorotha z Kokor a z Coberzicz takowie, jakoz bratr giegie nebozczik Waczlaw z Coberzicz s nadepsanu pany Dorothu knyhamy stupek uczinil bez wymyeny sirotkow, a ze to nieczo na przikaz bilo sirotssy, i kazala pany Dorotha to oprawity takowie, cozkoliwiek bratr giegie Waczlaw nebozczik

[1]) Mřežován.

po sobie diediczstwie tu w Coberzytich ostawil kromie toho, czoz tu pany Dorotha gma swymy erby, ze k tomu sirotkowe a dyety nebozczika Waczlawowi prawo gmiety gmagi a, kdyz k swym letom przigdu, gmagi sweho diediczstwie moczny biti; nez do giegich lett wzdy pany Dorotha porucznyty tiech sirotkow ostaty [gma]. Pakli-bi w tom czasu panye Dorothi pan Buoh neuchowal, tehda pany Dorotha dale po swey smrty sirotkom porucznyky czini wierne slowutne panossie Bohussij z Kokor a Petra Donata Rudssiowa z Polomie. A neuchowalli by pan Buoh sirotkow w tom czasu, ze by prwe pomrzeli, nezlij pany Dorotha, ze ten giegich diel diediczstwie w Coberziczich gma przy panyey Dorothie zozstati a na nye odemrziety a na giegij diety.[1])

144. Stupek pany Dorothi z Kokor.

Item pany Dorotha stupila se y stupugie se moczi desk tyem wssiem zbozym, kterez w Coberzitich gma, z dietmy swymy, kterez [s] slowutnym Janem Trzebiczskym, muzem swim slawne pamyety, gmiela a gma. Poruczniky gim dawa wierne Tasa z Bietowa a Kygiowcze z Lukawcze.[1])

145. (f. 34.) Stupek mladeho Tunkle z Rownich.

Item ut supra [v. 142] wistupyw stateczny rytyerz Jan Tunkel z Rownich i stupil se a moczi tiechto desk se stupugie s pany Elssku z Prestawlk s tym wssiem zbozym, kterez tu w Rownich gma, kterez giemu otecz gieho Hartel Tunkel dal, a dale, kdez czo w budutich czasiech gmieti bude. A poruczniky giey wierney czini pana Mikulassie z Wladyenyna a Zybrzida z Bobolusk.

146. Sstupek Rohowskich.

Item wistupywssie bratrzie Jan, Adam a Otyk z Rohowa i stupili se a moczi desk se stupugi tyem wssiem zbozym, kterez w kniezetstwi Oppawskym gmagi neb gmieti budu, kromie dessiety hrz. platu wiena panye Magdaleny tu na Brawantitich a gmenem Brawantiti a Lhotku Horny.

147. Waltierzowicze.

Item ut supra Jan Czapek a Margreta, maty gieho, a giegich erbowe gmagij od kniezat a od pana Jana z Crawarz a z Giczina piet hrzywen platu czisteho na Waltierzowitich tey wssie wsy a toho zbozie przislussienstwim.

148. Stalo se od n. s. B. tissicziho cztirsteho cztirzidsateho trzetiho ty suche [dny] Cinerum puostie (13.—16. břez.) przed Sbynkem Hrziwnaczem z Sczitiny comornykem, Gindrzichem z Dyehylowa sudym, pisarzem

[1]) Mřežován.

Micolassem; wistupil stateczny rytirz pan Jaroslaw z Posutycze, kazal psati a ukazuge pany Ellsscze, malzencze swey, cztirzi sta hrz. tiezkich na swey polowiczy tu w Posuticzy, w tey wsy sweho oddyela, kteryz se gemu dostati gma, k prawey wyenney swobodney zastawie rzadem a obyczegem zemskym kniezatstwie Oppawskeho se wssym prawem y przislussenstwym, czoz se gemu panu Jaroslawowy na geho oddyele dostane. Porucznyky sobie pany Ellsska wolila urozene Hynczika z Wrbna a s Dyewcziho, Gindrzicha Suppa s Fulstayna a Bernarta Bierku z Nasyle.[1])

149. Stalo se ut s. (13.—16. břez 1443) wystupiw Sbyniek Hrziwnacz z Sczytyny y uczynyl pany Katherzinu, malzenku swu, mocznu poruczniczy swich dyeti a sweho zbozie po swey smrti az do giegij stawu wdowskeho promyenyenij. Pakli by swuoy staw wdowsky promyenyla aneb u wdowstwy umrzela, tehda deprw nad to czyny porucznyky swym dyetom y gyey ku pomoczy za zdraweho zywota pana Jana z Tworkowa, bratra gegij, pana Jana Zagicze z Waldeku, pana Smyla z Morawan a pana Hinczika z Dyewcziho etc.

150. Stalo se ut s. (13.—16. břez. 1443) wistupil Hanussek Slewicz z Sosnowey y kazal psati a ukazuge malzencze swe, panye Annye, k gegij wienney zastawie dwuor, wes Lhotku y stym lessem, kteryz k tomu przislussy, y s wsseligiakym przislussenstwym, czsoz k tey wsy a k dworu przislussy. Porucznyky sobie wolila Hanusska z Dessczneho a Micolasse z Ssomburga, bratra geho.[1])

151. (f. 35.) Stalo se ut s. (13.—16. břez. 1443) wistupiwssy pocztiwa pany Margreta z Chlebyczowa wessela, bez przinuczeny wsseligiakeho tak, iakoz swobodneho sweho wyena sto a dessiet hrz. gma na Jakubowiczich a na Hradssanech y uczynila gest rozkazany toho sweho wyena rozdyelnye ssedessate hrz. Janowy Hrotowy, malzenu swemu, protiw tomu wienu, gessto gij on wyenowal, a padessate hrz. dyetem swym. A tiech padessati hrz. czyny porucznyky Jana Hrota, muze sweho, a Gindrzicha Corniczij, bratra sweho. A giestli ze by potom y dyetky pomrzely, aby to porucznikom na rowny diel zuostalo.

152. Dotalicium panie Dorotie z Schonwicz.

Stalo se ut s. (13.—16. břez. 1443) wystupil Michal z Schonwicz y kazal psati a ukazuge pocztiwey panye Dorothye, malzencze swey, padessate hrz. gr. na tom zbozy w Bohdanowach na swem dyele k gegij swobodney zastawie wyenney podle rzadu a obyczege zemye kniezatstwie Oppawskeho.

153. Tudiez wistupiwssij pany Dorotha, malzenka Michalowa z Schonwicz, y wzdala a wzdawa trzidsieti a sto hrz. gr. wyeno swe swobodne, kterez gma na Posuticzi na tey wsy a na tom zbozij polowiczij, kterazto

[1]) Mřežován.

polowicze bila nebozcze Micolasse Posuticzkeho, malzena gegij prwniho, Michalowy, malzenu swemu, protiw geho wyenu.[1])

154. A zase Michal, malzen gegie, tiech gistich trzidsieti a sto hrz. na Posuticzy ukazuge k gegie wyenney zastawye podle obyczege a rzadu zemye kniezatstwie Oppawskeho.[1])

155. Stalo se od n. s. B. tissiczieho cztirzidsteho cztirzidczateho ssesteho l. tu (!) suche dny o sw. Lucij (14.—17. pros.) przed komornikem Zibrzidem z Bobolusk, Gindrzichem z Diehylowa sudym a pisarzem Thomasskem, ze wistupil gest przed prawo Micolass Prasie z Polomie sam od sebe, od swich bratrzie a sestr, yako starssy bratr a moczy sweho a gegich diedіczstwie y wzdal, wzdawa a psati kazal dwor z zahradniky, s lesi, hagi, ribniky, rybniczyssczy, s lukamy, pastwami, s roly oranu i neoranu, s kuty, s horamy y doly, potoky y se wssim przislussenstwim a panstwim, se wssemi pozitky a uzitky toho dwora, yakozto od staradawna k tomu dworu przislusselo a giest wymezeno a wymierzeno, u Welike Polomi tu sobie swrchupsani Prase, bratrom, sestram ani gegich erbom niczehoz nicz nepozostawugicze, nez tak plno a czelo, yakoz to po gegich otczsy a przedtiech na nie gest przisslo, slowutnemu panossi Janowi Donatowi, striczi gegich, a Petrowi Donatowi, bratru geho wlastniemu, a gegich erbom a potomkom buduczim k gegich diediczstwi wiecznemu a zprawedlywemu takowie, ze gyz swrchupsani Jan a Petr Donatij budu mocij s tym zbuozim cziniti y nechaty, yako swim diedicztwim wlastnym bez przikaz a narokuow wssielygiakich swich prodayczich a gegich erbow. Act. fer. IIII. in quatuor temporibus Lucie (14. pros.) a. d. MCCCCXLVI.[1])

156. (f. 36.) Stalo se od n. s. B. tissicziho cztirzisteho cztirzidczateho ssesteho leta w ty suche dny o sw. Lucij (14.—17. pros.), ze wistupila slowutna pany Katherzina z Tworkowa za comornika Zibrzidem (sic) z Bobolusk, Gindrzichem z Diehylowa sudym a Tomassem pisarzem z dobrim rozmislem, smiegicze se, yako moczna poruczniczka swich dyety, y kazala psati, wzdala a wzdawa zbozie a diediczstwie Sczytynu z dworem, s mlynem, s Mokrimi Lasczy, s Nowosedliczi, s lidmi platnymi y neplatnymi, s ribniki, s lesi, s hagi, s chrastynami, s lukami, wodamy, rziekami, pastwami, pastwissczemi y se wssiem przislussenstwim, we wssech mezach a hraniczіech, yakoz od staradawna giest wisazeno a drzieno, nicz sobie ani erbom swim tu panstwie ani prawa zachowawagicze, slowutnemu panossy Tassowi z Bietowa a geho erbom a potomkom k prawemu diediczstwy. A tudiez wistupil Tas z Bietowa a zwolil poruczniki dietom swim panij Elsku, manzelku swu, tak, dokowadzby stawu sweho wdowstwi nepromenyla, a pana Ondrzeya z Tworkowa a Gindrzicha Hrabinku, stricze sweho. Act. a. et d. ut s.[1])

157. Stalo se w ty suche dny o sw. Lucij (14.—17. pros.) od n. s. B. tissicziho cztirzisteho cztirzidczateho ssesteho leta, ze wistupil przed urzad

[1]) Mřežován.

slowutny panosse Thas z Biethowa z dobrim rozmislem, dobrowolnie y poznal, ze giest prodal a wzdal a wzdawa Luboyaty a Czewissow y twrz a se wssiem przislussenstwim toho zbozy, nicz sobie ani swim erbom tu panstwie nezachowawagicze, slowutney panie Katerzinie z Tworkowa a giegie erbom k prawemu, wiecznemu diedicztwy a k wierney rucze panu Ondrzieyowi z Tworkowa, panu Micolassowi starssymu z Wladienyna.[1])

158. Item tudiess wistupiw Tas z Bietowa y kazal psati slowutney panie Elscze z Tworkowa, manzelcze swey, na Mokrich Lazcziech, na mlynie toho zbozi y na wssiech pozitcziech toho zbozy, yakoz to zbozy w swich hranicziech zalezy od staradawna, y na tom mlynu na Morawiczi a ukazugie gie na tom dwie stie hrz. tiezkich k gegie prawemu wiennemu [prawu] podle rzadu prawa kniezetstwie Oppawskeho. A to se stalo przed Zibrzidem z Bobolusk komornikem, Gindrzichem z Diehylowa sudym, Tomassem pisarzem. Poruczniki sobie wolila pana Ondrzeya z Tworkowa, pana Zbislawa z Tworkowa, bratra gegie. Act. d. et. a. ut s.[1])

159. Benessow.

Stalo se w ty suche dny (14.—17. pros.) od n. s. B. tissicziho cztirzisteho cztirzidczateho ssesteho leta, ze wistupiw przed urzad za Zibrzida comornika a za Gindrzicha z Diehylowa sudym, Tomassem pisarzem urozeni Jan z Benessowa dobrowolnie, z dobrim rozmislem bez przinuczenie a gest wzdal, wzdawa a wklada zbuozie, wes Benessow, dwor, twrz, mlyn, s ribniky, lessy, se wssiem prawem, panstwim a przislussenstwim, yakoz to zbozie od staradawna w swich hranicziech na ssirz y na del gest wisazeno, niczehoz nicz sobie tu ani swim erbom nepozostawugicze, urozemu Jarosskowy z Benessowa, striczi swemu, y gieho erbom a potomkom k gegich diedicztwi wiecznemu. A poruczniki sobie a swim dietom zwolyl pana Hanusse z Dessczneho a pana Zibrzida z Bobolusk a Micolasse syna geho a Hynka z Crawarz.

160. (f. 37.) A. d. MCCCCXLVI. w ti suche dny o sw. Lucij (14.—17. pros.) gest wistupil slowutny Micolayek z Dobrozemicz przed urzad za Zibrzida comornika a za Gindrzicha z Dyehylowa sudym(!) a za Tomasse pisarze a giest kazal wepsati puol wsy Rownich prawu polowiczi s puol twrzi a s puol dworem a s polowiczi ribnikow a s polowiczi wssech przislussenstwy toho zbozie, slowutney panie Nyze, manzelcze swe, k gegie prawemu wienu tak, ze po mey smrti a po mich erbow smrti muoz bude moczi s tim zbozim ucziniti y nechati yako swim; pakli by drziwe umrzela, nezli mogi erbowe, aby pak to zbozie zase na me erby przisslo a spadlo. A porucezniki sobie zwolila pana Suppa z Fulsteyna a Gindrzicha Logowskeho.

161. Stalo se od n. s. B. tissicziho cztirzisteho cztirzidczateho sedmeho w strzedu w ty suche dny przed sw. Troyczy (31. květ.), ze wistupil giest

[1]) Mřežován.

Oness z Wrzesini przed urzad za Zibrzida z Bobolusk comornika a za Gindrzicha z Diehylowa a za Thomasse pisarze, a gest wlozil a wepsati kazal we dsky trzi hrz. gr. platu Wrzesinie panie Margretie maczosse swe na tey stranie od Poruby pocznucze od koncze od Mikneho y s Miknym az do Petrziczka y s Petrziczkem dwa lany se wssiem prawem a panstwim k prawemu wiennemu prawu tak, ze ona s tym ma uczinity y nechati, czoz zemie Oppawska za prawo gma. A porucziniki sobie wolila pana Jana Donata z Polomie, pana Litka z Starey wsy a Msticha z Barchowa a przitom gsu bily Jarossek z Benessowa, Thas z Sczytyny, Oness Kyowecz z Lukawcze, Aless z Hrabinie y gynij zemane.[1])

162. A tu ynhed wistupila panij Margreta a giest se stupila a stupugie swimi dietmy s tiem wienem, czoz ona tu Wrzesinie gma. Act. ut supra anno et die (31. květ. 1447).

163. Wieno panie [Magdaleny].

Item stalo se od n. s. B. tissicziho cztirzidstého cztirzidczateho sedmeho leta w strzedu w ty suche dny przed swatu Troyczy (31. květ.), ze wistupil giest Oticz z Brawanticz a giest wlozil a wepsati kazal we dsky desset hrz. gr. uroczneho platu na swey wsy a zbozy w Brawanticziech swe malzencze panie Magdalenie a s tim wiena gie polepssugie. A poruczniki sobie wolila Wanka Trzidczatnika, Budijwogie z Morawicze a Otika z Rohow. Act. coram officialibus Zibrzida z Bobolusk comornika, Gindrzich z Diehylowa sudieho, a za Tomasse pisarze.[1])

164. A wistupili tu ynhed Adam a Otik, bratrzie z Rohowa, stupeczniczy Janowi Otikowi a daly swu plnu wuoly k tomu wienu polepssenie panie Magdalenie. Act. ut s. (31. květ. 1447).[1])

165. (f. 38.) Dotalicium Magdalenie Otikowe.

Stalo se w strzedu w ti suche dny przed swatu Troyczy, ze wistupil gest Otik z Brawanticz a gest wlozil a wpsati kazal we dsky dwadczeti hrz. gr. uroczneho platu na swey wsy a zbozy w Brawanticzich swe malzencze panie Magdalene k swobodnemu wienu, yakoz zemie za prawo gma. A porucz[ni]ky sobie wolyla Wanka Trzidczatnika z Wogietyna, Budywogie z Morawicze a Otika z Rohow. A tu yhned wistupili Adam a Otik z Rohowa bratrzie, stupeczniczi Janowi Otikowi, a dali swu plnu wuoly k tomu wienu panie Magdalenie. A to se stalo przed urzadem przed Zibrzid[em] z Bobolusk comornikem a przed Gindrzichem z Diehylowa sudym a Thomassem pisarzem. A. d. M[CCCC]XLVII.[2])

166. Horny Lhotka.

Stalo se w tu strzedu w ty suche dny przed sw. Troyczy (31. květ.) a. d. MCCCCXLVII., ze wistupil giest Jan, Adam a Otik, bratrzie z Bra-

[1]) Mřežován. — [2]) Srov. z. 163. Mřežován.

wanticz przed urzad za Zibrzida z Bobolusk comornika a za Gindrzicha z Dyehylowa a za Thomasse pisarze, wyznali dobrowolnie z dobrim rozmislem, ze prodaly Horny Lhotku se wssiem prawem a panstwim, czoz oni tu gmieli a drzali, nicz tu sobie wiecze panstwy ani wlastenstwie nezachowagie ani swim erbom a potom [kom], slowutnym panossiem Gindrzichowy a Alssowy bratrziem z Hrabinie a gegich erbom a potomkom a w knihy zemske gim to wloziti a wepsati kazaly. A gestli ze by oni bratrzie swrchupsani ktery stupek gmiely s tim zbozim, a w knihach psan byl, ze ten mrtew gest.

167. Item pany Agnezka Zopowska wistupila przed urzad, za Zibrzida z Bobolusk a za Gindrzicha z Diehilowa sudieho a za Thomasse pisarze, s Hynkem synem swim a se dczeru swu stupkem rzadnym podle obiczege zemskeho w takowey smluwie, gestli ze bi po smrti gegie Hynek to zbozie sam mieti chtiel, kterezby mati po sobie ostawila, tehda ma sestrze swe padessate hrz. dati a nicz wiecze a dluhy otsowi y materzini spulu platiti magi; pakli by Hynek tomu ucziniti nemohl, a sestra mohla, tehda ma sestra Hinkowi sto hrz. gr. dati. Nez to ma wzdi biti na synowie wuoly; a dluhy wsseczki otsowi y materzini spulu platiti magi. Act. f. IIII. quatuor temporum ante Trinitatis (31. květ.) a. d. MCCCCLVII.[1] ||

---

[1]) Mřežov[illegible]

DESKY ZEMSKÉ DRUHÉ.

(1447—1484.)

Liber Zibrzidonis.[1])

1. (fol. 1.) Stalo se w ten uteri przed sw. Troyczy (31. květ.) a. d. MCCCCXLVII., ze wistupiw przed urzad za Zibrzida z Bobolusk comornika, za Gindrzicha z Diehylowa sudieho, za Thomasse pisarze, Hynek z Zopow a giest ukazal list umluwczy, kteryzto list slowo od slowa takto wymluwal a swieczyl:

Ja Hanuss Czrt z Mossczna smluwczy wieczi dolepsanich wyznawam tiemto listem obecznie przede wssemi, ktoz gey uzrzie neb cztucz slisseti budu, ze siem uczinil a moczi listu tohoto cziniem takuto umluwu a smluwu, yakoz dole psano stogi, mezi pocztiwu panij Agnezku z Zopow a mezi Hinkem, sinem gegij, a panij Katherzinu gegi dczeru s gegich wsiech dobru wuoly o to wieno Agneczczyno w Zopowach, kterez swim dietem swrchupsanym we dski zemske wlozila, takowie: Kdyz by pan Buoh neuchowal panij Agnezky swrchupsaney, tehdy Hynek, syn gegij, gma dati z toho wiena matherzina panij Katherzinie, sestrze swey, na gegij oddiel padessate hrziwen gr. a dluhy wsseczky po otsi y po matherzi, aby spulu platili. Pakli by se to nelybilo Hynkowi, tehdi panij Katherzina gma dati sto hrz. gr. Hynkowi, bratru swemu, za gieho dyel, a dluhy take spulu platiti magi otsowi y materzini. Kterezto umluwi ja Hanuss Czrt swrchupsany seznal sem przed urozenym panem Mikulassem starssim z Wladienyna a przed slowutnymi panossiemi przed Malym z Witkowicz, przed Petrem Brziezkem z Suchelney a przed Pawlikem Lichtnowskim. A tez take panij Agnezka swrchupsana s Hynkem synem swim przed tiemi dobrimi lidmi seznali. Tomu na swiedomie ja Hanuss swrchupsany swu siem peczet k tomuto listu dobrowolnie przidawiti kazal, a podle mne pan Micolass Wladieninski se panossemi swrchupsanými k prosbie pany Agnezky swrchupsaney a Hynka, syna gegij, take swe peczeti przitiskli k tomuto listu, genz gest dan w Oppawie a. d. MCCCCXLI.[2]) A przi tom panij Agnezka gsa zdrawa osobnie przitomnosti przed urzad stala a to wsseczkno seznala, czoz tento gisti list swieczil, yako swrchupsano stogi.

---

[1]) Nadpis na fol. 2.)

[2]) Na rasuře, kde stálc dříve XL VII.

2. (fol. 2.) Stalo se od n. s. B. tissicziho cztirzisteho cztirzidczateho sedmeho leta w ti suche dny przed swatem Waczlawie (20.—23. září), ze knieze Milost, kniez Hanuss, knieze Oppawske a Hlupssiczke stogie przed urzadem za Zibrzida z Bobolusk comornika, za Gindrzicha z Diehylowa sudyho a za Thomasse pisarze a giest geho Milost kazal Nowu wes Hlupssiczku psati a we dsky wloziti Janowi Rayskemu, geho manzelcze Veronicze, gegich erbom a potomkom w takowey wymiencze, gestli ze by knieze Milost Rayskemu neboly geho zenie a gegich erbom gegich penieze od daty listu, kteruz na tu wes ma, w poluroczi nenawratil a zbuozie newywadyl, ze pak potom ta wes a to zbozie w Nowey wsy gma ostati Rayskemu, geho manzelcze, gegich erbom a buduczіem potomkom k wiecznemu diedicztwy, yakozto list na to zbozie plniegi ukazugie kniezeczi. Poruczníka moczneho sobie wolill Maleho z Witkowicz a wiernu ruku pana Micolasse starssiho z Wladienyna, Stanislawa Rudskeho.

3. Wieno Wlostkowe.

Stalo se [ut s. 20.—23. září 1447], ze wistupil przed [úř. j. z. 2], slowutny panosse Jan Wlostek z Bohdanowa a gest ukazal a ukazugie a we dsky wepsati [dal] trzy sta[1] hrz. gr. dobrich za kazdu hrziwnu cztirzi a ssedessate gr. poczitagicze, na swem zbozij na Bohdanowach panie Katherzinie manzelcze sweh ku prawemu wienu, yakoz zemie Oppawska za prawo ma, a poruczniki gie uczinil pana Micolasse starssiho a pana Micolasse mladssiho z Wladyenina, Zibrzida z Bobolusk.[2])

4. Studenka.

Stalo se [ut s. 20.—23. září 1447], ze wistupil Jan Skrbensky przed [úř. j. z. 2.], ukazal zbozie swe Studenku wes se wssiem przislussenstwim toho zbozie z desk wyloziti a Smilowi Cobilcze a geho erbom wloziti se wssiem prawem a panstwim tey wsy, s lidmi y wsselykakym przislussenstwim we wssiech mezach y hranicziech na ssirz y na del, yakozto od staradawna to zbozie Studeniczske gest wysazeno a wymezeno, a yakoz to zbozie Jan Skrbensky sam y geho przedcy gsu drzali, niczehoz nicz tu sobie ani erbom swim Skrbensky nepozostawugie k diediczstwy Cobilkowy wiecznemu y geho erbom a potomkom.[2])

5. Brawynu.

Stalo se [ut s. 20.—23. září 1447], ze wistupili przed [úř. j. z. 2.], panij Margretha z Brawyne a Katherzina z Bietowa y kazaly wloziti a wepsati we dsky swe zbozie Brawynu z dworem y se wssiem prawem, panstwimi a przislussenstwim a, czoz od staradawna k tomu slusselo,

[1]) Trzy sta na rasuře.
[2]) Mřežován.

yakozto oni gmiely, drzali od swich przedkuow, a yakoz to zbozie w swich mezach a hraniczich od staradawna wisazeno. a wymezeno gest, nicz tu sobie ani swym erbom wiecze nepozostawugicze ani zachowawagicze, Janowi ze Zbroslawicz, Janowi z Cowarzowa a Katherzinie z Logowa, manzelcze geho, a gegich erbom k wiecznemu dyedicztwy.[1])

6. O podatij costela w Polomie.

A. d. [ut s. 1447], ze wistupiw przed urzad oswiczene knieze, kniez Wylem, knieze Oppawske etc. [úř. j. z. 2.] y gest G. Milost kazal wloziti a wepsaty poddatij costela u Welike Polomij Janowi Donatowi a geho erbom ku gegich wiecznemu poddanij.[1])

7. (fol. 3.) Albrechtowicze pod Bielowczem.

A. d. [ut s. 1447], ze wistupil przed urzad slowutny panosse Jan z Doloplaz [úř. j. z. 2.] a wlozil wsseczko swe prawo we dsky na tey wsy na Albrechticziech pod Bielowczem na tey stranie od Brawanticz y na druhe stranie od Odri az do XXX hrz. platu pod takuto wymienku, aby Smilowy z Cobileho sto hrz. gr. dal a cztwrt leta giemu naprzed wipowiediel, kdyzby gemu penieze dati chtiel a w lidij se uwazati w ti, yakoz gie Smil drzy se wssiem przislussenstwim, yakoz sem sam drzel, a k czemuz sem prawo gmiel, tu na Albrechticzich, nicz sobie ani swim erbom a potomkom nezostawugie, slowutnemu panossy Mladotowy z Potcztatu y geho erbom ku prawemu diedicztwy, yako zemie Oppawska za prawo ma.[1])

8. Crasnepole.

A. d. [ut s. 1447], ze wistupiw przed urzad oswiczene knieze, kniez Wilem, knieze Oppawske etc., [úř. j. z. 2.] a gest G. M. wlozil a wepsati kazal we dsky swu wlastny wes Crasnepole s gegij se wssiem przislussenstwim, panstwim, se wssym prawem, nicz tu sobie ani erbom a potomkom swim panstwie ani ktereho wlastenstwie nezachowawagicze, slowutnemu panossi Janowy Donatowi z Polomie a geho erbom k gegich wiecznemu diedicztwy we dski wepsati kazal, yakoz zemie Oppawska za prawo gma.[1])

9. Weliky les u Czewyssowa.

A. d. [ut s. 1447], ze wistupiw przed [úř. j. z. 2.] slowutny panosse Thas z Bietowa a gest wlozil a wepsati kazal we dsky les swoy weliky u Czewisowa a u Lhotky leziczy se wssym prawem a panstwym, czoz on na tom lessie gmiel a drzal, nicz sobie tu wicze ani swim erbom panstwie ani wlastenstwie nezachowawagicze, panie Katherzinie Hrziwnaczowe a gegye erbom a potomkom k wiecznemu diedicztwy.[1])

---

[1]) Mřežován.

10. P u s t k o w e c z a P l e s n e.

A. d. [ut. s. 1447], ze wistupiw przed [úř. j. z. 2.] slowutna panij Margretha Brawinska, Skrbenskeho zena, a giest wlozila a wepsati kazala we dsky swe wssechno prawo, panstwie na Pustkowczy y na Plesne, czoz ona tu gmiela, drzala od swich przedkuow, se wssiem przislussenstwim krom toho, czoz knieze Milost, kniez Wilem tu gma a drzy, nicz sobie tu wicze panstwie ani wlastenstwie nezachowawagicze, ani swim erbom, slowutnymu panossi Gindrzichowi z Dyehylowa, geho manzelcze, panie Katherzinie a gegich erbom ku wiecznemu prawemu diedicztwy.

11. Item knieze Milost, kniez Hanuss, knieze Opawske, gest swu plnu wuoli dal a kazal wlozity a wepsati we dsky wssechno swe prawo a panstwie to wsseczko, czoz Wlassek tu na Pustkowczy gmiel a drzal, nicz sobie ani erbom swim a potomkom zadneho prawa a panstwie nepozostawugicze, slowutnemu panossy Gindrzichowi z Diehilowa a Katherzinie, manzelcze geho, a gegich erbom a potomkom ku prawemu diedicztwy. Poslowe od knieze Milosti ke dskam slowutny panossie Jan z Bislawicz a Jan Wlostek z Bohdanowa.

12. (fol. 4). D u c i s s e.

Stalo se od n. s. B. tissiczeho cztirzisteho padessateho prwniho leta, ze wistupila panij Mana z Pawlowicz przed urzad za Zibrzida comornika, Gindrzicha sudieho a za Thomasse pisarze zemskeho w ty suche dny w strzedu po Letniczech (16. června), za zdraweho zywota, z dobrim rozmislem, dobrowolnie bez przynuczenie gest se stupila prawim stupkem s oswiczenu knieznu, knieznu Salomenu, knieznu Oppawsku, swym prawim swobodnym wienem, kterez na Polancze gma, y se wssiem przislussenstwim, yakoz ona to sama ma a drzala tak, gestli ze by gi pan Buoh neuchowal, ze to gma na knieznu spasti a przigiti. Porucznikу sobie kniezna wolyla pana Micolasse starssiho y mladssiho z W[l]adienina, pana Jaroslawa ritierze z Posuticz, pana Bierku z Nasile.[1])

13. C l i m k o w i c z e.

Stalo sie [ut s. 16. června 1451], ze knieze Milost, kniez Wylem stogie przed urzadem a gest dobrowolnie wlozil a wepsati kazal w zemske knihy Clymkowicze miesteczko se wsy Langnowem y se wssemi lidmy platnymi y neplatnymi, s roly oranymi y neoranymi, s lukami, pastwami, ribniki, ribniscy, s lesy, s rzekami y se wssiem gynym przislussenstwim, pozitky, uzitky, nicz ne wynymagicz ani pozostawugicz, yako gsme to sami drzaly, a yakoz w swich hranicziech od staradawna lezy, slowutnemu panossy Thasowi z Bietowa, geho erbom a buduczim potomkom ku prawemu wiecznemu diediczstwie, ku drzenie, poziwanie y s tiem foytstwiem, czoz

[1]) Mřežován.

gsme my k tomu prawo gmiely. Poruczniky wolil swim dietom pana Ondrzeya z Tworkowa, pana Hanusse z Bielowcze, Gindrzicha a Alssie, bratrzie z Hrabinie, a kdyby pan Buoh gij neuchowal, tehda ona pany Elzsska gma dyetmy wladnuti, dokowadzby sweho stawu wdowskeho nepromienila.[1])

14. Wieno panie Tasowe.

Stalo sie [ut s. 16. června 1451], ze wistupil Thas z Bietowa a gest wlozil a wepsati kazal panye Elsscze, manzelcze swe wlastnie, to zbozie Climkowicze y s Langwem [sic] y se wssiem geho przislussenstwim krom foitstwie ku prawemu giegie wyenu, aby toho poziwala, uziwala po geho smrti bez przikazi wssielykakich, a kdyz by erbowe geho to wyplatiti chtieli, tehda gie magi dati trzi sta hrz. gr. dobrich strzibrnich, a ona gim po wiplatie rzadnie stupiti ma to [z]bozie. Act. przed urzadem za Zibrzida comornika, Gindrzicha z Diehylowa sudieho, za Thomasse pisarze. Poruczniki sobie zwolila pana Micolassie starssiho z Wladienina, pana Ondrzeya starssiho z Tworkowa a pana Micolasse mladssiho z Wladienina, Hanusse z Sosnowe. A take, aby gij nesplaczeno, dokawadz stawu wdowskeho nepromienij.[1])

15. Stalo se [ut s. 16. června 1451], ze wistupil przed urzad [j. z. 14.] Petr Donat ritierz z Polomie a gest dobrowolnie przigial na spolek na swe na wssiechno zbozie, na Polomi a na Krasne pole y na toho puol mlyna, iakoz k tomu slussie, stricze swe Petra Donata z Polomie a Mikulassie Prassie z Polomie na prawi spolek na to wssichno zbozie, iako sie swrchugmenugie.[1])

16. Domradowicze.

16. Stalo sie [ut s. 16. června 1451], ze wistupiw Beness z Liderzowa a s Oder przed urzad a gest wlozyl a wepsati kazal w knihi zemske Domoradowicze wes s lidmi platnymi y neplatnymi, s lesy, lukami, chrastinami, s mlyny, s rzekami a s udolynami i se wssiem przislussenstwim, panstwie[m] w tom prawie, yako sam drzal, w swich mezach a hranicziech zalezegicze, nicz newynymagicz ani pozostawugicz, slowutnemu panossi Janowi Czapkowi z Waltierzowicz, geho erbom a buducziem potomkom ku wiecznemu diediczstwy k mnienie, drzenie. Act. [úř. j. z. 14.]. A porucznikі czinij swim dietom Benessa z Liderzowa, Gindrzicha z Diehylowa.

17. (fol. 5.) A tudiez wistupiw Jan Czapek den y przed tiemi urzadniky [j. z. 14.] y kazal w zemske knihy wepsati na tey swey wsy Domoradowicze se wssiem prawem, panstwim a przislussenstwim, yakoz se swrchu pisse, osmdessat hrz. gr. panie Margretie, manzelcze swe, ku prawemu wiennemu prawu, yakoz Oppawska zemie za prawo gma. Gestli ze bi geho Buoh neuchowal, ze ona muz s tiem ucziniti i nechati yako swim swobodnym

---

[1]) Mřežován.

wienem. A porucznikí sobie zwolila panij Margreta p. bratra sweho wlastnieho, Onsse z Wrzesyni, pana Jarosse z Drahotuss, Onsse Kigiowcze z Lucawcze.

18. Strzebowicze.

Stalo se ut supra [1451], ze wistupiw pan Matiey Bielik z Kornicz sed[ienim] na Bohumynie przed urzad plny [j. z. 14.] a kazal wloziti a wepsati swe zbozie, totizto Trzebowicze, Porubu a puol Swynowa, czoz sem tu koliwiek prawa miel, s lidmi s platnymi, z dworem w Trzebowiczi, s mlynem tudiez w Trzebowicze, yakoz sem sam to drzal, nicz sobie na tom prawa, panstwie nezachowawagicze ani swim erbom ani swim buduczicm potomkom, ku prawemu wiecznemu diediczstwi slowutnemu panossij Sczepanowi Strzele mlademu z Chechla, geho erbom a buduczicm potomkom ku wiecznemu drzenie a poziwanie, nesskodno kniezeczemu prawu. A poslowe bili ke dskam Cunczik Stoss z Branicze a Hayda z Nowe Czerekwe.

19. Dotalicium panie Machny Jaraczowie.

Stalo se [ut s. 16. června 1451], ze wistupil Jaracz z Branicze przed urzad [j. z. 14.] a gest kazal wloziti a wepsati na swey wsy na swem oddiele tu w Braniczi, na dessieti laniech bez stwrtij a gmenowitze na tiech lidech pocznucze od mladeho Krzistka y s Krzistkem, na tom wssiem porzadie az do Onsse y s Onssem, a na druhe stranie od Petra s hory y s Petrem az do Kupczowe y s Kupczowu, na tiech na wssiech lidech k drzenie a ku poziwani nicz sobie tu nepozostawugie ani swim erbom, piet a dwaczeti kop platu shadaneho w puol trzetiem stu kopach ku wiennemu prawu ku gegie pozywanie pocztiwe panie Machnie z Blatnicze, manzelcze swe wlastnie. A za porucznika sobie wzala panij Machna bratra sweho wlastnieho, Miculasse Puthalu, urozeneho pana Miculasse mladssiho z Wladienyna a pana Jaroslawa Stosse z Posuticz. A k tomu Jaracz s swey dobrey wuole po swe smrti przidawa manzelcze swe, panie Machnie ten lan, gessto slowe Menczlowski lan, y s sedliskem a ten lesek, gessto slowe Kutij, aby toho tak pozywala, dokowadz by sweho stawu wdowskeho nepromienila.[1])

20. Item tudiez opiet wistupiw ten den ut s. (16. června 1451) Jaracz Stoss z Branicze a uczinil mocznym porucznikem bratra sweho wlastnieho Cunczika z Branicze swich dieti y sweho wssieho zbozi, czoz on ma aneb miti bude, a gestli ze by geho dietij pan Boh neuchowal, tehda to wsseczkno zbozie ma spasti na bratra geho.[1])

21. Item tudiez take wistupiw ten den ut s. (16. června 1451) Cunczik z Branicze przigima na spolek bratra sweho wlastnieho Jaracze z Branicze na swe na wssechno zbozie, czoz geho gma aneb mieti bude.[1])

---

[1]) Mřežován.

22. (fol. 6.) Drslaw Girzikowi.

Stalo se [ut s. 16. června 1451], ze knieze Milost, kniez Wilem, knieze Oppawske, gest wlozil a wloziti kazal w zemske knihy Drslaw wes, kteruz gest u Krzizownikow Hlupssiczkich kupil y leta wydrzal y se wssiemi lidmi platnymy y neplatnymi, s twrzy, z dworem, s roly oranu y neoranu, s lukami, s pastwami, pastwisczemi, ribniki, ribniczisczemi, s hagi, s chrastinamy y se wssiem gynym przislussenstwim, pozitki a uzitki malymy y welikimi, nicz newynymagicz ani pozostawugicz, yakoz to sam gest G. Milost drzal, a yakoz od staradawna w swich hraniczieh a mezach zalezij a wymierzeno gest, s mlynem a s mlynisczemi, slowutnemu panossi Girzikowi Keczerskemu, geho wssiem erbom a buducziem potomkom ku prawemu wiecznemu diediczstwy, ku drzenie a ku poziwanij, kniezeczemu prawu nesskodno.[1])

23. Coberzicze pana Ondrzeyowi.

Stalo sie [ut s. 16. června 1451], wistupila panij Dorotha z Cokor przed urzad [j. z. 14.] kazala wepsati w zemske knihy swe puol wsy w Coberziczich se wssiemi lidmi y se wssim przislussenstwim a panstwim nicz tu sobie ani swim dietom nezachowawagicz ani pozostawugicz, se wssiem tiem prawem, yakoz to sama drzala, a yakoz to swymi wlastnymi penize wiplatila puol druheho sta kop gr. u Mirka a u pannie Annie manzelki geho, panu Ondrzeyowy z Tworkowa a geho erbom a buducziem potomkom na tey stranie od Opawy gieducze na prawu ruku we wsy w Coberziczich pocznucze porzad od Jana Rusa a s Rusem porzad az do Jadrneho y s Jadrnym y s osmy lany kromie richtarze a zahradnikow.[1])

24. Dotalicium panie Dorotie z Pozdietina

Item tudiez wistupiw pan Ondrzey ten den ut s. (16. června 1451) y kazal wepsati w knihi zemske tey giste puol wsy w Coberzicziech, yakoz se swrchupisse, se wssiem przisslussenstwim a panstwim takez na prawu ruku pocznucze od Jana Ruse y s Rusem porzad az do Jadrneho y s Jadrnym y s osmy lany kromie richtarze a zahradnikow, panie Dorotie malzencze swe z Pozdientyna [sic] ku prawemu wiennemu prawu, yakoz zemie Opawska za prawo gma. A panij Dorotha wolila sobie porucziniki Onsse Kiowcze z Lucawcze, Oldrzicha z Hradczan a z Strzebomie, Micolassie Prasie z Polomie a Girzika z Stablowicz.[1])

25. Dotalicium panij Elstky Tasowe.

Stalo se [ut s. 16. června 1451], ze wistupil przed urzad [j. z. 14.] slowutny panosse Thas z Bietowa a z Climkowicz a ukazal swobodneho

---

[1]) Mřežován.

wiena trzi sta hrz. tiezkich urozeney panie Elsscze z Tworkowa, manzelcze swe, na Climkowiczich, miesteczko y na wssiem geho przislussenstwi, pozitki y uzitki, nicz newyniemagicz kromie foitstwy s geho przislussenstwi, wiena swobodneho tak, iakoz zemie Oppawska za prawo gma, pod takowuto wymienku, gestli ze by Tas smrti zapłatil, a panij Elssczka gey przebila, tehdi panij Elsska gma wssieho zbozi na Climkowiczich poziwati tak dluho, dokowadz by stawu sweho wdowskeho nepromienyla. Pakly by staw swoy promienila, tehda gieho erbowe Tasowi trzi sta hrz. gr. tiezkich wiena swobodneho dati magi bez zmatku, a s tiemi peniezi moze ucziniti y nechati. A zwolila sobie panij Elsska porucznіky pana Ondrzeya z Tworkowa, pana Micolasse starssiho z Wladienina, pana Micolasse mladssiho z Wladienina, pana Budywogie z Morawicze.[1])

26. (fol. 7.) Stalo sie [ut s. 16. června 1451], ze wistupil przed urzad [j. z. 14.] Hanuss z Sosnowa a gest kazal wloziti a wepsati wes Lhotku, yakoz u Sosnowe lezy, se wssiem panstwim a przislussenstwim, pozitki a uzitki, s lidmi, s roly oranu y neoranu, s lesy y lukami y s geho wssiem przislussenstwim, nicz sobie ani swim erbom tu prawa a panstwy nepozostawugicze, slowutnemu panossy Petrzikowi z Heralticz, bratru swemu, a geho erbom a potomkom ku prawemu diediczstwy, ku drzienie a pozywanij.

27. Onssowi Wrzesina.

Stalo se [ut s. 16. června 1451], ze wistupiw Oness z Wrzesini przed urzad [j. z. 14.] a gest se dobrowolnie stupil prawim stupkem s Janem Colowratem a s Sczepanem z Drahotuss a z Benessowa zbozim swim z Wrzesinu (y s mlynem)[2]), czoz nynie ma aneb potom mieti bude tak, gestli ze bi pan Buoh Onsse smrti neuchowal, ze geho wssechno zbozie swrchupsane, czoz nynie ma aneb potom miti bude, na swrchupsaneho Jana Colowrata a na Sczepana spasti a przigiti ma bez zmatku, awssak to wynymagicz, gestli ze by sie Oness z Wrzesini kdy ozenil, ze ten stupek negma giemu sskodno biti ani geho dietem ani gieho zenie na wienie.[1])

28. Wrzesina Ssutharowi.

Stalo sie [ut s. 16. června 1451], ze wistupiw Zibrzid comornik yako moczny porucznik od Kossierze nebozczyka a gest wlozil a wepsati kazal wsseczkno swe prawo, czoz tu u Wrzesinie gmiel od Cossierze, Jarosskowy z Benessowa; a Jarossek ynhed wistupil przed urzad a gest zasie kazal wloziti a wepsati swrchupsane zbozie Wrzesynu wes se wssiem prawem a panstwim Janowi Ssutharowi a geho bratru Girzikowy y gegich erbom za ten dluh, czo giem za Benessow bil dluzen, ku prawemu wiecznemu diediczstwi a ku drzenie a poziwanij. Act [úřad j. z. 14.].[1])

---

[1]) Mřežován. — [2]) Přetrženo.

29. Hrabinie.

Anno d. MCCCC° LXI. daly sobie wloziti a wepsati wes Hrabynu s gieho przislussenstwim Gindrzich, Aless, bratrzie z Hrabinie, k prawemu diedicztwy y gegich erbom a potomkom.[1])

30. Dotalicium Katherzinie z Hrabinie.

Stalo se od n. s. B. tissicziho cztirzisteho ssedessateho prwnieho, ze Aless z Hrabinie wystupiw przed urzad a gest s wuoly sweho bratra Gindrzicha kazal wloziti a wepsati panij Katherzinie, manzelcze geho wlastnie z Zitney, ten wsseczek plat peniezity na lidech swich rolnich y na zahradniczich y na krczmach w Hrabiny a na wsy Horny Lhoty wsseczken plat y se wssiemi pozitky, czoz k tey wsy slussy, y s lesem, kromie to sobie pozostawuge a bratru swemu y dietom geho w tom lese k staweny a k paleny, a to we dwu stu a we dwadczeti hrz. k prawemu wiennemu prawu, yakoz zemie Oppawska za prawo ma. A poruczniky sobie wolila Gindrzicha z Bitowa a s Kylessowicz a Jana z Lichtnowa.

31. (fol. 8.) Dotalicium Zopowske.

Stalo sie [ut s. 1461], ze wistupyw Hinek z Zuoppow a kazal wloziti a wepsati manzelcze swey wlastnie panie Dorotie z Tlustomost sbozie swe wes Zuoppuow se wssiem przislussenstwim nicz newynymagicz nez tak uplnie, yakoz sam to gmiel a drzal, we dwu stu kopach k prawemu wienu, yakoz zemie Oppawska za prawo gma, takowuto mieru a obiczegiem, kdyz by geho pan Buoh smrti neuchowal, aby ona to zbozie miela a drzala, a giestly ze by sie z dietmy gieho y s swimi shoditi nemohla, tehda gy magi dwie stie kop dati, a ona gym toho zbuozie stupiti ma. A poruczniky sobie wolyla Hanussie a Marka, bratri z Tlustomost.

32. Wieno Branticzskey.

Item Jan Branticzsky wistupiw przed urzad za Zibrzida z Bobolusk, Onssie Kiowcze sudieho a Thomassie pisarze a kazal wloziti a wepsati panie Katherzinie manzelcze swe sto hrz. gr. w Buohdanowiczich na geho oddielu tu Buohdanowiczich k gegie wiennemu swobodnemu [prawu] a zastawie wienney podle rzadu zemskeho. Porucizniky sobie wolila Jana Slechtu, Zibrzid mlady z Bobolusk a Girzik Slechta. Act. anno ut s. (1461).

33. Wrzesina wes Tasowa.

Stalo sie [ut s. 1461], ze wistupyw Oness[2]) z Lucawcze przed [uř. j. z. 32] a gest wlozil, a wepsati dal wes swu Wrzesinu se wssiem

[1]) Mřežován.

[2]) „Oness" nadepsáno nad podtrženým „Jan".

panstwim a przislussenstwim, lidmy platnymy y neplatnymi, s rolemy oranymy y neoranymy, s chrastinamy, lesy y s ginimy se wssiemi uzitky a pozitky, yakoz to zbozie gest w swich mezach wysazeno a wimierzeno, Janowi a Girzikowy, Tasowim synom z Climkowicz, k prawemu diedicztwy a gestli ze by to zbozie kde ginde w zemskich knihach nalezeno bylo, ze to negma Onssowy ku zadney pomoczy przigiti a Tasowim synom k zadney sskodie.[1])

34. Causa panij Dorotie z Cokor.

Item stala sie umluwa przed kniezem Arnosstem mezi panij Dorotu z Cokor a mezy Janem, Coberziczkeho syna. Tak yakoz Jan Coberziczky na tom dworzie Coberziczkem miel sto hrz., a ty giemu zaplaczeny gsu. I prosil Jan posly ke dskam pana Miculassie starssyho y mladssyho z Wladienina, aby ten dwuor w Coberziczich y s twrzy, s ribniky, s lukami y s mlyny y se wssim przislussenstwim, czoz od staradawna k tomu dworu slusselo, panie Dorotie z Cokor k prawemu diedicztwy wepsano a wlozeno; a poslowe swoleny, pan Myculass starssy y mladssy, gsu to przed [uř. j. z. 32.] wyznaly, ze sie tak stalo przed kniezem Arnosstem.[1])

35. (fol. 9.) Panye Doroti z Kokor.

Stala sie umluwa przed oswieczenym kniezetem, kniezem Arnosstem mezi pany Dorotu z Cokor a Janem, Koberziczkeho synem, bratranem gegie. Tak iakoz Jan Coberziczky na tom dworze Koberziczkem sto hrz. gmiel a ty gest od panie Doroty zaplaczeny wzal, i prosily gsu obapolnie urozenich pana Miculasse starssyho y mladssyho, aby poslowe od nich ke dskam byly, a tiech sto hrz., kterez by Jan na tom dworze Coberziczkem miel, Janowi aby wilozeny a wipsany byly, a panie Dorotie wlozeny a wepsany bily. A to sie giest stalo przed Zibrzidem comornikem, a urzadem zemskim s wuoli gegich a knieze Arnosstowim rozkazanim. Act. a. d. [MCCCC] LXI v tu strzedu przed sw. Troiczy (27. května), jakoz list knieze Arnosstow s peczeti to ssirze swiedczy a doukazugie.[1])

36. (fol. 10.) Pelhrzimow.

Stalo sie [ut s. 1461], ze wistupila panna Barbora, Tunklowa dczera, prawa diediczka toho zbozie, a kazala giest wlozyti a wepsati puol wsy Pelhrzimow s dworem, czoz w Oppawskey zemie zalezy, se wssiem geho przislussenstwim a panstwim, s lidmy platnymy y neplatnymi, s rolemy oranymy y neoranymi, s lukami, pastwami, pastwissczemi, s lesy, horamy, s chrastinami y se wssiem gynym przislussenstwym a panstwim wssieligiakim, sobie ani swim erbom tu prawa nezuostawugicze, Waczlawowy z Wladienina a geho erbom a Miculassowy, bratru geho, ku prawemu

[1]) Mřežován. Srov. záp. 34.

diedicztwy, a giestli ze by kde we dskach psano stalo Tunklowy nebo Tunklowey anebo komu ginemu, ze to negma zadne moczy miti.

37. Wrzesina.

Stalo sie a. d. MCCCCLXI., ze wistupiw Jan z Bitowa a s Climkowicz przed urzad a giest kazal wloziti a wepsati zbozie swe wlastnie, diediczne, wes Wrzesinu s dworem, s roly oranu y neoranu y se wssiem geho przislussenstwim, s lidmy, czyzmy [sic] a platy, s uzitky, pozitky, s mlynem, s lukamy, s pastwy, pastwissczemi, s lesy, s chrastinamy, s hagi, s horami y s doly. potoky y s ribniky, ribnissczemi y se wssim plnim prawem, panstwim tak, iakoz sem sam to drzal a pozieval, nicz tu sobie ani swim erbom a potomkom praw ani wlastenstwie na tom zbozy nepozostawugicze, slowutnym panossiem Petrowy Donatowi z Polomie, Miculassowy a Zibrzidowy, bratrziem wlastnym z Polomie, y gich erbom ku prawemu gich diedicztwy, k drzeni, poziwany wiecznemu, yakoz Opawska zemie za prawa ma. A giestly ze by kde ginde stalo psano komu ginemu we dskach, to negma zadne moczi miti.[1])

38. Polanka.

Stalo sie a. d. MCCCCLXI., ze wistupily poslowe ke dskam Petr Crayswicz z Hlub[ssi]cz a Jan Kiowecz s rozkazany knieze Milosti, knieze Bolka, kniezete Opolskeho a Opawskeho, a kazaly gsu wepsati w zemske tyto knihy na miestie knieznie Salomenie Polanku wes wkladanie yakozto poslowe se wssiem gegie przislussenstwim, kterymi sie koly meny menowati mohu, se wssiemy hagi, chrastinami, lukami, ribniky, ribniczissczemi, mlyni, mlinissczy, s rziekami, potoky y se wssim panstwim a przislussenstwim tak, yakoz to zbozie w swich mezach a hranicziech od staradawna wymierzeno a wysazeno giest, Mikulassowy mladssymu z Wla[dieni]na a geho erbom a Waczlawu bratru geho y gegich potomkom ku prawemu diedicztwy, k meny, drzeni a poziwani wiecznemu tak, yakoz kniezna Salomena to zbozie gest drzala, a yakoz Oppawska zemie za prawo ma, nesskodno tomu zadussy, kterez na tom zapsano giest.[1])

39. Rowne wes.

Stalo sie a. d. MCCCCLXI., ze wistupily gsu poslowe od knieze Jana, kniezete Opawskeho a Hlupssiczkeho s geho Milosti rozkazani przed urzad, a gmenem Jan Czapek a Hinek z Zoppow, a kazali wloziti a wepsati wes Rownu s dworem, se wssim prawem, panstwim a przislussenstwim wssieligiakym, s ribniky, lukami, s lesy, chrastinami, s rolmy oranimy i neoranimi, s czinssmi, platy, nicz tu ginemu zadnemu prawa a panstwy nepozostawugicze, Baratowy Cristofforowy, panie Nyze, manzelcze geho

[1]) Mřežován.

wlastnie, a gegich erbom ku prawemu wiecznemu diedicztwy, k meni a drzany we wssiech mezach, yakoz to zbozie od staradawna gest wysazeno a wimierzeno. A gestli ze bi to zbozie kde ginde we dskach stalo psano komu ginemu budto Tunklowi aneb Tunklowe, to negma Baratowy, geho manzelcze a gegich erbom k zadney sskodie przigiti ani onym k zadney pomoczi.

40. (fol. 11.) Sczytyna.

Stalo sie a. d. MCCCCLXI., ze wistupily przed urzad poslowe od knieze Milosti, knieze Arnossta, kniezete Opawskeho, gmenem pan Miculass starssy y mladssy z Wla[dieni]na, a gsu s geho Milosti rozkazanim daly wloziti a wepsati we dsky tito zemske twrz Sczytinu, Mokre Lascze, Nowosedlicze s gegich se wssim przislussenstwim, prawem a panstwim, s lidmy, czinsmy, rolemi oranimi y neoranymi, s lesy, horamy, chrastinami, s dolmy y s udolmy, lukami, pastwami, pastwissczemi, s rzieku tekuczi y netekuczi, s potoky malymi y welykymi y s ginym wssieligiakim przislussenstwim, nicz tu kniezy Arnosstowy prawa a panstwy nepozostawugicz ani sirotkom knieze Wylemowim a gich erbom a potomkom, statecznemu ritierzy Jaroslawowy z Posuticz, geho erbom a potomkom, k prawemu wiecznemu diedicztwy, k drzeny, k meny we wssiech mezach a hraniczíech, jakozto ta twrz s geho se wssiem przislussenstwim od staradawna gest w swich hraniczich wysazeno a wymierzeno(!), a zwlassczе s mlini, mlynissczemi a s Hromadowim mlynem na Morawiczi. A gestli ze by ta zbozie kde ginde psano stalo kniezy Wylemowy aneb kniezi Arnosstowy aneb komu ginemu, to negma zadne moczi miti. A to se stalo przed urzadem za Zibrzida comornika, Onsse Kyowcze sudiho a Thomasse pisarze.[1])

41. A tu ynhed giest wistupil pan Jaroslaw z Posuticz przed urzad swrchupsany a giest dobrowolnie, bez nuczenie wlozil a wepsati dal trzy sta hrz. tiezkich gr. dobrich etc. na swrchupsaney twrze Sczitinie a na tom zbozy geho przislussenstwie, yakoz swrchupsano stogi, panie Elzscze, manzelcze geho wlastnie, ku prawemu diedicztwy, k drzeni a k meni a poziwany takowuto mieru, giest-li ze by pan Buoh pana Jaroslawa smrti neuchowal drziwe nezly panij Elzssku, tehda panij Elzsska negma tee twrzy a toho zbozie nykomu stupowati, lecz gie drziwe ty trzi sta hrz. budu splnieny a zaplaceno. Act. fer. V. quatuor temporum ante Trinitatis anno ut supra. (28. květ. 1461.).[1])

42. Brawina.

Stalo sie geden czas, ze wistupil Jan Burziwoy s manzelku swu, panij Katherzina, przed oswiczene knieze Jana, kniezete Opawskeho etc., zadagicz od geho Milosti poslow k zemskym dskam, iakoz gsu w nich mieli psano wes Brawynu k diedicztwy, a geho Milost dal giem odpowied, aby sobie wolyli ty posly ke dskam, a onij gsu wolily Oldrzicha Trnawku

[1]) Mřežován.

z Trnawy a Miculasse Miedwidka z Jacubczowicz a giem swu plnu mocz daly, aby giem swrchupsanu wes Brawynu wilozily a panie Margretie z Barchowa wlozily s tiem se wssim prawem, yakoz gsu sami drzaly, nicz tu sobie ani erbom swim nepozostawugicze, yakozto ta zemie Opawska za prawo gma. Gineho opiet czasu przistupil gest Jan swrchupsaney Katherzini syn przed swrchupsane knieze geho Milost a tym obiczegiem take za posly ke dskam prosil, a geho Milost takez gest gemu swu wuoly dal, aby sobie posly wolil, a on gest wolil Jana Lucawskeho, abi tuz mocz miel giemu wyloziti a swrchupsane panie Margretie wloziti. A ti wssichny poslowe wistupily gsu przed urzad zemsky za comornika Zibrzida, Onsse Kiowcze sudiho a Thomasse pisarze a. d. MCCCCLXI w strzedu po sw. Dussie (27. května) a ty wieczi gsu uczinily jakoz gsu giem poruczeny tak, iakoz zemie Opawska za prawo ma. A pany Margreta sobie poruczniky wolila Smila z Barchowa a Stare wsy. A gestli ze by kde ginde stalo psano niekomu ginemu, to negma zadney moczi miti.[1])

43. Luboyat a Czewissow.

Stalo sie a. d. MCCCCLXI, ze wistupila panij Katherzina z Tworkowa przed urzad za Zibrzida comornika, Onssie Kiowcze sudiho a Thomasse pisarze a gest wlozila a wepsati dala Luboyaty a Cęwissow wieno swe, kterez miela po swem muzy nebozczyku, synom gegi Zbenkowy a Waczlawowy a gegich erbom a potomkom buduczim k prawemu diedicztwy, ze ony s tim mohu uczyniti y nechati yako swim wlastnym diedicztwim, jakozto od staradawna w swich mezach a hraniczich se wssim przislussenstwim giest wisazeno, nicz tu sobie nepozostawugicz. Act fer. V. post Pentecostes anno ut supra (28. května 1461). A sobie kazala wyloziti a wipsati, a gestli ze by to panie Katherzine kde ginde psano stalo, to nema zadne moczi miti.[1])

44. (fol. 12.) Stupek pany Margrety s Bohuslawem.

A. d. MCCCCLXIIII ty suche dny w puostie (22.—25. ún.) za Waczlawa z Wladyenina komornyka, Zybrzida z Polomye sudyeho, Janka z Byele zemskeho pisarze, wistupila przed urzad pany Margaretha z Prusynowicz a z Trssicz a stupila sie giest dobrowolnye a bez przynuczenie s slowutnym panossy s Bohuslawem z Kokor a z Trssicz, manzelem swim, y s gieho erby, wsy Albrechticzi pod Byelowczem s giegi przyslussenstwim k tomu, k czemuz prawo gma nebo gmyety bude, tyem wssiem, czoz slussie k Oppawskemu prawu.[1])

45. Wyeno panye Doroti na Rohozanech.

Wystupil przed urzad Trogian, syn pana Micolasuow starssieho z Wladyenina, a wyenowal panye Dorotie, manzelcze swey, sedm seth

[1]) Mřežován.

zlattich na tey wsy Rohozanech s giegi se wssym przyslussenstwim nycz newyniemugicze k prawemu czistemu wyenu a tak, yakoz zemye Oppawska za prawo gma. Tudiez wystupil pan Micolass, otecz Trogianuow, a seznal przed urzadem, ze w tom geho plna wuole gest ku zapsany toho wyena. A pany Dorotha sobie wolila porucznyky pana Bernharta Berku z Nasile, hauptmana kniezeczstwye Oppawskeho, pana Girzika z Albrechticz, pana Gindrzicha Suppa z Fulsteyna, pana Jana Rudskeho, pana Micolagie Hinczka z Gerzowa a Wrochnye z Bulowicz.[1])

46. Wyeno panye Anny na Trzebowiczy.

Stalo sie s. od. n. B. tysicz cztirzsteho ssedesateho cztwrteho, ze wistupil przed urzad Strzela za Waczlawa z Wladyenina komornyka, Zibrzida z Polomye sudieho a Jana z Byele zemskeho pysarze a wyznal dobrowolnye, ze pany Annye, manzelcze swey, wyenugie trzy sta hrz. gr. na Trzebowiczy, na Porubye, na puol Swynowie, na swem oddyele y na tom, czoss gma nebo gmyety bude, se wssiemy tiech wssy plati, uzitky y pozitky malymy y welikymy y se wssiem panstwim nytcz newymyeniugicz y s mlynem tiem nad Trzebowyczem a dworem w Trzebowiczy k prawemu, czistemu, swobodnemu wyenu wedle prawa, obiczegie zemye Oppawske, a yakoz gyne panye swa swobodna wyena drzye. A pany sobie wolila porucznyky Jana Bielika, pana Jaroslawa z Sczytyny, pana Ondrzegie z Tworkowa a Jana Kigiowcze.

47. Stupek panye Anny s dietmy.

Wystupywssi pany Anna przed urzad [j. z. 46.] y stupila sie wyenem swym s syny swymy, kterez s manzelem swym Sczepanem Strzelu gma anebo myety bude, aczby gie Buoh neuchowal, aby to wieno na nye przisslo a spadlo. A giestly ze by Buoh synuow bez erbuow neuchowal, aby to wyeno na giegi dczery spadlo.

48. Stupek Smolkowskeho s Oweczku a s gieho synem.

Wystupil przed urzad Girzik z Smolkowa a stupil sie s Hanussiem Oweczku a s Adamem, synem gieho, s Smolkowem a se Lhotku, kteraz lezy mezy Lazczy a mezy Smolkowem, y se wssim tiech wsy przyslussenstwim, s dworem, s mlyny, s lesy y, czoz k tyem wsiem slussie, nycz newyniemugicze s takowu wymyenku, erbom, buduczim neskodno, a acz by sie ozenyl, aby zenye swey wyeno swobodne na tom ukazaty mohl. Act. ut s. [1464. úřad j. z. 46.].

---

[1]) Mřčován.

49. Zawadka.

Wystupyl przed urzad [j. z. 46.] ty suche dny w puostie (22.—25. ún. 1464) Janek z Byele a wlozil we czky Zawadku s lesem y se wssiem przyslussenstwim, we wssiech mezach a hranyczech, yakoz ta wes od staradawna zalezy, nycz sobye tu any swym erbom nepozostawugie, Waczlawowy z Byele y gieho erbom ku prawemu czistemu a wiecznemu diediczstwy. Act. [MCCCC] LXIIII.[1])

50. Na Branyczy wyenna zastawa Waczlawowy.

Wystupila pany Machna z Blatnycze, nyekdy manzelka Jaraczowa, s wuoly pana Micolassie mladssieho z Wladienyna a pana Jaroslawa z Posuticz porucznykuow swych przed urzad a prawo [úř. j. z. 46.] a wyznala dobrowolnye, ze prodala swe wyenne prawo w Branyczy, kterez gmyela na desiety lanyech bez cztwrty a gmenowytie na tiech lidech pocznucze od mladeho Krystka y s Krystkem na tom na wssiem porzady az do Onssie y s Onssiem a na druhe stranye od Petra s Hory y s Petrem az do Kupczowe y s Kupczowu, na tiech na wssiech lidech, Waczlawowy Zagieczkowy z Albrechticz y gieho erbom a zadala, aby Waczlawowy a gieho erbom to we czky wepsano bilo a giey wymazano w tom wyennem prawye, yakoz gie sama drzala. Waczlaw wolil sobye porucznyky y swym erbom Miczka Heydu z Nowey Czerekwye a Oldrzicha z Hradczan.[1])

51. (fol. 13.) Stupek Mykolassie a Zibrzida bratrzie.

Item a. d. MCCCCLXIIII. ty suche dny w puostye (22.—25. ún.) wystupily gsu przed oswyeczene kniezie a pana, pana Wiktoryna, weywodu Mynsterberskeho, hraby Cladskeho, pana z Cunstatu a na Podiebradech, slowutny panossie Micolass Prase a Zybrzid, bratrzie z Polomye, a przed gieho Mylosty sie y swymy erby stupily tyem wssyem, czoss ony magy nynye budto we czkach neb na listech, aneb czoss by potom myety mohly a k czemuz by kterymkolwyek obiczegiem prawo gmyety mohly a sprawedlywost yako bratrzie nedielny. Toho gym gieho Mylost yako pan mylostywy przal a gieho Mylost gym posly ku czkam dal urozene pany, pana Micolassie mladssieho z Wladienyna a z Bielowcze a pana Kunczy Stossie z Branycze. Neskodno wyenu, kterez by z nych ktery swym zenam udielaty chtyely. A to se dalo ut s. przed [úř. j. z. 46.].

52. Stupek pana Micolassie z Wladie[nina] s bratrem.

A. d. MCCCCLXIIII. ti suche dny w puostye (22.—25. ún.) wystupyly gsu przed oswyeczene knieze a pana, pana Wiktoryna, weywodu Minsterberskeho, hraby Cladskeho, pana z Cunstatu a na Podiebradech,

[1]) Mřežovan.

urozeny pan Micolass mladssy z Wladienyna a pan Waczlaw, bratr gieho z Wladienyna, a przed gieho Mylosty sie y swymy erby stupily tyem wssiem, czoss nynye magi aneb potom myety budu budto we czkach neb na listech, y k czemuz kterymkolwiek obiczegiem prawo myety mohly a sprawedlywost yako bratrzye wlastnye. Toho gym yako pan mylostywy przal. A gieho Mylost gym posli ku czkam dal pana Girzika z Drahotussie a z Bohuslawicz a Zibrzida z Polomye. Neskodno wyenu, kterezby z nych ktery swym zenam udielaty chtyely. A to sie dalo przed [úř. j. z. 46].

53. Stupek pany Margreti z Lukawcze s synem giegi Janem.

Syna od n. B. ut s. [1464] wystupila pany Margreta z Lukawcze a stupila sie swym wyenem, kterez na Lukawiczi gma, s Janem Lukawskym synem swym y s gieho erby, acz by giey Buoh neuchowal, aby to wyeno giegi na syna giegi Jana y na gieho erby spadlo. A to sie stalo przed [úř. j. z. 46.].

54. Wyeno panye Margrety na Lukawczy.

Item a. d. ut s. [1464] wystupil przed urzad a prawo za Waczlawa z Wladienina komornyka, Zibrzida z Polomye sudieho a Jana z Byele pisarze zemskeho Jan Lukawsky a wyenowal panye Margretie z Dobroslawicz, manzelcze swey, padesate hrz. gr. na Lukawczy wsy y dworze, na mlynye, na lesiech a na wssiem, czoss k Lukawczy przyslussie, kromye wyena, kterez pany Margreta maty gieho gma, k prawemu, czistemu, swobodnemu wyenu tak, [yak] zemye Oppawska za prawo gma. A pany sobye za vormundy wolila Waczlawa Felkle z Czuchtindorfa, Sigmunda z Dobroslawicz a Mikolassie z Drsczkowicz.

55. Wyeno panye Heleny z Wrbna na Woynowiczich.

Anno ut s. [1464] wystupyl przed [úř. j. z. 54.] pan Micolass mladssy z Wladienina a z Byelowcze a udyelal wyeno na swem wlastnyem diediczstwy a nezawadnem na Woynowyczich y na krczmye y na ucztach y na wssiech lidech, kteryz nynye gsu anebo potom budu, se wssiemy pozytky a uzitky urozeney pocztywosty panye Helenye z Wrbna, manzelcze swey, takowye, gestly ze by gieho pan Buoh neuchowal smrty prwe nezly manzelky gieho, ze ona ma tey wsy Woynowicz pozywaty a uziwaty yako on sam a yako sweho wlastnyeho diediczstwy do wyplaty gieho erbuow anebo porucznykuow pyety sty kopamy gr. ssirokych kromye dwora, mlyna a ribnykuow nade wsy zaleziczich, a czoss lide k dworu a k mlynu powozowaty a z prawa robotowaty magi. Nez ta dwa ribnyky pode wsy take panyey Helenye k giegi wyenu przydawa. Porucznyky wolila pany Helena pana Bernharta Berku z Nasile, hauptmana knie-

zeczstwye Oppawskeho, pana Gindrzicha Suppa z Fulsteina, pana Steffka, pana Bernharta a pana Jana, bratry wlastnye z Wrbna.[1])

56. (fol. 14.) Smluwa panye Anessky s Janem, Trzidczatnikowim bratrem.

Item a. d. MCCCCLXIIII. Jakoz ruoznycze byla mezy pany Anessku, nyekdy manzelku Waynka Trzidczatnykow, a giegi synem Janem s giedney a Janem z Wogetyna, Trzidczatnykowym Waynkowym bratrem, strany druhe o to zbozie Olbramycze a Hylow, kterez slawney pamyety kniez Przemek Waynkowy Trzidczatnykowy byl prodal y we czky zemske gemu a gieho bratru Janowy y giegich erbom wlozyl, o to gsem ya Bernhard Berka z Nasile, hawptman kniezeczstwye O[pawskeho], mezy gymy ku smluwye s gynymy dobrymy lidmy mluwyl a tak, ze obye stranye na mye mocznye swolily, a ya s giegich obapolny dobru wuoly mezy gymy tak gsem smluwyl, aby Jan Trzidczatnik o to, czoz gemu we czkach stogy, wycze nemluwyl a toho wiecznye y swymy erby nenarziekal a byl dobri przitel panye Anessczyn y Januow, stricze sweho. A giestly ze by Jan, syn panye Anessczyn, bez erbuow umrzel, tehda Janowy Trzidczatnykowy nebo gieho erbom gma sto zlattich dano byty z toho zbozie; a obye stranye przystupywssie przed urzad k tey smluwye swolily a tu libyly a obye stranye prosily, aby to w zemske knihy wepsano bylo. A to sie dalo za [uř. j. z. 54.].

57. Wyeno pany Doroti Hrotowe.

A. d. MCCCCLXIIII. wystupil przed urzad Jan Hrot za [uř. j. z. 54.] a wlozil slowutney panyey Dorotye z Giestrzabye, manzelcze swey, sto zl. na Jakubowyczich, czoss k Oppawye slussie, a czoz by w Jakubowyczich nestalo, to aby na Hradczanech wyplnyeno bylo na tyech ssedesaty hrz., kterez wyennem prawye drzy po nebozcze swey zenye, yakoz to we czkach napsano gma, k prawemu czistemu a swobodnemu wyenu. Pana Waczlawa z Wladyenyna a pana Micolassie mladssieho z Wladyenyna wolila za porucznyky.[1])

Anno domini MCCCCLXIIII magnum judicium ante Trinitatis (23.—26. květ.).

58. Wyeno panye Doroti, manzelky Zibrzidowy.

Wystupil przed urzad Zibrzid z Bobolusk za Waczlawa z Wladyenyna komornyka, Zibrzida z Welykey Polomye sudieho a Jana z Bieley zemskeho pisarze a udyelal wyeno y w zemske czky wlozyl slowutney pocztywosty panyey Dorotye, manzelcze swey wlastnye, dewatesate hrz. gr. dobrych ssyrokych na swem wlastnyem diediczstwy nezawadnem, na

[1]) Mřežován.

wsy Kossatitich se wssym prawem a pozitky, yakz od staradawna osazeno giest w swich hranyczich, nytcz newyniemugicz y s lesem k tey wsy przyslussegiczim ku prawemu giegymu czistemu wyenu, yakoz gine dobre panye w tey zemy Oppawskey za prawo gmagi. A take giestly ze by gieho pan Buoh smrty neuchowal prwe nezli panye Dorothi manzelky gieho, tehda dyela pany Dorotu, manzelku swu, mocznu porucznyczy nad dyetkamy swymy y nad statkem swim, kteryz gma anebo myety bude malo nebo mnoho do gieho stawu promyenyenye. A giestly ze by pany Dorota swuoy staw promyenyla, tehda czyny moczne porucznyky nad dietkamy swymy y nad statkem swym, czoss gieho gma anebo myety bude malo nebo mnoho, stateczneho rytierze pana Bernharta a pana Jana, bratrzie wlastne z Zerotyna, swagri swe. A pany Dorota wolila sobye teez poruczniky pana Bernharta a pana Jana, bratrzie swe z Zerotyna.

59. Narok Falkluow na pastwisscze.

Stalo sie a. ut s. [1464], ze wystupil giest Falkel Waczlaw przed urzad y wyznal giest dobrowolnye, kterak giest byl uczinil narok na nyeyake pastwysscze, kterez lezy mezy staru y nowu rzeku pod Lhotku podle Odry, ze to giest dobrowolnye uczinil a z narokuow propustyl zprawen gsa, ze k tomu prawa negma, nebo slussie ku Lhotcze, od sebe, od swich erbuow a potomkuow slowutnemu panossy Sczepanowye Strzele y gieho erbom a buduczim potomkom, ze toho narziekaty negma any gieho potomczy nynye y na wyeky; a to sie dalo za [uř. j. z. 58.].

60. Stupek panye Katherziny z Benessowa wdowy s dietmy.

Stalo sie a. ut s. [1464], ze wystupila przed urzad slowutney pocztywosti pany Katherzina wdowa z Benessowa a stupyla se giest wyenem swim, kterez na Bohuslawiczich [přetrženo Benessowye] gma s Jaroslawem, Benessiem a Elsku, dietmy swymy, za [uř. j. z. 58.].

61. (fol. 15.) Wyeno panye Margreti na Wladienyn.

Stalo sie a. ut s. [1464], ze wystupil przed urzad pan Waczlaw z Wladyenyna, ty czassy komornyk desk zemskych, zdraw a dobrowolnye y wlozyw w zemske czky slowutney pocztywosty panyey Margretye, manzelcze swey wlastnyey z Drslawye, na swem zpupnem dyediczstwy na Wladyenynye, wsy swey, na czystem y na swobodnem puol osma sta zl. dobrych uherskych ku prawemu, swobodnemu a czistemu wyenu podle obiczegie a prawa zemskeho takowye, aczby mye pan Buoh neuchowal, a ze bych dluh smrty prwe nezly pany Margreta, manzelka ma, zaplatyl a ona mye przebyla, tehda aby pany Margreta piet a sedmdesat zl. platu na Wladyenynye urocznego gmyela a wybyerala kromye wyssich platuow,

robot y ginych pozitkuow. Ty sobye a swym erbom a potomkom pozostawugy. A giestly ze by sie s mymy erby a potomky srownaty nemohla, tehda gyey erbowe mogy a potomczy magi pol osma sta zl. daty sprawedlyweho wyena. Y wolila sobye porucznyky Gyrzika, otcze sweho, a Micolassie, strycze sweho z Kettrze, a Jana Waczlawa a Gyrzika, bratrzie swe wlastnye. A to sie stalo przed panem hawptmanem panem Berku, Zibrzidem z Polomye sudiem a Janem z Byele zemskym pisarzem.[1])

62. Wyeno panye Anessky na Drslawy.

Stalo sie anno et die ut s. [1464], wystupil przed urzad Gyrzik [z] Drslawye zdraw gsa a dobrowolnye wlozyl w zemske czky slowutney pocztywosty panyey Agnesscze, manzelcze swey wlastny, na swem zpupnem diediczstwy w Drslawy wsy swey na czystem y na swobodnem wssieczek plat, czoss tam giest anebo potom w czassu buduczіem bude, a ribnyk weliky, czoss tam giest naynyssy, a mlyn ku prawemu swobodnemu a czistemu wyenu podle obiczegie a prawa zemskeho k wyennemu prawu takowye, aczby gieho pan Buoh neuchowal, a ze by dluh smrty prwe nezly pany Agnesska manzelka gieho zaplatyll, a ona gieho przebyla, tehda aby pany Agnesska na Drsslawy ten plat gmyela a wybyerala bez przikazy erbuow mych y porucznikuow y toho mlyna a ribnyka kromye robot y ginich pozitkuow; ty sobie y swym erbom a potomkom pozostawugi: Pakli by sie s mymy erby srownaty nemohla, tehda giey erbowe mogi a potomczy magy puol sedma sta zl. daty za giegy wyenọ sprawedlywe. Y wolila sobye porucznyky pana Waczlawa z Wladyenyna a Holeho z Ponyeticz. A to sie stalo za Waczlawa z Wladienyna komornyka, Zybrzida z Polomye sudieho a Jana z Biele zemskeho pisarze.[1])

63. Stupek panye Dorotyn s panem Ondrzegiem.

Stalo sie a. ut s. [1464] wystupila slowutney pocztywosty panny Dorota z Koberzicz przed urzad [j. z. 62.] a stupila sie s panem Ondrzegiem z Tworkowa, manzelem swym, s tym se wssiem, czoss sie giey po panye Dorotie materzy giegi dostalo tu w Koberziczich, a czoss gma anebo gmyety bude.[1])

64. Mlyn Chabiczowsky.

Stalo sie leta ut s. [1464], wystupily przed urzad za Waczlawa z Wladyenyna komornyka etc. Micolass a Zibrzid, bratrzie z Welikey Polomye, a kazaly wlozity w zemske knihy puol mlyna Chabiczowskeho abbatissy a conwentu swatey Clary w Oppawye ku prawemu diediczstwy, a znaly, ze sie gim pohotowye zaplata od nych stala. A my k niemu any erbowe nassy a buduczy pany Polomsczy zadneho prawa myety negmame; a bil-li

---

[1]) Mřežován.

by nam kde we czkach psan, to nam ku pomoczy przigity negma neskodno tomu prawu, ze w zemy Oppawskey zalezy. Act. fer IIII. post Trinitatis (30. květ.).

65. Congressus Wenczeslai cum domino Jaroslao.

Stalo sie a. ut s. [1464] wystupil przed urzad Waczlaw z Posutycze a stupil sie dobrowolnye se panem Jaroslawem s Posuticze a z Sczytyny s striczem swym tym swym oddyelem, kteryz gma w Posuticzi, giestly ze by gieho Buoh neuchowal prwe nezly pana Jaroslawa strzycze gieho tehdy aby to nayn spadlo. A to sie dalo za [uř. j. z. 62.]. Acta f. IIII. post Trinitatis (30. květ.).[1])

66. (fol. 16.) Czewisow a Lhotka.

Stalo sie a. ut s. [1464] wystupil przed urzad Zbynyek Hrzywnacz z Heralticz, za [uř. j. z. 62.] a kazal psaty a we czky zemske wlozity zbozye swe diediczne a nezawadne zgmena wes Czewysow a Lhotku Dolny, kteraz lezy mezy Czewysowem a Polomy a les weliky, kteryz lezy pod Lhotku a Czewysowem, kteryzto les slowe Krasniczky les, a to tak, ze giz gmenowany Hrzywnacz tye dwye wsy Czewysow a Lhotku y les weliky klade y ten mlyn, kteryz lezy mezy Lhotku a Czewysowem, se wssim panstwym a przyslussenstwim we wssiech mezach a hranyczich, yakoz to zbozie od staradawna w swych mezach a hranyczich wymyerzeno giest, tu sobye any swym erbom a buduczim potomkom any bratru swemu zadneho prawa any wlastenstwye nepozostawugie, slowutnym panossiem Micolassowy a Zibrzidowy, bratrziem wlastnym z Welikey Polomye, gich erbom a buduczim potomkom k giegich prawemu a wiecznemu diediczstwy. A giestli ze by kde we czkach swiedczylo Zbynkowy Hrzywnaczowy neb bratru gieho anebo giegich materzy, to ma neskodno, mrtwo a wycze mocznosty myety negma nynye y na wyeky, czoss by sie dotikalo Czewyssowa, Lhotky, welikeho lesa a mlyna.[1])

67. Jan a Girzik z Bietowa odpowiedagi sie Lhotky Duolnye.

Wystupil przed urzad urzednikuo swrchupsanych [z. 62.] Jan z Bietowa, syn Tasuow z Clymkowicz, a wyznal y we czky zemske psaty kazal, giestly ze by kde otczy gieho Tasowy anebo gieho erbom Lhotka Dolnye we czkach wepsana byla, ze to on yakozto diedicz po swem otczy sam od sebe y od bratra sweho z desk wyklada a umrtwugie tak, aby to nynye y w czassu buducziem zadney moczy negmyelo, a to proto, ze sie otczi gieho y gemu za to plna zaplata stala y gieho bratru, za tu Lhotku.

[1]) Mřežován,

68. Propustil plat Micolass Zagieczek bratru swemu w Albrechticzich.

Stalo sie a. ut s. [1464], wystupil przed urzad za [j. z. 62.] Micolass Zagieczek z Albrechticz a wyznal, ze gemu a bratru gieho Waczlawowy swiedczy deset hrz. na Albrechticzich platu roczneho a tu stogie Micolass wyznal dobrowolnye, ze toho platu w Albrechticzich, dielu sweho, postu[pu]gie bratru swemu Waczlawowy y gieho erbom buduczim diedicznye a toho sweho dielu giey propussczie sam od sebe, od swich erbuow a potomkuow nynye y na wieky. Act. ut s.[1])

Anno domini MCCCCLXIIII quatuor tempora post Lucie (19.—22. pros).

69. Stalo sie s. od n. B. tissicz sczirsteho ssedesateho cztwrteho ti suche dny po swatey Lucii (19.—22. pros.) wistupil przed urzad za pana Bernharta Berky z Nasile hawptmana, Waczlawa z Wladienina komornika, Zibrzida z Polomye sudieho a Jana z Byele zemskeho pisarze pan Fulsten s Slawkowa a wyznal dobrowolnye, ze prodal dwuor w Bohdanowach horny nebozcziku Strawchowy a ten gemu gmyel we czky wlozity y prosil mye, abich to Wladienynskym wlozil, a ya siem to uczinity chtiel, ale tu chwili prawa nesla, a w zemy gsem take nebyl. Nez giz ten dwuor dobrowolnye wkladam se wssim gieho przyslussenstwim Waczlawowy z Wladyenina y gieho erbom a potomkom ku prawemu dieticzstwy, nycz tu sobye any swim erbom nepozostawugicze. Act ut s. A czoss gsem gmyel ten dwuor we czkach, ten sobie y swim erbom wipisugi.

70. Posuticze.

Stalo sie a. ut s. [1464], wystupili przed urzad urzednikuow swrchupsanich [z. 69.] pan Jaroslaw Stoss z Posuticze a z Sczytyny s Waczlawem, bratranem swym z Posuticze, y tudiez s urozeney pocztywosty pany Elssku manzelku swu y s giegi porucznyky panem Berk[ou], hawptmanem kniezeczstwye Oppawskeho, a panem Gyndrzichem Supem z Fulstena, na kteremz zbozy pany Elsska swe wyeno gmyela, a wyznaly dobrowolnye a bez przynuczenye, ze gsu prodaly wes swu diedicznu Posutycze s dworem, s lidmy czinzownymy y neczinzownymy, s podanym kostela, s mlynem y konecznye se wssiemy a rozlicznymy uzitky a pozitky y duochodi, kterymyz sie kolwiek meny menugy anebo menowany byti mohu we wssiech mezach a hranyczich, yakoz ta wes s dworem w swich hranyczech od staradawna zalezy a od ginich zbozie wymyerzena giest (fol. 17.), tak yakozto przedkowe giegich drzely y ony po przedsich swich tu sobie any swym nycz nepozostawugicze any wienneho prawa nyczehoz nezachowagicz, urozenemu panu Girzikowy Stossowy z Albrechticz a gieho erbom ku prawemu

[1]) Mřežován.

czistemu, swobodnemu a zpupnemu diediczstwy za summu peniez, kteraz gim giest zaplacena, yakoz samy seznaly, y prosily, aby ta wes Posuticze s dworem y se wssim przislussenstwim, yakoz sie swrchu pise, panu Gyrzikowy a gieho erbom we czky bila wepsana a wlozena, a gim vypsana podle urzadu zemskeho. A giestly ze by to zbozie komu ginemu bilo we czkach zapsano, to pan Jaroslaw swim bratranem y swymy erby slibugi wyswobodity.[1])

71. Mlyn Podhorny u Hlubcziczke czesty.

Wystupil przed urzad za [j. z. 69.] Oness z Lukawcze, seznal dobrowolnye, ze prodal a wlozity kazal mlyn swuoy Podhorny se wssiem gieho przyslussenstwym tak, yakoz ten mlyn od staradawna w swich sprawedlywostech wysazen, Janowy Czapkowy z Cromyessyna a z Waltierzowicz a gieho erbom a buduczim k prawemu swobodnemu a zpupnemu diediczstwy. Act. ut s. [1464].

72. Wyeno pany Elssky na Sczitynye.

Wystupil przed urzad urzednykuow swrchupsanich [z. 69.] pan Jaroslaw z Sczytyny, dobrowolnye seznal, tak yakoz pany Elscze, manzelcze swey, trzy sta hrz. na Sczytynye wienowal a ostatek na Posuticzich, a kdiz Posuticze panu Girzikowy prodal, tehda myesto Posuticz wlozil dobrowolnye naprzed psaney pany Elscze, manzelcze swey, Sczytynu twrz, Nowosedlicze a Mokre Lazcze se wssim przyslussenstwym, s ribnyky, s lesy, s haymy, s chrastynamy, s mlyny, gmenowitie Hromadawsky mlyn na Morawity y Lazeczsky mlyn y to wssieczko, k czemuz prawo gma, nycz sobie tu any swim erbom nepozostawugie, ku prawemu, czistemu a swobodnemu wienu, yakoz zemye Oppawska za prawo gma, tak aczby pana Jaroslawa pan Buoh neuchowal, a pany Elska giey przebyla, abi tu twrz Sczitynu y wssiechna zbozie swrchupsana s giegich se wsim przyslussenstwim pany Elska drzala ku prawemu czistemu a swobodnemu wyenu bez przykazy erbuow pana Jaroslawowich. A to wieno, kterez pany Elska na Posuticziech gmyela, to przed urzadem propustila. Act. ut s. [1464]. Porucznyky pany Elska sobie wolila pana Berku hawptmana, pana Girzika Stossie z Albrechticz a pana Gyndrzicha Suppa z Fulstena.

73. Plesna.

Leta ut s. [1464] wystupil przed urzad urzednykuow swrchupsanich [z. 69.] Gyrzik z Diehilowa a wyznal dobrowolnye przed urzadem, ze swe diedicztwie, kterez sie gemu na diele bilo dostalo w Plesney, bratru swemu wlastnyemu a dielnemu Waczlawowy z Dehilowa ku prawemu diediezstwy prodal a ze gemu to peniezi wyenny [sic] zaplatil y [s] podanym costela

[1]) Mřežován.

y se wssiemy tey wsy uzitky a pozitky nyctz sobie tu any swim erbom nepozostawugie a kazal gemu y gieho erbom to we czky wlozity ku prawemu czistemu a zpupnemu diediczstwy. Act. ut s.

74. Morawicze.

Leta ut s. [1464] wistupily przed urzad urzednykuow swrchupsanich [z. 69] pan Jaroslaw z Posuticze a pan Ondrzey z Tworkowa a wyznaly przed urzadem, ze knieze Mylost, kniez Arnosst gie posly dal Budywogiowy, aby Waynkowy a gieho erbom Morawiczi twrz, wes, dwuor, mlyn, se wssim przyslussenstwim a panstwim, s lukamy, rzekamy, potoky, s lesy, chrastinamy y se wssiemy uzitky a pozitky, kterymyz sie kolwiek meny menugi nebo menowany bity mohu, we wssiech mezach a hranyczich, yakoz od staradawna ta wes wysazena a wymyerzena giest, ku prawemu swobodnemu, czistemu a zpupnemu diediczstwy we czky wlozily.

75. Tudiez wystupil Wanyek przed urzad y kazal wepsaty padesate hrz. gr. panyey Enedie, manzelcze swey, na wsy Morawiczi s twrzy, s dworem, s mlynem y na wssiem przyslussenstwy tey wsy tak, yakoz gine panye w Oppawskem kragi za prawo magy.

76. (fol. 18.) A take Wanyek z Morawicze wistupyw przed urzad y udyelal moczne porucznyky diety swich Marka z Hradczan, Jana a Waczlawa bratrzie a Hynka z Wysokey. A pany Eneda porucznyky wolila Marka z Hradczan, otcze sweho, a bratry swe swrchupsane; a byla by Morawicze komu gynemu we czkach psana, to negma moczi myety.

77. Mykolass Medwidek diety na spolek przigima.

Wystupyl przed urzad urzednykuow naprzedpsanych [z. 69.] Micolass Medwydek z Jakubczowicz a przigial na spolek diety swe na to na wssieczko, czoss gma nebo myety bude, acz bi gieho Buoh neuchowal, aby diety gieho k gieho diediczstwy prawo gmyely, neskodno wyenu panye Hedwyky, manzelki gieho, kterehoz pozywaty gma swobodnye wedle prawa zemye Oppawske po smrty manzela sweho. Act. a. ut s. dominica post Thome apostoli sancti (23. pros. 1464).[1]

Leta od narozeny syna bozieho tyssicziho cztyrzsteho ssedessateho sedmeho ty suche dny w pustie (18.—21. ún.).

78. Nalez pana Alsse Hrabynku a pana Jana Posuticzkeho czo sie doticze.

Mezi Alsem z Hrabyny a panem Jaroslawem z Sczityni knyeze Milost a pany zemane nalezagy, ponowadz Jan z Radunye w lystie zprawnyem a prodanyem Dubowu Horu a Horny rybnik nad Nowosedlczy zegymena

[1]) Mřežován.

prodawa a menuge, a take ponowadz Aless Hrabynka zemany dobrymy lydmy prowedl, ze toho w drzeny bil, a ze kniez Wylem any kniez Arnost toho w drzeny nebily, a take ponowadz w zprawnyem lystu knieze Arnostowie any we czkach zegymena Dubowa Hora any Horny rybnyk sie nemenugy, ze Aless z Hrabyny a geho erbowe k Dubowe Horze a k Hornymu rybnyku prawo magy. A to gest wypsano z przednich knyh w tyto prawe knyhy. A to sie stalo za pana Bernartha Berko, haytmana knyezecztwie Opawskeho, a pana Waczlawa komornyka z Wladyenina a pana Zybrzida z Welike Polomie sudyeho a Sczepana w ty czassy pysarze zemskeho.[1])

79. Stupek Dehylowskich.

Leta od n. ut s. [1467] za [uř. j. z. 78.] wystupyl gest slowutny panosse Gyndrzich z Dehylowa przed pana haytmana a przed pany zemany a przed urzad a tu stoge przed urzadem stupil sie gest tym wssiem dyedicztwiem a statkem, czo se gemu dostalo na dyele po otczy geho s bratry swymy s Waczlawem a s Gyrzikem take z Dehylowa, awssak bez sskody erbom a wiena kladenyem a prodany.

80. Lybogiaty.

Leta od n. b. ut s. [1467] za [uř. j. z. 78.] wystupyl Zbynek z Heralticz a tu stogie przed urzadem kazal gest psati a w tyto dsky zemske wlozity sam od sebe y od Waczlawa, bratra sweho mladssyeho a nedyelnebo, wess Lybogiaty s platem na lidech, s dworem, s costelnym podaczym, s lesy, s lukamy, s rybnyky, s potoky y se wssiem plnym panstwiem a przyslussenstwyem, tak iakoz ta wes od staradawna w swich hranyczich a mezach wysazena a wymierzena, tu sobie any swym erbom zadneho prawa any panstwie nepozostawuge nez tak uplnie, yakoz sam drzal, urozenemu panu Mikulassowy Fulstynowi s Slawkowa a geho erbom a buduczicm [2]) ku prawemu dyedicztwy.[3])

81. Gyndrzicha z Dehylowa, ze prawa nema k Plesnei.

L. od n. s. b. ut s. [1467] za [uř. j. z. 78.] wistupil przed urzad slowutny panossie Gyndrzich z Dehilowa a tu stoge przed urzadem przyznal sie gest, zie ku wsy k Pesney zadneho prawa nema, ze toho narziekaty nema zadnym prawem on any erbowe geho nynie y na wieky; nebo to Waczlaw z Dehylowa, bratr geho, kupil za wyenne penieze, kterez sie gemu po zenye dostaly.

81. (fol. 19.) Albrechticze pod Bylowczem panu Mykulassowi mladssiemu swiedssy.

L. od n. b. ty suche dny w pustie [18.—21. ún. 1467] za [uř. j. z. 78.] wystupil Waczlaw Zagieczek z Albrechticz przed urzad a tu stoge

[1]) Mřežován. — [2]) Přetrženo. — [3]) Mřežován.

przed urzadem kazal gest wepsaty w tyto knyhy zemske, czoz gest myel dyedicztwy swe w Albrechticziech pod Bylowczem, desset hrz. gr. platu rocznyeho na lydech a na lanych podepsanich pocznucze nyeze dwora, yakoz ten dwuor gyz rozprodan gest, od Schworz Lorencze porzad az po Matyssa Sczetku y s Matyssem Sczetku a wysse dwora az po Resle y s Reslem a z druhe strany od Lybogiat cztyrzy pruty, tak wsseho spolu ssest lanu bez cztyrz prutu, a to se wssiem prawem a panstwim tyech lydye y lanu, urozenemu panu Mikulassowy mladssymu z Wladienyna a geho erbom a panu Waczlawowy, bratru geho wlastnymu, a erbom a k gegich prawemu dyedycztwye.[1])

82. Studenka panu Fulstynowy.

L. od n. ty suche dny w pustie [1467] za [uř. j. z. 78.] wystupil gest przed urzad Oldrzich Kobilka a seznal sie gest, [ze] prodal wes Studenku s dworem, s mlynem, s platem, s lydmy, s costelnym podacziem, s lesy, s rybniky, s rzeku, s lukami, se wssiem plnym panstwiem a przyslussenstwiem, iakoz ta wes od staradawna w swich mezach a hraniczіech wisazena a wymierzena gest, tu sobie zadneho prawa any swym erbom nepozostawuge nez tak uplnie, iakoz gest sam drzal, slowutnym panossiem Zbynkowi a Waczlawowi, bratrziem z Heralticz, ku prawemu dyedycztwie. Yhned tu stoge przed urzadem Zbynek Hrywnacz kazal gest psati sam od sebe y od bratra sweho nedylneho we dsky zemske wlozity tiem wssiem obiczegem, iakoz gest od Kobylky kupil, nicz newymynuge any pozostawuge sobie any swym erbom, urozenemu panu Mikulassowy Fulstynowy z Slawkowa a geho erbom ku prawemu dyedycztwy. Tudyez stal gest pan Bernharth Berka z Nassyle, haytman knyezecztwie Opawskeho, a wuoly swu k tomu dal na myeste knieze Milosti, knieze Wyktoryna, pana nasseho milostyweho, aby panu Fulstynowi to we dsky wlozeno bilo. A pan Fulstyn iakoz gest miel lysti na swobody na Studenku, ty gest przed urzad stoge panu haytmanowi widal a mrtwy uczinil, a podal sie gest w tez swobody, iakoz to pany zemane kniezecztwie Opawskeho uzywagi a uzywati budu. A pan Fulstyn ma platity dwie hrz. platu rocznyeho fararzowi do Studenky a to wiecznye a tak, iakoz gest Kobylka na tom zbozy odkazal.[1])

83. Lhotka nad Brawantyczi.

L. od n. s. b. ut s. [1467] za [uř. j. z. 78.] w ty suche dny w pustie (18.—21. ún.) wistupyl Hanuss z Byetowa przed pana haytmana a przed pany zemany a przed urzad a prossyl gest nauczeny: Iakoz gest nassel w przednych dczkach, kterak gest pany Prokopowa materzi geho a gegie erbom wes Lhotku wzdala a w przedny we

[1]) Mřežován.

dsky wlozila, kterak by pan haytman a urzad rozkazaly tu wes we dsky zadnye dale wlozity. A ony su rozkazaly slowo od slowa tak, iakoz w przedniech knyhach stogi psano, iakoz takto znye: Prokopowa wzdala Lhotku nad Brawantyczi se wssiem tey wssy przyslussenstwiem a panstwiem, iakoz ta wes w swich mezach a hraniczіech od staradawna wymierzena a wysazena gest, panye Klarze Byetowskey a gegie erbom ku prawemu dyedycztwie.[1])

84. Stytyna stupek.

L. od n. s. B. tysiczieho cztyrzsteho sedmdesateho trzetieho na ty suche dny k Boziemu narozeny (15.—18. pros.) za Waczlawa komornyka z Wladienyna a za Zybrzida sudieho z Polomie a za Sczepana pysarze zemskeho wistupila gest pocztywe pocztywosti panye Elzska z Mohelna przed oswiczene knieze, knieze Wyktoryna, przed pany zemany a przed urzad a stupila sie gest s swymy syni wienem swym, kterez ma na Stytinie a na tom zbozie, pod takowu umluwu, aby ona toho pozywala do sweho zywota, a kdyz by gie pan Buoh smrti neuchowal, aby na gegie syny wsseczko to przysslo zbozie, czoz ma ona a k czemuz prawo ma w teito zemy, y s tiem se stupuge, czoz by gescze wicze miety mohla.

85. (fol. 20.) Smolkow a Lhotka.

Leta od n. s. b. tyssiczieho cztyrzsteho sedmdesateho trzetieho ten cztwrtek po sw. Luczigi (16. pros.) za [uř. j. z. 84.] wystupila gest slowutna pany Hedwika z Biethowa a z Smolkowa przed oswiczene knieze, knieze Wyktoryna a przed pany zemany a przed urzad y przigiala gest Jana z Barthossowicz, muze sweho, a diety swe na Smolkow a na Lhotku y na to na wsseczko, czoz k tomu przyslussie, na prawy spolek. Tez zase slowutny Jan z Barthossowicz wistupil gest przed knieze Milost a przigial gest na spolek pany Hedwiku, manzelku swu, take na prawy spolek na tez zbozie.[1])

86. Smolkow a Lhotka.

L. [ut. s. 1473] za [uř. j. z. 84.] w ty suche dny po sw. Luczygi (15.—18. pros.) Jan z Barthossowicz a pany Hedwika z Bythowa a z Smolkowa wystupywssy przed urzad daly su we dsky wlozity Smolkow a Lhotku, kteraz lezy u Mokrych Lazecz s mlyni, s lesy, s rybniky, s rzeku, s rolemy, se wssiem prawem, panstwiem a przyslussenstwiem tak, yakoz ty wssy od staradawna w swich mezach a hraniczіech wymierzeny a wymezeny gsu, ku prawemu swobodnemu dyedicztwie slowutnemu panosy Alssowy z Hrabynie a geho erbom. A gestly ze by giem we dskach zawazeno bylo, ze to moczi miety nema, ale wsseczko na wieky umrtwieno, a ze sobie wykladagie a gemu wkladagi a geho erbom.[1])

---

[1]) Mřežován.

87. Stupek pana Jaroslawa z Benessowa.

L. [ut s. 1473] tu strzedu przed Wssemy swatymy (27. října) wistupili gsu przed oswiczene knieze, knieze Wyktoryna, pana nasseho milostyweho, urozeny pany a bratrzie wlastny a nedielny Jaroslaw a Beness z Drahothusse a z Benessowa a przigialy gsu na spolek materz swu panye Katherzynu a Jana Kolowrata z Slawikowa a Onsse z Lukawcze na to na wsseczko, czoz magie anebo kdy myeti budu, anebo k czemuz by kolwiek prawo myely po komzkolwiek, na prawi spolek a stupek; a knieze Milost gest k tomu swolil a przal a posly giem dati raczil ke dskam urozeneho pana Ondrzege s Tworkowa a slowutneho panossy Alsse z Hrabynie.

88. P. Jana Barthossowskeho smluwa.

L. [ut s. 1473] za [uř. j. z. 84.] wistupil slowutny panosse Jan z Ochab a z Barthossowicz przed knieze Milost, knieze Wiktoryna a przed pany zemany a przed urzad a prosil gest, aby gemu tato qwitanczie y smluwa we dsky zemske wlozena byla tyem obiczegem, yakoz dole psany stogy:

Ja Hanus Larzyss a Gyndrzich, bratrzie z Naczeslawicz, wyznawamy tiemto lystem obecznie przede wssemy, ktoz gey uzrzie neb cztucz uslyssie, jakoz nam slowutni panosse Jan z Barthossowicz za nassy sprawedlywost, kteruz sme w Smolkowie gmyeli, dluzen bil sto zlatich, yakoz toho lystowe smluwczi te wieczi ssyrze dokazugi, ty nam dotczeni Jan Barthossowsky uplnie a doczela wyplnil. Z kterezto smluwy [= summy] zlattich swrchupsanich my bratrze nadepsany gyz gmenowaneho Barthossowskeho nayprw sam od sebe y ode wssech tiech, genz by wedle nas k te summye zl. prawo gmyely neb gmieti gmiely, qwitugem, propuscziemy a nynie y wiecznie tiemto lystem prazdny czyniemy. Tomu na swiedomie peczeti przidawily sme k tomuto lystu a przyprosyli sme pro wietczie giestost slowutnich panossy knieze Hynka Orzechowskeho, probosta Oldrzyssowskeho, Mikulasse z Steborowicz, Stybora Czrta z Horek, Jana Dyetocha z Ssunwaldu, Jana z Wogetyena a Jana Kamencze, ze gsu take swe peczeti wedle nassie przidawily giem a gegich erbom bez sskody. Dan w Oppawie w strzedu w suche dny przed swatym Mathussem (19. září) l. od. n. s. B. tysiczieho cztyrzsteho ssestdesateho desateho.

Ja Mikulass mladssy z Wladienyena a na Bielowczi oznamugi tiemto lystem w obecz, od nychz czten aneb cztucz slyssien bude, yakoz byla ruoznicze a nesnaz mezi slowutnymi panossemy Janem Barthossowskym s zenu geho Hedwiku s gedney a Hannuss Laryssem a z bratrem geho mladssiem strany druhey, o kterez se samy smluwiti nemohly, y prosyli gsu mne stranie obie, abich ty k sobie przigial mocznie. To sem k gegich obapolnie zadosty uczinil a ty wieczi sem k sobie przigial a ty mezi gymi s gegich obapolnie dobru wuoly wzal, srownal a konecznie smluwil a wyrzekl: Item nayprw jakzto moczny ubrman wyrzikam, aby wssychny nesnaze nelibosti, kterezkolwiek mezi gymy wznykle s obu stran o vssem pomynuli

a zwlascze ti gesto se materze a sestry Barthossowskeho tyczy. Item Barthossowsky ma daty sto zlatich, rozdielnie paddesate na suche dny nayprw prziessczie a padesate na swaty Waczlaw yhned potom prziessly, a ty sprawedlnosti, kterez gmiel Laryss s bratrem we dskach krage Oppawskeho, magie sobie wymazaty a gemu Janowy Barthossowskemu a zenie geho wepsati. Kterezto wieczi obapolnie sobie slybily zdrzety, (fol. 21.) w skutku zachowati yako dobrzi lide, a k tomu zdrzety obie stranye zaruczily. Item za Barthossowskeho slibily slowutny panosse Zybrzid z Welike Polomie, Mikulass z Brawanticz, za Larzisse a za bratra geho slibili gsu take slowutni panosse Oldrzich Trnawka z Kytlicz, Mikulass z Sweborowicz a z Petrzikow. Pakli by toho kterak kolwiek na wssem neb na dyele nezdrzely kterakolwiek strana, tehda šu propadly mym wyrzknenyem yakzto moczneho ubrmana trzi sta zl., stranie zdrzelywey puol druheho sta a mnye ubrmanowy puol druheho sta zlattich, z kterehozto zakladu gich moczi budem a muozem listowym obiczegem, yakz gest za penieze obiczegi, napomenuty. Dan w Oppawie we cztwrtek po sw. Luczigi (17. pros.) pod peczety panie Berkowu, ty czasy haytmana Oppawskeho, neb sem swe przy sobie nemiel. A. d. MCCCCLXXII.

89. Wlozene wyeno panie Barbory z Pelrzymowicz na Klynkowicziech.

L. [ut s. 1473] za [uř. j. z. 84.] wistupil gest slowutny panosse Gierziek z Bietowa a z Klynkowicz przed knyeze Milosty a przed pany zemany a przed urzad a zadal gest, abi bylo wlozeno dwie stie hrz. a piet a dwadczeti hrz. wiena wiennym prawem a obiczegem, yakoz zemie Oppawska za prawo gma, na Klynkowicziech na lidech usedlich slowutne potcztywosti panye Barborze z Pelrzimowicz, manzelcze swey wlastnie, a to gest uczinil s wuoly Jana, bratra sweho starssieho, a to pod takowu umluwu; gestly ze by swrchu psaneho Gierzieka pan Buoh smrty neuchowal prwe nezly panie Barbory, manzelky geho, tehda Jan, bratr geho, aneb-li ten, ktoz by po nich k tomu zbozie prawo miel, ma panie Barborze ukazati a odhadati puol trzeti a dwadczety hrz. platu gr. tak, yakoz zemie Oppawska za prawo gma. A tu stogeczi przed prawem swrchupsana panie Barbora wolila sobie poruczniki a przigemcze sweho wyena stateczneho a slowutneho Jana, Oldrzicha, bratrzie wlastni ze Zruchowa, strycze swe.[1])

90. Pamatka panie Oldrzichowa o geho listu ukradenie.

L. [ut s. 1473] ten cztwrtek po sw. Lucigy (16. pros.) wistupil gest slowutni panosse Oldrzich z Hradczan a s Trzebome przed knieze Milost, knieze Wiktoryna a przed pany zemany a przed urzad a zadal gest od

[1]) Mřežován.

geho Milosti a ode panuow rady, abi geho Milost a pany zemane raczili gemu k tomu raditi, tak knieze Milost zprawuge a pany zemany, ze su gemu lysti w Ratyborzi wzati w domu knieze oppatowie w komnatie, kterezto listi znyeli na manstwie na Hradczany a na Trzebom y niektere listi, gesto gest gyz rzeczeny Oldrzich wiplaczowal y z zastawy y take nyektere lysty y na hotowe penieze. A kniez Wyktoryn geho Mylost radil se gest se pany zemany, kterak by ta wiecz pro buduczie czasy swrchupsanemu Oldrzichowi, erbom geho anebo buduczięm potomkom opatrzena bila. Y raczil gest geho Milost s radu s zemsku gemu swrchupsanemu Oldrzichowi dopustiti we dsky zemske wloziti tu pamiet, ze su gemu listi ukradeny, a czoz by potom kto teymy listy anebo erbom geho ktery zmatek chtiel uczíniti, aby to moczi nemyelo.

91. Nalez mezi knieze Milosti a Adamem a Othykem, bratrem geho.

L. [ut s. 1473] za [uř. j. z. 84.] kniez Wiktoryn geho Mylost gedney a slowutny panosse Adam a Ottyk strany druhey podaly su na pany zemany a na prawo, czoz sie doticze wyena panye Marthy patnasti hrz. platu, knieze Milost a pan haytman od geho Milosti tiem lidem, na kterychzto wieno gest, nad to wieno rozkazowati raczil. Adam z bratrem swym toho odpieraly a tak prawiecz, ze su panye Marthie platu shadaneho na peniezich, na kurziech a na wagicziech patnasti hrz. stupili a nycz gyneho. A tu gest Adam s bratrem swym a przed knieze Milosti a przed pany zemany a przed urzadem prowedl panem Haydu, bratrem panye Marthynym, panem Alssem z Hrabynie a panem Nedwidkem, kterzyz su byly widany poslowe, aby tu wiecz tak we dsky zemske wkladly. A pani zemane slyssiecze tu wiecz, tak nalezly: Ponowadz to Adam s bratrem swym prowedl, ze knieze Milost anebo ten, ktoz by to od gieho Milosti drzel, aby ten plat shadany wybieraly, ale lidem o gyne wiecz aby bili u pokogi zachowany.

92. (fol. 22.) Spolek Zybrzidu z Polomye s Hustopeczkymy.

L. [ut s. 1473] za [uř. j. z. 84.] wistupil gest przed knieze Milost, knieze Wyktoryna, a przed pany zemany a przed urzad slowutni panosse Zybrzid Donat z Polomie a przigial gest slowutne panosse Benesse a Mikulasse, bratrzy wlastnie z Hustopecz, przately swe, na to na wsseczko, czoz w Oppawske zemy gma a k czemuz kolwiek prawo gma, nicz newyminuge, na prawy spolek nesskodno erbom a prodagi a wyenom kladenye.[1])

[1]) Mřežován.

93. Narok knieze Wiktorynu geho Milosti, yakoz gest bil narzekl Brawanticze.

L. [ut s. 1473] kniez Wiktoryn geho Milost rozkazal se uwazati panu haytmanowi u wes Brawanticze pro tu prziczinu, ze gest panye Martha z Lychtnowa, kteraz na te wssy wieno ma, do gyneho krage prycz wigela, y zdalo se knieze Milosti, ze bi geho Milost k tey wsy prawo miela. A geho Milost tak prawie, ze geho Milost uczinil to pro tu prziczinu, ze to panie Martha uczinila, czehoz ucziniti nemiela. Tehoz leta przistupili gsu przed knieze Milost slowutny panosse Adam a Ottiek, bratrzie z Rohowa, a prosili su geho Milosti, aby ge raczil zostawiti przi tei wssy przy Brawanticziech tak prawicze, ze gest to gegich diedicztwie od staradawna a ze su toho zadnemu neprodawali any zastawowaly, nez stoliko ze sei dopustili bratranku swemu Mikulassowi patnacte hrz. wyena shadaneho na penieziech, na kurziech, na wagicziech panie Marthie, zenye geho, w tey wsy we dsky zemske wlozity, yakoz zemie Oppawska za prawo ma. A o to su sie na dsky odwolaly, ze to chtie dskamy prowesti; knieze Milost tu wiecz raczil odloziti do desk otewrzenie. Tehoz leta o tiech suchych dnech przed Wanoczi (15.—18. pros.) wistupili su gyz gmenowanye bratrzie Adam a Ottiek przed knieze Milost, przed pany zemany a przed urzadem dskamy zemskymi y posli, kteryz su ke dskam byli dany naprzed, ze gest Brawanticze diedicztwie gegich, a take, ze panie Marthie patnast hrz. platu shadaneho ukazano. Knieze Milost se pany zemany slysse takowi prowod y raczil gest gie swrchupsane bratrzie Adama a Ottieka przi tom zbozie zostawiti tak, yakoz dsky zemske ukazugie. A to geho Milost wzdy prawi, ze to pro tu prziczynu uczinil, ze gest panie Martha swym sedlakem precz ussla. A to se stalo za [uř. j. z. 84.].[1])

94. Stupek pana Koberziczkeho s panem rytierzem.

Leta [ut s. 1473] za [uř. j. z. 84.] wistupil gest slowutni panosse Jan z Kokor przed knieze Milost, knyeze Wyktoryna a przed pani zemany a przed urzad y przigial gest urozeneho pana Mikulasse z Wladienyena a geho erbi na to na wsseczko, czoz w Oppawskey zemy ma, czoz slussie k Opawskemu prawu, na prawi spolek, bez sskody prodagi a wyenom kladenye a dietem, gestli ze bi se kdy ozenil a s zzenu diety myel.[1])

95. Kylessowsky dwuor.

L. [ut s. 1473] za [uř. j. z. 84.] wistupil slowutni panosse Jan Kygiowecz z Lukawcze przed knieze Milost, knieze Wiktoryna a przed urzad y prosil geho Milosti snaznu prosbu, aby z manstwie rychtarzstwie Kylessowske w pozemske uwesti raczil a geho Milost z wlassecznie lasky a mylosti toho doprzieti a dopustiti raczil a to takto gmenowite dwuor swuoy,

[1]) Mřežován.

twrz, mlyn, rychtarzstwie, kterez myel w Kylessowicziech, s rybnieky, s rybnieczky, s rybnicziessczi, s rzekami, menowitie s Morawiczi, s mlynsku struhu a s oznieczy, s cztyrzmy rybarzi tiech rzek, s hagi, s chrastynamy, s mlyniszczi, se wssemy rolemi oranymi y neoranymi, k tomu dworu przislussegieczimy, a zwlassčze s tiem kutem u Huslowske(?) luky, a z druhym kutem role mezy sylniczie a Marssowczem, s lukami y s tu luku, kteruz ottczi memu kniez Arnost dal, s pastwami, s pastwisczemi, s wyhonem owecz a gineho dobitka swobodnym, se dwiema krczmoma (fol. 23.), s osmy zahradnieky, s trzmy wierdunki[1]) platu na Kylessowicziech, s prawu rychtarzsku tiech lidie tak, ze on rychtarze w obczi usaditi ma, kohoz se gemu zda, wedle obiczege starodawnieho, se wssech wyn malich y welikich trzetinu, s mostnyem, s hor, s tiem lanem role, kteryz od Henczle wiplaczen, kteryz od dworu bil zastawen, se wssiem prawem a panstwiem y przisslussenstwiem, we wssech mezach a hranicziech, yakoz to rychtarzstwie od staradawna wymezeno a wysazeno gest, slowutny[m] panossiem Gierziekowi a Petrowi, bratrziem wlastniem z Lyptynie, a gegich erbom ku prawemu dyediecztwie. A s thoho sluzbu osazowati ma gednym strzelczem giezdnym na Hradecz, kdyz bi toho potrzeba byla. A yakoz Gindrzich nebozcziek Gierzieku a Petru ottecz w swem drzenie odprodal ten kut role mezi sylniczi a Marssowczem, ze dawagie platu ssestnaste gr. s toho kutu fararzowi na Hradecz, gemu a geho buducziem fararzom a stwero kur, ty k tomu dworu Kylessowskemu wiecznie slusseti magie; a za to przigiali Gindrzichowi synowe a take ty trzi zahrady, kterez slussegie k tomu lanu, gesto od Henczle wiplaczen, ty take k tomu dworu slusseti magie.

95. Stupek Kunczieku s synem Jaraczowim.

L. [ut s. 1473] za [uř. j. z. 84.] wistupili su Mikulass z Wladienyna a Jaroslaw z Drahothuss a s Benessowa przed knieze Milost, knieze Wyktoryna a przed pany zemany a przed urzad a seznali su, ze su bili poslowe ke dskam dany od Berky, haytmana kniezecztwie Oppawskeho, Kunczikowi z Branicze o ten stupek, kteryz gest uczinil s Kunatem s Branicze, bratra sweho synem Jaraczowim, y kazali su psati ten stupek a wloziti we dsky zemske w tato slowa: Przistupil gest Kuncze s Branicze przed Berku, haytmana kniezetstwie Oppawskeho, y stupil se gest s Kunatem, bratra sweho synem, tiem wssiem, czoz gma w Oppawske zemy, gesto slussie ku prawu Oppawskemu.[2])

Anno [MCCCC] LXXY.

96. Posuticze.

Stalo se a. ut s. (1475). Wystupil przed urzad za Waczlawa z Wladienina komornika, Gindrzicha Donata z Polomie sudieho a Wawrzincze

[1]) Rukopis: h wierdunki. — [2]) Mřežován.

pisarze zemskeho urozeny Girzik z Albrechticz a wyznal dobrowolnie, ze prodal wes swu diedicznu Posuticzi s dworem, s lidmi czinzownymi y neczinzownymi, s podanym costela, s mlinem, y konecznie se wssemi a rozlicznymi pozitky y duochody, kterymi se koliwiek meny menugi neb gmenowany byti mohu, we wssech mezach a hraniczіech, yakoz ta wes s dworem w swich hraniczich od staradawna zalezi a od ginich zbozy wymierzena gest, a yakoz sam to drzal, niczehoz tu sobie ani swym erbuom pozuostawugicze, urozenemu Janowi z Zierotina a na Fulnecze a geho erbuom ku prawemu, czistemu, swobodnemu a zpupnemu diediczstwi za summu peniez, kteraz gemu zaplaczena, yakoz sam seznal, y prosil nas, aby ta wes panu Janowi s geho erbuom byla we dczsky zemske wepsana a wloziena a gemu s geho erby wypsana podle urzadu zemskeho. A gestli ze by to zbozie komu ginemu we dczkach zapsano, to pan Girzik slibuge wyswoboditi.[1])

97. (fol. 24.) Wieno panie Machny z Nowe Czerekwie.

L. od n. s. B. ut s. [MCCCC]LXXV. w suche dni po sw. Lucij (20. až 23. pros.) za [uř. j. z. 96.]. Ja Jan z Zierotina a na Fulnecze wkladam we dczky slowutnei panie Machnie z Nowe Czerekwie tisicz zl. na zbozy swem a diediczstwi w Posuticzi, na lidech usedlich, na czinziech y ginich pozitcziech, prawem wiennym tak a stiem se wssiem, czoz ti lide dawagi a od staradawna dawali z powinnosti, takowuto mieru, gestlize by mne pan Buoh neuchowal, aby moczna poziwati byla toho wedle prawa wienneho, yakoz w zemi a kniezetstwi Opawskem prawo a obyczeg gest. Pakli by w tom staw swuoy wdowsky promienila, aby to zasie przisslo a spadlo na nayblizssie erby me; a nepromienila[li] by w tom stawu sweho, tehda toho ma poziwati, dokud ziwa. Pakli by za ziwnosti gegie diediczowe neb erbowe mogi chtieli prawo gegie splatiti daducz gie tisicz zl., powinna bude diediczuom neb erbuom mym prawo swe pustiti. A wolila sobie pani Machna porucczniky slowutne panosse Micolasse z Ketrze a Jana Perzinu z Petrowicz.[1])

98. Radun.

Stalo se a. ut s. ty suche dni po sw. Lucii (20.—23. pros. 1475) przed [uř. j. z. 96.], ze knieze Milost, kniez Wictorin kazal gest z milosti swe a moczi knizeci jyako pan swrchni takoweho zbozie urozenemu Waczlawowi z Tworkowa a geho erbuom wes Radun s geho przislussenstwim wsseliakym niczehoz nicz newimienicze k wiecznemu diediczstwi z manskeho prawa wyloziti a w prawo zemske wloziti; a potom wiecznie s tiem zbozim Waczlaw s swymi erby y buduczimi potomky magi prawa zemskeho poziwati.[1])

[1]) Mřežován.

99. Bobolusky a Skrochowicze.

Stalo se a. ut s. ty suche dni po sw. Lucij (20.—23. pros. 1475) przed [uř. j. z. 96.], ze knieze Mt., kniez Wictoryn kazal gest z milosti swe a moczi kniezeti yako pan swrchni takoweho zbozie Zibrzidowi z Bobolusk a geho erbuom wes Bobolusky a Skrochowicze s gegich przislussenstwim wsseliakym niczehoz nicz newymienicze k wiecznemu diediczstwi z manskeho prawa wyloziti a w prawo zemske wloziti; a potom wiecznie s tiem zbozim Zibrzid s swymi erby y buduczimi potomky magi prawa zemskeho poziwati. —

100. Hniewossticze.

Stalo se a. etc. ut s. ty suche dni po sw. Lucii (20.—23. pros. 1475) przed [uř. j. z. 96.], ze knieze Mt., kniez Wictoryn kazal gest z milosti swe a moczi kniezeti yako pan swrchni takoweho zbozie Janowi a Waczlawowi, bratrziem wlastnim z Lukawcze a z Hniewosstic, gim a gegich erbuom wes Hniewossticze s gegie przislussenstwim wsseliakym niczehoz nicz newymienicze k wiecznemu diediczstwi z manskeho prawa wyloziti a w prawo zemske wloziti; a potom wiecznie s tiem zbozim Jan a Waczlaw s swymi erby y buduczymi potomky magi prawa zemskeho poziwati.

101. Wlozenie we dczky Koberzicze panu Ondrzeyowi ode panie Dorothy.

A. ut s. (1475). Wystupiwssie pani Dorotha z Kokor przed urzad za Waczlawa z Wladienina komornika, a Gindrzicha Donata z Polomie sudieho a Wawrzincze pisarze a we dczky wlozila swu wsseczku sprawedlnost a prawo, kterez ma w Koberziczich, urozenemu Ondrzeyowi z Tworkowa a geho dietom.[1])

102. Odpor na to ode pana Micolasse z Wladienina.

A Micolass z Wladienina odpor czini, ze k tomu lepssie prawo ma, czoz pani Dorotha panu Ondrzegiowi we czky wklada.[1])

103. (fol. 25.) A. MCCCCLXXV. sabbato post Lucie (16. pros.). My Ondrzey z Tworkowa, Aless z Bietowa a z Hrabynie znamo czinime wssiem, ze se stalo w geden czas za pana Bernharta Bierky z Nasile, w ty czasy haitmana kn. Opaw[skeho], ze pan Cuncze z Branicze dobree pamieti prosil gest swrchupsaneho haitmana, aby gemu posly dal ke dczkam ku prawu Opawskemu, ze swuoy diel twrz, dwuor y wsseczko, czoz w Braniczi miel, prodal panuom Stossuom Janowi, Girzikowi a gich bratrziem z Cunicz a s Dessczneho, aby swrchugmenowanemu Cunczowi z Branicze z desk wylozili a swrchupsanym bratrziem Janowi, Girzikowi y ginym bratrziem gegich we dczky wlozili; a Conrad, panie Jaraczuow syn z Branicze, prosil

[1]) Mřežován.

swrchupsaneho haitmana, aby gemu dal posly ke dczkam, ten stupek, kteryz se panem Cunczi miel we dczkach zapsany, aby Conratowy wymazali. Y dal gest swrchupsany haitman nas swrchupsane Ondrzegie a Alsse z Hrabynie. A to gsme przed prawem wyznali a gsucz poslowe po panie Cunczowie smrti kazali sme to we dczky wloziti, yakoz obyczey a prawo gest. Stalo se za [úř. j. z. 101].[1])

104. Odpor na to Conratuow z Branicze.

A. [MCCCC.] LXXV. eodem die (16. pros.) wystupil Conrad mladssy z Branicze przed knieze Milost, przed pany zemany a przed urzad a uczinil gest a psati dal odpor protiw tomu, yakoz Ondrzey z Tworkowa a Aless z Hrabynie poslowe gsucze od swrchupsaneho Conrada, aby Conratowi, wymazali spolek, kteryz miel s Cunczi stryczem swym; teez zase tyz poslowe byli od Cuncze skrze Berku haitmana dani, aby Cunczikowi wymazali a Janowi, Girzikowi, Conradowi, Micolassowi a Christofforowi we dczky zemske wlozili, ze se k tomu przipowieda a prawo mieti mieni.

105. Odpor knieze Milosti protiw Conradowi.

A. ut s. die eodem (16. pros. 1475) knieze Milost, kniez Wictoryn, odpor protiw tomu czini prawiecz, ze geho Milost lepssie prawo ma k Braniczi nezli Conrath.

106. Causa Heynriczi Donati de Polom.

Anno MCCCCLXXV stalo se za [úř. j. z. 101]. My Wictoryn, Bozy milosti knieze Minsterberske, Opawske, hrabie Cladsky, pan z Cunstatu a z Podiebrad etc., znamo czinime tiemto nassym listem nyncissiem y buduczíem, ze znamenawsse y uplnie w skutku shledawsse wiernu, pilnu a ustawicznu sluzbu, kteruz gest nam czinil y gesstie cziniti bude slowutny panosse Gindrzich Donath z Polomie, a chtiecze gemu y tiem, ktoz nam wiernie sluzie, gich wiernu sluzbu dobrym odplaczowati; y dali sme gemu swrchupsanemu Gindrzichowi a moczi tohoto nasseho listu dawame slowutne pocztiwosti pannu Katherzinu, dczeru niekdy slowutneho panosse Niczkowu Haidowu z Nowe Czerekwy s tiem wssiem statkem a zbozim, kterez gest na ni po swrchupsanem Haidowi otczi gegiem sprawedliwie przipadlo, yakozto Nowu Czierkew y gine, k czemuz by koliwiek po swem otczi prawo gmiela, kterazto swrchupsana panna Katherzina y s swym wsseczkym statkem po swrchupsanem otczi swem prizipadla gest sprawedliwym prawem manskym na nas poruczenstwim yakozto na pana swrchnieho a tak yakozto manska prawa wyswiedczugi a okazugi. Protoz my z teez kniezeci lasky a milosti temuz swrchupsanemu Gindrzichowi magicze tu mocz yakozto knieze a pan swrchni pro tuz geho wiernu sluzbu

[1]) Mřežován.

swrchupsanu tuto milost gemu ukazugiem a czinime, yakoz gest Nowa Czierkew manstwi w kniezętstwi nassem Opawskem, my gei swrchupsaneho Gindrzicha y s geho erby y buduczimi potomky z manstwie wywozugiem Nowu Czierkew y to, czoz k tomu przislussie, a uwozugiem gei w swobodne zemanstwie a w pozemske takowie, aby giz swrchupsany Gindrzich, geho erbowe y buduczi potomczi tiech swobod, tiech praw a tiech listuow zemskych a obyczeguow starodawnich uziwal a uziwati mohl yakozto gini pani zemane kniezeťstwi nasseho Opawskeho. Take tomuto chczme y wssiem urzednikuom nassym zemskym y zemanuom przikazugiem, kdyz po dani listu tohoto naiprwe dczky zemske otewrzieny budu, aby swrchupsanemu Gindrzichowi, geho erbuom y buducziem potomkuom tento nass list we dczky zemske wepsati dali k buduczie (fol. 26) pamieti. Take to gemu swrchupsanemu Gindrzichowi z nassie kniezetske milosti przidawame, gestli ze by swrchupsani panny Katherziny, gemu giz oddaney, pan Buoh smrti neuchowal drziewe, nezli by slozeny byli, tehda, aby k tomu ke wssemu statku gegiemu, [k] kteıemuzkoli ona sprawedliwost ma a miela by, kterymz by se mohl gmenem gmenowati, zadny giny prawa a sprawedliwosti nemohl gmieti ani gmiel nez swrchupsany Gindrzich neboli erbowe geho, aneb komuzby on to dale zawadil wedle rzadu a obyczegie desk zemie Opawske, a s tiem aby mohl uczиniti yako s swym wlastnim diediczstwim bez przickazy nassie, erbuow nassych y buduczich potomkuow nassych, kniezath Opawskych. Tomu na swiedomie a pro lepssy gistotu peczet nassy k tomuto listu rozkazali sme prziwiesiti. Dan na Opawie w strzedu po hodu slawnem Trzi kraluow (11. ledna) l. od n. s. b. tisiczieho cztyrzsteho sedmdesateho pateho leta poczitagicze.

107. Leta ut s. (1475) stala se gest umluwa mezi slowutnu pani Dorothu z Ketrze a Gindrzichem Donatem z Polomie, zetiem gegie, takowie, aby list a danie knieze Wictoryna, geho Milosti pana nasseho milostiweho, we dczky zemske swrchupsanemu Gindrzichowi wssel slowo od slowa, yakoz psan gest, a tu yhned Gindrzich stogie, aby wieno ukazal a we dczky zemske wlozil na wssie Nowe Czierekwi bez sskody wiena panie Dorotina slowutnei panie Katherzinie, manzelcze swei, wiennym prawem tak, yakoz zemie Opawska za prawo ma. Tudiez stogie slowutny panosse Zibrzid Donath z Polomie dal gest psati we dczky zemske sto hrz. tiezkych za Gindrzicha syna sweho slowutney panie Katherzinie z Nowe Czerekwie, newiestie swey, na Czewisowie a na Lhotie a na tom na wssem, czoz k tiema dwiema wsiema od staradawna przislussie, prawym wiennym prawem pod takowu wymluwu: gestli ze by pan Buoh s Gindrzichem panie Katherzinie dieti dal a Gindrzicha pan Buoh smrti neuchowal drziewe nez panie Katherziny, tehdy pani Katherzina swrchupsanych sto hrz. ma poziwati do sweho ziwota, a po gegie ziwotie ma tiech sto hrz. spadnuti na geho dieti. A pakli by dieti nebylo, tehda s tiemi stem hrz. muoz pani Katherzina uczиniti y nechati. A na tiech dwu wsy, acz by toho pan Buoh potrzebu dopustil, ma pani Katherzinie deset hrz. platu odhadano byti biehem

zemskym. A pani Katherzina sobie porucznikу wolila slowutne Miculasse z Ketrze a Jana z Ketrze a s Petrowicz.[1])

108. Stupek panie Doroty z Nowe Czerekwie s dczerami.

A. ut s. (1475) wystupila pani Dorota z Ketrze a z Nowe Czerekwie przed knieze Milost, knieze Wictoryna, przed pani zemany a przed urzad za Waczlawa z Wladienina komornika, Gindrzicha Donata z Polomie sudieho a Wawrzincze pisarze y przigiala gest pani Annu, pani Machnu a pani Katerzinu, dczery swe, na tiech dwie stie kop, s kterymiz muoz uczinitі y nechati, na prawy spolek pod takowu umluwu, kterezby pan Buoh prwe smrti neuchowal, aby ten umrley diel, gestli ze by dieti nemiela, na ziwe przipadl, a tak az do poslednie; a pakli by ktera dieti miela a umrzela, gegie diel spadni na gegie dieti. A to na ty dwie stie kop, kterez ma na Nowe Czerekwi.[1])

109. Poruczenstwie Gindrzicha, syna Larissowa.

Wystupil Gindrzich, syn Larissuow, przed prawo a uczinil gest moczna bratra sweho Hanusse Larisse na zisk y na stratu tey prze, czoz se Smolkowa dotycze. Pakli by porucznik beze lsti nebyl, ale samemu gistczowi ma gemu odpowiedano byti podle prawe zaloby.

110. Olbramicze a Hylow.

A ut s. (1475) wystupila gest urozena panie Annesska z Branicze przed knieze Milost, knieze Wictoryna, przed pany zemany y przed urzad za [úř. j. z. 108.] a seznala sie gest y psati kazala, ze gest prodala Olbramicze a Hylow[1]) to wsseczko, czoz gest w Olbramiczich y w Hylowie[2]) miela po swem muzi a po swem synu na tom sobie zadneho prawa ani wlastenstwie nepozuostawugicz nez tak, iakoz sami to drzeli a uziwali, slowutnym panossiem Waczlawowi a Janowi, bratrziem wlastnim rzeczenym Lutkuom z Olbramicz, a gich erbuom ku prawemu diedicztwi wedle prawa a obyczegie zemie Oppawskey.[1])

111. (fol. 27.) Wzdanie panie Drslawske synom swym.

Anno [MCCCC]LXXVI. fer III. ante corporis Christi (13. června) wystupila gest przed knieze Milost, knieze Wictoryna za Waczlawa z Wladienina komornika, Gindrzicha z Welikeho Polomie a na Nowe Czerekwi sudieho a Wawrzincze pisarze a przed zemany slowutne pocztiwosti pani Agneska z Drslawie a wzdala gest wieno swe, kterez ma na Drslawi, na lidech, na ribnicze a na mlynie, menowitie puol sedma sta zl., slowutnym panossiem Janowi a Girzikowi z Drslawie a na Petrowiczich, synuom swym wlastnim

[1]) Mřežován. — [2]) Hylow přetržen.

tak, kdyz by gi pan Buoh skrze smrt s tohoto swieta wzieti raczil, aby zadny giny k tomu zadneho prawa negmiel nezli synowe giz menowani a gegich erbowe; a do sweho ziwota toho poziwati ma.[1])

112. Wieno panie Barbory z Hniewossticz.

A. ut s. (1476) za [úř. j. z. 111.] wystupil przed urzad zemsky slowutny panosse Waczlaw z Lukawcze a z Hniewossticz a wloziti kazal panie Barborze, manzelcze swey, s wuoli bratra sweho ku prawemu wiennemu prawu na swem wlastnim diedicztwi tak, yakoz gine panie za prawo magi, wiena swobodna na wsy Hniewossticzich, na wssech lidech osedlich y neosedlych, se wssym prawem a panstwim k wiennemu prawu gmenowitie dwuor a, czoz k dworu przislussie, zahradniky, fararstwie a richtarstwie a roboty k dworu, wynimagicze puol trzetieho sta zl. dobrich uherskych na zlattie y na waze sprawedliwych. A pani Barbora nadepsana poruczniky sobie wolila slowutne panosse Alsse z Hrabynie, otcze sweho, a Alsse take z Hrabynie, bratra sweho wlastnieho, a Hanusse z Bietowa.[1])

113. Wieno panie Doroty z Bobolusk.

A. ut s. (1476) za [úř. j. z. 111.] wystupil gest Zibrzid z Bobolusk przed urzad a wlozil na Skrochowiczich a wklada na swem wlastniem diedicztwi panie Dorotie z Zierotina, manzelcze swey, dwadczeti a sto zl. uh. ku prawemu, czistemu, wiennemu prawu, jakozto gine dobre panie za prawo magi w Opawske zemi, kromie toho sobie wymienugicze a swym erbom, czoz gest na tey wsy wysse platu wiena gegie, roboty a mlyn, to sobie a swim erbom pozuostawugicz. A przigiemczi toho wienna gsu pan Bernhart a pan Jan z Zierotina.

114. Danie panie Annesscze z Domamislicz knieze Milosty.

A. ut s. (1476) za [úř. j. z. 111.] wystupila giest slowutna pani Annesska z Domamislicz przed oswieczene knieze, knieze Wictoryna, kniezete a pana kniezetstwie Opawskeho, y sprawila gest geho Milost, ze miela VII hrz. platu w Albrechticzich pod Bielowczem od Jana Hukowskeho, bratra sweho, ale ze gest ten list stratila y prosila giest knieze Milosti s przately swymi, aby raczil wzhlednuti na wiernu sluzbu bratra gegieho, nebossczika Jana Hukowskeho, aby gi to raczil z manstwie w swobodne uwesti; a knieze Milost nachyleny gsa pokornei prosbie gegie, gegi przatel a take zpominagicz geho Milost na gegieho bratra wiernu sluzbu, ne s prawa, ale s swey kniezetskei Milosti raczil k tomu swoliti a raczil rozkazati urzadnikuom zemskym, aby gi to we dczky zemske wlozili a wepsali ku prawemu die-

---

[1]) Mřežován.

diczstwi; nebo geho Milost gest widiel dobru wuoli pod sedmi poczetmi, kteruz gest pani Annesska ukazala na ten list, kteryz gest stratila.

115. A tu yhned swrchupsana pani Anesska stogieczi przed prawem a przed urzedniky dala gest psati a wloziti swrchupsanych VII. hrz. platu we dczky zemske slowutnemu panossi Bohuslawowi z Cokor a na Trssiczich a geho erbuom ku prawemu diedicztwi tym wssim obyczegiem, yakoz zemie Opawska za prawo ma.

116. (fol. 28.) Smiechuow.

A. ut s. (1476) knieze Milost, kniez Wictorin rozkazal gest psati a wloziti: Iakoz pan Waczlaw Wladieninsky gmiel zastawu na wsy Smiechowach lezieczi w kniezetstwi Opawskem od kniezat Opawskych przedkuow geho Milosti kniezeci, ze geho kniezieci Milost s geho kniezetske lasky a milosti gemu Waczlawowi tu wes k diediczstwi dawa se wssim przislussenstwim te wsy y kniezeczim prawem tiem obyczegem, yakoz gi od przedkuow geho Milosti drzal, gemu a geho erbuom a take s swe kniezetske milosti gemu przidati raczil, jakoz ta wes Smiechow manstwie bylo, ze geho Milost to w pozemske uwodi, a ze muoz s tim ucziniti y nechati yako s swym ginym diediczstwim, nesskodno tiem platuom a urokuom peniezitym, kterez krzizowniczi a zakon Matky bozie z domu niemeczskeho na tey wsy magi.

117. Gistebnik panie ritierzuow etc.

Wictoryn, Bozy milosti knieze Minsterberske, Opawske, hrabe] Cladsky a pan z Cunstatu, kazal we dczky zemske wloziti za [úř. j. z. 111i. tak, yakoz pan Micolass z Wladienina a na Bielowczi w Giestebnicze nietczo w swych listech ma k diedicztwi y les wsseczek Giestebniczky, nez gesstie gest tam nietczo w zastawie, gessto pan Micolass z Wladienina a na Bielowczi w zastawie we cztyrzech stech zl. drzi, gessto my yakozto pan swrchni na tey wsy, czoz tam koliwiek gest, wyplatu mame, i prosil nas swrchupsany Micolass, abychom gemu a geho erbuom a potomkuom to wsseczko, czoz tam w Gistebnicze gest nassie wyplaty milostiwie raczili dati k diedicztwi diediczнemu, a to abychom z manskeho prawa w pozemske uwedli a we dczky wlozili. A my gsucze milostiwie przichilni k geho prosbie, pro geho pilnu prosbu a sluzbu dali sme gemu to milostiwie a s nassy dobru wuoli we dczsky zemske wloziti rozkazali, aby giz psany Micolass s tiem s swymy erby y potomky mohl ucziniti y nechati yako s swym wlastnim diedicztwim.

118. Wieno panie Frony Radunskei.

L. ut s. (1476) wystupil gest przed knieze Wictoryna geho Milost a przed urzad za [úř. j. z. 111.] urozeny pan Waczlaw z Tworkowa a s Ra-

dunie [přetrženo z Hrabynie] a dal gest psati a we dsky zemske wloziti urozeney panie Fronie z Wogietina, manzelcze swey, ssest zl. uh. na Raduni na twrzi, na dworze y na wssie wsy, na puol Wrssowiczich, na Podwyhowie na wrchnie prawo, na Pustei Polomi take na wrchniem prawie y na tem na wssem, czo k Raduni drzi, a to k prawemu wiennemu prawu tym wssiem obyczegiem, yakoz zemie Opawska za prawo ma. Tu stogieczi pani Frona przed urzadem porucznikу sobie wolila urozene pany, pana Ondrzegie z Tworkowa a z Koberzicz a pana Jana z Zierotina a na Fulnecze a slowutneho panosse Zibrzida Donata z Polomie. A to tym obyczegiem, ze pani Frona na tom dosti mieti ma, na czem sie gie tuto wieno menugie, a nema sie na porucznikу nawraczowati zadnym obyczegiem, acz gestli ze by sweho wiena shledati nemohla na tom, czo se gi tuto menugie.[1])

119. (fol. 29.). Anno [MCCCC]LXXVII. ty suche dni przed sw. Trogiczi (28.—31. května) za Waczlawa z Wladienina komornika, Gindrzicha Donata z Polomie sudieho, kniez Wictorin geho Milost se pany zemany nalez uczinili o wes Koberzicze, o ten diel, kteryz byl nebozczika Januow z Kokor: Tak yakoz gest nebozczik Micolass z Wladienina tahl se na diel Januow prawie, ze gest gei nebozczik Jan na spolek przigial, protiw tomu Ondrzey z Tworkowa odpieral od panie Dorothy a od dczer gegie prawie a tahnucze se na dczsky, ze by toho Jan uczinti nemohl, a ze by otecz Januow s pani Dorothu stupek miel a pani Dorota s dczerami swymi, knieze Milost a pani zemane dssky ohledawsse nassli gsu, kterak pani Dorotha Jana, bratranka sweho, dczkami k geho diediczstwi nawratila, i take srozumiewsse nalezu panuow morawskych, o kteruzto wiecz gest k gegich zadosti pro nauczenie posielano, takto nalezamy, ze Jan statek swuoy mocz miel zapsati a komuz gi dczkami zawadil, ze ten k niemu prawo ma. A ten nalez gsu wynesli Girzik z Drahotuss a Zibrzid Donath z Welike Polomie za Wawrzincze pisarze zemskeho.[1])

120. Nalez knieze Milosti a panuow zeman o odwolanie k ginemu prawu.

A. [MCCCC]LXXVII. sabato quatuor temporum ante Trinitatis (31. květ.) sediecze knieze geho Milost, kniez Wictoryn, se pany zemany na prawie za Waczlawa z Wladienina comornika a Gindrzicha Donata z Polomie sudieho nalez takowy nassli gsu: aby se zadny od tohoto prawa k prawu ginemu odwolati nemohl, leczby knieze g. M. a p. zemane sami dobrowolnie geho podali, chtiecze pro nauczeni poslati, a ti, cziez by przi byly dolozenii, aby uczinili wedle prawa a obyczegie; a gestli ze by se kto mimo to odwolal, aby swu przi stratil. Za Wawrzincze pisarze zemskeho.

121. Micolayowicze bliz Hlubczicz.

A. [MCCCC] LXXVII. fer. II. post Trinitatis (2. června) seu quatuor temporum za Waczlawa z Wladienina comornika a Gindrzicha Donata

[1]) Mřežován.

z Welikei Polomie a na Nowei Czerekwi sudieho knieze Milost, kniez Wictoryn przistupil przed prawo a urzad z swe przirozene kniezetske milosti wes Mikolaiowicze blizko Hlubczicz a swe kniezetske wsseczko prawo, nicz geho Milost sobie tu prawa, erbuom y potomkuom swym nepozuostawugicz, dal gest Waczlawowi z Wladienina, geho blizssim, erbuom y potomkuom ku prawemu a wiecznemu diedicztwi, ze s tiem bude moczi ucziniti y nechati yako s swim wlastnim ginym diedicztwim, nesskodno sprawedliwym platom a nádanij, kterez conwent a bratrzie Zakona matky bozie domu niemeczskeho u fary w Oppawie y giny prwe magi. A geho Milost takowe swe nadanie giz rzeczenemu Waczlawowi, erbuom y geho blizssim potomkuom w zemske knihy wepsati a z manskeho prawa w pozemske wloziti rozkazal nesskodno tomu, czoz by z toho wedle zemie cziniti miel. —

122. My Wictoryn, z bozie milosti swate rzimske risse knieze a knieze Minsterberske, Oppawske, hrabie Cladsky, pan z Cunstatu a s Podiebrad, uczinili gsme a zposobili a zposobugiem k wieczne pamieti s wuoli wssech panuow a ritierzstwa kniezetstwa nasseho Oppawskeho takowie, aby kazde knieze erbowe y potomczi nassy, kteryz by miel na sudie sedieti, aby przisahu uczinil takowuto y take kazdy zemanyn, keryz w stoliczich sedieti ma:

My Wictoryn przisahame panu Bohu, matcze bozie y wssiem swatym y tomuto kniezetstwie Oppawskemu a prawu, ze chczme sprawedliwie suditi, krziwdu tupiti a prawdu welebiti, nechczme pomahati krziwdy ani pro prziezen ani pro neprziezen ani pro dary nez, czoz by naidale nass rozum snesti mohl, czoz by prawda byla, a kazdeho przi gich prawiech a swobodach zuostawiti. Tak nam pan Buoh pomahai, geho mila matka y wssechni swati.

Take zposobugiem wedle obdarowanie, kterak gsu przedkowe nassy obdarowani od starich ciesarzuow a kraluow y take podle nayassneissieho pana, pana Fridricha rzimskeho cziesarze etc. geho Milosti, kterak gest geho Milost nas a bratry nasse za kniezata rzisse swate wyzdwihnuti a przigieti raczil, ze my z obdarowanie geho ciesarzske Milosti mecz przed sebu nesti moziem kazati, a kdyz na sudie sedime, ze mecz przed nami drzan byti ma. Protoz my toho tak uziwati mienime, aby y erbowe nassy wedle toho se zprawowali a takez tak czinili.

A take my swrchupsane knieze Wictoryn z nassie kniezetske Milosti a sprawedlnosti znamo czinime a k wieczne pamieti przziwozugiem, ze pani a ritierstwo y wsseczky obywatele w kniezetstwi nassem Oppawskem wsseczky y kazdeho zwlasstie przi gich prawiech, swobodach a dobrich starodawnich obyczegiech milostiwie a laskawie zuostawiti a zachowati chczmy. Yakoz pak podle listuow, kterez od kraluow a przedkuow nassich magi, list nass swietlegi a ssyrze wyswiedcziti ma, kteryz smy udielati kazali na swobody panuom a ritierzstwu nassemu.

123. (fol. 30.) A. ut s. fer II. post Trinitatis (2. června 1477) wystupil knieze Milost, kniez Wictoryn przed urzad a pany zemany za Waczlawa z Wladienina komornika, Gindrzicha Donata z Polomie sudieho a Wawrzincze pisarze zemskeho a geho Milost kazal psati, ze Janowi Piwczowi, geho erbuom a potomkuom wes Cleymssteyn s tiem se wssim, czoz k tomu przislussie, z manstwie wywodi a wyswobozugie a uwodi w pozemske, aby tiech wssech wieczi uziwal yakozto gini pani zemane, kterziz swa zbozie w pozemskem magi, a to gest G. M. s swe kniezetske milosti ucziniti raczil wssakz nesskodno tomu, czoz g. M. wedle ginich panuow a ritierstwa kniezetstwie toho cziniti ma.

124. A. et d. ut s. (2. června 1477) sediecze na prawie kniez Wictoryn g. M. se pany zemany za [úř. j. z. 123.] widieli gsu nalez panuow morawskych, kteryzto wyswiedczugie, ze Bohuslaw panskym nalezem obdrzel X. hrz. platu wienneho prawa we wsi Albrechticzich, kterez drzel Smil Kobylka. Y kazal gest knieze Milost a pani zemane ten nalez we dsky wloziti k wieczne pamieti Bohuslawowi Kokorskemu a geho erbuom, kteryzto nalez takto se wyslowuge:

Cztibor z Czimburga etc. hauptman a pani margrabstwie morawskeho comorniku, sudimu a zemanom na prawie kniezetstwa Oppawskeho. Na przi Bohuslawowu a Girzika z Stablowicz nam poslanu toto was nauczugieme: Poniewadz wienne prawo nenie dczkami neb spolky opatrzeno neb milosty kniezecy podle prawa a podle swobod wienna prawa na bliznost przipadugi, a ze Bohuslaw obdarowanim kralowskym panem kniezetstwie toho Oppawskeho k tomu wienu prawo ma.[1])

125. A. et d. ut s. (2. června 1477) wystupila gest przed knieze Milost, knieze Wictoryna a pany zemany za [úř. j. z. 123.] pani Anna z Brawinneho a przigiala gest Waczlawa z Slawkowa muze sweho na Brawynne y na to na wsseczko, kdez czo ma, na prawy spolek, a knieze M. to kazal we dsky zemske wepsati.[1])

126. A. et d. ut s. (2. června 1477) wystupil przed knieze Milost a pani zemany za [úř. j. z. 123.] Llaczek Zagieczek z Hosstialkowicz a pani Anna sestra geho a wyznala gest przed g. M., ze gest s Llaczkem a Waczlawem, bratri swymi, o swuoy diel smluwu uczinila a przigiala gest od nich LXX. zl. a odrzekla se gest statku gegich a to gest od nich za prawy oddiel dobrowolnie przigiala; a to gest geho Milost kazal we dsky zemske wepsati.

127. Smluwa mezi Ssczitinskymi a Hrabinku a. [MCCCC]LXXVIII. sabbato ante Trinitatis (16. května).

Item przed knieze g. M., knieze Wictoryna, pany zemany a przed urzad pany Elzka Ssczitinska s syny swymi Girzikem, Janem a Petrem przistupili s gedne strany a Aless Hrabinka s Barthossowskym z druhe

[1]) Mřežován.

a gmieli ruozniczi o hranicze, o podkutie, kteraz muzem gie panie Elzky a otczém gich swrchupsanych byla ucziniena, wssakz nedokonalu, a na sse zalowali. Prwe pak nezli ta wiecz mezi gimi sudem rozdielena, poddali se dobrowolnie obogie stranie na Mathiasse, canczlerze knieze Milosti, ten mezi gimi tak smluwil a zawrzel a przed knieze Milosti a tymz urzadem powiediel, najprw aby sobie tu smluwu muzem gegiem a otczem gich s Alssem Hrabinku uczinienu nepohnutie [drzeli], kteraz slowo od slowa zni takto:

My duolepsany Jaroslaw Stoss z Cunicz a na Ssczitinie y s swymy erby a Aless z Hrabynie y s swymi erby wyznawame tiemto listem obecznie przede wssemi, ktoz gei uzrzie aneb cztucz slisseti budu, tak yakoz sem ya swrchupsany Jaroslaw miel w narocze to podkutie, kterezto zalezi k mlynu, gessto slowe mlyn na Lhotkach, az po samy potok, gessto slowe Hrozienka [sic] a to zakutie za humny Llazeczkymi, gessto woda, ten potok Ohrozienka, prwe ssla a nynie w tiechto czasiech ginudy se obratila; a ya swrchupsany Aless toho sem odpieral a prawil sem, ze gest to me, a ze ya k tomu prawo mam; a tak ze gsme se srokowali a swolili, abychom se o to na tiech hranicziech sgieli, a lidij s obu stran stare abychom k tomu swedli, gessto by gim ta wiecz pamatna byla, aby hranicze wedli pamieti swe ucziniecze prawo, yakoz gest obyczeg hranicze wedli. A kdyz sme lidij swedli na czas gmenowany obapolnie, tehda lide mogi swrchupsaneho Jaroslawa chtieli gsu hranicze westi wedle swe pamieti a mogi lide swrchupsaneho Alsse tomu gsu odpierali a prawiecz, ze ne tady hranicze prawa giti mo. A my swrchupsani Jaroslaw a Aless znamenawsse ruoznicze mezi lidmi swymi obapolnie nechtiecze gich ku przisaze przipustiti przatelsky a susedsky dobrowolnie o to gsme se smluwili takowie, aby mnie swrchupsanemu Jaroslawowi to podkutie ostalo, a ya abich na lanu zssyrz wymierzil od toho potoka, gessto slowe Ohrozienka, pocznucz od brzehu krom toho, yakz gsu luky udielany, az do struhy, gessto na mlyn gde, a od struhy a podle struhy na lanie az do rzeky, a czesta aby swobodna byla; puol czesty aby bylo dano s toho llanu a ssyrze, kteryz gest ostawen k mlinu, a druhe puol czesty, aby bylo z druhe strany przidano; a ta aby byla swobodna k stawu wozenie bez prziekazky ode mne swrchupsaneho Jaroslawa (fol. 31.) y od mych erbuow y buduczich potomkuow; a to, gessto slowe Zastruze, y to, czoz gest za potokem, gessto slowe Ohrozienka, to ode mnie swrchupsaneho Jaroslawa y od mych erbuow a buduczich potomkuow nema nynie y w czassiech potomnich nikda narziekano byti, a to, czoz gest wysse czesty za humny Lazeczskymi, yakoz se swrchu pisse, kudyz gest prwe stary potok ssel, to mnie swrchupsanemu Alssowi a mym erbuom y buduczim potomkuom zuostati ma, a ya swrchupsany Aless mam wodu przehraditi a obratiti, kudyz gest prwe ssla, yakozto brzehowe starzi ukazugi. A tak sme se tak swolili obapolnie, kterzizby czlowiek muoy swrchupsaneho Jaroslawa aneb mogi swrchupsaneho Alsse uswiedczen byl, ze by tu wodu Ohrozienku ginudy swodil giti aneb przekopawal, aby propadl

statek y hrdlo swemu panu, a tak aby ta woda Ohrozienka prawe hranicze dielila, yakoz nynie gde, tak daleko, yakoz potok hraniczny dieli, a tak ya swrchupsany Jaroslaw a ya swrchupsany Aless slibugiem sami za se y za swe erby y buduczie potomky, ze tato smluwa od nas obapolnie zdrzana byti ma bez zmatku wsseliakeho a beze wssech forteluow. Tomu na swiedomie a pro lepssi gistotu teto smluwy peczeti swe wlastnie ya swrchupsany Jaroslaw a Aless dali gsme prziwiesiti k tomuto listu a prziprosili sme urozenych a slowutnych Ondrzegie z Tworkowa a Waczlawa take z Tworkowa, Jaroslawa z Drahotusse, Hinka Slewicze z Crawarz, Zibrzida Donatha z Polomie, gessto tu wiecz mezi nami umluwal, ze gsu podle nas peczeti swe k tomuto listu na swiedomie dali prziwiesiti, genz gest dan a psan w Oppawie tu sobotu przede Wssemi swatymi (31. říj.) l. od n. s. b. tisiczieho cztyrzsteho sedmdesateho druheho poczitagicze.

Ale ze o tu czestu naywiecz byli w smluwie osazenu w ruozniczi, takto gest tyz Mathiass mezi gimi smluwil, aby czesta wsseczka byla w tom lanie Hrabinskeho, a knieze g. M. neb tiemi, kohoz by g. M. poslal k tomu na swat. Prokopa przisstieho k wymierzowani hranicz na Horcze, take tu czestu wymierziti ma, a przi te ma nynie y potom zuostaweno byti; a to sobie obie stranie slibili zdrzeti krzestiansky.[1])

128. Stupek panie Micolassuow z Belowcze se pani Dorothu Hrothowu.

A. ut s. sabbato ante Purificacionem Marie (31. ledna 1478) wystupila przed knieze M. a przed pany zemany za Waczlawa z Wladienina comornika a Gindrzicha Donata z Welike Polomie sudieho pani Dorotha z Giestrzebie, niekdy manzelka Hrothowa, a przigiala na spolek na to na wsseczko, czoz ma neb gmieti bude, Micolasse z Wladienina a na Bielowczi. Poslowe toho Stiepan Strzela z Trzebowicze a Girzik z Bietowa a z Climkowicz a ti poslowe moczi gegie to we dczky wlozili.

129. Stupek Jankuow se pani Margrethu, manzelku geho.

A. ut s. dominica In palmis (15. března 1478) wystupila pani Margareta z Brawanticz przed knieze M. a pany zemany za [úř. j. z. 128.] a przigiala na spolek Janka, muze sweho, na to na wsseczko, kdekoli sprawedlnost ma neb gmieti by mohla. Poslowe toho Ondrzeg z Tworkowa a Hanuss z Bietowa a ti poslowe moczi gegie to we dczky wlozili.[1])

130. Odrziekanie panie Elzbiethy z Wepicz.

A. ut s. fer. II. post Trinitatis (18. května 1478) wystupila pani Elzbieta z Wepicz przed knieze M. a pany zemany za [úř. j. z. 128.] a dala

[1]) Mřežován.

gest psati; yakoz przipowied byla na wsseczku Studenku uczinila, ze tu gest wnesena, a to bylo w przednie knihy wepsano, to kazala smazati a odrzekla se toho dobrowolnie, ze se nema na to nawraczowati zadnym obyczegiem, ani zadny giny na miestie gegie nynie ani na wieky. —

131. Rozdiel panuow Fulsstenuow.

A. ut s. f. II. post Trinitatis (18. květ. 1478) wystupili przed knieze M. a pany zemany za [úř. j. z. 128.] Wylem, Waczlaw a Jan Fulsstenowe, bratrzie wlastni z Slawkowa a z Studenky, a dali psati dobrowolnie, ze gsu [se] rozdielili takowym obyczegiem, ze Waczlaw a Jan zuostali gsu spolu w Studencze, a Wylemowi sie dostaly Liboyaty se wssim przislussenstwim a k tomu dwie stie zl. A ten rozdiel sie stal s gegich wssech trzi bratruow dobru wuoli.[1])

132. Proday Liboyat panu Bohuslawowi.

A. et d. ut s. (18. květ. 1478) wystupil Wylem Fulssten z Slawkowa przed knieze g. M. a pany zemany za [úř. j. z. 128.], dal gest psati, ze gest prodal Lliboyaty diediczstwie swe totiz wes, dwuor s robotami, s lidmi platnymi y neplatnymi, s ribniky, s llesy, s llukami, s pastwami a se wssemi ginymi uzitky a pozitky y przislussenstwim, czoz od staradawna k tomu dworu a k tey wsy przislusselo a przislussi,[2]) y s kostelnym podacziem nicz tu sobie, erbuom swim ani buduczim potomkuom nepozostawugie ku prawemu diediczstwi Bohuslawowi z Kokor a geho erbom a buduczim potomkuom.[1])

133. Proday dworu w Studencze panu Bohuslawowi.

A. et d. ut s. (18. květ. 1478) wystupil Micolass Fulssten z Slawkowa przed knieze g. M. a p. zemany za [úř. j. z. 128.], a dal gest psati, ze gest prodal ku prawemu diediczstwi dwuor swuoy diediczny w Studencze a mlyn pod Studenku s swobodnu wodu, kteryz se gemu w diele dostal, a drew w Studeniczskem lese k staweni y k paleni, kdez by sami pani rubali aneb hayni ukazali, Bohuslawowi z Kokor a geho erbuom, sobie ani erbuom swim prawa a wlastenstwie tu zadneho nepozuostawugicze.

134. (fol. 32.) Przizwod Wssekeczuow.

A. [MCCCC]LXVI. tu nedieli na sw. Trogiczi (1. června) Zibrzid Donat z Welike Polomie sudi prawa Oppawskeho mage s sebu slowutneho panossi Hrota z Llukawcze a Sstiepana z Llukawicze, pisarze zemskeho, Augustyna lantrichtarze y uwedli gsu od pana hauptmana a od pana comornika y ode wssech panuow zeman kniezetstwie Oppawskeho slowutneho panossi Jana

---

[1]) Mřežován. — [2]) Rkp. przislusselo.

Wssekecze z Rismburka a z Spoluwsie do Kozmicz do obogich na to wsseczko, czoz tu Falkl drzal a prawa miel, a zegmena na ssest kop a na trziadwadczeti grossuw platu shadaneho. A ten zwod stal se prawym prawem, yakoz zemie Oppawska za prawo ma.

Item ten pondieli yhned na ziutrzie (2. června) swrchupsany Jan Wssekecz zweden gest vtadz urzadniky tymiz prawem w Kyowiczich na dwie kopie platu a na trziadwadczeti gr. shadaneho.

Item tyz den uweden gest take na pustu wes na Wysskowicze. Na to swrchupsane zbozie dal Jan Wssekecz uwesti we dwu stu zl. uh. tak, yakoz zemie Oppawska za prawo ma, a Jan Wsseczek [sic] to sobie, erbuom swym panie Machnie z Krczman a z Krzidla, Janovi z Domamislicz a z Hukowicz, Janowi z Dubczan, Barthossowu synu, erbuom swym bez sskody ku prawemu diedicztwi przigial tak, yakoz zemie Oppawska za prawo ma. Przizwod w Kyowiczich byli gsu slowutni panosse Aless z Bietowa a z Hrabynie, Girzik z Rismburga a z Zbyslawicz, Hanuss z Bietowa, Jan Trzidczatnik z Wogietina. Przizwodu byl gest slowutny panosse Girzik z Rismburga a z Zbislawicz w Wysskowiczich.[1])

A. etc. 1478.

135. Nalez knieze M. a panuow zeman za Waczlawa z Wladienina komornika a Gindrzicha Donata z Polomie sudieho a Wawrzincze pisarze. Yakoz gest pohnal Micolass Falkl Jana Wssekecze z Rismburka, tu gemu winu dawage, ze by drzel mlyn a nieake pusstie, gessto by na to nebyl uweden, w Kozmiczich w Dolnich y Hornich, Jan z Rismburga odpieral, ze gest na to na wsseczko uweden, czoz gest tu Falkl drzel a prawo gmiel, yakoz nalez ukazugie, knieze M. s pany zemany takto za prawo wypowiedagi: Poniewadz gest to Wssekecz za otcze geho Falklowa bez prziekazi drzel a na wssecko uweden gest, ze toho tak Wssekecz podle zwodu poziwati ma.

136. Causa Zagieczkonis de Hosstialkowicz.

Knieze g. M., kniez Wictorin wystupil przed urzad za [úř. j. z. 135.] a kazal g. M. psati: Iakoz Laczek a Waczlaw, bratrzie Zagieczkowe z Hosstialkowicz, magi wsy Hosstialkowicze a Martinnow w geho Milosti zemi Oppawskei, kterezto wsy w manstwi gsu byly, ze g. M. gie Zagieczky a ty wsy se wssim przislussenstwim z manstwie wywodi a [w] pozemske uwodi tak, aby oni y potomczi gegich desk zemskych a wssech ginich praw yakozto gini pani zemane poziwati mohli. Act. a. [MCCCC]LXXVIII. fer. III. post Trinitatis (19. květ.).

137. Causa Johannis Troyan de Bladen.

Knieze g. M., kniez Wictorin wystupil przed urzad za [úř. j. z. 135.] a kazal psati w tyto knihy k prosbie Waczlawa z Wladienina, ku ktereyz

[1]) Mřežován.

g. M. welmi naklonien gsa Janowi Troyanowi z Wladienina a gemu Waczlawowi Oppawiczi, Linhartowy, Hosstialkowicze, Mokre Holczowicze, Rudikowy se wssim prawem a starodawnim przislussenstwim w g. Mti. zemi Oppawskei w manstwi lezieczie, kterezto wsy g. M. se wssiem prawem a przislussenstwim z manstwie wywodi a w pozemske uwody, gim a gegich potomkuom tak, aby oni y potomczi gegich desk zemskych a wssech ginich praw, yakozto giny pani zemane poziwati mohli. Act. f. III. post Trinitatis (18. květ. 1478).

138. Twrz Koberzicze.

A. [MCCCC]LXXVIII fer. III. post Trinitatis (18. květ.) Dorotha z Kokor prosila gest w nemoczi swe skrze Girzika z Drahotuss a z Bohuslawicz a Hanusse z Bietowa knieze Wictoryna g. M., aby gi raczil dati posly ke dczkam, aby tu twrz w Koberziczich y s dworem, s mlyny, mlinissczi, s potokem, potoczissczi, s lukami, s ribniky, s ribniczissczi, s zahradniky, s zahradami, s lesy, s hagi, s chrastinami, s rolemi, s lanem k furwerku przikupenym, s costela podacziem y se wssim przislussenstwim, czoz od staradawna k tey twrzi a k tomu dworu przislussi, Ondrzegiowi z Tworkowa a geho erbuom ku prawemu diediczstwi aby we dczky zemske wlozili. A toho gei knieze M. possli dal swrchupsane Girzika z Drahotuss a Hanusse z Bietowa; a oni yhned tu stogicze na miestie panie Dorotinie a moczi gegie dali gsu we dczky napsati gei ani zadnemu prawa a zwlassczenstwie tu nepozuostawugicze nynie ani na wieky, nesskodno tomu, czoz gest Micolass Wladieninsky a z Bielowcze prawem po nebozczikowi Janowi obdrzal.[1])

139. Martinnow Zagieczkuow.

A. et d. ut ante (18. květ. 1478) wystupil przed knieze M. a urzad za [úř. j. z. 135.] Micolass z Wladienina a z Bielowcze, yakoz gest prodal otecz geho wes Martinnow se wssim panstwim a przislussenstwim, czoz k te wsy przislussie, a w tiech hraniczіech, yakoz sam to drzal, Micolassowi Zagieczkowi z Hosstialkowicz a geho erbom, nicz sobie ani erbom swym prawa nepozuostawugicz, a we dczky wloziti kazal.[2])

140. Nalez knieze Milosti, czo se tycze tiechto knih.

Stalo sie giest l. [MCCCC] LXXVIII w strzedu ty suche dni po sw. Lucij (16. pros.) kniez Wictoryn, g. M. pan nass milostiwy, sedie g. M. se pany zemany w stoliczich za [úř. j. z. 135.] y raczil gest g. M. takowe swolenie s wuoli panuow zeman uczиniti: Gestli ze by se kto chudy neb bohaty na dczky tahl a sprawedlnost swu we dczkach miel, a ze by ty

[1]) Mřežován, nedokončen. Od „nesskodno tomu" přetrženo.
[2]) Mřežován.

czasy prawa nessly, a dczky otewrzieny nebyly, tehda knieze M. mage przi sobie urzadniky zemske comornika a sudieho a k tomu ssest zeman, kterychzby g. M. k te wieczi pozadati raczil, bude g. M. moczi dczky zemske kazati odewrzieti, aby tady kazdemu geho sprawedlnost giti mohla, a to aby sslo bohatemu y chudemu nynie y na czasy potomnie.

141. (fol. 33.) Wywedenie knieze M., knieze Wictoryna z manstwie w pozemske Micolasse z Wladienina a z Bielowcze.

Anno ut s. dominica in vigilia s. Thome (20. pros. 1478) wystupil przed knieze g. M., knieze Wictoryna Micolass z Wladienina a z Bielowcze za Waczlawa z Wladienina comornika, Gindrzicha Donata z Polomie a na Nowe Czerekwi sudieho a Wawrzincze pisarze a g. Milosti pokornie prosil, aby g. M. z milosti swey raczil gemu a geho bratrziem a gich erbuom a potomkuom Bielowecz se wssim geho przislussenstwim z manskeho prawa w pozemske wloziti. G. Milost dle pokorney geho prosby a wshledssi na geho pilnu sluzbu raczil to ucziniti a z manskeho w pozemske gemu to wklada yakozto pan moczny a diedicz zemie teto a g. M. przi sprawedliwostech geho, na kterez listowe geho ssyrze ukazugi, raczi gei zachowati, awssakz sluzbam a sprawedliwostem g. M. bez sskody.[1])

142. Brawanticze.

A. et d. ut s. (20. pros. 1478) wystupil przed knieze g. M., knieze Wictoryna a przed urzad za [úř. j. z. 135.] Otik z Rohowa a kazal gest wepsati wes Brawanticze se wssim przislussenstwim panie Margaretie z Brawanticz, sestrze swe, ku prawemu diedicztwi yakozto prawe a sprawedliwe diediczcze, tu sobie, erbuom swym ani potomkuom nicz prawa a wlastenstwie nepozuostawugicz. A kdez gest gemu we dczkach stalo, to gest kazal wymazati, a to gest gemu nalezem nalezeno.[1])

143. Koberzicze.

A. et d. ut s. (20. pros. 1478) wystupil gest przed knieze M. a przed urzad za [úř. j. z. 135.] Micolass z Wladienina a na Bielowczi a dal gest psati a we dczky zemske wloziti tu wsseczku sprawedlnost, kteruz gest miel otecz geho od Jana z Koberzicz a on po otczi po swem na Koberziczich tu sobie ani swym bratrom, erbuom ani potomkuom zadneho prawa ani ktereho wlastenstwie nepozuostawugicze, Ondrzegiowi z Tworkowa a geho erbuom ku prawemu a zpupnemu diediczstwi tiem wssiem obyczegiem a prawem, yakoz zemie Oppawska za prawo ma.[1])

---

[1]) Mřežován.

144. Stupek Jana z Chobrzan s pani Margaretu z Brawanticz, manzelku geho.

A. et d. ut s. (20. pros. 1478) wystupila gest pani Margareta z Brawanticz przed knieze M. a przed pany zemany za [úř. j. z. 135.] a przigiala gest Jana z Chobrzan, manzela sweho, na prawy spolek na Brawanticze a na sprawedlnost swu wsseczku, kteruz tu anebo kdekoliwiek ma aneb gmieti by mohla.

145. Wywod z manstwie w pozemske knieze M. syrotkuow pana Oldrzichowych z Trzebomie Cristoffora a Elzky.

A. [MCCCC]LXXXIII. fer. II. post dominicam Iudica (17. března) wystupil knieze M., kniez Wictoryn przed urzad a pany zemany za [úř. j. z. 135.] a g. M. kazal psati k prosbie urozeneho pana Jana z Zierotina a s Fulneka, ze Cristofforowi a Elzce, syrotkuom nebozczika Oldrzichowym, a gegich erbom a potomkuom Trzebuom a Hradczany se wssim przislussenstwim z manstwie wywodi a wyswobozugie a uwodi w pozemske, aby tiech wssech wieczi uziwali yakozto gini pani zemane, kterziz swa zbozie w pozemskem magi. A to gest g. M. s swe kniezetske milosti ucziniti raczil wssakz nesskodno tomu, czoz g. M. wedle ginich panuow a ritierzstwa kniezetstwie toho cziniti magi. A toto pozemske wlozenie panie wienu bez sskody. A yakoz urozenemu panu Janowi z Zierotina a s Fulneka s nebozczykem Oldrzichem a geho dietkami za manstwii spolku przali sme, y nynie gemu a geho erbuom w pozemskem gesstie przegiem, gestli ze by dotczeneho Cristoffora a Elzky pan Buoh neuchowal, aby on pan Jan z Zierotina, k tomu wssemu statku a zbozy gich miel plne prawo a erbowe panie Janowi yako oni sami.[1])

146. (fol. 34.) A. [MCCCC]LXXXIII. fer. II. post dominicam Iudica (17. břez.) wystupil slowutny panosse Micolass Falkl z Czochendorffa dobrowolnie z dobrym rozmislem, bez przinuczenie przed urzad za [úř. j. z. 135.] a gest kazal wepsati swe zbozie Cozmicze s mlynem, s rziekami, lesy a hagi a se wssemi pozitky a uzitky a se wssim prawem, panstwim a przislussenstwim, yakoz on to drzal a miel, nicz sobie ani swym erbuom panstwie a wlastenstwie nepozostawugicze, urozenym panuom Janowi Bielikowi z Cornicz, Waczlawowi synu geho, erbuom gegich a Sobkowi striczi gich, ku prawemu wiecznemu diedicztwi. A wyplatu ma Jarossek z Benessowa a geho erbowe w puoltrzetiem stu hrz., sluzbam a sprawedlnostem knieze M. bez sskody.

[1]) Mřežováno od slov: A yakoz urozenemu . . . Na okraji poznámka; Tento spolek swrchupsany pana Jana Zerotynskeho a geho synuow rozkazaly gsu pan heythman a p. zemane panu comornikowi wymazati na zadost panuow Zerotynskych.

147. Wieno panie Katherziny z Nowe Czerekwy.

A. [MCCCC]LXXXIIII, in vigilia Corporis Christi (16. června) za Gindrzicha Donata z Polomie comornika, Jana z Cunicz a s Ssczitiny sudieho a Wawrzincze pisarze wystupil przed knieze M. a przed urzad Gindrzich Donat z Polomie a kazal gest psati, ze ukazuge w wienie a zawazugie diedicznie Nowu Czerekwu twrz, miesteczko se wssim przislussenstwim, panie Katherzinie z Nowe Czerekwy, manzelcze swey, takowym obyczegiem, gestli ze by pan Buoh smrt dopustil nan, a pani Katherzina gei przetrwala, aby ona Nowu Czerekwu miela diedicznie a s nij hybala a uczinila, yakz by sie koli gei libilo, wynimagicze trziczeti zl. platu rocznieho takowym obyczegiem, gestli ze by pan Buoh na giz psaneho Gindrzicha smrt dopustil, a pani Katherzina gei przebila, a dietky ze by po niem zuostali, aby w Nowe Czerekwi trzidczeti zl. platu miely a wybieraly do wyplaty; a kdyz by pani Katherzina koli chtiela a tomu ucziniti mohla, kdyz da Gindrzichowym dietem trzi sta zl. uherskych, tiech trzidczeti zl. gei magi postupiti; a pakli by na Gindrzicha pan Buoh smrt dopustil, a dieti po niem nezuostaly, y tiech trzi sta zl. magi zuostati panie Katherzinie bez prziekazy wsseliakeho czlowieka. A pani Katherzina tu stogieczi s swobodnu, dobru swu wuoli a s radu dobrich lidy a przatel swych tak gest to przigiala, neb gest Gindrzich peniezi swymi wyplatil wieno matherze gegie tu w Nowe Czerekwi; a porucznikу toho pani Katherzina sobie wolila Micolasse z Ketrze, Girzika z Ketrze a na Petrowiczich.

148. A. [MCCCC]LXXXIIII in vigilia Corporis Christi (16. června) wystupila przed knieze M. a przed urzad za [úř. j. z. 147.] pani Katherzina z Nowe Czerekwie a kazala psati, ze przigima Gindrzicha Donata z Polomie, manzela sweho, na spolek na Nowu Czerekwu a na wsseczku sprawedliwost swu, kteruz kdekoliwiek ma neb mieti by mohla, kteraz by na ni kterakzkoliwiek przissla neb przigiti by mohla.

149. Wieno panie Katherziny z Kunczicz na Diehylowie.

A. [MCCCC]LXXXIIII in vigilia Corporis Christi (16. června) przedstupil przed knieze M. a przed urzad za [úř. j. z. 147.] Gindrzich z Diehylowa a ukazuge a menuge panie Katherzinie z Kunczicz, manzelcze swey, wiena praweho puol druheho sta zl. uh. wedle prawa a obycegie zemie a kniezetstwi tohoto na swem wlastniem diedicztwi na wsy Diehylowie tak a takowym sposobem, gestli by prwe geho Gindrzicha gmenowaneho pan Buoh smrti neuchowal, aby gie odtud wychazelo z te wsi a zbozie beze wssieho zmatku patnaczte zl. wiennym prawem. Girzika Mniska z Cunczicz bratra sweho a Petra Osinskeho z Osyn zwolila sobie za porucznikу pani Katherzina.[1])

[1]) Mřežován.

150. (fol. 35.) A. [MCCCC]LXXXIIII in vigilia Corporis Christi (16. června) wystupil przed knieze M. a przed urzad za [úř. j. z. 147.] Zibrzid z Bobolusk poslem gsa s nebozczikem Girzikem z Climkowicz ode panie Marty z Brawanticz, a kazala sobie wieno swe a prawo na Brawanticzich wymazati a Janowi z Chobrzan wepsati a wloziti diedicznie. Y kazal gest Zibrzid Janowi z Chobrzan to wieno a prawo we dczky zemske wepsati a panie Martie wymazati.

151. Smluwa mezi Ssczitinskymi a Hrabinskymi.

A. [MCCCC]LXXXIIII in vigilia Corporis Christi (16. června) wystupili gsu przed knieze M. a przed urzad zemsky za [úř. j. z. 147.] Jan z Cunicz a s Ssczitiny a Aless z Bietowa a Hrabynie zadage, aby gim byla wlozena we dczky zemske smluwa ta, kteruz gest mezi nymi knieze g. M. a ginich mnohodobrich lidij uczinil o Horku a rybnik, kteryz pod tu Horku lezy, a take o to podkutie, kterez gest u Wawrowa mlyna. Y takto se gest smluwa stala; ze Aless z Hrabynie a erbowe geho ma drzeti ribnik ten pod Horku k prawemu diedicztwi a to tak, pokudz ten ribnik zatopiti muoz, a podkutie swrchupsane w tiech hraniczich, yakoz od staradawna potok ssel, a hranicze wyznamenany gsu, a Jan Ssczitinsky, bratrzie geho a erbowe geho Horku swrchupsanu magi drzeti ku prawemu diedicztwi w tiech hraniczich a mezach, yakoz od staradawna byla, a doluow az po Ssczitinku, kudyz Ssczitinka za staradawna ssla a gde. A tu smluwu gest Jan uczinil sam od sebe y od Girzika a Petra, bratrzi swich wlastnich.

152. Branicze Waczlowa Hrziwnaczowa z Heraltícz.

A. [MCCCC]LXXXIIII in vigilia Corporis Christi (16. června) wystupil Conrad z Cunicz a z Branicze przed knieze M. a przed urzad za [úř. j. z. 147.] a kazal gest psati we dczky swu sprawedliwost, kteruz po otczi swem w Braniczi gmiel malo nebo mnoho, nicz sobie nepozostawugicz, Waczlawowi Hrziwnaczowi z Heralticz a na Polskey Ostrawie a geho erbom a buduczim potomkom.[1])

153. Wieno pani Elssky Benessowske.

A. d. millesimo quadringentesimo octuagesimo quarto w suche dny po sw. Lucij (15.—18. pros.) wystupil przed knieze g. M. a przed urzad Beness z Drahotuss a z Benessowa a kazal gest psati, ze ukazuge wieno panij Elssczie z Petrsswaldu a z Kossatky, manzelcze swe, puoldruheho tisiecze zl. na Benessowie a na wssiem przislussenstwie, yakz sam w sobie od staradawna w hraniczich lezy, takowym obyczıegem, aczby nan pan Buoh smrt dopustil prwe nezli na pany Elssku, manzelku geho, aby giey urzedniky zemskimi odhadano bylo puoldruheho stha zl. na wsseligiakych

[1]) Mřežován.

pozitcziech prawem wiennym, a czoz by wyssie toho bylo, to bud dietem geho, anebo komuz by po niem prawo na tom przislusselo. A toho sobie pany Elsska wolila poruczniky Smila Jana Petrswalda, Mikulasse Katherziniczkeho a Jarosse Kladorubskeho, za urzednikuow Gindrzicha Donatha z Welike Polomie comornika, Jana Stosse z Cunicz a na Sstitinie sudieho a Jana Reniczky z Czermn[i]k zemskeho pisarze.

154. (fol. 36.) Stupek Frydusse Herbortha se pani Margrethu, manzelku geho.

A. et d. ut s. (15.—18. pros. 1484) przed knieze g. M. a przed urzad za [úř. j. z. 153.] wystupila gest panij Margaretha z Myletinka a przigiala gest na spolek Fridusse Herbortha z Wladienina, manzela sweho, na to na wssieczko, czoz gma aneb gmieti bude, k czemuz kde sprawedlnost gma neb mieti bude.

155. Petrzikowy a Wratissowy kniezeti geho Milosti.

A. et d. ut s. (15.—18. pros. 1484) za [úř. j. z. 153.] wystupila panij Johanka z Cunicz a z Petrzikow przed urzad zemsky a kazala gest psati, ze wklada Petrzikowy a Wratissowy se wssim gegiech przislussenstwiem, nicz tu sobie ani zadnemu ginemu nepozuostawugicz, kniezy Wictorinowi, kniezeti Oppawskemu etc., a geho Milosti erbom a potomkom ku prawemu diediczstwie.[1])

156. Petrzikowy a Wratissowy Girzikowi, Janowi, Petrowi Stossom z Cunicz.

A. et d. ut s. (15.—18. pros. 1484) za [úř. j. z. 153.] kniez Wictorin g. M. wystupiw przed urzad a pany zemany kazal gest g. M. psati, ze wklada we dsky zemske Petrzikowy a Wratissowy se wssim przislussenstwiem ku prawemu diediczstwi, nicz sobie g. M. ani erbom a potomkom swym nepozuostawugicz, Girzikowi, Janowi, Petrowi, bratrziem Stossom z Cunicz a s Sstitiny, a gegiech erbom nesskodno sluzbam a prawom kniezeczym na tom.[1])

157. Wlozeni Radunie od kniezete g. M. Albrechtowi Kawanowi.

A. et d. ut s. (15.—18. pros. 1484) za [úř. j. z. 153.] wystupil knieze Wictorin g. M. przed urzad a kazal gest psati, ze g. M. wklada we dczky zemske Raduon, puol Wrssowicz, twrz, dwuor, s mlyny, s lesy, hagi, s chrastinami, s ribniky, s rzekami, s rybniczyssczy, s lesy, s horami, s lukami a se wssim przislussenstwiem, yakoz z staradawna w swych mezyech

---

[1]) Mřežován.

a hranicziech wymezeno a wysazeno gest, a k tomu swrchnij prawa w Pustey Polomi a w Podwihowie podle napadu po neboztieku Waczlawowi z Tworkowa Radunskem a manzelcze geho, Albrechtowi Kawanowi z Diedibab ku prawemu diediczstwie, gemu a erbom geho, nicz tu g. M. sobie erbom a potomkom swym nepozuostawugicz, nesskodno sluzbam a kniezieczíem prawom na tom.[1])

158. (fol. 37.) Wieno panij Mandaleny Bietowske.

A. et d. ut. s. (15.—18. pros. 1484) za [úř. j. z. 153.] wystupil gest Hanuss z Biethowa przed knieze g. M. a urzad a pany zemany, kazal gest psati, ze wklada manzelcze swe, panij Mandalenie, pieth seth zl. dobrych uherskych wiena na wsy na Biethowie a na Lhotcze na dworze, na platech, na rybnicziech y na wssiem zuplna przislussenstwie a wssiech duchodech malych y welikych niczehoz tu sobie ani erbom swym pozuostawugicze, nez toliko wyplatu podle rzadu a prawa zemie teyto. A toho gest przigemcze Sobek Bielik z Cornicz.[1])

159. Wieno panij Margrethy Herbortowe.

A. et d. ut s. (15.—18. pros. 1484) za [úř. j. z. 153] wystupili przed urzad a pany zemany Waczlaw Fulsteyen z Slawkowa a z Studenky a Jan Hawranowsky z Wysoke gsucze poslowe ke dskam kniezetem g. M. dany od nebosstika Mikulasse z Wladienina a z Bielowcze a kazali gsu psati panye Margrethie z Miletinka k prawemu wiennemu prawu w patnasti stech zl. Wognowicze s dworem, s mlynem, s rybniky, s lukami a se wssim przislussenstwiem, nicz sobie nepozuostawugicz nez wyplatu, podle rzadu a prawa wienneho a w Rohozanech na wssie wsy deseth zl. platu rocznieho prawem wiennym, iakoz tato zemie za prawo ma. A toho gest przigemczym kniez Wictorin g. M.[1])

160. Wieno panij Elzky Kawanowe na Raduni.

A. et d. ut s. (15.—18. pros. 1484) za [úř. j. z. 153.] wystupil gest Albrecht Cawan z Diedibab przed knieze g. M. a urzad a pany zemany, kazal gest psati, ze wklada manzelcze swey panij Elsscze z Letin ssest seth zl. dob. uh. wiena na wsy Raduni, na puol wsy Wrssowicz, na twrzy a na dworu w Raduni, na mlyniech, na lesiech, na hagiech, na chrastinach, na rybnicziech, na rzekach, na rybniczyssczíech, na horach, na lukach a na tom na wssiem przislussenstwie, yakoz z staradawna w swych meziech a hranicziech wymezeno a wysazeno gest, a k tomu y na tom swrchniem prawie, kterez ma na wsech Pustey Polomi a Podwihowie, a tu sobie ani erbom swym nicz nepozuostawuge. A toho gest przigemczij Jan z Chobrzan.[1])

---

[1]) Mřežován.

161. (fol. 38.) Rozdiel panuow Fulssteynuow.

A. d. [MCCCC]LXXVII quatuor temporum post Penthecosten za Waczlawa z Wladienina comornika a Gindrzicha Donatha z Welike Polomie a na Nowe Czerekwi sudieho wystupili przed knieze g. M. a pany zemany Wylem, Waczlaw, Jan Fulssteynowe, bratrzij wlastnij z Slawkowa a z Studenky, a dali psati dobrowolnie, ze gsu se rozdielili takowymto obyczegiem, ze Waczlaw a Jan zuostali gsu spolu w Studencze, a Wylemowi se dostaly Lyboyaty se wssim przislussenstwim a k tomu dwie sthie zl. A ten rozdiel se stal s giegiech wssiech trzij bratruow dobru wuoli.[1])

DESKY ZEMSKÉ TŘETÍ.

(1486—1522.)

Léta od narození syna božieho 1486 počítajíce tyto kniehy počaly se psáti za urozených p. Jindřicha Donáta z Veliké Polomě etc komorníka, p. Jana Stoše mladšieho z Chunic etc sudieho a slovutného panoši Jana Reničky z Čermnik písaře zemského.

1. Veliká Polom.

A. d. MCCCCLXXXVI fer. V. post fest. st. Lucie (14. pros.) quatuor temporum vystúpil před p. Jana Bělika z Kornic hajtmana a před úřad Jindřich Donát z Veliké Polomě za úřadu svého osadiv své miesto Janem Havranovským z Vysoké, za Jana Stoše mladšieho z Chunic na Petříkovách sudieho a Jana Reničky z Čermnik písaře a dal jest psáti, že vkládá Polomské zbožie Velikú Polom tvrz, a ves Krásné Pole, Vřesinu, Čevišov, Lhotku se vším toho zbožie a těch vsí příslušenstvími, s lidmi, s platy, s robotami, s dvory, s rybníky, s mlýny, s lukami, s pastvami, s lesy, s háji, s kurmi, s vajci, a úplně se všiem právem a příslušenstvím, kterým[i] se koli jmény jmenují aneb jmenovány býti mohú, malými i velikými, v těch meziech a hraniciech, jakžto zbožie a ty vsi od staradávna vysazeny a vymezeny jsú, a (fol. 1a) jakž jest on to sám držel, i s podacím kostela Polomského, nic tu sobě ani erbuom svým ani komu jinému jakého práva ani vlastenství nepozuostavujíc Matějovi a Petrovi, bratřím Osiňským z Žitné, a jejich erbom ku pravému dědictví.[1])

2. Causa Matěje a Petra Osiňských a Vavřka Mšanského. Stupek.

A. d. [MCCCC] LXXXVI. fer. V. ut s. (14. pros.) vystúpili jsú před p. Jana Bělíka z Kornic hajtmana Horní Slezie a před úřad za Jindřicha Donáta z Veliké Polomě, na Nové Cerekvi komorníka, za Jana Stoše mladšieho z Chunic na Petříkovách sudieho a za Jana Reničky písaře Matěj a Petr, bratři vlastní Osiňští z Žitné, a dali jsú psáti, jestli by pan Buoh jich a jejích erbuov smrti neuchoval, že Vavřkovi Mšanskému, strýci

[1]) Mřežován.

svému, a paní Machně, sestře svej vlastní z Žitné, a jejie dětom vkládají všiecko, což mají v zemi Opavskej, Polomské zbožie, Velikú Polom tvrz a ves Krásné pole, Vřesinu, Čevišov, Lhotku se vším toho zbožie a těch vsí příslušenstvími, s lidmi, s platy, s robotami, s dvory, s rybníky, s mlýny, s lukami, s pastvami, s lesy, s háji, s kurmi, s vajci, a úplně se vším právem a příslušenstvím, kterým[i] se koli jmény jmenují neb jmenovány býti mohú, malými i velikými, v těch meziech a hraniciech, jakž to zbožie a ty vsi od staradávna vysazeny a vymezeny jsú, a jakž jsú oni sami to drželi, k tomu i s podacím kostela Polomského, a to ku pravému dědictví. A toto sobě pozuostavujem, jestliže by kdy nám aneb erbuom našim potřebie bylo, abychom ten stupek, kterýž jsme učinili, zrušiti a změniti mohli, kdy by se nám koli zdálo[1].)

3. (f. 1b). Causa Ku[n]rata Stoše o diel jeho v Branici.

A. d. et d. ut s. (14. pros. 1486) vystúpil před [úř. j. z. 2.] Václav Hřivnáč z Heraltic na Polskej Ostravě a dal psáti diel svoj v Branici Ku[n]ratovi Stošovi mladšiemu z Chunic, Jaračovi synu a jeho erbuom se vším toho zbožie a dielu příslušenstvími s lidmi, platy a robotami, s dvory, s rybníky, s mlýniščemi, s lukami, pastvami, s lesy, s háji, s kurmi, s vajci, i s řekú a úplně se vším právem a příslušenstvím, kterým[i]ž se koli jmény jmenují aneb jmenovány býti mohú, malými i velikými, v těch meziech a hraniciech, jakž ten diel a zbožie od staradávna vysazeno a vymezeno jest, a jakž on to sám držal, nic sobě ani erbuom svým a nikomu jinému jakého práva ani vlastenství nepozuostavujíc a to ku pravému dědictví.

4. Kobeřice tvrz Janovi z Tvorkova.

A. et die ut s. (14. pros. 1486) vystúpil před [uř. j. z. 2.] Ondřej z Tvorkova a dal jest psáti, že vkládá ves Kobeřice s tvrzí i s osmi lány i se vším toho zbožie a té vsi příslušenstvím, s lidmi, s platy, s robotami, s dvory, s rybníky, s mlýny, s lukami, s pastvami, s lesy, s haji, s kurmi, s vajci a úplně se vším právem a (fol. 2a) příslušenstvím, kerými se koli jmény jmenují aneb jmenovany býti mohú, malými i velikými, v těch meziech a hraniciech, jakž to zbožie a jakž ta ves od staradávna vysazena a vyměřena jest, a jakž jest to on sám držal, i s podacím kostela Kobeřického, nic tu sobě ani jiným synom svým ani komu jinému jakého práva ani vlastenství nepozuostavujíc, Janovi z Tvorkova, synu svému, a jeho erbom a budúciem potomkom ku pravému dědictví a k věčnému.[1])

5. Tu stoje Zibřid Boboluský ihned učinil jest odpor proti tomu pravíc, že pohon učinil na též zbožie o rukojemství a pohonu svého na tom zbožie užíti miení.[1])

---

[1]) Mřežován.

6. Tu stoje také Ondřej z Tvorkova ihned odpor zase učinil pravě že vždycky stál k pohonom a hotov byl odpierati k těm pohonom, z čehož by jemu vinu dal.[1])

7. Smluva pana Jana Bělíka hajtmana s Benešovským o Kozmice Benešem z Drahotuš.

A. d. [MCCCC] LXXXVI. v pátek v suché dny po sv. Lucii (22. pros.) dáni jsú poslové ke dckám podle řádu a práva od p. Jana Bělíka z Kornic, hajtmana Horní Slezie, a k prosbě Beneše z Drahotuš a z Benešova, že jsú učinili smluvu spolu o ves Kozmice, kterúž jsú byli předkové Benešovi zastavili v puol třetím stu hřiv. s mlýnem a s Osykovcem a takovým obyčejem (fol. 2b), že svrchupsaný p. Jan Bělík a jeho erbové i potomci jeho Vrchní Kozmice držeti mají ve dvú stu zl. v těch meziech a hraniciech, jakož jsú od staradávna vysazeny se vším právem, a to tak dlúho, až by mu svrchupsaný Beneš neb erbové jeho neb jeho potomci jemu neb jeho erbom neb potomkom dvě stě zl. uh. dali, a pan Jan Bělík z dobré vuole Benešovi a jeho erbom i potomkom mlýn Kozmický s Osykovcem k jeho užitku vypustil i ty penieze, což výše těch dvú set zl. na těch puoltřetího sta hřiv. přide odpustil a Beneš také proti tomu panu Janovi Bělíkovi a jeho erbom i budúcím pánom Hlučínským dal vodu a dává, a má přivésti buďto z svých rybníkuov aneb z řeky Opavice z svých stavuov až na Kozmický mlýn tak, aby ta voda vždycky tekla; a k tomu stavu a k těm přiekopám mají lidé z Horniech Kozmic s Dolními spolu pomáhati dělati jedni vedle druhých, a p. Jan Bělík, erbové jeho i budúcí potomci jeho tu vodu budú sami měti vésti od Kozmického mlýna až do svého rybníka pod Hlučín, kterýž jest v ffiweydie [sic] a to bez přiekazy Benešovy, jeho erbuov i budúciech potomkuov i jeho lidí z Kozmic, a jakož ta příkopa má býti přes les Kozmický i pole, k tomu jemu Beneš dal dobrú vuoli a dává. A v tom jemu panu Janovi ani erbuom jeho ani potomkuom jeho on erbové ani potomci jeho ani lidé z Kozmic překážeti nemají. A také v tej struze žádný člověk nemá loviti níže mlýna, kterúž vodu povedu do rybníka, a jestli že by ten rybník co na Kozmické pole zatopil zpáčnicí, proti tomu nemá býti svrchupsaný Beneš i s svými lidmi ani erbové ani potomci jeho, a pakližby Beneš neb erbové jeho aneb potomci jeho Horní Kozmice vyplatili, tehdá proto pan Jan Bělík erbové neb potomci jeho předse tu vodu budú moci vésti a jměti do rybníka Hlučínského. A jestli že by kto ten mlýn spálil aneb žeby (fol. 3a) ustaven nebyl, tehda proto svrchupsaný Beneš a jeho erbové i potomci budúcí mají tu vodu přivésti až k Kozmickému mlýnu tak, aby ta voda vždy předse tekla až do rybníka Hlučínského. A ta všecka věc svrchupsaná má mezi jimi a erby a potomky jejiech pány Hlučínskými a Benešovskými tak jíti, a trvati jakož se svrchu-

[1]) Mřežován.

píše nynie i na věky. A toho jsú poslové ke dckám daní Petr Stoš Štítínský a Hanuš Bietovský.

8. Causa Jana Stoše mladšieho sudieho etc. o Petříkovy a Vratišovy.

A. d. M CCCC LXXXVII v suché dny po sv. Duše (6.—9. června) za Jindřicha Donáta z Veliké Polomě a na Nové Cerekvi komorníka, a Jana Stoše mladšieho z Chunic a na Petříkovách sudieho a Jana Reničky písaře vystúpili Jiřík a Petr Stošové, bratřie z Chunic a z Štítiny, a dali psáti, jakož mají ve dskách od osvieceného kniežete, kněze Victorina etc. JMti Petříkovy a Vratišovy s bratrem svým vlastniem Janem Stošem se vším panstviem a příslušenstviem, že oni své diely dva jemu Janovi bratru svému a jeho erbuom dávají ku pravému dědictví nic tu sobě ani erbuom svým práva ani vlastenstvie nepozuostavujíce.[1])

9. (fol. 3b.) Causa Petra Stoše o Štítinu.

A. et d. ut s. v suché dny po sv. Duše (6.—9. června 1487) za [úř. j. z. 8.] vystúpili Jiřík a Jan Stošové bratří z Chunic a z Štítiny a dali psáti: Iakož mají ve dckách Štítinu a vsi Lazce a Novosedlice s mlýny s Komarovským a pod Mokrými Lazci, dědictvie své, se vším příslušenstviem s Petrem Stošem bratrem svým vlastniem, že oni své diely dva jemu Petrovi, bratru svému vlastníemu, a jeho erbuom dávají ku pravému dědictví, nic sobě ani erbuom svým práva ani vlastenství nepozuostavujíce.

10. Věno paní Kateřiny z Rychvaltic na Lisotice.

A. et d. ut s. v suché dny po sv. Duše (6.—9. června 1487) za [úř. j. z. 8.] vystúpil jest před úřad (fol. 4a) Jan Stoš mladší z Chunic a z Petříkov sudí a kázal psáti podle řádu a práva, že vkládá diel a zapisuje a zavazuje věno paní Kateřině z Kateřinic a z Rychvaltic, manželce své vlastní, puol třetího sta zl. uh. spravedlivých a dobrých na Lisoticiech právem věnným; a toho sobě volila mocné poručníky p. Jindřicha z Veliké Polomě komorníka a pana Hynčíka Berku z Násilé, na Heralticiech.[1])

10. Causa Jana Stoše sudieho o Lisotice.

A. et d. ut s. v suché dny po sv. Duše (6.—9. června 1487) za [úř. j. z. 8.] vystúpil Jiřík Stoš z Chunic a s Štítiny, dal psáti, že dává ves Lisotice se vším právem a příslušenstviem, kteréž sám jměl a držal, Janovi Stošovi, bratru svému vlastniemu, a jeho erbuom ku pravému dědictví, nic tu sobě ani erbuom svým práva, ani vlastenství nepozuostavujíce.[1])

[1]) Mřežován.

11. (fol. 4b.) Stupek Jiříka, Jana a Petra Stošuov z Chunic a z Štítiny.

A. et d. ut s. v suché dny po sv. Duše (6.—9. června 1487) za [úř. j. z. 8.] vystúpili před úřad Jiřík, Jan a Petr, bratří vlastní Stošové z Chunic a z Štítiny, a dali psáti, že jsú mezi sebú stupek učinili a přijali jsú se na pravý spolek na všecka zbožie a na všecky věci mohovité i nemohovité budto také na listech, na penězieh i na jiných všiech věciech, kdež koli co mají a měli by a, kterýmiž se koli jmény jmenují aneb jmenovány býti mohú a, k čemuž koli kde právo mají a měli by aneb ještě mohli by míti a dobyti však tak, jestli by pan Buoh kterého z niech smrti neuchoval bez erbuov, aby s jednoho na druhého všecek statek a zbožie a všecky věci mocně spadly a přišly ku pravému dědictví neškodno věnom, což by který z niech co manželce svej zavázal a zapsal.

12. (fol. 5a.) Mezi Janem Fulsteinem a Hanušem Bietovským o list, kterýž kněz Victorin JMt. dal jemu na Bietov.

Mezi urozeným Janem Fulstejnem a slovutným Hanušem Bietovským o list, kterýž byl osviecené knieže, kněz Victorin JMt. Janovi Fulsteinovi na Bietov dal najjasnější knieže a pan Matyáš, král Uherský a Český etc., pán náš najmilostivější ráčil jest nám psáti, aby Jan Fulstein ten zápis před námi položil, a byloli by jaké nespravedlivé zapsaní, abychom jej zřezali pro buduciech nesnází uvarovánie. My slyšiece takové J. královské Mti rozkázánie Janovi Fulstejnovi jsme je ukázali a podle toho s nim mluvili, aby on podle jeho královské Mti rozkázánie před námi položil ten list jemu se toho učiniti nezdálo i pověděli jsme Janovi Fulstejnovi, zdáli se jemu k Bietovskému neb k zboží jeho podle toho listu mluviti, aby mluvil právem, že práva jdú, a to se dálo v suché dny po sv. Lucii (14. až 17. pros.) l. [MCCCC]LXXXV. A když potom přišly suché dny po sv. Duše (17.—20. květ. 1486) a práva šla a Jan Fulstein tu byl, ale se k tomu neměl by právem užievati a právem k němu mluviti chtěl. Ješto se z toho toto vybieralo, jako byto Jan Fulstein zachovával k jinému běhu a k proměnění časuov, jako by toho někdy mocí dosahovati myslil, takto jsme na ten čas nalezli, aby Jan Fulstein, chce-li mluviti k Bietovskému, aby to vzal před se právem k suchým dnom po sv. Lucii, kteréž tehdáž najprv přijíti měly (20.—23. pros. 1486). A pakli by se obával, že by pro službu svú, v kterúž se tehdáž strojil, aneb proč jiného k tomu již jmenovanému času býti tu nemohl, (fol. 5b) ale aby byl hned tehdáž list ten před námi položil, aby ta věc mezi jimi rozeznána byla. A pakliž by toho neučinil, a nepoložil toho listu hned, aneb na ten čas, kterýž mu již jmenován byl, jakož se tuto napřed píše, právem toho nehleděl, že by to již bylo v knihy jemské vepsáno, že by ten list jeho od kněze Victorina JMti daný dále moci neměl. A když opět přišly ty suché dny, kteréž jemu jmenovány

byly, a právo šlo, opět jest toho právem před se nevzal, než kněz Victorin JMt. ráčil jest psáti, žádajíc abychom toho nesúdili, a že se to JMti týče, než že JMt časem svým ráčí o to před právem našim státi. My majíce před sebú JMti psaní a žádost JMti i také, aby JMt nemniel, že by se to JMti k nějakej nevuoli stalo, neboli jaké ukrácenie, také majíce při tom před sebú potřebu Bietovského, odtah tej věci učinili jsme do suchých dní, aby Jan Fulstein stál s listem svým, a knieže JMt, poněvadž se JMti zdá, že by se JMti to týkalo, aby státi ráčil, aneb s mocí k tomu seslati, a pakliž by JMt toho neučinil k tomu času, že bychom my již podle rozkázánie krále JMti mezi Janem Fulsteinem a Bietovským rozsudek a konec tej věci učiniti chtěli podle toho, jakž ta věc prvé od nás pověděena i napsána byla a ta věc načiemž postavena. To kniežeti JMti znáti jsme dali. A když opět přišly i ty suché dny po sv. Duše (6.—9. června 1487), na kteréž jim k konci tej věci čas jmenován byl, Jan Fulstein jest nestál, ani knieže JMt ani kto s mocí od JMti, než psal jest nám knieže JMt, že by se (fol. 6a.) ta věc JMti cti dotýkala, ukazujíc sobě JMt s Bietovským miesto na dvořc pana maršálkově, kdež o čest súditi příslušie, žádajíc JMt abychom toho nesúdili. My neberúce před se suduov o čest, ani takových, kteříž by nám nepříslušeli, znajíce, že list ten jest toliko na Bietovské zbožie, zapsali jsme to a zapisujem v knihy zemské podle toho Janova Fulsteina k právu nestávání, aby ten list Bietovskému ani jeho erbuom k žádnej škodě moci neměl nynie i na věky. Act. a. [MCCCC] LXXXVIII fer. VI. quatuor temporum ante fest. ste Trinitatis (28.—31. květ.).

13. Kytlice.

A. d. [MCCCC] LXXXVIII. v pátek v suché dny před sv. Trojicí (30. květ.), za Jindřicha Donata z Veliké Polomě, na Nové Cerekvi komorníka a Jana Stoše mladšieho z Chunic, na Petříkovách, sudieho a Jana Reničky písaře, vystúpili Jan Kočka z Rynnoltovic, Hanuš Laryš z Načeslavic, Petřik ze Pněva, Jaroš z Rovných, Jindřich Laryš z Načeslavic, Jurga z Slimakovic, jakožto rukojmie za dluhy nebožtieka Mikuláše Trnavkovy za některé sto zl., a nemohúc žádného mieti, kto by je z takových dluhuov vyvadil, tu věc vznášeli a často přivodili před urozeného pána, pana Jana Bělíka z Kornic, hajtmana královy Mti v Horní Slezii, a v tom s radú a povoleniem JMti prodali jsú (fol. 6b) ves Kytlice v kraji Hlubčickým ležiecí se všemi malými i velikými tej vsi příslušenstviemi s rybníky, rybničíšči, s řekami, potoky, s toky vodními, s mlýny, mlýnišči, s lesy, s horami, háji, chrastinami, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, a ovšem se všemi duochody, platy, poplatky, dávkami, poctami, činžemi, robotami, kterýmiž koli ta a tej vsi příslušenstvie jmény jmenovati by sě mohla, a i s tiem dielem role, kterýž Hlubčičští měščané nebozčíkovi Trnavkovi prodali, tak, jakž ten diel role dostatečně jest obmezen a okopán, slovutnému panoši Jiříkovi Šípovi z Branice a na Branticiech, jeho erbuom

a potomkom budúciem ku pravému jich zpupnému dědictví za jmenovitú summu totiž za sedm set zl. a za pět a dvadceti zl. uh., kterúž jsú od něho ti svrchupsaní rukojmie hotově zaplacenu vzali, a na dluhy aby obrátili. Sami se také svrchupsanému Jiříkovi Šípovi to ve dcky zemské vložiti i spravovati podvolivše, kázali psáti, že jemu již psanému Jiříkovi Šípovi, jeho erbuom a budúcím potomkom ve dsky vkládají, tu ves Kytlice se vším panstviem a příslušenstviem, jakž ta ves a to zbožie od staradávna vysazeno a vymezeno jest, nic tu sobě ani komu jinému práva a vlastenství nepozuostavujíce.[1])

14. (fol. 7a.) Věno paní Barbory z Herzogsvaldu.

A. et d. ut s. (30. květ. 1488) za [úř. j. z. 13.] vystúpil Jan starší z Vladěnína a kázal jest psáti, že vkládá a zavazuje panie Barboře z Herzogsvaldu, manželce svej, osm set zl. dob. uh. na všem zbožie, keréž má s bratry svými na díle svém, kerýžby naň přijíti měl, ku pravému svobodnému věnu, jakož země Opavská za právo jmá. A toho sobě paní Barbora poručníky volila, a příjemci jsú Hynčík Běrka z Nasilé, na Heralticiech, Jindřich Donát z Veliké Polomě komorníka [sic], Jan Stoš mladší z Chunic sudí.

15. Věno paní Anny z Drahotuš.

A. et d. ut s. (30. květ. 1488) za [úř. j. z. 13.] vystúpil Petr Stoš z Chunic a na Štítině před úřad a kázal jest psáti, že vkládá a zavazuje panie Anně z Drahotuš, manželce svej, osm set zl. dob. uh. na tvrzi Štítině a na Mokrých Lazcích a na Novosedliciech se vším jejiech (fol. 7b) příslušenstviem ku pravému svobodnému věnu, jakož země Opavská za právo jmá. A toho jsú příjemci Hynčík Běrka z Násilé, na Heralticiech, a Jeřík Šutar z Drahotuš.[1])

16. Spolek paní Anny z Drahotuš.

A. et d. ut s. (30. květ. 1488) za [úř. j. z. 13.] vystúpila před úřad paní Anna z Drahotuš a z Sčitiny a přijala na spolek Petra Stoše z Chunic, manžela svého, na všecku spravedlivost svú, kerúž kde kolivěk k čemu má aneb by právo měti mohla. Avšakž jestli že by jeho svrchupsaného Petra Buoh neuchoval smrti, tehdá ona svrchupsaná paní Anna svým věnem totiž s osmi sty zl. bude moci učiniti i nechati.[1])

17. Causa Beneše z Drahotuš a z Benešova o mlýn Jesenský.

A. d. M CCCC LXXX IX. v suché dny po sv. Lucii (16.—19. pros.), za [úř. j. z. 13.] (fol. 8a) vystúpil před úřad Jiřík z Drahotuš a z Bohu-

[1]) Mřežován.

slavic a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské a zavazuje mlýn Jesenský se vším jeho příslušenstviem, což k němu od staradávna příslušelo, kromě Lazku a kromě těch robot, kteréž na jeho lidech k tomu mlýnu byly, ku pravému dědictví Benešovi z Drahotuš a na Benešově a jeho erbom, nic sobě na tom nepozuostavuje ani zachovávaje ani svým erbom.

18. Causa Jiříka Šutara z Drahotuš a z Bohuslavic o dvuor Bohuslavský.

A. d. [MCCCC] LXXX IX. v sobotu suché dny po sv. Lucii (19. pros.) ut s. za [úř. j. z. 13.] vystúpil Beneš z Drahotuš a z Benešova a kázal psáti, že vkládá Jiříkovi z Drahotuš a z Bohuslavic dvuor v Bohuslaviciech na dolním konci s rybníky, rybničiščemi, s roli oranými i neoranými, s lukami, pastvami, pastvisčemi, s lesy i také s tím lesem (fol. 8b), kerýž leží vedle seči až do starostovy roli a meze, k tomu Jesenku, i ten kus lesu, kterýž jsem oddal od Benešovského lesu až po tu cestu, jakož ta cesta od Jesenského mlýna na Dubské běží, i s chrastinami a se všemi požitky k tomu dvoru z staradávna příslušejícími, jemu, jeho erbom a budúcím potomkom ku pravému dědictví.

19. Poručenství Jiříka Šutara.

A. et d. ut s. za [uř. j. z. 13.].[1])

20. Hlavnice vrchní právo.

A. d. [MCCCC] LXXXX v suché dny po sv. Lucii (15.—18. pros.) za pana Pingočí Laclava hajtmana a Jindřicha Donata z Polomě a na Nové Cerekvi komorníka a Jana Stoše z Kunic a z Petřikov sudieho a Jana Reničky z Čermnik písaře, vystúpil Mikuláš Slevič z Kravař a dal jest psáti, že vkládá ves Hlavnici vrchnie právo tak, jakž jest on a předkové jeho to drželi, Jindřichovi Donátovi (fol. 9a) z Polomě a jeho erbom ku pravému dědictví, nic tu sobě ani erbom svým ani žádnému jinému na tom vrchniem právě práva a vlastenství žádnému nepozuostavujíc.[2])

21. Poručenství Beneše z Drahotuš.

A. et d. ut s. (15.—18. pros. 1490) vystúpil před úřad Beneš z Drahotuš a na Benešově, kázal psáti, že činí mocné poručníky všeho statku svého Jiříka z Choltic a z Sednice, Onše z Lukavce, Václava Čaple z Belku a z Bartošovic, Jana Kyjovce z Lukavce a Hněvošic, takovým obyčejem, jestli by na svrchupsaneho Beneše pán Buoh smrt dopustil, aby oni vladli statkem jeho i dietkami jeho až do let sirotčiech. Ale toto sobě již jmenovaný Beneš pozuostavuje, že ten stupek muož změniti, kdy chce, aneb

[1]) Zápis mřežován a nedokončen. — [2]) Mřežován.

erbové jeho také. Jestli že by na již jmenovaného Beneše děti pan Buoh smrt dopustil, zavazuje statek ten svrchupsaným Jiříkovi, Onšovi, Václavovi, Janovi ku pravému dědictví.[1])

22. (fol. 9b). Věno paní Anny na Klemsteině.

A. et d. ut s. (15.—18. pros. 1490) vystúpil před úřad Jan Pivce z Klemsteina a kázal psáti, že dělá a zavazuje věno manželce své vlastní, paní Anně na tvrzi Klemsteině, na dvoře a na vsi a na lidech a na všem jeho příslušenstviem tři sta zl. uh. i na všem, kdež koli co má, a k čemuž by spravedlivost budto na listech měl a mieti mohl, takovýmto obyčejem, jestli by pan Buoh smrti Jana Pivci již jmenovaného neuchoval, tehdy aby byla mocna s puoldruhým stem zl. učiniti i nechati, a druhých puol druhého sta zl. uh. po smrti jejie již dotčené paní Anny aby na děti a na erby jich přišlo a spadlo. A toho jsú přijemci Jan Havranovský z Vysoké a Jaroš Kaňka z Vřesovic.

23. Rybník Setční u Bohuslavic.

A. et d. ut s. (15.—18. pros. 1490) vystúpil před úřad Jiřík Šutar z Drahotuš a z Bohuslavic a kázal psáti, že zavazuje rybník Setční u Bohuslavic pod Chmelníkem Janovi Pivcovi z Klemsteina a jeho erbom k držení poživání bez překazy jeho Jiříka a erbuov jeho dotud, dokudž by již (fol. 10a) jmenovanému Janovi Pivcovi a erbom jeho sto zl. uh. nebylo úplně dáno a zaplaceno, a kdyžby Chmelník spusčen byl, aby mohl z svrchupsaného rybníka upustiti, pokudž by zpáčnice nepřekážela a nebránila k lovení; také aby svrchupsaného rybníka voda trúbú před se šla, tak jakož od staradávna šla malým čepem do Trzstieného rybníka, a kdyžby Jiřík svrchupsaný, erbové jeho neb potomci ten rybník vyplatiti chtěli a penieze položili, a tenr ybník že by Jan Pivce, erbové neb potomci jeho nasazený měli, proto ten rybník času svého dostati má k spuštění jakož obyčej rybníku státi do dvú let, a Jan Pivce, erbové neb potomci jeho sloviti a požíti mají.[1])

24. Kytlice.

A. [MCCCC] LXXXXII° v suché dny po sv. Duše (13.—16. června) za pana Jana Trnky hajtmana a Jindřicha Donáta z Veliké Polomě komorníka a Jana Stoše mladšieho z Chunic sudieho a Jana Reničky písaře vystúpili jsú před úřad pan Hynčík Berka z Násilé a na Heralticiech a Jaroš Kaňka z Vřesovic jsúce poslové daní od pana hajtmana podle řádu a práva ke dckám, aby Jiříkovi Šípovi z Branice, Kytlice z desk bylo vymazáno a Janovi Newhawzarovi z Brantic, jeho erbom (fol. 10b) a potomkom bylo vloženo a zavazáno ku pravému dědictví, a komuž by týž Jan to

[1]) Mřežován.

dále dal, zavázal a poručil za zdravého života, aneb na smrtedlnej posteli podle řádu a obyčeje země této; i také s tím dílem role, kterýž Hlubčičtí měščané nebozčíkovi Trnavkovi prodali, takž jakž ten diel role dostatečně jest obmezen a okopán, a tak tiem vším té vsi jejiem příslušenstviem, jakož od staradávna táž ves Kytlice vysazena a vyměřena jest v svých hraniciech, žádnému tam práva ani vlastenství nepozuostavujíc.[1])

25. Jiřík Šutar zavázal Nový rybník Janovi z Drahotuš a z Hati.

A. et d. ut s. (13.—16. června 1492) vystúpil Jiřík Šutar z Drahotuš a z Bohuslavic před úřad a kázal ve dcky vložiti Janovi z Drahotuš a z Hati rybník Nový pod takovú smluvu, že jemu zastavil týž rybník Nový pod tvrzí ve stu zl. uh. dobrých a to má držeti až do výplaty i s erby svými, aneb komuž by on to poručil. Pakli by chtěl své vyplatiti, Jiřík, aneb kto by k tomu právo měl, mají Janovi na sv. Jiří vypověděti a oni mají dvě letě po výpovědi ten rybník držeti, a jestli že by v těch dvú letú těch sto zl. uh. nepoložili, tehdá čtvrt léta mají dáti věděti, aby zase rybník drželi, jakož svrchupsáno stojí, a tak až do druhé výpovědi. A dále jestli by se ten rybník strhl, to zase týž Jiřík svými penězi opraviti má, neb ten, ktož by (fol. 11a) k tomu právo měl po Jiříkovi, a což by potřebí země bylo a lesu k tomu rybníku ku opravě, to má býti volno, což by na tom zboží bylo již jmenovaného Jiříka, a jestli že by bylo potřebí Jiříkovi toho rybníka upustiti pro jiné rybníky, proti tomu Jan i erbové jeho nemají býti.

26. Věno paní Kateřiny z Kunčic.

A. et d. ut s. (13.—16. června 1492) vystúpil Jindřich z Děhylova před úřad a kázal psáti v zemské dcky Kateřině z Kunčic a z Vratiňova, manželce svej puoldruhého sta zl. uh. dobrých na své vsi dědičnej jménem Plesna na sedění, na dvoře, na všech lidech platných i neplatných, na rybníciech, na mlýnech i na všem, což k tej vsi od staradávna příslušelo a přísluší, takovýmto obyčejem: Jestli že by mně Jindřicha pan Buoh smrti neuchoval, aby ona svrchudotčená Kateřina na tom seděla, toho užívala vedle věnného práva a tiem obyčejem, jakož jiné paní v Opavském kniežetství užívají, a dietky své chovala, jako svrchupsáno stojí, do stavu vdovského změněnie. Pakliž by stav vdovský změnila a muže jiného sobě zvolila, když by jie děti mé neb bližší přátelé neb poručníci puoldruhého sta zl. dali, má ona jim svrchupsané vsi postúpiti se vším, jako svrchupsáno stojí; a toho jsú poručníci Jiřík Mnišek z Vratiňova a Petr Osinský z Žitné.[1])

27. (fol. 11b.) Veliká Polom.

A. et d. ut s. (13.—16. června 1492) vystúpil jest před úřad Petr Osienský z Žitné a z Velikej Polomě, že vkládá ve dcky zemské kniežetství

[1]) Mřežován.

Opavského sám od sebe, od svých erbuov i od každého, ktož by k tomu právo mieti chtěl, své vlastnie zbožie a dědičné ves Velikú Polom s tvrzí, ves Krásné pole, ves Vřesinu, ves Čevišov, ves Lhotku s lidmi platnými i neplatnými i s pusčinami, s dvory se všemi, s rolí oranú i neoranú, s činžemi, s robotami, s platy, s poplatky, s užitky, s požitky se všemi, s lesy, s chrastmi, s chrastinami, s lukami, s pastvami, s pastvisčemi, s řekami, s potoky, s potočinami, s vodami tekúcími i netekúcími, s rybníky, s rybničiščemi, s sady, zahradami, s mlýny i s kostelním podaciem i s jiným se vším příslušenstvím, což k těm vsem od staradávna slušelo i sluší, s mezami, s hranicemi, jakož ty vsi od staradávna v svých mezách záleží a vyměřeny jsú, a jakož jsú to mojí předkové i já držel, nic sobě ani svým erbom na těch vsech i na tvrzi práva, panství ani kterého vlastenství nepozuostavujíce ani zachovávajíce buď mnoho nebo málo, než všechno, co sem sám držal a požíval, aneb předkové moji přede mnú, slovutným panoším Janovi a Jindřichovi, synu jeho vlastniemu, z Ochab a z Hukovic a jich erbom, slovutné panie Hedvice z Bietova (fol. 12a), manželce vlastnie Janově, a mateři Jindřichově vlastnie, ku pravému dědičnému panství, držení a požievání, a sobě sem i erbom svým to všecko z desk vymazal a vypsal.[1])

28. Causa Alše Hrabinského.

A. et d. ut s. (13.—16. června 1492) vystúpili jsú před úřad Petr Stoš z Chunic a z Štítiny, Štěpan Střela z Třebovice jsúce poslové daní od pana Laclava Pingočieho ty časy hajtmana: Jakož slovutná paní Kateřina stará Hrabinská se dcerami svými s Barború a Machnú stupek byla učinila o věno své, ale že ten stupek dcery jejie již jmenované dobrovolně před panem hajtmanem a panem komorníkem pustily a púščejí bratru svému Alšovi Hrabinskému pod takovú smluvu: Jestliže by pan Buoh staré Hrabinský, mateře jich, smrti neuchoval, tehdá již jmenovaný Aleš sestrám svým nadepsaným každé třidceti zl. uh. z toho statku má dáti.

29. A. et d. ut s. (13.—16. čevrna 1492) vystúpili jsú před úřad Zigmund z Dobroslavic a Krištofor z Hradčan jsúce poslové daní od p. Laclava Pingočieho ty časy hajtmana, že jakož sestry Hrabinského Barbora a Machna mateř svú z stupku propustily a s bratrem svým smluvu učinily, takže každé týž Aleš třidceti zl. po smrti paní mateře jich dáti má, jakož pak prvé to osazeno a opatřeno (f. 12b), a již ony sestry jeho ani žádný od nich potomnie časy naň navracovati ani nařiekati se nemá, a že ona paní Alena k takové smluvě, kterúž jsú sestry jejie s bratrem svým učinily, také přivolila a k tomu přistúpila takovým vším obyčejem a na tom přestála, jakož sestry jejie přestály, a bratra svého mocně ze všeho propustila.

---

[1]) Mřežován.

30. Stupek paní Anežky Moravické.

A. et d. ut s. (13.—16. června 1492) Anežka z Hradčan stupuje se s Jiříkem Bzencem, manželem svým, a s dětmi svými, keréž s ní má aneb mieti bude, věnem svým, keréž má na Moravici, a kdež by kolivěk jakú spravedlivost k čemu měla.

31. Podhorní mlýn.

A. et d. ut s. (13.—16. června 1492) Jan Čapek z Valtěřovic vkládá Onšovi z Lukavce, Janovi Kyjovcovi, Václavovi, bratřím z Lukavce a jejich erbom mlýn Podhorní nad Opavú u Hlubčické cesty se vším jeho příslušenstviem ku pravému dědictví.[1])

32. (fol. 13a) Dvuor Malé Hradčance.

A. et d. ut s. (13.—16. června 1492) vystúpili jsú před úřad Kunrát Stoš mladší z Chunic a z Branice a Štěpán Střela z Třebovice jsúce poslové od pana Jana Trnky hajtmana podle řádu a práva, že jakož osviecené knieže a pán, pan Hanuš, knieže Slovenské, Liptovské a Opavské etc. JMt., z milosti své a štědroty kniežecí a k prosbě p. Jindřicha komorníka a p. Jana Stoše sudieho ráčil jest dvuor, jenž slove Malé Hradčance s jeho se vším příslušenstviem blíž Jaktaře příležiecí z manství vypustiti, a v pozemské aby Janovi Reničkovi, paní Kateřině, manželce jeho, a jich erbom a budúcím potomkom bylo v pozemské uvedeno, zapsáno a zavázáno a k tomu také vrchní právo na vsi Zlatniciech ku pravému a zpupnému jich dědictví neb JMt tu věc ústně rozkázal jemu, panu Janovi Trnkovi hajtmanu a p. komorníkovi a p. sudiemu a list svú rukú podepsaný všiem panom zemanom psáti ráčil.

33. Lisotice.

A. et d. ut s. (13.—16. června 1492) vystúpili jsú před úřad Kunrat Stoš mladší z Chunic a z Branice,[2]) Štěpan Střela z Třebovice jsúce poslové od p. Jana Trnky hajtmana podle řádu a práva: Jakož p. Jan Stoš sudí měl jest vrchní právo na vsi Lisoticiech v zástavě, ale že osviecené knieže a pán, pan (fol. 13b) Hanuš, knieže Slovenské, Liptovské a Opavské etc., z milosti své a štědroty kniežecí a k prosbě pana Jindřicha Donata komorníka všecko své právo kniežecí a pravé dědictví na jmenované vsi Lisoticiech ráčil jest dáti svrchudotčenému p. Janovi Stošovi z Chunic a z Štítiny, sudiemu a jeho erbom a potomkom ku pravému, zpupnému dědictví, neb JMt tu věc ústně rozkázal jemu panu Janovi Trnkovi hajtmanu a panu komorníku a list svoj rukú svú podepsaný všem panom zemanom psáti ráčil, aby to jemu panu Janovi ve dcky bylo vloženo, zapsáno a zavázáno.[1])

---

[1]) Mřežován. — [2]) Před tím přetrženo: z Štítiny.

34. Nález p. hajtmana a panuov zeman mezi Jiříkem Šutarem z Drahotuš a Benešem z Drahotuš o mlýn na Jesence anno ut s. (1492).

Poněvadž jest mlýn na Jesence i rybník pod ním Benešuov, a mlýn pro překazu rybníka nemož tak dobrý býti, jako jest prvé byl, to buď škoda Benešova, a jestli že Beneš neb erbové neb potomci jejich chtěli tu vždy mlýn mieti, aby ten držel puodu nic nezvyšujíc nad to, jakž jest z staradávna bylo, a ta struha aby ani puodem ani stavidly ani jakým dřievím zakládáním ani žádnú věcí zvyšována nebyla než tak, jakž z staradávna byla, nynie i budúcně aby byla; a struhu aby Benešovský cíditi dal jednú v roce z povinnosti, než bylali by jemu samému toho potřeba tehdá aby cíditi dal kolikrátby chtěl, a na obě stranie aby metáno bylo.

35. (fol 14a) Věno paní Barbory z Klemsteina.

A. et d. ut s. (1492) vystúpil Jiřík z Drahotuš a z Bohuslavic před úřad a kázal psáti paní Barboře z Hradčan a z Klemsteinu, manželce svej, sto a šedesáte zl. uh. dobrých na dvoře konec Bohuslavic i na tom na všem, kdež by kolivěk jměl nebo mieti bude, ježto by k Opavskému právu příslušelo, vedle věnného práva, a ktožby k tomu po mej smrti právo měl, dada a polože svrchupsané paní Barboře sto a šedesát zl., bude dlužna stupiti dvora i jiného, jakož svrchupsáno jest; a za poručníky sobě volila Jana Pivce otce svého a Bernarta, syna jeho bratra svého vlastnieho.[1])

36. Lybojaty.

A. et d. ut s. (1492) vystúpil Bohuslav z Kokor a z Tršic před úřad a kázal psáti, že vkládá ves Lybojaty a v Albrechticiech pod Bielovcem, což jest tam měl a držel, s lidmi, platy, s dvory, s mlyny, s lesy, s háji, s lukami, s chrastinami, s potoky, s kurmi, s vajci a se všiem plným právem a panstvím, jakž jest to sám měl a držel, nic tu sobě erbom svým ani komu jinému kterého práva a vlastenství nepozuostavujíc, urozeným Janovi a Václavovi, bratřím vlastniem z Fulstejna a na Bielovci, jim a jejich erbom ku pravému dědictví.[1])

37. (fol. 14b) Lhotka pustá.

A. [MCCCC] LXXXXII v suché dny po sv. Lucii (19.—22. pros.) vystúpili jsú před úřad Jiřík Šutar z Drahotuš a Václav Fulstejn z Slavkova jsúce poslové daní od p. hajtmana JMti ke dckám, že jakož Petr Stoš z Chunic a z Štítiny držel Lhotku pustú, keráž leží nad Přerovcem, v zástavě od Václava Hřivnáče z Heraltic, že týž Václav Hřivnáč již jmenovanému Petrovi Stošovi a jeho erbom tu jistú Lhotku se všiem jejie té vsi

---

[1]) Mřežován.

právem a příslušenstviem a se všiemi hranicemi, což od staradávna příslušely a vymezeny jsú, vkládá a zavazuje ku pravému a zpupnému dědictví.

38. A. d. [MCCCC] LXXXXIIII v suché dny před sv. Trojicí (21.—24. květ.) vystúpil jest před úřad Jindřich z Ochab a na Velikej Polomi a dal psáti, že vkládá paní Anně z Petrsvaldu, manželce svej, šest set zl. a pět a dvacieti zl. dobrých uh. na Krásném poli a na Čevišově a Lhotě, nas vých vlastniech dědičných vsiech a žádnému nezávadných, na lidech, na platiech, na kurách, na vajciech, na robotách, na lesiech a na všelijakých těch vsí požitciech a příslušenství, kterýmižkoli se jmény jmenují (fol. 15*a*) neb jmenovány býti mohú, ku pravému svobodnému věnu, jakož jiné ctné paní v zemi Opavskej za právo mají, takovým obyčejem, ačby naň na Jindřicha pan Buoh smrt dopustil, prvé nežli na paní Annu, manželku jeho, aby ji na těch vsiech bylo shadáno vedle řádu zemského šedesáte zl. a puol třetího zl., a což by výše nad to požitkuov na těch vsiech bylo, to buď erbom a potomkom jeho, a to[ho] jsú příjemci Václav Čeple z Belku a na Barthošoviciech, Aleš z Bietova a na Hrabyni.[1])

38. Lhotka pana Jana Trnky.

A. et d. ut s. (21.—24. květ. 1494) za pana Jiříka z Paluze hajtmana a za Jindřicha Donáta z Veliké Polomě a na Novej Cerekvi komorníka a za Petra Stoše z Chunic a na Štítině sudieho a Jana Reničky písaře. Štěpán Střela z Chechla a z Třebovice vkládá prodajem ves Lhotku pod Hoščalkovicemi s jejiem se vším tej vsi příslušenstviem, a jakž od staradávna v svých hraniciech a mezách vysazena a vymezena jest, a jakž sám to držal a požieval, nic sobě tu ani erbom práva ani kterého vlastenství nepozuostavujíc panu Janovi Trnkovi z Ratibořan, erbom jeho a potomkom ku pravému svobodnému a zpupnému dědictví.

39. (fol. 15*b*.) Věno paní Hedviky Čapkové na Kunčiciech.

A. et d. ut s. (21.—24. květ. 1494) vystúpili jsú před úřad Petr Stoš z Chunic a na Štítině sudí a Kunrad Stoš z Chunic a z Branice jsúce poslové daní od p. hajtmana ke dskám, že jakož Beneš z Drahotuš a z Benešova a Oneš z Lukavce byli rukojmí paní Hedvice, manželce nebožštíka mladého Čapka, za věno, majíce oni tu mocnost svrchupsané paní Hedvice sto zl. uh. věna věnným právem na vsi Kunčiciech s jejie se vším tej vsi příslušenstviem, vkládají a zavazují řádem zemským, a jestli by pan Buoh smrti ji neuchoval, nežli by svoj stav vdovský proměnila, tehdá ona to dětom svým zavazuje; pakli by svoj stav změnila, tehdá ona má a bude moci to změniti, kdyby se ji koli zdálo. A poručníky sobě volila pana Jana staršieho z Žerotína, pana Petra z Žerotína a pana Jana mladšieho též z Žerotína.[1])

[1]) Mřežován.

40. Causa paní Hedviky Čapkové.

A. et d. ut s. (21.—24. květ. 1494) vystúpili jsú před úřad Kunrad Stoš z Chunic a z Branice a Aleš z Bietova a z Hrabyně jsúce poslové daní od pana hajtmana ke dckám, že jakož Beneš z Drahotuš a na Benešově jsa rukojmí za věno paní Hedvice Čapkové, že za oddiel svoj, což naň přišlo, ji zavazuje a zapisuje pět zlatých uh. platu na lidech na vsy svej dědičnej (fol. 16*a*) Bohuslaviciech věnným právem a to rozdielně na sv. Václav puol třetího zl. a na sv. Jiří puol třetího zl., a to až do výplaty mají vydáváno (!) býti. A jestliby pán Buoh smrti ji neuchoval, nežli by svuoj stav vdovský proměnila, tehdá ona to dětom svým zavazuje; pakli by svoj stav změnila, tehdá ona má a bude moci to změniti, kdy by se jí koli zdálo. A poručníky sobě volila pana Jana staršieho z Žerotína a na Fulnece, pana Petra z Žerotína a pana Jana mladšieho též z Žerotína.[1])

41. Věno paní Anežky z Zátora na Kobeřiciech.

A. et d. ut s. (21.—24. květ. 1494) vystúpil Jan z Tvorkova a na Kobeřiciech před pana hajtmana a před úřad a prosil, aby bylo vepsáno ve dcky zemské, že vkládá a zavazuje paní Anežce z Zátora, manželce svej, věna jejie tiem obyčejem (ji zavazuje) na vsi svej vlastní na Kobeřiciech všecko, což tam má aneb i jinde mieti móže aneb mieti budu (sic), tiem obyčejem, ač by svrchupsaného p. Jana pán Buoh neuchoval, aby paní Anežka, manželka jeho, tiem vším statkem vládla, kterýž by po něm pozuostal; a kdyžby paní Anežky též pán Buoh neuchoval, všecko věno toho statku aby zase na dietky pana Janovi přišlo; a jestli že by dietek pana Janových pan Buoh neuchoval prvé nežli paní Anežky mateře jejich, aby s tiem statkem mohla učiniti, jakž by chtěla, avšakž dluhy, ač by které byly, aby (fol. 16*b*) z toho statku placeny byly po panu Janovi. A toho jsú příjemci osviecené knieže, kněz Hanuš, knieže Osvětímské a Zátorske a pan Petr Stoš z Chunic a na Štítině sudí desk a práva knížetství Opavského a pan Václav Fulstejn z Slavkova a na Studence.[1])

42. Moravice.

A. et d. ut s. (21.—24. květ. 1494) vystúpil jest Jan Pivce před úřad a kázal psáti, že jakož jest měl právo k Moravici vedle poručenství Vaňka Moravického dckami zapsaného k Moravici se vším příslušenstviem, že to všecko právo své a Moravici se vším plným panstvím a příslušenstviem, jakž ta ves v svých meziech a hraniciech z staradávna vysazena a vyměřena jest, nic tu sobě ani erbom svým nepozuostavujíc, paní Enedě z Hradčan, sestře svej, a jejie synom vkládá ku pravému dědictví.

---

[1]) Mřežován.

43. Causa Jana Dlúhého. Moravice.

Vystúpili jsú před úřad Štěpán Střela z Třebovice a Albrecht Kaván z Dědibab jsúce poslové ke dckám od pana hajtmana daní, že paní Eneda s syny svými vkládá ves Moravici se vším plným právem, panstviem a příslušenstviem (fol. 17*a*), jakž ta ves v svých meziech a hraniciech od staradávna vysazena a vymezena jest, nic tu sobě práva a vlastenství nepozuostavujíce, Janovi Dlúhému z Ruodnice a erbom jeho ku pravému dědictví.

44. Věno paní Anny na Moravici.

A. et d. ut s. (21.—24. květ. 1494) vystúpil před úřad Jan Dlúhý z Ruodnice a kázal psáti, že vkládá paní Anně, manželce svej, sedmdesáte zl. věna na Moravici se vším příslušenstviem ku pravému jejie svobodnému věnu, jakož jiné paní v tejto zemi mají. A toho jsú příjemci pan Hynčík Berka z Násilé a Jerolím z Lidéřova a na Odrách.[1])

45. Naučení panuov Moravských J. Mtí o Branici.

Službu naší vzkazujem urození, stateční, slovutní přátelé naši milí. Jakož jste k nám poslali o tu při, keráž jest mezi Stoši a paní Kateřinú Zvolskú o Branici, naučení žádajíce i při tom spisy a potřeby obojie strany k nám poslali jste, kdež my všecky věci a potřeby obojie strany s pílností váživše naučenie panské na tu při, kteráž jest mezi Stoši a paní Kateřinú Zvolskú toto vám za naučení dáváme: Poněvadž Stošové vedle smluv Jihlavských králi JMti učiněných o Branici dosti neučinili a před právem Opavským podle smluv královských (fol. 17*b*) nestáli a se nespravili, že jsú tudy k Branici právo své ztratili, a že paní Zvolská k Branici právo má, a má jie ve dcky vloženo býti podle smluv Jihlavských. Dán v Olomúci na sněmu panském ve čtvrtek před sv. Prokopem (3. července) l. B. 1494.

Hajtman, páni a rytieřstvo markrabství moravského na sněmu v Olomúci, kteříž na súdu sedají.

Urozeným, statečným, slovutným komorníku a sudiemu i všiemu rytieřstvu kniežetství Opavského, přátelóm milým —

A to naučení pánuov Moravských JMtí vepsáno jest ve dcky v úterý po sv. Trojici (31. květňa) l. B. 1496 počítajíc, za pana Jiříka z Paluze hajtmana kniežetství Opavského a za Jindřicha Donáta z Veliké Polomě a na Novej Cerekvi komorníka a za Petra Stoše z Chunic a na Ščítině sudieho a Jana Reničky z Čermnik, písaře zemského.

46. Causa paní Zvolské o Branici.

A. et d. ut s. (31. květ. 1496) za Jindřicha Donáta z Veliké Polomě a na Novej Cerekvi komorníka, za Petra Stoše z Chunic a na Ščítině sudieho

[1]) Mřežován.

a za Jana Reničky písaře zemského vystúpila před úřad paní Kateřina Zvolská z Lešan a kázala psáti ve dcky, že vkládá Branici svoj diel s lidmi platnými y neplatnými, s kopcem, jako tvrz byla, s dvorem, s mlýnem i s tiem mlýniščem pustým, kterémuž k polovici právo mám, s rybníky, s lesy, s háji, s chrastinami, s řekami, s potoky, s robotami, s ospy, s kury, s vajci, s lukami, s pastvami, a se všiem plným panstvím a příslušenstviem, ve všech meziech a hraniciech, jakož sama drží, Bernartovi synu svému a jeho erbom ku pravému dědictví; a pakliž by Bernarta syna (fol. 18*a*) jejieho pán Buoh smrti neuchoval bez erbuov, tehdá paní Kateřině z Fulstejna, dceři jejie, a dětem jejie ku pravému dědictví. Avšakž Bernart syn jejie léta maje a svým vládna, bude moci změniti to, jak se jemu zdáti bude.[1])

47. Nález pana hajtmana a panuov zeman o prodej Kobeřic.

A. et d. ut s. (31. květ. 1496) mezi paní Anežku z Zátora, manželkú Jana Kobeřického, s jednej a mezi Petrem Stošem z Chunic a na Štítině etc. a Václavem Fulstejnem z Slavkova a na Studence poručníky též paní Anežky z strany druhé o věno jejie. Tak jakož vystúpila paní Anežka svrchupsaná před pana hajtmana a pány rytieřstvo a prosila jest s velikú prosbú poručníkuov svrchupsaných, aby ji v tom nepřekáželi prodaji, což se Kobeřic týče, že jest jejie celá, plná a dobrá vuole, aby ten kup před se šel, poručníci jmenovaní toho odpierali, že se jim toho učiniti nehodí obávajíce se, aby napotom pomluvy i škody skrze to na svém statku nevzali, takto nalézáme: Poněvadž paní v tom prodaji užitek lepší věna svého zná, aby často jmenovaná paní Anežka poručníky své z toho poručenství propustila a je kvitovala dckami nynie i na věky se na ně nenavracovala ani žádný jiný člověk jménem jejie. A když penieze za Kobeřice budú položeny, aby Jan jmenovaný bez vuole pana hajtmana a panuov rytieřstva jimi nehýbal, aby těmi penězi byla opatřena věnem svým, jmenovitě dvanácti sty zl., a kohož se ji zdáti bude za poručníky vzieti, k tomu ji pan hajtman a páni rytieřstvo plnú vuoli dávají.

48. (fol. 18*b*). Quittovánie paní Anežky z Zátora Petra Stoše z Chunic a na Sčítině etc. a Václava Fulstejna z Slavkova a z Studenky z poručenství jejie.

Léta a dne ut s. (31. květ. 1496) vystúpila před úřad paní Anežka z Zátora, manželka Jana Kobeřického, smějící tváří a kázala psáti, že propúščí a quittuje Petra Stoše z Chunic a na Sčítině sudieho a Václava Fulstejna z Slavkova a z Studenky podle nálezu panuov zeman tuto napřed psaného, jakož jsú byli dckami zavázáni příjemčí věna jejie Ko-

[1]) Mřežován.

beřic tak, že je z toho ze všeho propúščie a quittuje, čiemž jí dckami zavazáni byli, a že se na ně nemá a nechce navraceti ona ani žádný jejie jménem a právem nynie i na věky.

49. Causa prodání Kobeřic.

A. et d. ut s. (31. květ. 1496) vystúpil Jan z Tvorkova před úřad a kázal psáti, že vkládá ves Kobeřice Jindřichovi Donátovi z Polomě a na Nové Cerekvi a jeho erbom ku pravému zpupnému dědictví s tvrzí, s dvorem, s lidmi platnými i neplatnými a s osmi lány, s činžemi, poplatky, s rolí oranú i neoranú, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s mlýnem, s mlýniščemi, s rybníky, s vodami tekutými i stojatými, s kurmi, s vajci, s robotami, s horami, s dolinami, s lesy, s háji i s pustinami a s kostelním podaciem a se všemi požitky, jakž kolivěk jmenovány býti mohú i s jiným se všiem plným panstviem a příslušenstviem, což k tomu od staradávna příslušelo a přísluší, s mezemi, hranicemi, jakž ta ves a to zbožie svrchupsané od staradávna v svých meziech a hraniciech záleží a vymezeno a vyměřeno jest, nic tu sobě ani erbom svým ani komu jinému práva, panství a vlastenství nepozuostavujíc.[1])

50. (fol. 19*a*). Paní Johanka Klimkovská quittuje Alše Hrabinského z poručenství.

A. et d. ut s. (31. květ. 1496) vystúpila před úřad paní Johanka z Klimkovic s Janem manželem svým a kázali psáti, že sami od sebe i od erbuov svých a ode všech přátel svých quittují a propuščejí a prázdna činí nynie i na věky Alše Hrabinského z Bietova, erby i statek jeho ze všeho poručenství i z počtu, z jistiny i z úrokuov, že se jie paní Johance i s Janem manželem jejie od Alše Hrabinského dosti stalo, že jest jim všecko v jejiech svobodnú moc vydal, cožkolivěk jejieho při sobě měl, buď málo nebo mnoho, všiemu a všiemu dosti učinil, jako věrný poručník, a že nemají zase na Alše Hrabinského ani na erby ani na statek jeho navracovati oni ani erbové jejich ani žádný jménem a právem jejich.

51. Klimkovice.

A. et d. ut s. (31. květ. 1496) vystúpila před úřad paní Johanka z Bietova, sirotek nebožtíka Jiříka Klimkovského, a Aleš z Bietova a z Hrabině, strýc a poručník jejie, a táž paní Johanka jakožto dědička Klimkovská, a kázala psáti, že vkládá Janovi z Sčavna, manželu svému, a jeho erbom městečko Klimkovice, ves Langnov a to, což v Polance i jinde dědičného mají, dvory, role, rybníky, mlýny, mlýnišče, ospy, platy, roboty, luky, lesy, háje, chrastiny, bařiny, s potoky tekúcími i netekúcími, a k tomu ve Sviňově dva člověky i s tiem lesem hraničníkem a rybníčkem

[1]) Mřežován.

a lukami a se všemi příslušenstviemi a požitky malými i velikými téhož svrchupsaného zbožie a se všiemi hranicemi, jakž od staradávna jsú vysazeny a vyměřeny, nic tu sobě ani erbom a potomkom svým nevymieňujíc ani pozuostavujíc, ku pravému zpupnému jeho, erbom a potomkom jeho svobodnému dědictví.[1])

52. (fol. 19*b*). Věno paní Johanky Klimkovské.

A. et d. ut s. (31. květ. 1496) vystúpil jest před úřad Jan z Sčavna a na Klimkoviciech a kázal psáti, že vkládá paní Johance z Bietova, manželce svej, dva tisiece zl. uh. věna na městečku Kliemkoviciech i, cožkoli z staradávna přísluší k tomu, i ves Langnov i to, což v Polance i v Sviňově drží, i s tiem se všiem, což k tomu přísluší, dvory, rybníky, mlýny, všecky, nic nevynímajíc, ani pozuostavujíc ku pravému jejie svobodnému věnu, jakož jiné paní v této zemi mají a užievají, pod túto smlúvú: Jestli že by děti spolu neměli, že mož s svým věnem učiniti i nechati. A pakli by spolu děti měli, proto paní Johanka má požieti věna svého bez překazy do jejie smrti, a po jejie smrti má jeden tisiec zl. přijíti a spadnúti na děti, keréž by s Janem, manželem svým, měla, a druhý tisiec zl. za zdravého života aneb na smrtedlnej posteli má dáti, komu chce. A klenoty a šatství všelijaké, koně, dobytky, ovcí, což by koli toho bylo, mnoho aneb málo, k polovici právo má, a mocna ji činím, a druhá polovice dietkám mým. Pakli děti spolu měli, a ona paní Johanka je přebyla, tehdá všecky svrchžky k jejie ruce zavazuje, a když by paní Johance děti jeho aneb poručníci dietek jeho aneb přátele blizší dali věno jejie, jakož se svrchu píše, má jim Klimkovic postúpiti. Paní Johanka zvolila sobě poručníky, Hynčíka Berku z Násilé a na Wikštejně, Václava Hřivnáče z Heraltic a na Polskej Ostravě, Jana Kepinu ze Zvole a z Šilheřovic.

53. Drslav.

A. et d. ut s. (31. květ. 1496) vystúpil Henrych Peřina z Ketře před úřad a kázal psáti, že vkládá ves Drslav s tvrzí, s dvorem, s lidmi platnými i neplatnými, s čínžemi, s poplatky, s rolí oranú i neoranú, s lukami, pastvami, s pastvisčemi, s mlýnem, s mlýniščem, s rybníky, s vodami tekutými i stojatými, s kurmi, s vajci, s (fol. 20*a*) robotami, s horami, s dolinami, s lesy, s háji i s pustinami a s kostelním podaciem a se všemi požitky, jakž koli mohú jmenovány býti, i s jiným se všiem plným panstviem a příslušenstviem, což k tomu od staradávna příslušelo a přísluší, s mezemi, hranicemi, jakž ta ves a to zbožie svrchupsané od staradávna v svých meziech a hraniciech záleží a vyměřeno jest, nic tu sobě ani erbóm svým ani komu jinému práva, panství a vlastenství nepozuostavujíc, Sampsonovi, Kašparovi a Hanušovi, bratřím vlastniem z Ketře, a jejich erbom ku pravému zpupnému dědictví.[1])

[1]) Mřežován.

54. Stupek paní Barbory Hněvošticské s dětmi jejiemi.

A. et d. ut s. (31. květ. 1496) vystúpila před úřad paní Barbora z Bietova Hněvošticská a kázala psáti do desk, že jakož má věno své dckami zavázané tu na Hněvoščiciech, že to věno své chce mieti a držeti a užievati svobodně až do svej smrti a po svej smrti dělí dietky své věnem svým, dcerám svým odkazuje a zavazuje sto zlatých a ostatek věna svého zavazuje synom svým Janovi, Jiříkovi a Mikulášovi beze vší překazy všelijaké osoby.[1])

55. Stupek paní Kateřiny z Nové Cerekve s syny svými.

A. et d. ut s. (31. květ. 1496) vystúpili před úřad Albrecht Kaván z Dědibab a na Raduni, Křištofor z Hradčan jsúce poslové daní od pana Jiříka z Paluza, hajtmana kniežetství Opavského, vedle práva a řádu, že paní Kateřina z Nové Cerekve přijímá na spolek syny své na Novú Cerekvu na dědictví i na věno své takovým obyčejem: Jestliže by pán Buoh smrt dopustil na Jindřicha Donáta, manžela jejieho, prvé nežli na ní, a ona že by potom umřela v stavu vdovském jsúcí, aneb dokudžby toho spolku jinak nezměnila, aby synové jejie k Nové Cerekvi právo měli k dědictví a k věnu jejiemu jakožto praví společníci jejie jakožto k svému vlastniemu dědictví.

56. Causa Jana Pivce o rybník v Bohuslaviciech.

A. et d. ut s. (31. květ. 1496) vystúpili Jan Havranovský z Vysoké a Hanuš z Zubřic jsúce poslové od pana Jiříka hajtmana daní vedle řádu a práva, že Zadík vkládá rybník jménem Chmelník v Bohuslaviciech i druhý rybníček malý i jednoho zahradníka, keréž držel v Bohuslaviciech od Jiříka Tvorkovského ve stu zlatých a ve čtyřiceti zl. uh., že to všecko právo a tu již psanú summu na tom vkládá Janovi Pivcovi z Klimsteina a jeho erbom.

57. (fol. 20*b*). Causa Kunrada mladšieho Stoše o díl v Branici.

A. et d. ut s. (31. květ. 1496) vystúpili jsú před úřad Jan Havranovský z Vysoké a Jan z Chobřan a z Bravantic jsúce poslové od pana hajtmana ke dckám daní, že jakož Bernarth Kaňka z Vřesovic prodal jest diel svoj, kerýž se jemu po nebožtíkovi Jarošovi Kaňkovi, bratru jeho vlastniemu, dostal, v Branici, že ten diel s lidmi platnými i neplatnými, s pusčinami, s rolemi, kurmi, vajci, s ospy, a se všemi požitky a užitky

[1]) Mřežován.

malými i velikými a se všiem příslušenstviem a panstviem téhož dílu a se všemi mezemi a hranicemi, jakož od staradávna ten diel svrchujmenovaný vysazen a vymezen a oddělen byl, věnným právem na miestě svrchujmenovaného Bernartha Kaňky, jeho rozkázániem a vuolí ve dcky zemské vkládají a zavazují, Kunrádovi Stošovi mladšiemu z Chunic a z Branice a jeho erbom a potomkom ku pravému zpupnému dědictví, nic sobě ani komu keréhož práva a vlastenství nepozuostavujíc.

58. Causa Jana Reničky o mlýn Podhorní.

A. et d. ut s. (31. květ. 1496) vystúpili před úřad Beneš z Drahotuš a na Benešově, Aleš z Bietova a z Hrabyně jsúce poslové ke dckám od pana hajtmana daní, že na miestě Jana Kyovce z Lukavce a na Slavkově a od bratrankuov jeho Hněvoštických z Lukavce, majíce tu moc od již psaného Jana Kyovce i od jeho bratrankuov, že vkládají a zavazují mlýn neboli mlynisče, jenž slove Podhorní mlýn, vejš svaté Trojice nad Opavú ležící u cesty Hlubčicské, Janovi Reničkovi z Čermnik a paní Kateřině manželce jeho, erbom a potomkom jeho ku pravému zpupnému a svobodnému dědictví se vším jeho příslušenstviem, jakož od staradávna vysazen a vymezen jest, i tomu každému, komu by již psaný Jan Renička aneb manželka jeho to dále buďto dckami aneb listem poručili a zavázali. A Janovi Kyovcovi, kdeby jemu aneb komu jinému dckami prvé bylo zavázáno, to aby z desk bylo vymazáno.

59. Causa věno paní Machny z Bietova.

A. et d. ut s. (31. květ. 1496) vystúpil před úřad Kunrad Stoš mladší z Chunic a z Branice a kázal jest psáti do desk, že zavazuje věna paní Machně z Bietova, manželce své, šest set zl. uh. věnným právem na tom diele, kerýž svrchupsaný Kunrád Stoš kúpil a dostal od Bernarta Kaňky v Branici, a na tom a na všeckem oddiele, na lidech platných i neplatných, s rolemi, s kurmi, s ospy a se všemi požitky a užitky malými i (fol. 20*a) velikými a se všemi příslušenstviemi téhož dielu, kerýž byl prvé věnným právem oddělen, i také k tomu mlýn jí přidávám se všemi požitky ku pravému jejiemu svobodnému věnu tak a tiem řádem a obyčejem, jakož jiné paní v zemi tejto svá věna mají, drží a užievají beze vší překazy. A poručníky sobě volila paní Machna Alše z Bietova a z Hrabyně, bratra svého, a Jindřicha z Ochab a na Veliké Polomi.[1])

60. Causa věno paní Aleny Dobroslavské.

A. et d. ut s. (31. květ. 1496) vystúpil před úřad Zigmund z Dobroslavic a kázal psáti, že vkládá a zavazuje paní Aleně, manželce svej, věno sto a pět a dvadceti zl. uh. ve vsi Dobroslaviciech, na lidech platných i ne-

[1]) Mřežován.

platných a na mlýně, na dvoře, na lesiech, na lukách, na chmelnici a na všem jejie k tomu příslušenstviem ku pravému jejiemu svobodnému věnu, jakož jiné paní v této zemi mají a užievají, beze vší překazy neškodno těm dvěma hřivnám platu, keréž paní Margetě Lukavské vydávány býti mají tam v Dobroslaviciech, a to potud, pokudž by se skrze svej jí paní Margetě Lukavské jistiny dvadceti hřiven nezaplatil. A poručníky dělá Hynčíka Berku z Násilé a na Vikstejně a Dětocha z Šonvaldu a z Těchanovic. A jestli že bych já jmenovaný Zigmund svrchudotčené Dobroslavice chtěl prodati a prodal, tehdá na hotových penězich mám jí dosti učiniti aneb na jiné zboží též věno převésti.[1])

61. Zposob Dětocha Těchanovského o jeho zboží s Hynčíkem Berkú etc.

A. et d. ut s. (31. květ. 1496) vystúpil před úřad Dětoch z Šonvaldu a z Těchanovic a vkládá dědictví své jmenovitě vsi Těchanovice Nové a Staré, ves Svatoňovice se vším příslušenstviem, s lidmi platnými i neplatnými, s robotami, s dvorem, s lesy, horami, s chrastinami, s lukami, s rybníky, s řekami, s potoky, s mlýny, s mlýniščemi i se všemi jinými užitky a požitky a s tiem se vším, což k těm vsem od staradávna příslušelo a přísluší, a tak, jakž v svých hraniciech a meziech ty vsi s jich příslušenstviem vysazeny jsú, nic sobě tu nepozuostavujíc, erbom svým ani bližším ku pravému zpupnému a vlastniemu dědictví po smrti svej Hynčíkovi Berkovi z Násilé a na Vikstejně a jeho erbom a blišim však tak, když kolivěk již psaný Hynčík smluvě dolepsané a závazku dosti svému učiní, páni úředníci mají moc mně z desk vymazati a prvé nic.[1])

(fol. 20*b.) A. et d. ut s. (31. květ. 1496) vystúpil před úřad Hynčík Berka z Násilé a na Wikstejně a kázal psáti, že se zavázal proti tomu svrchupsanému vložení Dětochovu a mocí desk těch zavazuje s erby a s potomky svými po smrti Dětochově dáti a v jich moc položiti Barboře kuchařce jeho a synom jeho vespolek, jmenovitě Janovi, Václavovi a Crhovi, tři sta zl. a to rozdielně a na takový zposob, kdyžkoli Hynčík Berka po smrti Dětochově jim svrchupsaným položí v jich moc dvě stě zl., tehdy jemu Hynčikovi Berkovi a erbom jeho mají a povinni budú postúpiti Těchanovic Starých i Nových i dvoru kromě hospodářství všelijakého. To již psaným má přijíti a zuostati, než tenata, keréž po smrti Dětochově zuostanú, ty mají Hynčíkovi přijíti. A dokud jim Hynčík dvě stě zl. nepoloží mají to zboží jmenované i s dvorem beze vší překazy Hynčíkovy a jeho erbov a potomkov držeti a užievati a po postúpení těch vsí v úplném roku, aby jim beze všeho zmatku třetí sto zl. položil v moc jich Hynčík Berka aneb erbové jeho.

Také zavazuje a zavázal již jmenovaný Hynčík dvě stě zl. Bartoloměji synu nebožtíka Hrotovu po smrti Dětochově takto, že Bartoloměj

[1]) Mřežován.

po smrti Dětochově má držeti a se uvázati v ves Svatoňovice a tu držeti bez překazy; a když jemu Hynčík aneb erbové jeho dá v moc jeho sto zl. má vsi Svatoňovic jemu postúpiti s lidmi i s všiem příslušenstviem, a po postúpení v úplném roku Hynčík Berka povinen bude druhé sto zl. dáti již psanému Bartolomějovi, ač jest živ. Pakli by umřel, Hynčík nebude povinnen těch dvú set zl. dávati komu od sebe a proto Svatoňovice držeti má jako své dědictví. Poručníky již psaný Dětoch těch synuov a Barbory mateře jich učinil jest mocné urozené a slovutné pana Jana z Žerotína a z Fulneka, strýce svého, Jindřicha Donata z Veliké Polomě a na Nové Cerekvi, komorníka kniežetství Opavského, a Dětocha z Držkovic. —

62. Causa paní Zvolské o plat knězi Mikulášovi, oltářníku od fary.

A. et d. ut s. (31. květ. 1496) vystúpil před úřad kněz Mikuláš, oltářník oltáře a kaply sv. Vavřince a sv. Agnežky fary Matky Boží v Opavě, maje s sebú dva z rady téhož města s úplnú moci poslané s přivolením panuov města Opavy Šimona Ewnara, téhož času purgmistra, a Kvietka jakožto mocné kollatory své, kteřížto jednostajnú (fol. 21*a*.) vuoli a plnú mocí kazali psáti ve dcky zemské vyznávaje, že jsú učinili smlúvu se paní Kateřinú Zvolskú z Lešan a s jejiemi dietkami o hřivnu platu na kerúž se kněz Mikuláš táhl, že by jemu měla vydávána býti, k tomu jmenovanému oltáři z dvoru slove Mnižského, kerýž leží před městem Opavú, o kerúžto hřivnu platu kněz Mikuláš byl pohnal paní Zvolskú k zemskému právu. Kněz Mikuláš a kollatorové jeho se paní Kateřinú Zvolskú učinili smluvu dobrovolnú jakožto mocní podací téhož oltáře, tak že paní Kateřina Zvolská zplatila a vyvadila dědičně tu hřivnu platu zúplna a jí paní Zvolskú a dietky jejie z té hřivny platu kněz Mikuláš i kollatorové jeho jakožto mocní podací propustili nynie i na věky, že se jim za tu hřivnu a za to jejich právo od paní Zvolské a od jejie dietek dosti stalo, a kněz Mikuláš i potomci jeho oltářníci budúcieho oltáře jmenovaného i oni kollatorové a podací téhož oltáře slibují se nenavracovati na tu hřivnu platu jmenovaného dvoru na paní Zvolskú, na její dítky ani na potomky jejich žádným právem duchovniem ani světským ani žádným vymyšleným obyčejem. List, kerýž svědčil na tu hřivnu platu na jmenovaném dvoru, z té příčiny u něch zůstal, že zkažen nenie, že jest viece platuov v něm zapsáno k témuž jmenovanému oltáři a na jiných miestech, než oni tiem zapsáním ten list na tu hřivnu platu moří, jí paní Zvolskú, dietky jejie a potomky jejich kvitují a propúščejí, nynie i na věky.

63. Věno paní Kristiny Neuhawzarové na Kytliciech.

A. et d. ut s. (31. květ. 1496) vystúpili před úřad Hanuš z Zubřic a Dětoch z Držkovic jsúce poslové od pana Jiříka hajtmana daní vedle

řádu a práva a kázali psáti, že Jan Newhawzar vkládá paní Kristíně, manželce své, osm set zl. uh. na vsi Kytliciech a na všem tej vsi příslušenstviem nic nevynímajíc věnným právem k jejiemu svobodnému čistému věnu, jakož země Moravská za právo má. A paní Kristína volila sobě poručníky Jana Trnku z Ratěbořan, Martina Šípa z Branice.[1])

64. (fol. 21*b*.) Annorum domini [MCCCC] LXXXXVIII. v suché dny před sv. Trojicí (6.—9. června) za pana Jiříka z Paluze hajtmana a Jindřicha Donáta z Veliké Polomě a na Novej Cerekvi komorníka a Petra Stoše z Chunic a na Štítině sudieho a Jana Reničky z Čermnik písaře vystúpil jest před úřad Jan Tlumok z Slavíkova a kázal jest psáti ve dcky zemské, že vkládá a zavazuje Závodí neboli Podhoří po[d] Hlčínském mlýnem pod Dobroslavicemi, kerúž sám držel a užíval s horú, s lesy, s lukami, s rolemi oranými i neoranými, a jakž voda Opavice s Hlčínským gbytem [sic] hranice dělí, se vším plným právem a příslušenstviem a se všemi užitky a požitky malými i velikými, s chmelnicí i s řečisky a zátokú v kniežetství Opavském záležící, a jakž sám to držal, se všemi mezami a hranicemi, jakž od staradávna příslušelo, Zigmundovi z Dobroslavic a jeho erbom ku pravému a svobodnému dědictví; keréž pak Závodí a Podhoří témuž Zigmundovi a jeho erbom prvé také k výplatě bylo příslušelo, nic sobě týž Jan Tlumok, erbom svým ani komu jinému kerého práva a vlastenství nepozuostavujíc.

65. Causa Jana z Fulstejna a na Bielovci, Kyjovice a Těžkovice.

A. et tempore ut s. (6.—9. června 1498) vystúpili jsú před úřad Jindřich z Ochab a na Velikej Polomi[2]) a Jan z Chobřan a z Bravantic jsúce poslové daní ke dckám vedle řádu a práva, majíce tu mocnost od Mikuláše Farkle z Čechndorfu a z Přívoza, kázali jsú psáti, že týž Farkl prodal své vlastní a dědičné vsi, Kyjovice a Těžkovice s dvorem a dvě pusté vsi, Vyškovice a Zebřakov se všiem těch vsí příslušenstviem, s platy, s poplatky, s vinami, s robotami, s ospy, slepicemi, s vajci, s lukamii s lesy, s háji, chrastinami, pastvami, pastvisčiemi, s rybníky i se všemi, jinými duochody a požitky a užitky, jakými se koli (fol. 22*a*.) jmény jmenují aneb jmenovány mohú býti, s hranicemi, mezami tak, jakž od staradávna vysazeno a vymezeno jest, a jakž sám to držal a požieval i s předky svými, ničehož sobě tu ani erbom svým ani komu jinému žádného práva ani kerého vlastenství nepozuostavujíc ani zachovávajíc, než to všecko prodal urozeným Janovi a Václavovi, bratřím vlastniem z Fulstejna a na Bielovci a jich erbom a bližším potomkom ku pravému, zpupnému dědictví[3])

[1]) Mřežován.
[2]) Přetrženo „na Novej Cerekvi."
[3]) Pokud zápis na fol. 21. b, je mřežován.

66. Causa Martina Šípa z Branice. Tři lány v Hradčanech a Jakubovice diel.

A. et tempore ut s. (6.—9. června 1498) vystúpili jsú před úřad Křištofor z Hradčan a Dětoch z Držkovic jsúce poslové od pana hajtmana daní ke dckám, majíce tu mocnost od pana Jana Dětocha z Šonvaldu a z Těchanovic a kázali psáti tři lány role v Hradčanech diel jeho a Jakubovice též diel jeho přislušející ku dckám Opavským, dědictví svrchupsaného Dětocha s lidmi, s platy, rolemi oranými i neoranými, s rychtú a krčmú, s kury, s vajci, s vinami, s poctami a lukami, pastvami, s rybníky, s rybniščemi i s jinými požitky a užitky — a tak se vším plným právem a panstvím, a jakž od staradávna v svých hraniciech a mezách vysazeno jest, a jakž on sám to držal a požieval, nic sobě tu nepozuostavujíc žádného práva ani vlastenství, ku pravému dědictví Martinovi Sípovi z Branice a na Neplachoviciech, jeho erbom a bližším.[1])

67. Causa paní Machny Čapkové. Domadorovice.

A. et t. ut s. (6.—9. června 1498) vystúpili jsú před úřad Jan z Kamence a Dětoch z Držkovic jsúce poslové od p. hajtmana daní, majíce tu mocnost od Jana Čapka z Kroměsína a kazali psáti, že ves Domadorovice a to zboží s lidmi tejž vsi, s horami, s lesy, s řekú, s potoky, s bařinami, chrastinami, s hony a se vším plným právem, panstvím a přislušenstvím tak, jakž on sám Jan Čapek to držal, užieval a požieval ve všech hraniciech a mezách i jiný všecek statek, kdekoli co má, a svrchžky a nábytky, zavazuje paní Machně, dceři své vlastní, a synu jejiemu Janovi ku pravému, zpupnému a svobodnému dědictví, nic sobě tu ani komu jinému žádného práva ani kterého vlastenství nepozuostavuje. A otec jejie poručníky ji volil, dal urozené pana Jana staršieho z Žerotína a na Fulnece a Beneše z Drahotuš a na Benešově. —

68. (fol. 22*b*.) Stupek paní Zuzany Zbyslavské.

A. et t. ut s. (6.—9. června 1498) vystúpili jsú před úřad Štěpán Střela z Chechla a z Třebovice, Jindřich z Ochab a na Velikej Polomi jsúce poslové, majíce tu mocnost od paní Zuzany Zbyslavské, kázali jsú psáti, že již psaná paní Zuzana učinila jest stupek s přátely svými se všiem statkem a dědictvím svým zejména Zbyslavicí s jejiem se všeckým přislušenstvím tak, jakž sama to všiecko zboží držela, drží, užievá a požievá, se všiem plným právem a panstvím s Janem z Přívozu a s jeho erby a s Hynkem Kepinu ze Zvole a s jeho erby; pakli by pán Buoh smrti z těch nadepsaných neuchoval napřed Jana bez erbuov, tehdy to z něho na Jana Jiskřičínského a na erby jeho spásti má a též z Hynka a z jeho erbuov na

[1]) Mřežován.

jeho sestru paní Kateřinu ze Zvole a na jejie děti přijíti má. Též také po smrti Jindřicha, erbuov jeho na bratránky jeho též přijíti a spásti má. Však sobě toto nadepsaná paní Zuzana pozuostavuje, aby již psaného svého zboží Zbyslavského a všech užitkuov a požitkuov držeti mohla a požievala svobodně až do jejie živnosti beze vší překazy každého živého člověka.[1])

69. Nález o Branici.

O Branici diel nebožtíka Kunrátuov. Jakož jest pan hajtman předložil, že se jemu zdá i jiným některým dobrým lidem, že by na kněze J. Mt. pána našeho milostivého připadlo, žádaje v tom, abychom právo JMti před sebú měli, jakožto pána svého, připadlo-li jest na JMti, aby se v tom ukrácení JMti nestalo, Václav Hřivnáč položil jest dva listy, jeden Jana Stoše Deščenského s pečetí jeho a na svědomie šesti dobrých lidí, druhý list Kunráta Stoše, bratra jeho, s pečetí jeho a na svědomie také šesti dobrých lidí, v kterýchž listech již psaní Stošové dávají spravedlivost svú a právo své všecko, kteréž měli na Branici po nebožtíkovi Kunrátovi Stošovi, bratru svém strýčném, již psanému Václavovi Hřivnáčovi. Tu také položeno jest poručenství na papíře psané pod pečetí nebožtíka Kunrátovu a na svědomie šesti dobrých lidí pečetí, v kerémž nebožtík Kunrát dělá poručnici mocnú statku svého a dietek svých paní Machnu, manželku svú, a přidává ji k radě a ku pomoci Václava Hřivnáče a Jana Bielovského a Alše nebožtíka Hrabinského etc; podle keréhožto poručenství paní Machna praví se právo mieti k Branici. Takto nalézámy: že to poručenství podle práva kniežetství tohoto dostatečné nenie, a že Václav Hřivnáč spravedlnosti tu od Jana a Kunráta Stošuov jakožto strýčných bratruov nebožtíka Kunrátových jemu danú (fol. 23*a*.) k Branici podle svobod našich i mimo kněze JM. pána našeho právo má.

70. Causa zvod, což se Branice týče.

Annorum d. [MCCCC] LXXXXVIII feria III. post Novum annum (2. led.) pan Petr Stoš z Chunic a na Štítině, sudí kniežetství Opavského, maje s sebú slovutné panoše Zigmunda z Dobroslavic, Mikuláše z Bobolusk, Jana Reničku z Čermnik písaře a Solgu landrychtáře, uvedli jsú od pana Jiříka z Poluze hajtmana a od pana Jindřicha z Velikej Polomě a na Novej Cerekvi komorníka a ode všech pánuov zeman a práva kniežetství Opavského Václava Hřivnáče z Heraltic a na Polskej Ostravě na všecek statek a zboží v Branici, co nebožtík Kunrát Stoš držel a požieval, a to se vším plným právem a panstvím a příslušenstvím s lidmi platnými i neplatnými, s lesy, s řekú, s mlýnem, s puščinami a s jinými požietky a užietky malými i velkými a k tomu s chrastinami, bařinami, s mezami

[1]) Mřežován.

ku pravému a svobodnému dědictví, jemu svrchujmenovanému Václavovi Hřivnáčovi zavazuje se a zapisuje a jeho erbom.

71. Stupek Václava Hřivnáče se paní Annú, dcerú jeho, což se Branice týče.

A. d. et quatuor temporum ut s. (6.—9. června 1498) vystúpil jest před úřad Václav Hřivnáč z Heraltic a na Polskej Ostravě a kázal psáti, že beře na spolek paní Annu z Heraltic, dceru svú, a Jana z Fulšteina a na Bielovci, manžela jejieho, na ten všecek statek, kerýž v Branici má, nic nevymíňujíc se vším plným právem, panstvím a příslušenstvím tak a s tiem, jakž sám to drží, užievá ku pravému dědictví, takovýmto obyčejem, jestli by kdy chtěl svrchupsaný Václav tu věc změniti, aby toho vuoli a moc měl.[1])

72. Ves Lhotka.

A. et t. ut s. (6.—9. června 1498) vystúpili jsú před úřad Václav Hřivnáč z Heraltic a na Polské Ostravě, Štěpán Střela z Chechla a z Třebovice, Jan z Sčavna a na Klimkoviciech na místě pana Jana Trnky z Ratibořan s listem mocnosti od něho a kázali psáti, že vkládají Lhotku ves ve dcky zemské s lidmi platnými i neplatnými, s rolemi oranými i neoranými, s kury, vajci, (fol. 23*b*.) s ospy, s lukami, pastvami, s rybníky, s řekami, potoky, a se všemi užietky a požietky a se vším právem a panstviem a příslušenstviem,a jakž jest on to sám pan Trnka užieval, a jakž ta ves od staradávna ve svých meziech a hraniciech vysazeno a vyměřeno jest, ku pravému dědictví Melicharovi a Baltizarovi Vlčkom z Dobrozemice a na Hlčíně a jich erbom a potomkom.

73. Spolek paní Barbory Bohuslavské s Janem, manželem svým.

A. et t. ut s. (6.—9. června 1498) vystúpila před úřad slovutnej poctivosti paní Barbora z Klemstejna a přijala jest na spolek Jana z Pangova, manžela svého, a dietky své na to své věnné právo, keréž má ve dckách na Bohuslavicích zapsané, takovým obyčejem, jestli by pán Buoh na ni prvé smrt dopustil nežli naň, aby on s dietkami k tomu všemu jejiemu věnnému právu, právo měl, i ke všemu jejie statku, kerýž by po sobě zuostavila.[1])

74. Věno paní Barbory z Bietova na Drslavi.[2])

A. d. et t. ut s. (6.—9. června 1498) vystúpil před úřad Kašpar z Ketře a kázal psáti, že zavazuje paní Barboře z Bietova a z Liptině,

[1]) Mřežován.

[2]) První dva řádky zápisu ještě jednou se jmény: Ojíř z Futsteina a z Vladěnína, Křištofor z Lidéřova a z Hradčan.

manželce svej, věna osm set zl. uh. na vsi Drslavi, na lidech platných i neplatných, na dvoře, na rybníciech, lukách i na všem jejiem příslušenstvím ku pravému jejiemu, svobodnému věnu, jakož jiné paní v tejto zemi mají a užívají, beze vší překazy. Dal-li by pak pan Buoh jim pospolu dietky a v tom času jestli by pán Buoh téhož Kašpara smrti neuchoval, a paní Barbora že by s dietkami snášeti a srovnati se nemohla, tehdy děti svrchu dotčeného Kašpara po něm zuostalé dadúce paní Barboře, mateři svej, věno osm set zl. uh., bude povinna a máp ostúpiti jim Drslavě s jejiem všeckým příslušenstvím a ona proti tomu (fol. 24*a*.) nemá býti. Jestli by pak pan Buoh smrti všech dietek Kašparových neuchoval, tehdá paní Barbora, manželka jeho, má držeti Drslav, se vším příslušenstvím až do jejie smrti, a po smrti její erbové Kašparovi a přátelé jeho bližší mají dáti osm set zl., komu ona bude chtíti dáti a poručiti, a jim přátelom postúpiti Drslavě beze všech zmatkuov. A poručníky sobě volila Adama z Liptině, otce svého, a Jana z Fulsteina a na Bielovci a Jindřicha z Ochab a na Veliké Polomi.[1])

75. Branice paní Zvolské.

A. et t. ut s. (6.—9. června 1498) vystúpil před úřad pan Jan Stoš z Chunic a z Deštného, jakožto starší bratr, sám od sebe a pana Kunráta, bratra svého, a kázal psáti, že vkládá ve dcky vedle nálezu pánuov Moravských jejiech milosti, ves Branici diel svoj a jich s lidmi platnými i neplatnými s kopcem, jako tvrz byla, s dvorem, s rolemi oranými i neoranými, s mlýnem a s mlyniščemi, s rybníky a s haltéřmi, s lesy, s háji, s chrastinami, s řekami, s vodami tekúcími i netekúcími, s potoky, s robotami, s ospy, s kury, s vajci, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, se všemi a všelijakými užitky a požietky, kterýmiž se kolivěk jmény jmenují neb jmenovány mohú býti, a tak se vším plným panstviem a příslušenstviem, ve všech mezách a hraniciech, nic sobě tu nepozuostavujíce práva aneb kterého vlastenství ani panu Kunratovi, bratru svému, ani svým erbom i s vrchním právem na lidech farářských tak, jakož jsmy sami to drželi, ku pravému dědictví paní Kateřině Zvolské z Lešan.[1])

76. Jan Lutka zavazuje statek svoj synu svému Ondřejovi.

A. et t. ut s. (6.—9. června 1498) vystúpili jsú před úřad Václav Fulstein z Slavkova a z Studénky, Jan z Chobřan a z Bravantic majíce tu mocnost od Jana Lutky z Olbramic a kázali psáti, že týž Jan Lutka zavazuje synu svému vlastniemu Ondřejovi a jeho erbom dědictví své Olbramici s lidmi platnými i neplatnými, s platy, s rolemi oranými i neoranými, s kurmi, vajcmi, luky, pastvy (fol. 24*b*.), rybníky, s rybniščemi

[1]) Mřežován.

i s jinými se všemi požietky a užietky i se vším plným právem a panstvím, a jakž od staradávna v svých hraniciech a mezách vysazeno a vymezeno, a jakž sám to držal a užieval, ku pravému a svobodnému dědictví zpupnému žádného práva ani kerého vlastenství na tom nepozuostavuje. Toto však sobě nahořepsaný Jan Lutka do živnosti svej pozuostavuje a vymieňuje k držení, k požievání puol lesu, rybník, Hýlov ves pustú, a po jeho smrti zase na téhož Ondřeje syna jeho . . a na erby jeho téhož Ondřeje to vše přijíti a spásti má prvé psaným obyčejem. A což témuž Janovi Lutkovi ve dckách psáno stojí zavázáno, to aby bylo vymazáno.

77. Stupek paní Hedviky z Bietova s synem svým Jindřichem z Ochab.

A. et t. ut s. (6.—9. června 1498) vystúpili jsú před úřad Jan z Fulsteina a na Bielovci, Ojieř z Fulsteina a z Vladěnína, jsúce poslové a majíce tu mocnost od paní Hedviky z Bietova, kázali psáti, že táž paní Hedvika mocný stupek udělala a na spolek přijala Jindřicha z Ochab a na Velikej Polomi, syna svého vlastnieho, a erby jeho na svoj všecek statek, kerýž má na Velikopolomském zboží dckami zavázaný, i také vezde jinde, kdež by cokoli měla aneb kdy mieti mohla, takovým obyčejem, kdyby ji pan Buoh smrti neuchoval, aby ten všecek statek svrchupsaný na již dotčeného Jindřicha a na jeho erby spadl beze vší překazy každého živého člověka. A již dotčený Jindřich aby k tomu právo měl s erby svými a žádný jiný. A ti svrchupsaní poslové dáni jsú od pana hajtmana podle řádu a práva.

78. Stupek paní Zuzany Bietovské.

A. et t. ut s. (6.—9. června 1498) vystúpili jsú před úřad Štěpán Střela z Chechla a z Třebovice, Albrecht Kaván z Dědibab a na Raduni jsúce poslové daní od p. hajtmana, majíce tu mocnost od paní Mandalény z Kurnic a na Bietově a kázali jsú psáti, že táž paní Mandaléna přijala na spolek Václava (fol. 25*a*.) z Bietova, syna svého, na statek svoj, kerýž má aneb kdy mieti bude, i na své všecko věnné právo, keréž ve dckách zavázáno má na tom zboží Bietovském, takovým zpósobem, jestliže by svrchupsaného Václava pán Buoh smrti neuchoval bez erbuov, že ten všecek statek, i věnné právo mocně porúčí Janovi a Václavovi, bratřím z Fulsteina a na Bielovci, tak aby oni s tiem učinili i nechali jako svým vlastniem; avšakž sobě toto pozuostavila z věna svého puoltřetieho sta zl., jestli by je komu koli poručila, aby toho vuoli a moc měla, pakliž by neporučila, aby to svrchupsané poručenství v své mocnosti zuostalo.

79. Veliká Polom.

Léta Božieho tisiecieho pětistého za Jindřicha Donáta z Veliké Polomě a na Novej Cerekvi komorníka a za Petra Stoše z Chunic a na Štítině sudieho a Jana Reničky z Čermnik písaře v pátek v suché dny před sv. Tro-

jicí (12. června) vystúpil před úřad Jindřich z Ochab a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské dědictví své tvrz slove Veliká Polom se vsi Polomi při tej tvrzi a k tomu ves Krásné Pole, ves Vřesinu, ves Čevišov, ves Lhotku se všemi lidmi těch nadepsaných vsí platnými i neplatnými, s robotami, s rolemi oranými i neoranými, s kury, vajci, s mlýny, s podacím kostela tu [v] Velikej Polomi, s lukami, s pastviščemi, s lesy a s velikým lesem jedlovým v těch hraniciech, v kterýchž jsem ji sám držel, s chrastinami, s rybníky malými i velikými, s rybniščemi, s vodami, s potoky tekúcími i netekúcími, s bařinami, s horami, s údolinami, s zahradníky (fol. 25*b*.), s zahradami, s dvory i se vším plným právem a panstviem, jakož od staradávna táž tvrz a dvorové a vsi již jmenované v svých hraniciech a mezách ve všem vysazeny a vyměřeny jsú, nic sobě tu práva, erbom svým ani komu jinému kerého vlastenství na tom na všeckým nepozuostavuje, jakož předkové moji drželi, a jakož sem já to sám držel a požieval, ku pravému zpupnému dědictví Jiříkovi Šípovi z Branice, erbom jeho.[1])

80. Věno paní Anny Šípové.

A. et d. ut s. (12. června 1500) vystupoval před úřad Martin Šíp z Branice a kázal psáti, že vkládá na miestě bratra svého slovutné paní Anně z Vracova, manželce jeho, čtyři sta zl. věna jejieho vedle řádu a obyčeje práva zemského Opavského na vsi Vřesině takovým obyčejem, aby ona svrchupsaná paní Anna tej vsi Vřesiny užievala a požievala až do svej smrti se všemi užietky a požietky s lidmi, s platy, s rybníky, s lesy, s mlýnem, s kurami i s jinými všelijakými užitky a požietky, kterými se kolivěk jmény jmenují neb jmenovány býti mohú, a pakliž by stav svoj proměnila tehdy, když by on Martin Šíp aneb erbové Jiříka Šípovi neb jich bližší aneb poručníci dali paní Anně dvě stě zl., s těmi učiniti i nechati má a povinna bude paní Anna tej vsi Vřesiny zase tiem všiem obyčejem postúpití a sobě z desk dáti vymazati. A toho sobě poručníky paní Anna volila urozené vladyky pana Jindřicha z Velikej Polomě a na Novej Cerekvi, komorníka kniežetství Opavského, pana Petra Osinského, pana Jaroše z Velikej Polomě.[1])

81. Branice diel.

A. et d. ut s. (12. června 1500) vystúpil před úřad Václav Hřivnáč z Heraltic a na Polskej Ostravě maje nález a přísudek od p. hajtmana a panuov a rytieřstva kniežetství Opavského na Branici, jakož pak ten nález ve dckách zemských dále a šíře ukazuje a zapsán jest a kázal ve dcky psáti (fol. 26*a*.), že prodal túž ves a diel svoj v Branici se vším příslušenstviem, s tvrzi, s dvory, s lidmi, s platy, s poplatky, s robotami, s ospy, s kurmi, s vajci, s mlýny, s mlýniščemi, s rolemi oranými i neoranými, s lukami, pastvami, pastviščemi, s řekú a potoky tekúcími i netekúcími,

[1]) Mřežován.

s lesy, s háji, s pustinami i se vším plným právem, panstviem a příslušenstviem, kerými se jmény jmenují aneb jmenovány býti mohú, s hranicemi, mezami a jakž od staradávna v svých mezách a hraniciech vysazeno a vymezeno jest, a jak to sám držel a požieval i s předky svými nic tu sobě na tom ani komu jinému žádného práva ani kerého vlastenství nepozuostavujíc ani zachovávajíc, Janovi a Václavovi, bratřím vlastním z Fulsteina a na Bielovci a jejich erbom ku pravému, zpupnému dědictví. —

82. Věno paní Doroty z Držkovic na Děhýlově.

Vystúpil jest před úřad Jindřich z Děhýlova a kázal jest psáti, že zavazuje paní Dorotě z Držkovic, manželce svej, věna dvě stě zl. na všech lidech v Děhýlově platných i neplatných i také ten plat na chmelniciech, s vajci, s kurmi ku pravému jejiemu svobodnému věnu, jakož jiné paní v tejto zemi mají a užievají, beze vší překazy. Poručníky sobě volila Adama z Bietova a z Liptini a Dětocha z Držkovic.

83. Leskovec.

A. et d. ut s. (12. června 1500) pan Jiřík z Paluze hajtman a všeckni páni a rytieřstvo kniežetství toho a kázali psáti: Jakož umřel Jan Nedviedek z Leskovce i s ženú svú a odemřel dietek malých a dluhuov drahně, váživše to, že sirotkové jsú malí a do let svých že daleko mají, a dluhy že na sobě mají, a zbožiečko jejiech že jest hornie a na malých platech, vidúce že jest užitečnější a lepší sirotčí, aby zbožie jejiech bylo prodáno a penieze jejiech aby do let (fol. 26*b*.) k užitku jejiech byly obracovány. I prodáno jest Mikulášovi z Červené Lhoty za puolčtvrta sta zl. I kázali jsú psáti nahoře psaní hajtman a páni, rytieřstvo, že vkládají Leskovec tvrz, ves, s dvorem, s lidmi platnými i neplatnými, s rolemi, s kurmi, s vajci, s robotami, s mlýnem, s lukami, s pastvami, s lesy Medarskými i také puol vsi pustej jménem Hrabí a se vším plným panstviem a příslušenstviem těch vsí, ve všech meziech a hraniciech, jakž od staradávna vysazeny a vymezeny, a jakž to Jan Nedviedek, otec sirotkuov těch, držel a požieval, nic tu žádnému na tom panství a vlastenství nepozuostavujíc, již psanému Mikulášovi z Červenej Lhoty a jeho erbom ku pravému dědictví.[1])

84. Věno paní Johanky na Leskovci.

A. d. millesimo quingentesimo primo za pana Albrechta Sobka z Suleva hejtmana a za Jindřicha Donáta z Polomě a na Nové Cerekvi komorníka a za Petra Stoše z Kunic a z Sčítiny sudieho a za Jana Reničky z Čermnik písaře v suché dny po sv. Lucii (15.—18. pros.) vystúpil před úřad Mikuláš z Črvenej Lhoty a z Leskovce a kázal psáti, že vkládá paní Johance z Petřvaldu, manželce svej, puol druhého sta zl. věna na Leskovci

---

[1]) Mřežován.

a na Hrabí na tom dielu, což k Leskovci slušie, se vším příslušenstvím ku pravému jejiemu svobodnému věnu, jakož jiné paní v tejto zemi mají; a toho jsú poručníci Jindřich z Děhylova a Zigmund z Dobroslavic.[1])

85. Hněvošice Matyášovi z Studnic.

A. et d. ut s. (15.—18. pros. 1501) vystúpil Jan z Lukavce a na Slavkově před úřad a kázal psáti, že vkládá ves Hněvošice s tvrzí, s dvorem, s lidmi platnými i neplatnými, s činžemi, s požitky, s rolí oranú i neoranú, s lukami, s pastvami, s pastvišťemi, s rybníky, s vodami tekutými i stojíciemi, s kurmi, s vajci, s robotami, s horami, s dolmi, s lesy, s háji, s pustinami a s kostelním podacím i se všemi požitky, jakožkolivěk jmenovány býti mohú, i s jiným se vším panstvím a příslušenstvím plným, což k tomu od staradávna příslušelo a příslušie, tak, jakž jsem sám držel, s mezemi a s hranicemi, jakž ta ves a to zbožie svrchupsané od staradávna v svých mezech a hraniciech záleží a vyměřeno jest, nic tu sobě ani erbom svým ani komu jinému práva, panství a vlastenstvie nepozuostavujíc Matyášovi z Studnic a erbom jeho a bližším potomkom ku pravému zpupnému dědictví.

86. (fol. 27*a*.) Věno paní Anny z Vracova na vsi Vřesině.

Vystúpil před úřad Jiřík Šíp z Branice a na Polomi a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské čtyři sta zl. uh. na vsi Vřesině, na všech lidech a na všech užitkách a duochodiech, na mlýně, na rybniciech, na lesiech, ničehož nevyjímajíce ani co pozuostavujíce ku pravému věnnému právu slovutné poctivosti paní Anně z Vracova, manželce své, tak a tiem obyčejem a právem, jakož jiné paní věnné kniežetstvie Opavského věna svého užívají a požívají, takovým obyčejem: jestli že by pan Buoh prvé smrt dopustiti ráčil na Jiříka Šípa, tehdy aby ona tej svrchupsané vsi v těch čtyřech stech zl. užívala a požívala až do svej smrti; se dvěma sty aby mohla učiniti i nechati, pakliž by Jindřicha syna jich živností přebyla bez erbuov tehdy se všemi čtyři sty aby mohla učiniti i nechati; a pakliž by Polom s těmi všemi z kterýchž kolivěk příčin nek potřeb prodána byla, a paní ta summa na jiném ukázána byla, má a povinna bude kázati sobě dáti vymazati. Toho sobě paní volila poručníky Jindřicha Donáta, z Veliké Polomě a na Nové Cerekvie, komorníka kniežetstvie Opavského Petra Hosinského z Žítné, na Heřmaniciech, Jaroše Donáta z Polomě. A. et d. ut s. (15. pros. 1501).[1])

87. Kytlice Vojtkovi z Březe.

A. et d. ut s. (15.—18. pros. 1501) vystúpili jsú před úřad slovutní panoše Křištofor z Hradčan, Dětoch z Držkovic jsúce poslové daní od pana hejtmana Janovi Newhauzarovi, na místě Jana Newhauzara kázali

[1]) Mřežován.

jsú psáti, že vkládá ves Kytlice s tvrzí, s dvorem, s folvarkem, s lidmi usedlými i neusedlými, s pustinami, s rolí oranú i neoranú, s mlýnem, s krčmú, s lukami, s pastvami, s pastvištěmi, dolinami, doly, s rybníky, s rybništěmi, s vodami tekúciemi i netekúciemi, s potoky, s lesy borovými, s háji, s chrastinami i s tím, co od města Hlubčic odkúpeno jest, i s jinými všemi požitky a duochody malými i velkými, kterými se mény jmenují, k tej vsi příslušející v těch mezech a hraniciech, jakž od starodávna vyměřeno jest, a jakž jsem já to sám držel, a se vším plným právem nic tu sobě ani komu jinému práva, panstvie ani vlastenstvie nepozuostavujíc, slovutnému panoši Vojtkovi z Březe a na Kytliciech k pravému zpupnému a svobodnému dědictvie. Také sobě to pozuostavil svrchu psaný Vojtek, aby to zbožie mohl dáti a zapsati, komužby chtěl za zdravého života neb na smrtedlnej posteli.

88. (fol. 27*b*.) Bernartovi Zvolskému diel Branice.

A. et t. ut s. (15.—18. pros. 1501) vystúpili před úřad Václav Fustein z Slavkova a Jan z Fulšteina a na Bielovci i jsúce poslové daní od p. hejtmana paní Kateřině z Lešan ke dckám, že jakož drží diel v Branici s lidmi a s dvorem tak, že týž diel svoj a právo své to všechno dává a zavazuje synu svému Bernartovi a jeho erbom ku pravému dědictvie s dvorem, s lidmi, s platy, s poplatky, robotami, s ospy, kurmi, vajci, s mlýnem. s mlýništěm, s rolemi oranými i neoranými a s tím se vším právem, kteréž mám na lidech farářových, k tomu s lukami, s pastvami, a s pastvištěmi, s řekú, s hájem a s tím se vším plným právem a panstvím, kterýmiž by koli jmény jmenovány býti mohú [sic]. Pakližby Pán Buoh na Bernarta syna jejieho smrt dopustil a dopustiti ráčil, jehož pán Buoh rač ostrieci bez erbuov, tehdá na paní Kateřinu Fulsteinskú, dceru jejie, a na jejie erby to mocně přijiti a spásti má; všakž Bernart syn jejie maje léta a jich dojda bude moci všecko změniti a s tím učiniti i nechati buďto za zdravého života neb na smrtedlnej posteli, jakž se jemu lépe zdáti a líbiti bude, jakožto s svým vlastním dědictvím beze všie překazy každého živého člověka.[1])

89. Závadka.

A. et d. ut s. (15.—18. pros. 1501) předstúpil před úřad Jindřich z Bielé a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské Opavské ves Závadku se vším právem a panstvím i se vším příslušenstvím s lidmi, s platy, rolemi oranými i neoranými, s kury, vajci, s poctami, s lukami, s pastvami, s pastvištěmi, s lesy, s hajmi, s chrastinami, s vodami tekúciemi i netekúciemi, s rybníky, s rybnistěmi, se všemi a všelijakými užitky a požitky, jakýmiž se kolivěk jmény jmenují aneb jmenovány býti mohú, ničehož sobě nepozuostavujíce žádného práva ani kterého vlastenstvie ani

---

[1]) Mřežován.

erbom svým, v těch mezech a hranicích, jakž jsem sám držel, a jakž ta ves od staradávna vysazena a vyměřena jest, ku pravému zpupnému dědictvie Stiborovi Dupcovi a jeho erbom.[1])

(fol. 28*a*.) Anno domini millesimo quingentesimo secundo za pana Albrechta Sobka z Suleva a na Vusoší hejtmana a za Jindřicha Donáta z Polomě a na Nové Cerekvi komorníka a za Petra Stoše z Kunic a z Sčítiny sudieho a za Jiříka písaře v suché dny po sv. Lucii (14.—17. pros.)

90. Dvuor Hradčance a ves Zlatníky.

A. et d. ut s. (14.—17. pros. 1502) vystúpili Jindřich Donát z Polomě a na Nové Cerekvi komorník a Petr Stoš z Kunic a na Sčítině sudí za úřadu svého a Vašek a Linhart Magrle, měščané Opavští, jsúce mocnými poručníky statku nebožtíka Jana Reničky z Črmnik a kázali psáti, že vkládají dvuor Hradčance blíž Opavy s farvarkem, s rolí oranú i neoranú s rybníky, s lukami, s pastvami, s chrastinami a se vším panstvím a příslušenstvím, v těch mezech a hraniciech, v kteréž on tu nebožtík Jan Renička držel, a při tom také vrchnie právo ve vsi Zlatniciech na lidech v tej vsi s platy a robotami, s kury a vajci a se vším příslušenstvím, což v tej vsi a na těch lidech k tomu vrchniemu právu přislušie, i také s tiem platem, kterýž ti lidé dávají, z farvarku Hradčanského, kterýž u nebožtíka Jana Reničky odkúpili, Janovi z Lukavce a na Slavkově a jeho erbom ku pravému zpupnému dědictví.[1])

91. Ves Hošťálkovice.

A. et d. ut s. (14.—17. pros. 1502). Já Jiřík, Václav, Jakub, Šťastný Zaječkové, bratří vlastní a nedílní z Hošťálkovic, vkládáme a vepsati do desk dáváme Jindřichovi z Děhýlova, erbom jeho ves Hošťálkovice se všemi právy, panstvím a příslušenstvím, kteréž k ní z starodávna příslušejí, s dvorem, s rolí oranú i neoranú, s mlýniščem, s rybníky, s potoky, s řekami, s lesy, s háji, s chrastinami i se všemi užitky a požitky, v těch mezích a hraniciech, jakž od staradávna bylo vyhraničeno, kterak koli a jakýmiž koli jmény ti požitkové jmenováni býti mohú, nic sobě, erbom svým ani potomkom nepozuostavujíc práva, panstvie ani kterého vlastenstvie než tak, jakž jsme to sami měli a drželi, ku pravému zpupnému dědictvie.[1])

92. (fol. 28.*b*) Léta od n. s. B. 1502 v pátek po sv. Lucii v suché dny (16. pros.) najosviecenější knieže a pán, pan Zigmund, v Slezí knieže Opavské a Velikého Hlohova, Kozichova a Gnory etc pán náš milostivý maje J. kniežecká Mt. zprávu, kterak při tomto právě z staradávna jest

[1]) Mřežován.

bylo, že když kto jeden druhého pohnal, že ten pohnaný prvním i druhým nestáním pře svej neztratil, a mnohý, že zúmysla někoho trápiti mohl, že ten, ktož pohnal, stával, s přátely se trápil, jezdil a utrácel, a onen pohnaný byl doma neb, kdež mu se zdálo a tepruov k třetiemu pravu stával; a že v takovém protahu J. kniežetská Mt poznati račil mnoho příčin škodných protiv spravedlnosti, a že by některého v tom mohla smrt zastihnúti, nebo časové nepokojní se zdvihnúti, a práva že by se zavřela, že by nikdo k svej spravedlnosti nikdá přijíti nemohl, J. kniežecká Mt s radú a svoleniem všech pánuov zeman kniežetstvie tohoto, takové protahy v kratšie uvésti a utvrditi jest ráčil tiemto obyčejem, aby ta věc byla tak, jakož jest v Moravě, že ktož koho požene, a ten pohnaný že nestane při najprvnějším právě tehdá, aby při svú ztratil, a právo aby naň a na statek jeho vedeno bylo, jakožto na člověka na místo ustálého, leč by jej zašla která ta příčina, kteráž podle práva výmluvna činie a on že by se omluvil skrze přietele svého kterého nebo dobrého člověka, a ta příčina, kterúžby se vymlúval, že by se v pravdě najíti a provésti hodně mohla, tehdá má protah mieti do druhého súdu a dále nic.

93. Martinuov Janovi Klimkovskému.

A. et d. ut s. (14.—17. pros. 1502) vystúpili před úřad Jiřík, Václav, Jakub Zajíčkové z Hošťálkovic sami od sebe i od Sčastného, bratra svého mladšieho, a kázali ve dcky psáti, že prodali dědictvie ves Martinuov se vším, což k tej vsi od starodávna příslušelo nebo přislušie, s lidmi platnými i neplatnými, s rolí oranú i neoranú, s lukami, s lesy, s chrastinami, s řekami, s rybníky, s rybniščemi, s platy na lidech, s robotami, s kurmi, s vajci i se všemi jinými duochody, jakýmiž se jmény menují neb jmenovány býti mohú, i se vším plným právem, panstvím a příslušenstvím, což k tej vsi od starodávna příslušelo nebo přísluší, s mezami, s hranicemi tak, jakož ta ves v svých mezách a hranicích od starodávna záleží, tak jakož jsú to sami drželi a požívali i s předky svými, nic tu sobě ani erbom svým ani komu jinému práva žádného ani kterého vlastenstvie nepozuostavujíc, než to jsú všecko prodali Janovi z Šťavna a na Klimkoviciech a erbom jeho ku pravému zpupnému dědictvie.[1])

94. (fol. 29a.) Hošťalkovice Jindřichovi Děhylovskému.

A. et d. ut s. (14.—17. pros. 1502) vystúpili před úřad Jiřík, Václav, Jakub Zajíčkové z Hošťalkovic sami od sebe i od Sčastného bratra svého vlastnieho a kázali ve dcky psáti ves Hošťalkovice se všemi právy, panstvím a příslušenstvím, kteréž k ní z starodávna příslušejí s dvorem, s rolí oranú i neoranú, s mlyniščemi, s rybníky, s potoky, s řekami, s lesy,

[1]) Mřežován.

s háji, s chrastinami i se všemi užitky a požitky, v těch mezích a hraniciech, jakž od starodávna bylo vyhraničeno, kterakkoli a jakýmižkoli jmény ti požitkové jmenováni býti mohú nic sobě, erbom svým ani potomkom nepozuostavujíc práva, panstvie ani kterého vlastenstvie než tak, jakž jsme to sami jměli a drželi, Jindřichovi z Děhýlova a erbom jeho ku pravému zpupnému dědictvie.[1])

95. Stupek paní Kateřiny staré Hrabinské.

A. et d. ut s. (14.—17. pros. 1502) vystúpila před úřad paní Kateřina stará Hrabinská z Žitnej a kázala psáti, že se stupuje věnem svým jmenovitě pěti sty zl., kteréž dckami zemskými zavázano má na Hrabini, na Lhotě, jakož ve dckách psáno má, [s] sirotky vnuky svými, Alšovými dětmi, syna svého, Jiříkem a Kateřinú takovú měrú, kdyžby již Kateřiny psané pán Buoh smrti neuchoval, aby to věno dotčené na Jiříka a erby jeho přišlo, a na Kateřinu sestru jeho do její živnosti. Pakliž by Jiříka s erby jeho a Kateřiny, vnukuov paní Hrabinské, pán Buoh smrti neuchoval, aby to věno svrchupsané přišlo a spadlo na paní Barboru Hněvoščickú a na paní Machnu Branickú, dcery její, a na jejich děti však neškodno tomu poručenstvie, kerýmiž dckami zavázala každé dceři svej po třidceti zl. po smrti svej, to aby jim bylo vydáno.

(fol. 29*b*.) Léta od n. s. B. 1503 za pana Albrechta Sobka z Suleva a na Vusoší hejtmana, za pana Jindřicha Donáta z Polomě a na Nové Cerekvi komorníka, a za pana Petra Stoše z Chunic a Sčítiny sudieho a za Jiříka písaře v suché dny po sv. Duše (7.—10. června.)

96. Rohozany Bielovským.

A. et d. ut s. (7.—10. června 1503) vystúpili před úřad Krištofor z Hradčan a Bernart Pivce z Klemsteina jsúce poslové daní od pana Albrechta Sobka hejtmana paní Dorotě z Rud a kázali ve dcky psáti, že svrchupsaná paní Dorota prodala věno své a své všecko věnné právo, kteréž na vsi Rohozanech měla s platy, s poplatky, s vinami, s rolemi oranými i neoranými, s lukami, s pastviščemi, s chrastím, s pustinami i s horkami, s kurmi, s vajci i s jiným se vším příslušenstvím, což k tej vsi Rohozanom od staradávna příslušelo neb přísluší, nic nevyjímajíc tu sobě na tom ani komu jinému práva žádného ani kterého vlastenstvie nezachovávajíc ani pozuostavujíc, Janovi a Václavovi, bratřiem z Fulsteina a z Bielovce, a jejich erbom ku pravému dědictví.[2])

(fol. 30*a*.) Léta od n. s. B. 1503 za pana Albrechta Sobka z Suleva a na Vusoší hejtmana kniežetstvie

[1]) Mřežován.

[2]) Zápis až ke slovu „s chrástím" na témž fol. ještě jednou mřežován s dodatkem mezi slovy „s vinami s rolemi" „s odúmorky."

Opavského, za pana Jindřicha Donata z Polomě a na Nové Cerekvi komorníka, za pana Jiříka z Tvorkova sudieho a za Jiříka písaře zemského v suché dny po sv. Lucii (20.—23. pros.).

97. Věno paní Elšky z Čochendorfu v Olbramiciech.

Vystúpil před úřad Ondřej Lutka z Olbramic a kázal vepsati v desky, že dělá věno na svej vlastní a dědičné vsi Olbramiciech paní Elšce z Čochendorfu, manželce svej vlastní, puol druhého sta zl. uh. na váze spravedlivých na všem, cožkolivěk přísluší k tej vsi Olbramiciech (sic), nic sobě nepozuostavujíc ani erbom svým ani potomkom kromě pustú ves Hýlov, tu sobě pozuostavuje, i co k tej vsi Hýlovu přísluší, a to takovým obyčejem: jestliže by jej manželka jeho přetrvala, aby ona toho požívala beze všie překazy, až by jí jejie věno dáno bylo anebo její věrným rukám, aby ona s tím mohla učiniti, jak by se jim najlép zdálo jako věnná paní tak, jakžby se ji najlép zdálo, jako země Opavská za právo má. Za poručníky sobě beře paní Elška pana Mikuláše Farkle z Čechendorfu a z Přívoza, otce svého, pana Zigmunda z Dobroslavic, pana Jindřicha z Děhýlova a syn jejich (sic).

(fol. 30.*b*) Léta B. 1504 za pana Albrechta Sobka z Suleva a na Vusoší hejtmana, za pana Jindřicha Donáta z Polomě a na Nové Cerekvi komorníka, za pana Jiříka z Tvorkova a na Raduni sudieho a za Jiříka z Lanšovic písaře zemského v suché dny po sv. Lucii (18.—21. pros.).

98. Ves Lukavec.

Vystúpili před úřad Štěpán Střela z Chechla a z Střebovice, Krištofor z Lidéřova a z Hradčan jsúce poslové daní od pana hejtmana paní Kateřině z Lukavce ke dckám majíce tu mocnost od ní a kázali psáti, že vkládají Lukavec ves s dvorem, s lidmi, s platy, s kury, s vajci, s rolí oranú i neoranú, s lesy, s lukami a se vším plným příslušenstvím, ve všech meziech a hraniciech, jakž od starodávna vysazeno a vymezeno jest, paní Kateřině Chlebičovskej, dceři svej, a po smrti jejie dětom jejie takovým obyčejem, aby to po smrti paní Margéty na ně připadlo, a z toho aby Leskovským sirotkóm dala sto zlatých v roce pořád zběhlém. A pakliž by v tom času těch Leskovských sirotkuov Buoh neuchoval, tehdá aby těch sto zl. dala v tom času panu Zigmundovi Dobroslavskému anebo jeho dětem. A jestliže by v tom času pán Buoh neuchoval paní Kateřiny a dietek jejie a muže jejieho, tehdá aby Lukavec připadl a svrškové, dobytky a hospodářské věci aby po smrti paní Margéty připadly na pana Zigmunda Dobroslavského aneb na syny jeho. A jestli že by které dluhy ostaly po smrti paní Margéty, kteréž by spravedlivé byly, těch aby dva

diely zaplatila paní Kateřina neb děti jejie a třetie diel sirotkové Leskovščí neb pan Zigmund z těch sto zl., kteréž jim zavazuje. A. ut s. (18.—21. pros. 1504)[1])

99. (fol. 31*a*.) Ves Závadka.

Vystúpili před úřad Zigmund z Dobroslavic, Křištofor Pivce z Hradčan a z Klemsteina jsúce poslové daní od pana hejtmana od Sčibora Dupovce a kázali psáti, že vkládají ve dcky zemské ves Závadku, se vším právem a panstvím, s lidmi, s platy, s kury, vajci, s robotami, s rolemi oranými i neoranými, s lesy, s hajmi, s chrastinami, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s rybníky, s rybniščemi, se všemi a všelijakými užitky a puožitky, kterýmž se kolivěk jménem jmenují neb jmenovány býti mohú, ničehož nevyjímajíce ani pozuostavujíce kterého práva a vlastenstvie sobě ani svým erbom, v těch mezách a hraniciech, jakž ta ves od starodávna vysazena a vyměřena jest, a jakž to sám držel, ku pravému a zpupnému dědictvie Martinovi Šípovi z Branice a na Loděnici komorníku kraje Krnovského a jeho erbom. A. et d. ut s. (18.—21. pros. 1504).[1])

100. Mlýn Podhorní k špitáli sv. Antonia.

A. et d. ut s. (18.—21. pros. 1504) vystúpil před úřad Jindřich Donát z Veliký Polomě a na Nove Cerekvi, komorník kniežetstvie Opavského, jakožto mocný poručník s jinými poručníky nebožčíka Jana Reničky a kázal psáti, že vkládá ve dsky zemské podle poručenstvie téhož nebožčíka Reničky mlýn slove Podhorní se vším jeho příslušenstvím, s ospy, s vepři, s řekú, s stavem, s lukami, s chrastinami, se všemi užitky a puožitky a v těch hraniciech tak, jakž ten mlýn od starodávna vysazen a vyměřen jest, jakož jej sám držel a požieval, ku pravému zpupnému dědictvie chudým lidem špitale sv. Antonia bratřiem Božieho těla u fary matky Božie jakožto pravým správčím a fundátorům téhož špitále, však neškodno těm aneb tomu, komužby co poručeno neb odkázáno bylo podle poručenstvie svrchudotčeného, toho aby každý tak užieval až do smrti než po smrti těch neb toho, aby již žádný práva k tomu neměl než svrchupsaní chudí lidé jeho správci věčně; a to vloženie stalo se jest s povoleniem najosviecenějšieho kniežete a pána, pana Zigmunda etc. pána našeho milostivého. —

(fol. 31*b*.) Léta B. 1505 za pana Albrechta Sobka z Suleva a na Vusoši hejtmana, za pana Jindřicha Donáta z Polomě a na Nové Cerekvi komorníka, za pana Jiříka z Tvorkova a na Raduni sudieho, za Jiříka z Lanšovic písaře zemského v suché dny o sv. Lucii (17.—20. pros.).

101. Věno paní Kunky na Klemsteině.

Vystúpil před úřad Křištofor z Klemsteina a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské puoltřetieho sta zl. uh. na vsi své vlastní, dědičné

[1]) Mřežován.

a nezávadné na Klemstýně na tvrzi, na dvoře, na všech lidech a na všech užitciech a požitciech, na rybníciech, na lukách, na všelijakých příchodech, ničehož nevyjímajíc ani pozuostavujíc, ku pravému věnnému právu slovutnej poctivosti paní Kunce, manželce svej vlastní, tak a tím obyčejem a právem, jakož jiné paní věnné kniežetstvie Opavského mají, drží a užívají. Actum [a.] et die ut s. (17.—20. pros. 1505). A za poručníka sobě paní Kunka beře pana Jindřicha Donáta z Polomě a na Nové Cerekvi, komorníka kniežetstvie Opavského.[1])

102. Ves Hošťalkovice.

Vystúpil před úřad Jindřich z Děhýlova a kázal psáti, že vkládá ve dcky ves Hošťálkovice s lidmi platnými i neplatnými, s rolí oranú i neoranú, s platy, poplatky, s kurmi, s vajci, s dvorem, s robotami, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s lesy, s háji, s chrastinami, s rybníky, s rybniščemi, s řekami, s kostelním podacím i se vším plným právem, panstvím a příslušenstvím i se všemi požitky a užitky, jakýmiž se jmény jmenují aneb jmenovány býti mohú, a jakož to sám držel a požíval i s předkymi svými, nic tu sobě na tom ani erbom svým žádného práva ani kterého vlastenstvie nepozuostavujíce, Mikulášovi Ludkovi z Olbramic a jeho erbom ku pravému dědictvie. Act. [a.] et die ut s. (17.—20. pros. 1505).

103. (fol. 32*a*.) Puol Tisku.

A. et d. ut s. (17.—20. pros. 1505) vystúpil před úřad Mikuláš Slatincký z Studenky a kázal psáti, že vkládá ve dcky tu stranu v Tisku, kterúž prodal nebožčíkovi Hanušovi Bietovskému s lidmi platnými i neplatnými, s rolí oranú i neoranú, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s chrastinami, s platy, s slepicemi i s jinými se všemi puožitky a užitky, jakýmiž se jmény menují neb jmenovány býti mohú nic sobě tu ani erbom svým na tom žádného práva ani kterého vlastenstvie nepozuostavujíce, Václavovi z Bítova a jeho erbom tak, jakož to sám držel s předky svými, ku pravému dědictvie.[1])

104. Hýlov ves pustá.

A. et d. ut s. (17.—20. pros. 1505) vystúpil před úřad Ondřej Lútka z Olbramic a kázal psáti, že vkládá ve dcky ves pustú Hýlov s rolí oranú i neoranú, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s lesy, s háji, s chrastinami i s tím potokem, kterýž Olbranské a Hýlovské hranice dělí, s rybníky s rybniščemi i se vším plným právem a příslušenstvím i se všemi puožitky a užitky, jakýmiž se mény menují neb jmenovány býti mohú, a jakož to sám držel, nic tu sobě na tom ani erbom svým žádného práva ani

[1]) Mřežován.

kterého vlastenstvie nepozuostavujíc, Janovi z Sčavna a na Klimkoviciech a jeho erbom ku pravému dědictvie.

105. Raduň panu Jiříkovi z Tvorkova.

A. et d. ut s. (17.—20. pros. 1505) vystúpil před úřad Albrecht Kaván z Dědibab a kázal psáti, že vkládá ve dcky Raduň, puol Višovic, tvrz, dvuor, s mlyny, s lesy, s háji, s chrastinami, s rybníky, s řekami, s rybnišči, s horami, s lukami i se vším příslušenstvím, jakož z starodávna v svých mezách a hranicích vymezeno a vysazeno jest, a k tomu vrchnie práva v Pusté Polomi a v Podvihově; tu sobě na tom ani erbom svým ani komu jinému žádného práva, panstvie ani kterého vlastenstvie nepozuostavujíc ani zachovávajíc, Jiříkovi z Tvorkova a z Kobeřic a erbom jeho ku pravému dědictvie.[1])

(fol. 32*b*.) Léta Božieho 1506 za p. Albrechta Sobka z Suleva a na Vušoší hejtmana, za p. Jindřicha Donáta z Polomě a na Nové Cerekvi komorníka, za pana Jiříka z Tvorkova a na Raduni sudieho a za Jiříka z Lanšovic písaře zemského v suché dny po sv. Lucii (16.—19. pros.).

106. Ves Závadka.

Vystúpil před úřad Martin Šíp z Branice a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské ves Závadku s lidmi, platy, s robotami, s rolemi oranými i neoranými, s kury, s vajci, s lesy, s hájmi, s chrastinami, s lukami, s pastvami, s rybníky, s rybniščemi, s vodami, s potoky, se všemi a všelijakými užitky a požitky, kterými se kolivěk jmény jmenují neb jmenoväny býti mohú, ničehož nevynímajíc ani sobě pozuostavujíce kterého práva a vlastenstvie, a tak se vším právem a panstvím, jakž jest to sám držel, ku pravému zpupnému dědictvie Stanislavovi Sudivojovi z Borynina a paní Anně z Vračova, manželce, jeho a jich erbom. Anno et die ut s. (16.—19. pros. 1506).[1])

107. Veliká Polom.

Vystúpil před úřad Martin Šíp z Branice a na Loděnici a kázal psáti, že vkládá ve dcky sám od sebe i od Jindřicha bratránka svého i od erbóv svých i Jindřichových své vlastní dědičné zboží tvrz a ves, jenž slove Veliká Polom, ves Krásné Pole, ves Vřesinu, ves Čevišov, ves Lhotku, s lidmi v těch vsech jmenovaných platnými i neplatnými, s puščinami, s dvory, s rolí oranú i neoranú, s platy, s poplatky, s robotami, s ospy, slepicemi, s vajci, s lesy, s hájmi, s chrastinami, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s řekami, s potoky, s vodami tekúciemi i netekúciemi, s rybníky, s rybniščemi, s sady,

[1]) Mřežován.

zahradami, s mlýny, s mlýniščemi i s kostelniem podacím a se vším jiným příslušenstvím a panstvím, což k tej tvrzi a k těm vsem od starodávna příslušelo i nynie přísluší, s hranicemi, s mezami, jakž ty (fol. 33.*a*) vsa to zboží od starodávna v svých mezách a hraniciech vyhraničeny a vyi měřeny jsú na šiř i na dél, i se všemi jinými požitky a užitky, jakýmiž se jmény jmenují neb jmenovány býti mohú, a jakož to sám držel a požíval, nic tu sobě na tom zbožie ani erbom svým ani erbom Jindřicha bratránka svého ani komu jinému žádného práva panství ani kterého vlastenstvie nepozuostavujíc ani zachovávajíc, Jindřichovi Hukovskému z Ochab a erbom jeho ku pravému zpupnému dědictvie. A. et d. ut s. (16.—19. pros. 1506).

108. Jakubcovice.

Vystúpil před úřad Hanuš z Jakubcovic a kázal psáti, že vkládá ve dcky sám od sebe i od Vítka, bratra svého mladšieho, ves Jakubcovice s tvrzí, s dvorem, s lidmi platnými i neplatnými, s platy, s robotami, s rybníky, s rybniščemi, s lesy, s chrastinami, s lukami, s pastvami, s slepicemi, s vajci, také puol vsi Hrabí Přednieho i s tím platem a robotami, což na Skřipovských lidech jest, i se všemi puožitky a užitky, jakýmiž se mény menují neb jmenovány býti mohú, nic sobě tu na tom ani erbom ani komu jinému žádného práva, panstvie ani kterého vlastenstvie nepozuostavujíce ani zachovávajíce, Joštovi z Tamfaldu a erbom jeho ku pravému dědictvíe. A. et d. ut s. (16.—19. pros. 1506).

109. Chlebičov.

Vystúpil před úřad Albrecht Sobek z Suleva a na Vusoší, hejtman kniežectvie Opavského, a kázal psáti z rozkázánie najosviecenějšieho kniežete a pána, pana Zigmunda, kniežete ve Slezí Opavského, Velikého Hlohova etc., pána našeho milostivého, podle listu od J. kniežetské Mti daného dvuor řečený Chlebičov se vším jeho příslušenstvím, s lidmi platnými i neplatnými, s robotami, s rolí oranú i neoranú, s háji, s lesy, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s chrastinami, s rybníky, s rybniščemi, s potoky tekúcími i netekúciemi, s mezemi, hranicemi a se všemi užitky a požitky, kterými se koli jmény jmenují neb jmenovány býti mohú, z manstvie jeho kniežetské Mti vynímajíce a vysvobozujíce a v pozemské uvodíce a vysvobozujíce tak, jako země Opavská za právo má, Jiříkovi z Lanšovic, písaři zemskému kniežectvie Oppavského, a Barboře manželce jeho a jich erbom ku pravému zpupnému dědictvie. A. et d. ut s. (16.—19. pros. 1506.)

110. (fol. 33.*b*) Vystúpil před úřad Jošt z Tamfaldu a kázal psáti, že vkládá ve dcky puol druhého sta zl. věna na Jakubcoviciech, na dvoře, na lidech platných i neplatných i na jiných všelijakých užitciech a požitciech, jakými se mény menují neb jmenovány býti mohú, i také na puol vsi Hrabí Přednieho i s tím platem a robotami, což na Skřípovských

lidech jest, paní Salomenu z Jakubcovic ku pravému a čistému věnu tak, jako jiné paní v kniežetstvie Opavském za právo mají; a poručníky sobě volila Jana z Chobřan a z Bravantic a Zigmunda Šelihu z Zubřic. A. et d. ut s. (16.—19. pros. 1506.)[1])

(fol. 34*a*). Léta B. 1508, za pana Albrechta Sobka z Suleva a na Vusoší hejtmana, za pana Jindřicha Donáta z Polomě a na Nové Cerekvi komorníka, za pana Jindřicha Hukovského z Ochab a na Polomi sudieho, za Jiříka z Lanšovic písaře zemského v suché dny po sv. Duše. (14.—17. června.)

111. Věno paní Kateřiny na Hněvošiciech.

Vystúpil před úřad Matyáš z Studnic a kázal psáti, že vkládá ve dcky šest set zl. dobrých uh. práva věnného na vsi Hněvošicích, na tvrzi, na dvoře, na všech lidech, platiech, rolech, rybníciech, lukách, hájiech, potociech, pastvištiech a na všech užitciech požitkuov tej jmenovanej vsi, ničehož nevynímajíce, slovutnej poctivostí paní Kateřině z Belku, manželce svej vlastní, takovým obyčejem: jestliby pán Buoh prvé naň smrt dopustil než na ni, aby ona již psaná paní Kateřina tej vsi se vším její příslušenstvím, jakž nahoře osazeno jest, užívala a požívala věnným právem, až by jí šest set zl. uh. dáno bylo od erbuov jeho anebo od toho, ktož by k tej vsi po něm právo jměl, z kterýmiž ona bude moci učiniti i nechati jako svým vlastním; a toho sobě volila poručníky Václava Čeple z Belku otce svého a Jana bratra svého. A. et d. ut s. (14.—17. června 1508.)

112. (fol. 34*b*). Nález na titul z Fulštýna.

My Zigmund z Božie milosti najjasnějšieho kniežete a pána, pana Kazimiera, někdy krále polského J. Mti slavné paměti syn etc., knieže v Slezí Opavské, Velikého Hlohova, Kozichova a Gnory etc. majíce při sobě pány a rytieřstvo dvoru našeho i také pány a rytieřstvo kniežetstvie našeho Opavského mezi urozenými Janem a Václavem Bielovskými jakožto žalobníky a Václavem Fulsteinem jakožto odporčí, jakož Bielovščí pohnali byli ku právu zemskému Opavskému Václava Fulsteina z tisíce hřiven groší českých tu jemu vinu dávajíce, že odpor dal vepsati do desk Krnovských bráníce jim a strýcom jejich titule z Fulsteina, a že to okázati chtějí, že se odtud totiž z Fulstejna spravedlivě píší po předciech svých, a toho že by jim vymazati nechtěl. A když jsú před právem stáli, Václav Fulstein odpoviedal, že jsú jeho Bielovští o to nikdy nežádali, aby ten odpor vymazal, a poněvadž jeho pohánějí, že by jim toho odporu vymazati nechtěl, jeho o to nikdy nežádavše, že se jemu zdá, že by jim nebyl povinnen na ten pohon odpovídati. Václav Bielovský pověděl, že jest jeho i strýce

[1]) Mřežován.

a bratra jeho o to žádal zde v Opavě při sněmu kniežecím. Václav Fulštein odpieral, že nežádal. Václav Bielovský před se také pravil, že žádal. Kdež hejtman a páni a rytieřstvo kniežetstvie našeho Opavského při úplném súdě jsú našli: Poněvadž ta věc nenie o zbožie ani o peníze než o titul, kteráž věc ke cti přislušie, že ta věc k súdu jejich nepřísluší. Než poněvadž jsú oboji naši poddání, že tu věc na nás jakožto na kněze a pána jejich obapolného ukazují, aby nás obojí za rok poleženie v menovitém čase prosili pod propadkem tisíce hř. gr. A když jsme sem do našeho Opavského kniežetstvie přijeli, tu jsú obě straně stáli, a Bielovščí ukázali nám pohon svoj i nález hejtmanem a rytieřstvem udělaný, prosíce nás obojí za rok složenie podle nálezu již dotčeného, kterémuž nálezu bylo již viece než rok. My k prosbě jejich obapolné rok jsme jim položili, od téhož času ve čtyřech nedělech, aby před námi stála každá strana se všemi potřebami svými. Tu když jsú před námi stáli, Bielovščí Václava Fulsteina vinili podle svrchu dotčeného pohonu svého, že jim odpor vložil ve dcky Krnovské proti tituli jejich z Fulsteina psaní. Václav Fulstein k tomu pověděl, že jest to učinil od strýcóv svých a přátel starších i sám od sebe, a že po vloženie toho odporu do desk Krnovských strýci (fol. 35.*a*) a přátelé jeho jsú s Bielovskými smlúvu přátelskú učinili, při kterýž praví že nebyl, než proto že tej smluvy nikdá neodpieral ani odpieral ani odpierá ani odpierati chce; a jestli že jsú se pak Bielovščí tu smlúvu dělajíc v čem obmeškali, že on tím vinen nenie. Od Bielovských povědíno, že o tu smluvu se pohon nestal, a byla-li smluva, že o něj Václav Bielovský ani Herbort ani Ojieř Vladěnínský nevěděli než toliko sám Jan Bielovský. Václav Fulstein vždy tej smluvy dotýkal a při tom mluvil, že by k súdu hotov nebyl, a že by bez strýcuov a přáteluov svých jemu se odpovídati nehodilo, a že by nevěděl, co odpovídati. Bielovščí odpověděli, že by on tu věc vedl k odtahovánie, prosíce nás pro Buoh a pro spravedlivost, abychom spravedlnost jejich viděli a súdem konec mezi jimi učinili. Václav Fulstein vždy na tom stál, že by se súditi nechtěl ani mohl bez strýcuov svých. Bielovští pověděli, že poněvadž jest měl moc od strýcuov svých k odporu vkládání, že také moci měl od nich dosěhnuti k odpovídání a ku vymazánie. Tu my takové řeči mezi jimi slyšiece rozkázali jsme Václavovi Fulstýnovi: poněvadž jest nás on prosil za rok složenie, a my když jsme jim rok položily, že jsme při tom pověděli obojí straně, aby každý se všemi potřebami stál, aby odpovídal a smluvu, kterejž častokrát dotýkal, aby ukázal i jiné věci, ač by které jměl k potřebě svej, aby ukazoval, abychom my ty slyšiece věděli se kterak v tom spravedlivě zachovati. Václav Fulštýn pověděl, že on tej smluvy v svej moci nemá a že by odpovídati nechtěl. I jest jemu od nás pověděno potřetie, aby odpoviedal a okazoval, jestliže by co k svej potřebě jměl, a odpovídaj on nebo neodpovídaj, ukazuj co nebo neukazuj, že my v tom učiniti chcme, co spravedlivost káže. A když on vždy odpovídati nechtěl ani co okazoval, tu Bielovščí jsú nás prosili vysokými a pokornými prosbami, abychom je v tom podle práva opatřiti ráčili a spravedlnosti jejich věděli

a slyšeli, kterýmiž chtějí okázati, že se toho titule z Fulsteina psaní spravedlivě drží po předciech svých. I okazovali jsú před námi listy ciesařské královské, kniežat, rytieřstva i měst, že předkom, dědom a strýcom jejiech tím titulem tak z Fulsteina od dávných starých let psáváno jest, i oni se také sami odtad psávali. Při kterémž tituli podle takového jejich dostatečného ukázánie je zuostavujem. A což se toho odporu do desk Krnovských vloženie protiv jejich titule dotýče, Václav Fulstein když jest ten odpor vkládal, jměl jest věděti, nač jej vkládá, a když by to k místu přišlo, čím toho dovoditi, a poněvadž jest o to od Bielovských pohnán, a po pohonu ta věc viece nežli rok stála, nežli jsme tomu rok položili, nynie pak před námi k roku složenému stoje podle odporu do desk Krnovských vloženého protiv tituli Bielovských neodpierá (fol. 35*b*) ani co ukazuje, nalézáme: že Václav Fulštýn ten odpor, kterýž jest do desk Krnovských vložil, vymazati má, když najprvé dcky Krnovské otevřieny budú, a to pod propadkem tisíce hř. gr. čes. do komory naší. A pro budúcie pamět toho na svědomie pečet naší kniežecskú s našim jistým vědomiem k tomuto nálezu rozkázali jsme přivěsiti, jenž jest dán a psán na Opavě v pondělí před Matkú Božie, jenž slove Visitacionis (1. července) l. od n. S. B. 1504 počítajíce. Act. a. et d. ut s. (14.—17. června 1508).

113. Poručenstvie Jindřicha Hukovského.

Vystúpil před úřad Jindřich Hukovský z Ochab a na Velikej Polomi, sudí kniežetstvie Opavského, a kázal psáti ve dcky, že dělá mocné poručníky statku svého, kterýž má aneb kdy jměti bude, a dětí svých, pana Jana a pana Václava, bratří z Fulsteina a na Bielovci a pana Ojieře z Fulsteina a na Linhartovách takovým obyčejem: jestli že by jeho pán Buoh smrti uchovati neráčil, aby oni statku jeho i dietek jeho mocní poručníci byli a vedle poručenstvie jeho, kteréž jest udělal nebo potom kdy udělá pod svú pečetí a šesti dobrých lidí pečetmi, každému dosti učiniti mají vedle poručenstvie již dotčeného, pokudž statek jeho najdále vystačiti muože. Act. a. et d. ut s. (14.—17. června 1508).[1])

(f. 36*a*). Léta B. 1509 za najjasnějšieho kniežete a pána, pana Zigmunda, krále Polského a Velikého kniežete Litevského, Ruského, Pruského etc., pána a dědice, pána našeho milostivého a za pana Albrechta Sobka z Suleva a na Vusoší, hejtmana kniežetstvie Opavského, za pana Jindřicha Donáta z Polomě a na Nové Cerekvi komorníka, za pana Jindřicha Hukovského z Ochab a na Polomi sudieho a za Jiříka z Lanšovic písaře zemského v suché dny po sv. Duše. (30. květ.—2. června.)

---

[1]) Mřežován.

114. Věno paní Anny z Heraltic a z Polskej Ostravy.

Vystúpil před úřad pan Jan z Fulsteina a na Bielovci a kázal psáti, že vkládá puoltřinácta sta zl. věnných peněz paní Anně z Heraltic a z Polskej Ostravy, manželce svej, na dielu svým v Branici, na všech lidech platných i neplatných, na platech, poplatciech, na dvořiech, na robotách, na lukách, na lesiech, na rybníciech, na mlýniech, na řekách, na ospích, na kurách a na jiných všelijakých duochodech, požitciech a užitciech, jakými se koli jmény jmenují neb jmenovány býti mohú, nic nevynímajíc ani co na tom nepozuostavujíc ku pravému svobodnému věnu takovým obyčejem, jestližeby pán Buoh svrchupsaného pana Jana smrti uchovati neráčil prvé nežli paní Anny, manželky jeho, aby ona toho požívala a užívala, jako jiné ctné paní v tom knižetstvie věna užívají. A paní Anna sobě poručníky volila pana Václava Hřivnáče z Heraltic etc. otce svého, pana Diviše z Zahrádky a na Buchlově a pana Jiříka z Kravař a z Tvorkova. A. et d. ut s. (30. květ.—2. června 1509).

115. (fol. 36*b*). Ves Raduň.

Vystúpili před úřad pan Křištofor z Hradčan a pan Křištofor Pivce z Klemsteina jsúce poslové daní od pana hejtmana a kázali psáti, že pan Jiřík z Kravař a z Tvorkova vkládá ve dcky Raduň, puol Vršovic, tvrz, dvuor, s lidmi platnými i neplatnými, s rolemi oranými i neoranými, s platy, poplatky, s robotami, s kurmi, s vajci, s lesy, s háji, s chrastinami, s rybníky, s rybniščemi, s lukami, s mlýny, mlýniščemi i se všemi užitky a požitky, jakýmiž se jmény jmenují neb jmenovány býti mohú, jak to sám držel a požíval i s předky svými, nic tu sobě ani komu jinému na tom žádného práva, panstvie ani kterého vlastenstvie nepozuostavujíc ani zachovávajíc, a k tomu vrchní práva v Pusté Polomi a v Pozdvihově se všemi a všelikterakými požitky a užitky vsí svrchupsaných, jakž to sám držel a požíval, panu Arnoštovi z Kravař a z Tvorkova ku pravému dědictvie. A. et d. ut s. (30. květ.—2. června 1509).[1]

(fol. 37*a*). Léta s. B. 1511 za najjasnějšieho kniežete a pána, pana Vladislava Uherského, Českého etc. krále a markrabie Moravského etc., za pana Jana z Fulsteina, na Bielovci, hejtmana kniežetstvie Opavského, pana Jindřicha Hukovského z Ochaba na Polomi komorníka, pana Kašpara z Ketře, na Drslavi sudieho a Jiříka písaře zemského z Lanšovic v ten pondělí po suchých dnech po sv. Trojici — (16. června).

116. Vklad Zubřic Zigmundovi Šelihovi.

A. et d. ut s. (16. června 1511) vystúpil před úřad pan Jan z Fulsteina a na Bielovci, hejtman kniežetstvie Opavského, maje rozkázánie od

[1]) Mřežován.

najjasnějšieho kniežete a pána pana Vladislava, Uherského a Českého etc. krále a markrabie Moravského etc., pána našeho milostivého, a kázal psáti ve dsky zemské, že na místě J. král. Mti vkládá ve dcky tvrz a ves Zubřice s lidmi platnými i neplatnými i se vším jiným toho zboží užíváním a spravedlivým příslušenstvím, jakž z starodávna v svých mezách a hranicích zaleží a vymezeno jest, i s kostelním podacím, Zigmundovi Šelihovi Zubřickému na Zubřiciech, jeho erbom a potomkom ku pravému zpupnému dědictvie na věčné časy. Již to J. král. Mt jemu to zbožie svrchupsané z manstvie vypustiti ráčil a v pozemské uvésti.

117. Věno paní Kateřiny z Petřvaldu.

A. et d. ut s. (16. června 1511) vystúpil před úřad Zigmund Šeliha z Zubřic a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské tři sta zl. uh. vážných věnných peněz podle řádu a práva kniežetstvie Opavského paní Kateřině z Petřvaldu, manželce svej vlastní, k pravému jejiemu svobodnému věnu na zboží svém vlastním a svobodném panství na tvrzi Zubřiciech i na vsi Zubřiciech, na platích i všelijakých užitciech v Zubřiciech a k Zubřicím příslušejících, k učiněni s věnnem svým a k užívánie věna svého tím zpuosobem a právem, jakž jiné dobré paní věnných práv v tomto kniežetstvie užívají. A poručníky sobě paní Kateřina svrchupsaná volila věna svého Hanuše z Petřvaldu, bratra svého, a pana Jana z Drahotuš a na Benešově.

118. (fol. 37*b*). Věno na Benešově paní Eleně ze Zvole.

A. et d. ut s. (16. června 1511) vystúpil před úřad pan Jan z Drahotuš, na Benešově a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské puol osma sta zl. za každý zlatý třidceti groší českých počítajíce věnných peněz na svém vlastním svobodném dědictví a nezávadném, na diele svém menovitě na Benešově, na Bohuslaviciech, na Kozmiciech, na všech lidech již psaného městečka a vsi platných i neplatných a na všelijakých duochodech k tomu městečku a vsem přislušejících nic nevyjímajíc, paní Aleně ze Zvole, manželce svej vlastní, k jejiemu pravému svobodnému věnnému právu tím vším obyčejem a právem, jakž jiné paní v kniežetstvie Opavském věnných práv užívají. A poručníky sobě svrchupsaná paní Alena volila pana Hynka ze Zvole a na Dubčanech, bratra svého, a pana Bernarta ze Zvole a na Hlučíně, strýce svého. Také vystúpil pan Vavřinec, vlastní bratr svrchupsaného pana Jana, a pověděl, že v tom jeho plná vuole jest, aby tak do desk vepsáno bylo, jakož se svrchu píše.

119. Věno paní Anny z Děhýlova a na Boboluzciech.

A. et d. ut s. (16. června 1511) vystúpil jest před úřad Mikuláš z Boboluzk a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské puoltřetieho sta zl. uh. vážných věnných peněz na svém vlastniem dědičném, svobodném a

nezávadném panstvie na tvrzi, na vsi Boboluzciech, na vsi Škrochoviciech, na vsi Košeticiech s jich všelijakým užíváním a přislušenstvím urozenej vladyce paní Anně z Děhýlova, manželce svej vlastní, k jejiemu pravému svobodnému věnnému právu, tím právem a zpuosobem, jakož jiné paní dobré v kniežetstvie Opavském věnných práv užívají. A poručníky sobě svrchupsaná paní Anna téhož věna svého zvolila urozeného vladyku pana Jindřicha Hukovského z Ochab a na Polomi, komorníka kniežetstvie Opavského, a pana Jindřicha z Děhýlova a na Plesné, strýce svého, pana Jana Donáta z Veliké Polomě a na Nové Cerekvi.

120. (fol. 38*a*). Spolek paní Kateřiny ze Zvole a na Bludoviciech s mužem jejiem etc.

A. et d. ut s. (16. června 1511) vystúpili jsú před úřad pan Jiřík z Tvorkova a z Kravař, Křištofor z Hradčan jsúce poslové od pana hejtmana podle práva a řádu daní ke dckám paní Kateřině ze Zvole a na Bludoviciech a kázalij sú ve dcky zemské psáti majíce tu mocnost od již menovanej paní Kateřiny. Jakož na již psanú paní Kateřinu a na děti její nápad visí tiemiž dskami zavázaný podle pana Děhýlovského a pánuov Jiskřičínských na zboží Zbyslavicích po smrti tetky její vlastní paní Zuzany Zbyslavskej, ač by pán Buoh paní Zuzany smrti uchovati neráčil, kterýžto nápad již psaná paní Kateřina, ač by jie pán Buoh smrti též uchovati neráčil i dětí její, zavazuje a těmi dckami utvrzuje diel ten nápadu svého, kterýž by jej spravedlivě přislušel na tom zbožie Zbyslaviciech podle již psaných pana Děhýlovského a pánuov Jiskřičinských, Mikulášovi z Bludovic, manželu svému vlastniemu. Pakližby i Mikuláše, manžela jejieho, pán Buoh smrti uchovati neráčil, tehdá Mikulášovi Falklovi z Čochendorfu a na Přívoze a dětem jeho zavazuje a těmito dckami zapisuje.

121. Vklad diel Branice Janovi Donátovi.

A. et d. ut s. (16. června 1511) vystúpil před úřad Bernart ze Zvole a na Hlučíně a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské diel svoj, kterýž v Branici měl, se všemi lidmi v tej vsi, kterýž k tomu dielu jeho příslušejí, platnými i neplatnými, s rolí oranú i neoranú, s platy, s poplatky, s robotami, s ospy, s kurmi i s tím vrchním právem, kteréž jest na lidech farářových, i s lesy, s háji, s chrastinami, s řekami, vodami tekúciemi i netekúcími, s mlýny, s mlýniščemi, s rybníky, s rybniščemi, s lukami, s pastvami, pastviščemi i se vším jiným plným právem a panstvím a příslušenstvím, s mezami, s hranicemi tak, jakož ten diel a to zbožie od starodávna v svých mezách a hraniciech záleží a vymezeno jest na šíř i na dél, i se všemi jinými puožitky a užitky, jakýmiž se mény menují neb jmenovány býti mohú, nic tu sobě na tom ani komu jinému žádného práva, panství ani kterého vlastenstvie nepozuostavujíce ani zachovavajíce,

Janovi Donátovi z Polomě a na Nové Cerekvi a erbom jeho ku pravému dědictvie.[1])

122. (fol. 38*b*). Vklad Posutice Janovi Donátovi.

A. et d. ut s. (16. června 1511) vystúpil před úřad Bernart ze Zvole a na Hlučíně a kázal psáti, že vkládá do desk zemských ves Posutice se všemi lidmi v tej vsi platnými i neplatnými, s rolí oranú i neoranú, s platy, s poplatky, s dvorem, s robotami, s ospy, s lukami i s kostelním poddacím v Posutici i s lesy, s háji, s chrastinami, s řekami, vodami tekúcími i netekúcími, s mlýny, mlýnisky, s rybníky, s rybniščemi, s lukami, pastvami, pastviščemi i se vším jiným plným právem, panstvím a příslušenstvím, s mezami, s hranicemi tak, jakž ta ves a to zbožie od starodávna v svých mezách a hraniciech záleží a vymezeno jest na šieř i na dél, i se všemi jinými požitky a užitky, jakýmiž se mény jmenují neb jmenovány býti mohú, nic tu sobě na tom ani komu jinému žádného práva, panstvie ani kterého vlastenstvie nepozuostavujíce ani zachovávajíce, Janovi Donátovi z Polomě a na Nové Cerekvi a erbom jeho ku pravému dědictvie.[1])

123. Vklad Branice panóm Bielovským.

A. et d. ut s. (16. června 1511) vystúpil před úřad Jan Donát z Polomě a na Nové Cerekvi a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské svoj diel, kterýž v Branici měl, se všemi lidmi, kteříž k tomu dílu v tej vsi jsú, platnými i neplatnými, s rolí oranú i neoranú, s platy, s poplatky, s robotami, s ospy, s kurmi i s tím vrchním právem, kteréž jest na lidech farářových v tej vsi na tom dielu, i s lesy, s háji, s chrastinami, s řekami, vodami tekúcími i netekúcími, s mlýny, mlyniščemi, s rybníky, s rybniščemi, s lukami, pastvami, pastviščemi i se vším jiným plným právem, panstvím a příslušenstvím, s mezemi, s hranicemi tak, jakž ten diel v tej vsi od starodávna v svých mezách a hranicích záleží a vymezen jest, na šieř i na dél i se všemi jinými požitky a užitky, jakýmiž se mény menují neb jmenovány býti mohú, nic tu sobě na tom ani komu jinému žádného práva, panství ani kterého vlastenstvie nepozuostavujíce ani zachovávajíce, urozeným pánom, panu Janovi a panu Václavovi, bratřiem vlastniem z Fulsteina a na Bielovci, jich erbom ku pravému dědictví.[1])

124. (fol. 39*a*.) Věno paní Kateřiny z Fulsteina a z Vladěnína na Posuticiech.

A. et d. ut s. (16. června 1511) vystúpil před úřad Jan Donát z Polomě a na Novej Cerekvi a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské štrnácte set zl. uh. vážných věnných peněz na svém vlastním dědictví svobodném a nezavadném, na vsi Posutici s její všelijakým užíváním a příslušen-

---

[1]) Mřežován.

stvím nic nevyjímajíc, a pakliž by ta ves zahubena byla nepokojem neb jakýmžkolivěk obyčejem, tehdá na Nové Cerekvi a na všem, což k tomu přísluší, urozenej paní Kateřině z Fulsteina a z Vladěnína, manželce svej vlastní, k jejiemu pravému svobodnému věnu tím obyčejem a právem, jakž jiné paní v kniežetstvie Opavském věn svých užívají. A poručníky sobě svrchupsaná paní Kateřina zvolila pana Ojieře z Fulsteina a na Linhartovách, pana Jana a pana Václava, bratři z Fulsteina a na Bielovci, strýce své, a Jiříka z Ketře a na Petroviciech.[1])

125. Věno na Násilí paní Margétě z Studnic.

A. et d. ut s. (16. června 1511) vystúpil před úřad Vok Berka z Násilé a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské pět set zl. uh. vážných dobrých věnných peněz na svém vlastniem, dědičném, svobodném a nezávadném panstvie, na vsi své Násilí a tej vsi se vším její přislušenstvím, jakž v svých mezách a hraniciech od starodávna vymezena a vyměřena jest, urozenej vladyce paní Margétě z Studnic, manželce svej vlastní, k jejiemu pravému svobodnému věnnému právu tím právem a zpuosobem, jakž jiné dobré paní v kniežetstvie Opavském věnných práv užívají. A poručníky sobě svrchupsaná paní Margéta téhož věna svého zvolila urozeného vladyku pana Matyáše Bystřického z Studnic a na Hněvošiciech, bratra svého, a urozeného pana Jana z Drahotuš a na Benešově.[1])

126. (fol. 39*b*.) Poručenstvie Voka Berky z Násilé.

A. et d. ut s. (16. června 1511) vystúpil před úřad Vok Berka z Násilé a rozkázal ve dcky zemské psáti a vložiti, že dělá Matyáše Bystřického z Studnic, švagra svého, dětí svých mocným poručníkem dckami statku svého dědičného Násilského i jiného všeho, kdež bych jej kolivěk měl. Jestli mne živností švagr moj přetrvá, a jemu jich svěřuji dětí svých a tu věru k němu jmám, že jim křivdy neudělá a jmenovitě do šesti let; a po šesti letech bude-li se panu Vokovi zdáti, bude moci toto poručenstvie změniti a poručníka udělati, kohož se jemu zdáti a líbiti bude.

127. (fol. 40*a*.) Léta p. 1511 v suché dny po sv. Lucii (17.—20. pros.) zapsalo se v tyto knihy v dcky zemské, že jest najjasnější knieže a pán, pan Vladislav, Uherský a Český král etc. a markrabie Moravský etc., pán náš milostivý, právo kniežetstvie Opavského srovnati ráčil, tak že toto nynější, kteréž o sv. Lucii bývá, slulo a bylo prvé právo malé, a ono, kteréž o sv. Duše bývá, slulo právo veliké, i ráčil jest J. král. Mt toto právo malé velikému učiniti rovné tak, že již ty dvě právě, kteréž dvakrát v roce držány býti mají, na budúcí časy věčné jednostajně veliké býti mají a jsú. To jest J. král. Mt listem svým pod pečetí svú královskú utvrditi ráčil na věčné časy tak, že již k jednomu jako k druhému jednostajně

[1]) Mřežován.

poháněno býti muože z velikej i z malej summy, jakž komu potřeba ukáže. A to se stalo za urozených vladyk za Jindřicha Hukovského z Ochab a na Velikej Polomi komorníka a za Kašpara z Ketře a z Drslavě sudieho a za Jiříka z Lanšovic písaře a v ten čas, když ta práva král JMt srovnati ráčil byl jest hejtmanem urozený pán, pan Jan z Fulsteina a na Bielovci.

128. Prodaj věnné právo od paní Barbory z Hradčan a z Klemssteina Křištoforovi, bratru jejiemu vlastniemu.

Vystúpila před úřad paní Barbora z Hradčan a z Klemsteina a kázala ve dcky psáti, jakož měla věno své na dvoře konec Bohuslavic šedesáte a sto zl., že to své věnné právo a svú všecku spravedlivost, kterúž tam měla, prodala Křištoforovi Pivcovi z Hradčan a z Klemsteina bratru svému a jeho erbom.

129. (fol. 40*b*.) Nález o Branici pánuov Bielovských.

Mezi panem Janem Stošem z Kunic a na Ziboticiech sjednej a panem Janem a panem Václavem bratřiemi z Fulsteina a na Bielovci z strany druhej. Jakož pan Jan Stoš viní pana Jana a pana Václava o diel Branice, pravě se k nie lepšie právo jmieti po svým strýci panu Kunratovi nežli oni; pan Jan a pan Václav toho odpierají, že jsú Branici ten diel za své peníze kúpili u Václava Hřivnáče z Heraltic, a že jim tenž diel Václav Hřivnáč listem správniem ujistil podle řádu země i ve dcky zemské jim vložil, a že po dckách vloženie správa bez nároku vyšla, a že jsú byli rukojmí svých pohnali, kteréž za tu správu jměli, a že jsú jim ti rukojmie odsúzeni, že jim již dále nic povinni nejsú, poněvadž správa bez nároku přešla, prosiece v tom pan Jan a pan Václav za opatřenie. Pan Jan Stoš k tomu odepřel, že jemu ten nález, kterýž se na rukojmie stal, ke škodě nenie, a že on práva svého na dielu Bránice žádnému neprodával ani dával. Pan Jan a pan Václav odepřeli k tomu rozumu jako prvé, že jest jim správa bez naroku vyšla prosiece za opatřenie; při tom povieděli, že pan Jan Stoš od několika let v tejto zemi býval a Jana Bravantského i jiné ku právu v tomto kniežectvie pohánčl a k tejto věci se nikdy nepřipovídal podle práva, ježto v tomto kniežetstvie každý, když chce pohnati, muože, a poněvadž Václav Hřivnáč ten diel Branice vysúdil tú spravedlivostí, kterúž jemu svú spravedlivost a své právo dali neboštíkové pan Jan a pan Kunrát Stošové, vlastní strýci nedielní, tohoto pana Jana Stoše, a Václav Hřivnáč to zbožie své ten díl Branice panu Janovi a panu Václavovi Bielovským prodal, list správní jim na to udělal, ve dcky zemské řádně vložil nerozdielně, kdež listu datum ukazuje i vklad ve dckách dostatečně, že správa bez nároku přešla, a pan Jan Stoš správě přejíti dal, i nalezáme: Že pan Jan a pan Václav Bielovští k tomu právo mají a tomu odpovídati povinni nejsú. A. et d. ut s. (17.—20. pros.).

(fol. 41a). Léta s. B. 1512 za najjasnějšieho kniežete a pána, pana Vladislava, Uherského, Českého etc. krále a markrabie Moravského etc., za pana Jiříka z Tvorkova a z Kravař, za pana Jindřicha Hukovského z Ochab a na Polomi komorníka, pana Kašpara z Ketře a z Drslavi sudieho a Jiříka z Lanšovic písaře zemského v úterý po suchých dnech a po sv. Trojici (8. června).

130. Vklad pana Jana a pana Vavřince, bratří z Drahotuš a na Benešově.

Vystúpili před úřad pan Ojieř z Fulsteina a na Linhartovách, Matyáš Bystřický z Studnic a na Hněvošiciech jsúce poslové daní od pana hejtmana vedle řádu a práva panu Volfovi z Drahotúš, majíce tu mocnost od pana Volfa a kázali psáti a vložiti ve dcky zemské tři rybníky pod dvorem dolním v Bohuslavici a to jmenovitě Veliký nový pod tvrzí a Křivý a Přehynský pořád ležiecí ku pravému panství a zpupnému dědictví se vším právem a všelijakým těch rybníkuov příslušenstvím, na nich sobě ani jinému žádnému nic tam nepozuostavuji žádného práva ani kterého vlastenstvie, panu Janovi a panu Vavřincovi z Drahotuš a na Benešově, bratřiem vlastním, a jejich erbom a bližším potomkom.

I také tu výplatu, kteráž mně po předciech mých a otci mým k výplatě příslušela na lesu puol sečí a na rybníku tu v Bohuslavicích před dvorem ležící, kterýž neboščík Otík z Rohova dobrej paměti a erbové jeho v zástavě od předkuov mých drželi, na tom také sobě ani žádnému jinému nic nepozuostavuji žádného práva ani kterého vlastenstvie tak, že to bude moci prodati, dáti, zastaviti, učiniti i nechati a na své lepší obrátiti, jak se jim najlépe zdáti bude. Act. a. et d. ut s. (8. června 1512).[1]

131. (fol. 111). Vklad Jerolíma Rohovského na puol seči a na rybník.

A. et d. ut s. (8. června 1512) vystúpili před úřad zemský Jindřich z Děhýlova a Zigmund z Zubřic jsúce poslové daní od pana hejtmana vedle řádu a práva panu Janovi z Drahotuš a na Benešově a majíce mocnost od pana Jana i kázali psáti a vložiti ve dcky zemské ten rybník v Bohuslaviciech nad Novým a před dvorem ležící a puol seči z toho rybníku i toho lesu příslušenstvím, kterýž nebožtík Otik z Rohova dobrej paměti držal a užíval a po něm synové jeho v zástavě, a já na tom výplatu sem měl i s bratrem svým, Jerolímovi z Rohova, jeho erbom a bližším potomkom dal sem dobrovolně a zapsal ku pravému panství a zpupnému dědictví se vším a všelijakým toho lesu, puol lesu sečí a jmenovaným ryb-

[1]) Od slov „I také“ mřežován.

níkem příslušenstvím a právem tak, jak ten rybník od starodávna stál a topil a topiti muože na šieř i na dél, a ten les jmenovaný v svých mezech a hraniciech od starodávna záležie na tom sobě nic ani erbom svým ani jinému žádnému nepozuostavujíc žádného práva ani kterého vlastenstvie. A tak jmenovaný Jerolím jeho erbové a bližší potomci budú moci ten rybník a tej puol seči prodati, dáti, zastaviti, zaměniti a učiniti i nechati na své lepší obrátiti, jak se jim najlépe zdáti bude, jako svým vlastním dědictvím.

132. Vklad Jana a Jiříka Nedvíkóv na ves Lukavec.

A. et d. ut s. (8. června 1512) vystúpila před úřad Kateřina z Lukavce a kázala psáti ve dcky zemské, že vkládá do desk podl\ řádu a práva ves Lukavec a ves pustú Pozahy se vším jich příslušenstvie těch vsí tak, jakož to ona sama a předkové její drželi, užívali, nic tu sobě ani erbom svým ani komu jinému kterého práva ani vlastenstvie nepozuostavujíc, Janovi a Jiříkovi, bratřiem vlastním Nedvíkom z Jakubcovic, a jejich erbom a bližším potomkom ku pravému panství a zpupnému dědictví.[1])

133. (fol. 42*a*). Věno paní Anny z Petřvaldu a na Velikej Polomi.

A. et d. ut s. (8. června 1512) vystúpil před úřad Jindřich z Ochab a na Velikej Polomi, komorník kniežetstvie Opavského, a dal psáti že vkládá paní Anně z Petřvaldu, manželce svej, osm set zl. dvaceti a pět zl. dobrých uh. na Krásném Poli a na Vřesině na svých vlastních, dědičných vsiech a žádnému nezávadných, na lidech, na platiech, na kurách, na vajciech, na robotách, na lesiech, na rybníciech, na mlýně a na všelijakých těch vsie požitciech a příslušenstvie, kterýmiž se koli mény jmenují neb jmenovány býti mohú, ku pravému, svobodnému věnu, jakož jiné ctné paní v zemi Opavské za právo mají. A toho jsú příjemci Václav Čeple z Belku a na Bartošoviciech a pan Jan z Drahotuš a na Benešově a Jan Čeple z Belku a na Bartošoviciech.

134. Vklad Kašpara Kečerského Petříkovy a Vratišovy.

A. et d. ut s. (8. června 1512) vystúpili jsú před úřad pan Ojieř z Fulsteina a na Linhartovách, Jan Donát z Veliké Polomě a na Nové Cerekvi jsúc daní poslové ke dckám zemským podle řádu a práva od pana Jiříka z Tvorkova a z Kravař, hejtmana kniežetstvie Opavského, majíce mocnost od paní Anny z Drahotuš a z Sčítiny od mocnej poručnice dietek její, pana Volfa Stoše z Kunic a na Sčítině, paní Elšky, sestry jeho, dali jsú psáti ve dcky zemské, že vkládají vsi Petříkovy, Vratišovy se vším jich příslu-

[1]) Mřežován.

šenstvím těch vsi tak, jakož oni to sami jsú drželi, užívali a předkové těch sirotkuov, nic tu sobě ani erbom svým nepozuostavujíc kterého práva ani vlastenstvie, urozenému vladyce Kašparovi z Ketře a z Drslavě, sudiemu kniežetstvie Opavského, a jeho erbom, bližším potomkom ku pravému zpupnému dědictvie.[1])

135. (fol. 42*b*). Vklad Jana a Jiříka, bratří na ves Lukavec.

A. et d. ut s. (8. června 1512) vystúpila před úřad Kateřina z Lukavce a kázala psáti ve dcky zemské, že vkládá do desk podle řádu a práva ves Lukavec se vším tej vsi příslušenstvím tak, jakož to ona sama a předkové její drželi a požívali, nic tu sobě ani erbom svým ani dětom svým ani komu jinému kterého práva ani vlastenstvie nepozuostavujíc, Janovi a Jiříkovi, bratřím vlastním Nedvíkom z Jakubcovic, a jejich erbom a bližším potomkom ku pravému panství a zpupnému dědictvie.[1])

(fol. 43*a*). Léta od n. s. B. 1512 za najjasnějšieho kniežete a pána, pana Vladislava, Uherského a Českého etc. krále a markrabie Moravského etc., za pana Czobora Emricha od Svatého Michala a na Holici hejtmana, za pana Jindřicha Hukovského z Ochab a na Velikej Polomi komorníka a pana Kašpara z Ketře a z Drslavě sudieho a Jiříka z Lanšovic, na Chlebícově písaře zemského v suché dny po sv. Lucii (15.—18. pros.).

136. Ves Závadka Joštovi z Štamfaldu.

Vystúpili jsú před úřad pan Jan z Drahotuš a na Benešově a Jiřík Střela z Chechla a na Třebovici jsúce poslové podle řádu, majíce tu mocnost od Stanislava Sudivoje z Goronína a Anny z Vračova, manželky jeho, že vkládají ves Závadku s lidmi, s platy, s robotami, s rolemi oranými i neoranými, s kury, s vajci, s lesy, s háji, s chrastinami, s lukami, s pastvami, s rybníky, s rybniščemi, s vodami, s potoky, se všemi a všelijakými užitky a puožitky, kterými se koli jmény jmenují neb jmenovány býti mohú, ničehož nevyjímajíce ani sobě co pozuostavujíce kterého práva a vlastenstvie a tak se vším právem a panstvím tak, jakž jsú to sami drželi, ku pravému zpupnému dědictvie Joštovi z Štamfaldu a erbom jeho. A. et d. ut s. (15.—18. pros. 1512).[1])

137. Ves Jakubcovice Janovi a Jiříkovi Nedvíkom, bratřím vlastním.

Vystúpil jest před úřad Jošt z Štamfaldu a kázal psáti, že vkládá ve dcky sám od sebe i od erbuov svých ves Jakubcovice s dvorem, s lidmi

[1]) Mřežován.

platnými i neplatnými, s platy, s robotami, s rybníky, s rybniščemi, s lesy, s chrastinami, s lukami, se slepicemi, s vajci i se všemi požitky a užitky, kterýmiž se jmény jmenují neb jmenovány býti mohú, nic tu sobě nepozuostavujíce ani erbom svým ani komu jinému žádného práva, panstvie ani kterého vlastenstvie nepozuostavujíc ani zachovávajíc, Janovi a Jiříkovi Nedvídkom, bratřím vlastním z Jakubcovic, a erbom jejich ku pravému dědictvie; také puol vsi Hrabie Přednieho s tím platem a robotami, co na Skřípovských lidech jest.

138. (fol. 43*b*). Ves Horní Zibotice Janovi z Bobolusk a na Sosnovej.

Vystúpil před úřad pan Jiřík z Tvorkova a z Kravař jsúce poslové daní s nebožčíkem Křištoforem z Hradčan od pana Jana z Fulsteina a na Bílovci ty časy hejtmana kniežetstvie Opavského a kázal ve dcky psáti, že pan Zibřid z Bobolusk prodal a ve dcky zemské vkládá ves Zibotice Horní s jejím všelijakým příslušenstvím, s dvorem, s lidmi platnými i neplatnými, s rolí oranú i neoranú, s platy, s ospy, s robotami, s rybníky, s vodami, potoky, s lesy, s horami, s chrastinami, s lukami, s pastvami a k tomu s kostelním poddacím, se všemi pustinami, s Heřvinovami, s Vidlami a těch vsí pustinami s jich příslušenstvím s Tašlarem, s Šibeničníkem, s horú, kterejž Kozí hora říkají, s Hubinkem, se všemi tej vsi a toho zboží požitky a užitky, malými i velikými, jakýmiž se mény menují neb menovány býti mohú, ve všech mezách a hranicích, jakž ta ves a to zboží od staradávna vymezeno jest na šieř i na dél, nic nevynímajíce a sobě na tom žádného práva, panstvie ani kterého vlastenstvie nepozuostavujíce ani zachovávajíce, než to všeckno vkládají Janovi z Bobolusk a na Sosnovej a jeho erbom a bližším ku pravému panstvie a zpupnému dědictvie. A. et d. ut s. (15.—18. pros. 1512).[1])

(fol. 44*a*). Léta od n. s. B. 1513 za najjasnějšieho kniežete a pána, pana Vladislava, Uherského a Českého etc. krále a markrabie Moravského etc., za pana Emricha Czobora od Sv. Michala a na Holici hejtmana a Jindřicha Hukovského z Ochab a na Velikej Polomi komorníka, Kašpara z Ketře a z Drslavě sudieho a Jiříka z Lanšovic písaře zemského v suché dny po sv. Lucii (14.—17. pros.).

139. Vklad Sčítiny Mathiášovi.

Vystúpili před úřad paní Anna z Drahotuš a Volf z Kunic a na Tvorkově jsúce mocná poručnice dětí svých a toho statku a kázali ve dcky psáti, že vkládají tvrz Sčítinu a vsi Mokré Lazce a Novosedlice a Přerovec

[1]) Mřežován.

a Lhotky Pusté se vším tej tvrze a těch vsí příslušenstvím, s platy, s poplatky, mlýny, s mlýnišči, s rybníky, s rybniščemi, s řekami, vodami tekúciemi i netekúciemi, s horami, s lesy, s háji, s chrastinami, s dvorem, rolí oranú i neoranú, s robotami, kury a vajci i stavy, kteříž na řece jsú, svobodami, s lukami, s pastvami a se všemi jinými užitky a požitky malými i velikými, jakýmiž se jmény menují anebo jmenovány býti mohú, a se vším plným právem, panstvím a příslušenstvím, což k tej tvrzi a k těm vsem od starodávna příslušelo nebo přísluší s mezami hranicemi tak, jakž tu tvrz a to zboží sami drželi a požívali i s předky svými nic sobě tu na tom ani erbom svým ani komu jinému nepozuostavujíc ani zachovávajíc, Mathiášovi Bystřickému z Studnic a na Sčítině a erbom jeho a bližším ku pravému zpupnému dědictvie. A. et d. ut s. (14.—17. pros. 1513).[1])

140. (fol. 44*b*). Mathiášóv spolek s Ondřejem, strýcem svým.

Vystúpil před úřad Mathiáš Bystřický z Studnic a na Sčítině a kázal ve dcky psáti, že beře na spolek na všecek statek svoj mohovitý i nemohovitý, kterýž má aneb kdy jmieti bude, Ondřeje Bystřického z Studnic, strýce svého, takovým obyčejem: kdyžby jeho pán Buoh smrti uchovati neráčil bez erbuov, aby ten všecek statek svrchupsaný na již psaného Ondřeje a na jeho erby spadl a přišel; než to sobě již psaný Mathiáš pozuostavil, jestli že by komu z téhož statku za zdravého života neb na smrtedlné posteli málo nebo mnoho poručil listem pod pečetí svú a na svědomie šesti dobrých lidí, aby toho moc a vuoli měl, a to aby každému z toho statku vydáno bylo!)

141. Spolek paní Elšky z Hradčan se panem Fridrichem Herbortem z Fulsteina etc.

Vystúpila před pana hejtmana paní Elška z Hradčan a prosila za posly ke dckám, že beře na spolek na všecek statek svoj mohovitý i nemohovitý, kterýž má nebo kdy jmieti bude, pana Fridricha Herborta z Fulsteina a na Sosnišoviciech, manžela svého, a dietky své, kteréž s ním má. A pakli by již psaného pana Fridricha Herborta a dietek jeho pán Buoh smrti uchovati neráčil prvé než již psané paní Elšky, tehdá aby již psaná paní Elška s tím statkem mohla učiniti, jakž by se jie zdálo. A toho jsú poslové dáni od pana hejtmana podle práva a řádu pan Jiřík z Tvorkova a z Kravař a pan Mathiáš Bystřický z Studnic a na Sčítině. Act. Opaviae fer. VI. ante fest. St. Trinitatis anno ut s. (20. května 1513).

142. (fol. 45*a*). Vklad od Sčavenských paní Johance z Bietova a na Klimkoviciech.

Za pana Jiříka z Tvorkova a z Kravař hejtmana slovutní Martin a Jan strýci vlastní z Sčavna a z Rychlotic majíce list mocný na perga-

[1]) Mřežován.

meně s visutými pečetmi slovutných panoší Mikuláše a Valentina z Sčavna a z Rychlotic, bratří vlastních nebožčíka Jana Klimkovského, kteréžto mocnosti najjasnějšieho kniežete a pána, pana Zigmunda, krále Polského etc. J. Mti královskej listem a pečetí potvrzené, tej mocnosti ukázali jsú i prosili pana hejtmana za posly ke dckám vedle obvyklosti a práva kniežetstvie Opavského, kdež jim dáni jsú. I vystúpili před pana hejtmana a úřad zemský a před rytieřstvo kniežetstvie Opavského jsúc poslové ke dckám daní pan Jan z Drahotuš a na Benešově a Jan Donát z Velikej Polomě a na Nové Cerekvi i kázali jsú najprvé všechno právo a spravedlnost, kterážby prvé jmenovaným Mikulášovi, Valentinovi, Martinovi, bratřím vlastním z Sčavna, a jejich erbom a bližším kterak kolivěk dckami zavázana byla a po Janovi Klimkovském, bratru jejich vlastním, kterak kolivěk příslušela, to všecko z desk vymazati a paní Johance z Bietova a na Klimkoviciech, erbom její a bližším ve dcky zemské vložiti a vepsati. A vystúpili jsú před úřad zemský jsúce poslové podle řádu a práva od pana hejtmana ke dckám daní urozeným vladykám Martinovi a Janovi, strýcóm vlastním z Sčavna a z Rychlotic, bratru a strýci vlastniemu nebozčíka Jana Klimkovského, a kázali jsú psáti, že vkládají ve dcky zemské ku pravému panstvie a zpupnému dědictvie městečko Klimkovice s tvrzí, s dvorem, s fojtstvím, s stavem, kterýž leží u břehu pana Foglarova, vo kterýž smlúvu mám, a ves Martinov a ves pustú Hýlov a s těmi lidmi i s tím se vším, což jsme v Svinově jměli v kniežetstvie Opavském záležící, toho městečka nadepsaného s fojtstvím a vsí jmenovaných se vším panstvím a právem i všelijakým příslušenstvím v těch mezích a hraniciech, jakž ta zboží z starodávna vyměřeny a vyhrazeny jsú, se všemi a všelijakými užitky a požitky (fol. 45*b*) malými neb velikými, jakýmiž se koli mény menují neb jmenovány býti mohú i s kostelním podacím tu v Klimkovicích, na tom sobě, erbom svým a bližším ani jinému žádnému nic nepozuostavujíc a nevyjímajíc žádného panstvie, práva ani kterého vlastenstvie paní Johance a erbom a bližším její tak, že toho městečka, tvrze, dvora, fojtstvie a těch vsí se vším právem, panstvím a všelijakými užitky a požitky bude moci užívati a požívati zhuoru i doluov dáti, prodati, zaměniti, zastaviti, učiniti i nechati jako s svým vlastním panstvím a zpupným dědictviem. A. et d. ut s. (14.—17. pros. 1513).

143. Spolek paní Johanky z Bietova se panem Hynkem z Vrbna a na Klimkovicích.

Vystúpila před úřad paní Johanka z Bietova a na Klimkovicích a kázala psáti ve dcky zemské, že přijímá na pravý spolek pana Hynka z Vrbna a na Klimkoviciech, manžela svého vlastnieho, na Klimkovice s jejich se vším příslušenstvím i na to všecko, což má aneb jmieti bude v tom kniežetstvie Opavském, nic nevynímajíce a nepozuostavujíce na takový zpuosob: jestli by svrchupsanej paní Johanky pán Buoh smrti uchovati

neráčil, a pan Hynek ji přebyl, tehdy aby ten statek všecek na pana Hynka připadl; všakž toto jest sobě paní Johanka pozuostavila, z toho statku, když se jí zdáti bude, za zdravého života aneb na smrtedlné posteli že muože tisíc zl. uherských dáti a poručiti, komuž se jí zdáti bude. A s tím statkem na svrchupsaného pana Hynka připadlým bude moci s ním učiniti i nechati jako s svým vlastním.

144. Spolek paní Margéty Bzencové z Chechla s syny svými.

Vystúpila před úřad Margéta Bzencová z Chechla a kázala psáti ve dcky zemské, že přijímá Jindřicha a Fabiana, syny své, na pravý spolek na všecku spravedlivost svú, kterúž má anebo by kdy jměti mohla v tomto kniežetství, nic sobě nepozuostavujíce. A. et d. ut s. (14.—17. pros. 1513).

145. (fol. 46*a*). Vklad věna paní Ruože na Radumi (sic).

Vystúpil před úřad pan Arnošt z Tvorkova a z Kravař na Raduni a kázal psáti, že ve dcky vkládá tisíc dob. zl. uh. na zlatě i na váze spravedlivých na Raduni i na všem zboží, kteréž k Raduni přísluší, a na Pusté Polomi a na Pozdvihově se vším toho zboží příslušenstvím, s lidmi, s platy, s rolí oranú i neoranú, s dvory, s robotami a s jinými všemi požitky a užitky, jakýmiž se mény menují neb jmenovány býti mohú, nic nevyjímajíce, paní Ruoži z Dobrej Zemice a z Hlučína, manželce své, ku pravému jejiemu svobodnému věnu. A toho věna sobě poručníky volila již psaná paní Ruože pana Baltizara Vlčka z Dobrej Zemice a z Hlučína, strýce svého, a Mikoláše a Malchara také z Dobré Zemice a z Hlučína, bratry své. A. et d. ut s. (14.—17. pros. 1513).[1]

146. Vklad Zbyslavic Václavovi z Bietova.

Vystúpili před úřad Jindřich z Děhýlova a na Plesnej, Jan Czambor z Jiskřičína, Kateřina ze Zvole a z Bludovic a kázali jsú psáti, že vkládají ve dcky ves svú dědičnú jménem Zbyslavice, kteráž na ně nápadem spadla po nebožce paní Zuzaně Zbyslavskej, se vším a všelijakým tej vsi příslušenstvím, s lidmi platnými i neplatnými, s rolí oranú i neoranú, s robotami, s mlýnem, s lesy, s háji, s chrastinami, s rybníky malými i velikými, s lukami, s pastvami i s jinými všemi a všelijakými užitky a požitky, jakýmiž se koli mény menují aneb jmenovány býti mohú, tu sobě ani erbom svým ani komu jinému nic nepozuostavujíc tak a to všecko, jakož jsú to sami a předkové jejich drželi a užívali s plným právem a panstvím Václavovi z Bietova, erbom jeho ku pravému zpupnému dědictvie. A. et d. ut s. (14.—17. pros. 1513).[1]

---

[1]) Mřežován.

147. (fol. 46*b*). Vklad kněze probošta Fulneckého, ves Lukavec.

Vystúpili před úřad Jan a Jiřík, bratři vlastní Nedvíkové z Jakubcovic, a kázali psáti, že vkládají ve dcky ves Lukavec a ves Pozahy Pustú tak řečenú, se vším těch vsí příslušenstvím a celým panstvím, vrchním i dolním právem i jiným všelijakým příslušenstvím, což od starodávna k těm vsem příslušelo a přísluší, buďto na dvořích, na lukách, na sedláciech, s robotami, s mlýny, s mlýniščemi, s krčmú, s zahradníky, s rybníky, s rybniščemi, s lesy a jinými všemi a všelijakými příslušnostmi nic nevynímajíce tak, jakž ty vsi v svých mezách a hraniciech vyměřené jsú, velebnému knězi Cyrillovi, proboštovi kláštera Fulneckého, a všemu konventu téhož kláštera nynějším i budúcím jejich ku pravému a zpupnému dědictví tak, jakož jiná panstvie a zboží téhož kniežetstvie do desk zemských vloženy, tak že von kněz probošt s svým konventem i budúcí jejich budú moci takovým zbožím svrchudotčeným mocně učiniti i nechati, to dáti, prodati, zastaviti, svej i jejich užitek, jakž se jemu a jim najlépe zdáti a líbiti bude, vésti bez překazy a zmatkuov všelijakých a s tím moc mají a budú jmieti učiniti jako s svým vlastním zpupným dědictvím. A. et d. ut s. (14.—17. pros. 1513).

148. Vklad vrchnieho práva v Hlavnici Janovi z Lukavce.

Vystúpil před úřad Jan Donát z Velikej Polomě a na Nové Cerekvi a kázal psáti, že vkládá ve dcky ve vsi Hlavnici v kniežetstvie Opavském záležící vrchní právo na všech lidech tam sedíciech s krčmú i s vinami, které k vrchniemu právu příslušejí, s rolí oranú i neoranú, s platem, ospem a krávú i s tím vším, co na tej vsi k vrchniemu právu na těch lidech od starodávna přísluší, a tak, jak jsem to sám držel a užíval, na tom sobě nic, erbom ani jinému žádnému nepozuostavujíce panstvie, práva ani kterého vlastenstvie, ale to všecko své právo vrchní vkládám ve dcky zemské Janovi z Lukavce a na Slavkově a jeho erbom a bližším potomkom a tak, že s tím vrchním právem a s těmi užitky k tomu příslušejíciemi, jak se svrchu píše, bude moci prodati, zastaviti, zaměniti, učiniti i nechati jako s svým vlastním zpupným dědictvím. A. et d. ut s. (14.—17. pros. 1513).[1]

149. (fol. 47*a*). Vklad vrchnieho práva ve vsi Jarkoviciech Janovi z Lukavce.

Vystúpil před úřad Jan Donát z Velikej Polomě a na Nové Cerekvi a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské ve vsi Jarkoviciech dva zlata platu bez sedmi groší dědičného na lidech tej vsi bydlíciech v kniežetstvie Opavskem záležíciech ku pravému panství a zpupnému dědictvie tak, jakž to

[1]) Mřežován.

sám držel, na tom sobě nic, erbom ani bližším nepozuostavujíc práva ani kterého vlastenstvie, Janovi z Lukavce a na Slavkově, jeho erbom a bližším potomkom tak, že s tím bude moci prodati, zastaviti, zaměniti, učiniti i nechati jako svým vlastním zpupným dědictvím. A. et d. ut s. (14. až 17. pros. 1513).

Léta od n. s. B. 1514 za najjasnějšieho kniežete a pána, pana Vladislava, Uherského a Českého etc. krále, a markrabie Moravského etc. a za pana Baltyzara Vlčka z Dobrej Zemice a z Hlučína v ty časy hejtmana, pana Jindřicha Hukovského z Ochab a na Velikej Polomi komorníka, pana Kašpara z Ketře a z Drslavě sudieho a Jiříka z Lanšovic písaře zemského v suché dny po sv. Lucii (20.—23. pros.) byl súd zemský držán a dcky podle práva byly otevřeny, ač na ten čas do desk nic nevkládali nic nevymazovali z nich, a výpisy dávali, komuž potřeba byla, a v nich hledáno a čteno, ktož čeho žádal a potřeboval.

(fol. 47*b*). Léta s. B. 1515 za najjasnějšieho kniežete a pána, pana Vladislava, Uherského, Českého etc. krále a markrabie Moravského etc., pána našeho milostivého, za osvieceného kniežete a pána, pana Kazimíra, knížete Těšínského a Velikého Hlohova, hejtmana Horní a Dolnie Slezie etc., hejtmana na ten čas kniežetstvie Opavského, za pana Jindřicha Hukovského z Ochab a na Polomi komorníka, za pana Kašpar a z Ketře a z Drslavě sudieho a za Jiříka z Lanšovic písaře zemského v suché dny po sv. Duše (30. květ. až 2. června).

150. Vklad Dětochovi Dobroslavskému od Jiříka, bratra jeho.

Vystúpil před úřad, pány a rytieřstvo kniežetstvie Opavského Jiřík z Čechndorfu a kázal psáti, ve dcky zemské vložiti diel svoj na vsi Dobroslaviciech, kterýž jemu po otci jeho příslušel, na tvrzi, na dvoře, na lidech tam bydlíciech i nebydlíciech, na platech i na robotách i na povozích i na mlýnu a na vodě, na řece Opavici, na lukách a na roliech oraných i neoraných, na platných i neplatných, na lesích i na horách, na dolích, na chrastinách, na rybnících, na rybniščiech, na potociech a vodách tekutých i netekuciech, na pastvách i na pastvištiech, na kurách, vajcích, na vinách i poctách a jiných všech a všelijakých užitciech malých neb velikých, kterýmiž se jmény jmenují aneb kterak by kolvěk jmenovány býti mohly, kteréž by jemu a spravedlnosti jeho na tomž zboží po otci kterak kolivěk příslušelo, sobě ani erbom svým nic nepozuostavujíc práva, panstvie ani kterého vlastenstvie, ale to všecko ve dcky zemské vkládám a uvozuji

Dětochovi, bratru svému vlastniemu, jeho erbom a bližším potomkom, aby oni s tím vším zbožím v těch meziech a hraniciech tej vsi a závodie, jich příslušnosti i užitky malými neb velikými, mohli učiniti a nechati jako svým vlastním, zpupným dědictvím.[1])

(f. 48*a*). Léta s. B. 1515 za [ut s. fol. 47*a* před záp. 149] v suché dny po sv. Lucii (19.—22. pros.) právo a súd zemský držán byl.

(f. 48*b*). Léta s. B. 1517 čtúce za najjasnějšieho kniežete a pána, pana Ludovíka, Uherského a Českého krále a markrabie Moravského etc. pána našeho milostivého, za osvieceného kniežete a pána, pana Kazimíra kniežete Těšínského a Velikého Hlohova etc., hejtmana Horní Slezie etc., hejtmana na ten čas kniežetstvie Opavského, za pana Jindřicha Hukovského z Ochab a na Velikej Polomi komorníka, za pana Kašpara z Ketře a z Drslavě sudieho a za Jiříka z Lanšovic písaře zemského v suché dny po sv. Duše (3.—6. června).

151. Vklad Johanesa Dobeše z Olbramic Volfovi Slimákovi z Bohdanov.

Vystúpil před úřad Jan Dobeš z Olbramic a kázal psáti ve dcky zemské, že vkládá těch tři sta hřiven groší českých, kteréž naň spravedlivě přišly po nebožce paní Kateřině máteři jeho věnným právem na tom diele v Bohdanovách, kterýž máteř jeho držela, i na všech těch lidech užitciech a duochodech všelijakých, Volfovi Slimákovi z Bohdanova, jeho erbom a potomkom ku pravému svobodnému užívání a s těmi třemi sta hřivnami muože učiniti i nechati v tom věnném právě.

152. Věno paní Sybilly Bohdanovské.

Vystúpil před úřad Volf Slimák z Bohdanov a kázal psáti ve dcky zemské, že vkládá na svém díle a žádnému nezávadném ve vsi v Bohdanovách na všech lidech svých a užitciech i duochodech všelijakých puol čtvrta sta zl. uh. Sybilli z Oseku, manželce svej, ku pravému svobodnému věnnému právu, tak jak jiné ctné paní své věna mají a jich užívají. A toho věna poručníky sobě volila již psaná paní Sybilla Hanuše Etveina z Lanova a Kašpara Nebocka z Pergmsténa. Act. d. ut s. (3.—6. června r. 1517).[2])

---

[1]) Mřežován.

[2]) Zápis dvakráte. Před tím mřežován a se změněným koncem místo „a toho věna" „a příjemci byli Hanuš Etweyen a Kašpar Nebogk" (sic).

153. (fol. 49*a*). Ves Lisotice panu Janovi Planknarovi.

Vystúpil před úřad pan Volf Stoš z Kunic a na Tvorkově a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské ves Lisotice, dědictvie své, s lidmi platnými i neplatnými, s rolí oranú i neoranú, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s lesy, s háji, s chrastinami, s rybníky, s rybniščemi, s potoky, s vodami tekutými i netekutými i se všemi užitky a požitky malými i velikými, jakýmiž se koli jmény jmenují anebo jmenovány býti mohú a se vším plným právem a panstvím tak, jakž jest to sám držel a užíval, nic sobě tu nepozuostavujíc ani erbom a potomkom svým, Janovi Planknarovi z Kynšperku a jeho erbom a potomkom ku pravému zpupnému dědictvie. Act. d. et a. ut s. (3.—6. června 1517.)[1])

154. Odpor Viléma komendora Hlubčického o Lisotice.

Vilém Bayer z Brumu komendor Hrobnický i Hlubčický na místě zákona svého přistúpil před úřad a oznámil, jakož pan Volf Stoš z Kunic a na Tvorkově ve dcky vkládá ves Lisotice s jejím příslušenstviem Janovi Planknarovi z Kynšperku a na Hlubčiciech, tomu vkladu odpor činí praviecí, že ta ves Lisotice jemu a zákonu jeho dědičně přísluší. Přitom oznámil, což platu jeho předkové panu Volfovi v tej vsi na lidech jměli a vybierali, že on tomu na místě zákona svého na ten čas místo dává. Act. a. et d. ut s. (3.—6. června 1517).

155. (fol. 49*b*). Ves Dobroslavice Jindřichovi z Děhýlova.

Vystúpil před úřad Dětoch z Čochndorfu a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské ves Dobroslavice s tvrzí a dvorem, se vším právem, panstvím a příslušenstvím, s lidmi platnými i neplatnými, s robotami, s kury, vajci, s rolemi oranými i neoranými. s lesy, s háji, s chrastinami, s pastvami, s pastviščemi, s rybníky, s rybniščemi, s řekami, s potoky tekúciemi i netekúciemi, s mlýnem, s mlýniščemi i s tím závodím a lukami, kteréž Jan Tlumok držel, kteréž k Dobroslavicím příslušejí, se všemi a všelijakými duochody, požitky malými i velikými, kterýmiž se koli jmény jmenují aneb jmenovány býti mohú, ničehož nevymieňujíce ani sobě co pozuostavujíce kterého práva a vlastenstvie sobě ani erbom ani potomkom svým, v těch mezách a hraniciech, jakž ta ves od staradávna vysazena a vyměřena jest, a jakž sem já to sám, a otec moj a předkové moji drželi a užívali, ku pravému zpupnému dědictvie Jindřichovi z Děhýlova, erbom jeho a potomkom.[1])

156. Věno paní Anny Šlikovny na Děhýlově.

Vystúpil před úřad Jindřich z Děhýlova a na Dobroslavicích a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské puol třetieho sta zl. uh. na svej vlastní,

[1]) Mřežován.

dědičné a nezávadné vsi Děhýlově na platech, robotách, kurách, vajciech, na lidech platných i neplatných, na rybníciech, lukách a na všelijakých užitciech a požitcích, kterýmiž se koli mény menují anebo menovati mohú, a se vším jejím přislušenstvím, tej vsi Děhýlova, paní Anně Šlikovně z Koltnar, manželce svej vlastní, ku pravému, svobodnému, věnnému právu tak, jakž jiné ctné paní v tomto kniežetstvie svých věn užívají. Poručníky sobě volila Jindřicha z Ochab a na Polomi, komorníka a Jana Šlika z Koltnar, bratra svého. Act. a. et d. ut s.[1]) (3.—6. června 1517).

157. (fol. 50*a*). Ves Hněvošice paní Kateřině z Belku.

Vystúpil před osviecené knieže a pána, pana Kazimíra, kniežete Těšínského a Velikého Hlohova etc., v ty časy hejtmana kniežetstvie Opavského, Mathiáš Bystřický z Studnic a na Sčítině a prosil JMt za posly ke dckám podle řádu a práva kniežetstvie Opavského, že týž Mathiáš Hněvošice, ves svú vlastní dědičnú, se vším panstvím a přislušenstvím a všelijakými užitky zavazuje dědičně paní Kateřině z Belku, manželce svej vlastní, k jejiemu vlastniemu zpupnému dědictvie však pod takovú výměnkú: jestli, že by téhož Mathiáše paní Kateřina, manželka jeho, živností přetrvala, a on s nie dětí neměl, tehdy Hněvošice její dědičné buďte, jakož se svrchupíše. Pakli by děti spolu měli, tehdy jejich dědicstvie buď Hněvošice, však neškodno věnu, kteréž na tej vsi Hněvošiciech paní Kateřina prvé dckami zavázáno má. A což se pak klenotucv, šatstvie, pláten, postele, obrusóv, ručníkóv, prostěradl i jiného domového náčiní dotýče, to také jie paní Kateřině, manželce svej, Mathiáš svrchupsaný mocně dává a zavazuje též pod tú výměnkú, jestli že by jej paní Kateřina živností přetrvala a dětí spolu neměli. Avšak týž Mathiáš toto sobě pozuostavuje, kdyžby se jemu kolivěk zdálo toto vloženie změniti, aby toho vuoli měl a změnil, když chce. A toho jsú poslové od JMti podle řádu a práva daní pan Jan z Drahotuš a na Benešově a Jan Donát z Veliké Polomě a na Nové Cerekvi. A poručníky sobě beře paní Kateřina pana Jana z Drahotuš a na Benešově a Jana Čeple z Belku, na Starej vsi. A. et d. ut s. (3.—6. června 1517).

158. (fol. 50*b*). Stupek pana Ojieřuov se panem Václavem Bielovským a strýci jeho.

Vystúpil před úřad pan Ojieř z Fulsteina a na Linhartovách a kázal ve dcky zemské psáti, že přijímá na pravý spolek na všecek statek svoj mohovitý i nemohovitý, kteryž má aneb kdy mieti bude pana Václava z Fulsteina a na Bielovci, strýce svého, a Mikuláše, Václava a Hanuše, bratři vlastní z Fulsteina a na Bielovci, též strýce své, takovým obyčejem: jestli že by srchupsaného pana Ojieře pán Buoh bez dětí smrti uchovati neráčil, aby ten všecek statek jeho mohovitý i nemohovitý na svrchupsaného pana Václava a na Mikuláše, Václava, Hanuše, strýce jeho, i na erby jejich

přišel a připadl i to všecko, k čemuž by on kdy jaké právo měl aneb mieti mohl. Než toto sobě pan Ojieř svrchupsaný pozuostavuje, komuž by co poručil neb dal za zdravého života aneb na smrtedlnej posteli až do tisíce zl. uh., aby z toho statku vydáno bylo. A věno, pokudž by potřeba ukazovala, aby na tom statku udělati mohl, a když by ten spolek kdy změniti chtěl, aby toho moc a vuoli měl. Act. d. et a. ut s. (3.—6. června r. 1517).

159. Spolek pana Václava z Fulsteina se panem Ojieřem též z Fulsteina.

Vystúpil před úřad pan Václav z Fulsteina a na Bielovci a kázal ve dcky zemské psáti, že činí a dělá mocným poručníkem dětí nebožčíka pana Jana, bratra svého vlastnieho a nedielného, totiž Mikuláše, Václava, Hanuše a Anny i všeho statku svého i jejich mohovitého i nemohovitého, kterýž má aneb kdy mieti bude, pana Ojieře z Fulsteina a na Linhartovách takovým obyčejem: jestliže by svrchupsaného pana Václava pán Buoh smrti uchovati neráčil, aby svrchupsaný pan Ojieř ty sirotky svrchupsané a ten všecek statek spravoval a jimi mocně vládl až do let sirotčiech. Pakli by jich svrchupsaných sirotkuov pán Buoh bez erbuov smrti uchovati neráčil, aby ten všecek statek mohovitý i nemohovitý přišel a připadl na svrchupsaného pana Ojieře a na erby jeho i to všecko, k čemuž by oni kdy jaké právo měli aneb mieti mohli. Než toto sobě pan Václav svrchupsaný pozuostavuje, komuž by což poručil aneb dal, až do tisíce zl. uh. za zdravého života aneb na smrtedlnej posteli aby z toho statku vydáno bylo a věno, pokudž by potřeba ukazovala, aby na tom statku udělati mohl. A když by to poručenstvie kdy změniti chtěl, aby toho moc a vuoli měl. Act. d. et a. ut. s. (3.—6. června 1517).[1])

160. (fol. 51*a*). Poručenstvie Voka Běrky z Násilé.

Vystúpil před úřad Vok Běrka z Násilé a psáti kázal ve dcky zemské, že dělá mocné poručníky statku svého všeho mohovitého i nemohovitého, kterýž má aneb kdy mieti bude, a dietek svých Mathiáše Bystřického z Studnic a na Sčítině a paní Margétu, manželku svú, až do jejieho stavu proměnění. A pakliž by pán Buoh jmenovaného Matiáše prvé než paní Margéty smrti uchovati neráčil, by se pak i vdala, to poručenstvie až do let sirotčích při ní zuostati má bez překážky. Act. d. et a. ut s. (3.—6. června r. 1517).

161. Poručenstvie Jindřicha z Ochab komorníka.

Vystúpil jest před úřad Jindřich z Ochab a na Veliké Polomi, komorník kniežetstvie Opavského, a kázal psáti do desk zemských, že dělá

[1]) Mřežován.

mocné poručníky dětí svých a všeho statku svého mohovitého i nemohovitého, kterýž má anebo kdy mieti bude, pana Václava z Fulsteina a na Bielovci, pana Ojieře z Fulsteina a na Linhartovách, pana Jana z Drahotuš a na Benešově a pana Bernarta ze Zvole a na Hlučíně a to takovým obyčejem: jestli že by svrchupsaného Jindřicha pán Buoh smrtí uchovati neráčil, aby oni vládli statkem jeho i dietkami jeho až do sirotčiech let. A jestli že by pak pán Buoh dietek jeho smrti uchovati neráčil, prvé než by léta měly, tehdá podle poručenstvie, kteréž svrchupsaný Jindřich udělal anebo ještě kdy udělá pod pečetí svú a šesti dobrých lidí pečetmi, páni poručníci svrchupsaní ve všem se zachovati mají a každému vedle poručenstvie již dotčeného dosti učiniti mají, pokudž statek jeho najdále vystačiti muože, všakž neškodno věnu paní Anny z Petřvaldu, manželky svrchupsaného Jindřicha, jestli že by jej živnosti přetrvala. Avšakž týž Jindřich svrchupsaný tu moc sobě pozuostavuje, když by se jemu kolivěk zdálo toto poručenstvie změniti, aby toho vuoli měla změnil, když chce, neb erbové jeho mužského pokolenie, kdyby léta měli; i panna Kateřina dcera svrchupsaného Jindřicha, jestliže by viece dětí svrchupsaný Jindřich neměl, jestli že by ji páni poručníci vdali, po vdání teprv muože také a moc má toto poručenstvie změniti. Act. d. et a. ut s. (3.—6. června 1517).[1]

(fol. 51*b*). Léta s. B. 1518 čtúc za najjasnějšieho kniežete a pána, pana Ludvíka, Uherského a Českého krále etc. a markrabie Moravského etc. pána našeho milostivého, za osvieceného kniežete a pána, pana Kazimíra, kniežete Těšínského a Velikého Hlohova etc. najvyššieho hejtmana Horní Slezie etc. a hejtmana na ten čas kniežetstvie Opavského, za Jindřicha z Ochab a na Velikej Polomě komorníka, za Kašpara z Ketře a z Drslavě sudieho a Jiříka z Lanšovic písaře zemského kniežetstvie Opavského vusuché dny po sv. Duše (26.—29. květ.).

162. Spolek Arnošta z Tvorkova a z Kravař na Raduni s strýci svými.

Arnošt z Tvorkova a z Kravař kázal psáti ve dcky zemské, že přijímá na pravý spolek a na všecek statek svoj, kteryž má anebo ještě jmieti bude, mohovitý i nemohovitý, Křištofora, Oldřicha, Jiříka a Václava, bratry vlastní, strýce své, takovým obyčejem: jestliže by jeho pán Buoh smrti neuchoval, tehdy aby ten statek všecek na ně spadl, a všakž komužby co poručil a odkázal za zdravého života anebo na smrtedlné posteli, aby tomu všemu dosti učinili. A toto sobě svrchupsaný Arnošt pozuostavuje, aby tento vklad mohl změniti, kdyžby se jemu zdálo. Act. d. et a. ut s. (26.—29. květ. 1518).[1]

[1]) Mřežován.

Tento spolek svrchupsaný pana Arnoštuov a na žádost téhož pana Arnošta i vuolí všech pánuov a rytieřstva vymazán jest.

163. (fol. 52*a*). Vklad Hlučínského zbožie od kniežete Kazimiera etc. JMti Bernartovi ze Zvole a na Hlučíně.

Kazimier, z Božie milosti knieže Těšínské a Velikého Hlohova etc. najvyšší hejtman Horní Slezie, Bernartovi ze Zvole a jeho erbom a potomkom své vlastní a dědičné zbožie zámek a město Hlučín s pustým hradem Landekem, (s městečkem Chřenovicemi, s dvorem Fulnovem) i se všemi vsemi k těm zámkom a k tomu zbožie a panstvie příslušejícími, jmenovitě (ves Pišce), ves Hatí, (ves Ovsiště, ves Zábřeh), ves Veliké Darkovice, ves Lidgeřovice, ves Koblov, ves Petrkovice, ves Lhotka, ves Bobrovníky s dvory, s rolí oranú i neoranú, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s horami, s doly, s lesy, s háji, s luhy, s chrastinami, s křovinami, s lovy, s hony, s čížbami, s mezemi, s hranicemi, s lidmi platnými i neplatnými, s robotami, s užitky a s požitky i se všemi poplatky, s mlýny, s mlýniščemi, s řekami, s břehy, s stavy, s rybníky, s rybniščemi, s potoky tekutými i netekutými, s jezery i s kostelním podacím far i oltářuov i také se všemi zemany a many k tomu panstvie a zbožie příslušejíciemi, s vrchností panstvie na nich, i také na lidech jejich, kteréž spravedlivě činiti povinni jsú, se všemi službami i také se všemi volnými a fojty k tomu panstvie příslušejíciemi i se vším plným právem, panstvím a příslušenstvím, jakožto ta zbožie svrchupsaná od staradávna v svých mezech a hraniciech v každé a v každej zvláště záleží a jsú vymezena, nic sobě ani erbom svým ani budúciem potomkom práva, panstvie ani vlastenstvie nezachovávaje tak, jakž jest to JMt sám držal a užíval, to všecko JMt ve dcky vkládá a vpisuje ku pravému dědictvie a dědičnému jmění, drženie a užívánie. Act. d. et a. ut s. (26.—29. květ. 1518).

Tento vklad Hlučínského zbožie Bernartovi ze Zvole komorník vepsati dal s radú všech pánuov a rytieřstva, súdcí kniežetstvie Opavského. [1])

(fol. 52*b*). Léta s. B. 1519 čtúce za [ut s. fol. 51*b*. před záp. 162] v suché dny po sv. Lucii (14.—17. pros.).

164. Vklad Zbyslavic panu Hynkovi Bruntálskému z Vrbna.

Vystúpil před úřad Václav z Bietova a na Vladěníně a kázal psáti ve dcky zemské, že vkládá své vlastní a dědičné zboží ves Zbyslavice v Opavském kniežetstvie záležící s dvorem, s lidmi platnými i neplatnými, s rolí oranú i neoranú, s platy, s robotami, s pustinami, s lukami, pastvami, pastviščemi, slepicemi, s vajci, s ospy, s rybníky, s rybniščemi, s mlýny, s mlýniščemi, s řekami, s lesy, s háji, s chrastinami, i se všemi jinými

[1]) Uzávorkované přetrženo.

tej svrchupsanej vsi duochody, požitky a užitky, jakýmiž se jmény jmenují aneb jmenovány býti mohú, i se vším plným právem, panstvím a příslušenstvím, což k tej svrchupsanej vsi od starodávna příslušelo anebo přísluší, s mezemi, s hranicemi, zúplna tak, jakož ta svrchupsaná ves v svých mezech a hraniciech od starodávna vyměřena jest a záleží, a tak, jakož jest ji sám držel a požíval i s předky svými, nic tu sobě na tom ani erbom svým ani budúcím potomkom svým ani komu jinému panství ani práva žádného ani kterého vlastenstvie nepozuostavujíce ani zachovávajíce, než to všecko vkládá ku pravému zpupnému dědictvie panu Hynkovi Bruntálskému z Vrbna a jeho erbom k jejich dědičnému jmění a držení. Act. d. et a ut s. (14.—17. pros. 1519).[1])

165. (fol. 53*b*). Vklad Chřenovského zboží panu Jaroslavovi z Lidéřova.

Vystúpil před úřad zemský Bernart ze Zvole a na Hlučíně a kázal psáti ve dcky zemské, že vkládá své vlastní a dědičné zboží městečko Chřenovice s pustým zámkem Fulnovem a s Malú Chuchelnú v kniežetstvie Opavském záležící s jejich se vším příslušenstvím, s rolí oranú i neoranú, s lidmi platnými i neplatnými, s lukami, pastvami, s pastviščemi, s hajmi, lesy, s chrastinami, s horami, s doly, s hony, s lovy, s vodami tekutými i netekutými, s jezery, s mlýny, s mlýniščemi, s rybníky, s rybniščemi, s kostelním podacím, s potoky, s mezemi a hranicemi, s břehy a stavy, s ospy, s kurami, i se všemi poplatky, s plecemi i se všemi jinými požitky a užitky i se vším plným panstvím a právem a příslušenstvím (a k tomu i s zemany jmenovitě s panem Vilémem Bařutínským, s panem Václavem Šamařovským, s tú se vší vrchností a poddaností, kterúž jest na nich aneb na lidech jejich měl,) jakž to městečko a to zboží svrchvpsané od starodávna vyměřeno a vyhraničeno jest, i se všemi jinými věcmi, kterýmiž se jmény koli jmenovati mohú, nic tu sobě ani erbom svým ani potomkom tu práva, panství, ani žádného vlastenstvie nezachovávaje tak, jakž jest to sám držel a užíval anebo kdy spravedlivě užívati mohl, Jaroslavovi z Lidéřova a jeho erbom ku pravému dědictví a dědičnému jměnie a držení. Act. d. et a. ut s. (14.—17. pros. 1519).[2])

166. Vklad Bietovského zboží panu Václavovi z Fulsteina.

Vystúpil před úřad zemský Václav z Bietova a na Vladěníně a kázal psáti ve dsky zemské, že vkládá své vlastní a dědičné zboží ves Bietov, ves Tisek, vesL hotku s tvrzí v Opavském kniežetstvie záležící, s dvory, s lidmi platnými i neplatnými, s rolí oranú i neoranú, s platy, s robotami, s pastvami, pustinami, pastviščemi, slepicemi, s vajci, s ospy, s rybníky,

[1]) Mřežovan. — [2]) Mřežován. Uzávorkované je přetrženo.

s rybniščemi, s mlýny, s mlýniščemi, s řekami, s lesy, s háji, s chrastinami i se všemi jinými těch svrchupsaných vsí duochody, požitky a užitky, jakýmiž se jmény jmenují aneb jmenovány býti mohú, i s těmi doly a kusy rolí na Těškovském poli i se vším plným právem, panstvím a příslušenstvím, což k těm svrchupsaným vsem od starodávna příslušelo anebo přísluší, s mezemi, s hranicemi, zúplna (fol. 53*b*) tak, jakož ty svrchupsané vsi v svých mezech a hraniciech od starodávna vymezeny jsú a záleží, a tak, jakož jest je sám držel a požíval i s předky svými, nic tu sobě na tom ani erbom svým ani budúcím potomkom svým ani komu jinému panstvie ani práva žádného ani kterého vlastenstvie nepozuostavujíce ani zachovávajíc, než to všecko vkládá ku pravému zpupnému dědictvie panu Václavovi z Fulsteina a na Bielovci a jeho erbom a bližším k jejich dědičnému jmění a držení. Act. d. et a. ut s. (14.—17. pros. 1519).[1])

167. Vklad diel Vřesiny pana Václava Hatského Křištofovi Foglarovi z Studené Vody.

Vystúpil před úřad zemský pan Václav Hatský z Drahotuš a kázal ve dcky zemské psáti, že vkládá své vlastní a dědičné zboží, totiž ve vsi Vřesině lidí ty, kteréž jsem já, předkové moji drželi, s úplným panstvím a příslušenstviem, s těmi lidmi platnými i neplatnými, s činžemi, platy, poplatky, se všemi požitky a užitky, kterými se kolivěk jmény jmenují aneb jmenovány býti mohú, s ospy obilnými, s robotami, s hony, s rolí oranú i neoranú, s lukami, pastviščemi, s lesy, s háji, s chrastinami, s rybníky, s rybniščemi, s vodami tekúciemi i [ne]tekúcími, s jezery i se vším příslušenstvím nic sobě ani erbom svým i budúcím potomkom práva, panstvie ani kterého vlastenstvie nepozuostavujíc ani vymieňujíc, než to sem pravě prodal ku pravému dědictvie sám od sebe i od erbuov svých Křištofovi Foglarovi [z] Studené Vody a jeho erbom ku pravému dědictvie a dědičnému jmění a držení. Act. d. et a. ut s. (14.—17. pros. 1519).[1])

168. Vklad fojtstvie v Hati panu Bernartovi ze Zvole a na Hlučíně.

Vystúpil před úřad zemský Jan Makošovský z Makošova a kázal psáti ve dcky zemské, že vkládá své vlastní zboží a dědictvie, fojtstvie Hatské s tvrzí, s mlýnem, s krčmú, s lidmi platnými i neplatnými, s činžemi, s poplatky, s dvory, s rolí oranú i neoranú, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s rybníky, s vodami tekutými i netekutými, s horami, s dolinami, s lesy, s hájmi, s pustinami a se všemi poplatky i požitky, jakžkolivěk mohú jmenovány býti, s kurami, s vajci i s jiným (fol. 54*a*) se vším panstvím a příslušenstvím, což k tomu fojtstvie od starodávna příslušelo a přísluší, s mezemi, s hranicemi, jakož to zbožie svrchupsané od staro-

[1]) Mřežován.

dávna v svých mezách a hraniciech záleží a jest vymezeno tak, jakož jest to sám držel a požíval, nic sobě ani erbom svým a budúcím potomkom tu na tom práva, panstvie ani kterého vlastenstvie nepozuostavujíc, Bernartovi ze Zvole a na Hlučíně, jeho erbom a potomkom ku pravému zpupnému dědictvie a dědičnému jmění a držení Act. d. et a. ut s. (14.—17. pros. 1519).

169. Vklad Zábřeha panu Křištofovi z Tvorkova a z Kravař a panom bratrom jeho.

Vystúpil před úřad Bernart ze Zvole a na Hlučíně a psáti dal, že vkládá ve dcky zemské ves svú vlastní a dědičnú a nikomu nezávadnú jménem Zábřeh v kniežetstvie Opavském záležící a se vším k tej vsi příslušnostmi, s lidmi platnými i neplatnými, s rolí oranú i neoranú, s lesy, s lukami, s pastvami, a s pastviščemi, s luhem, s dolinami, s háji, s chrastinami i s řekami, s potoky tekúcími i netekúciemi, s kury, s vajci, s ospy i se všemi poplatky a požitky i se vším k tej vsi příslušenstvím, jakýmiž by kolivěk mény jmenovány býti mohly tak, jakož ta ves od starodávna jest vyhraničena a vymezena a od jiných dědin vysazena, nic tu sobě ani erbom svým ani budúcím potomkom svým práva panstvie ani, kterého vlastenstvie nezachovávajíc ani pozuostavujíc, tak jakž jsem to sám držel a užíval, k pravému a zpupnému dědictvie panu Křištofovi, Oldřichovi Jiříkovi, Vankovi, bratřím z Tvorkova a z Kravař a erbom jich. Act. d. ut s. (14.—17. pros. 1519).[1]

170. (fol. 54*b*). List krále JMti vložen Bernartovi ze Zvole a na Hlučíně.

My Ludvík, z Božie milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charvatský etc. král a markrabie Moravský, Lucemburské a Slezské knieže a Lužický markrabie etc. oznamujem tiemto listem všem, že jsme prošení od statečného Bernarta Zvolského ze Zvole, věrného našeho milého, jakož jest koupil zámek Hlučín i s městem, týž i s městečkem Chřenovicemi se vším jejich příslušenstvím od osvieceného Kazimíra, kniežete Těšínského a Velikého Hlohova, v Horní Slezí hejtmana, ujce věrného našeho milého, kterýžto statek dotčený témuž Bernartovi Zvolskému od osvieceného Kazimiera ve dcky zemské kniežetstvie našeho Opavského vepsán a vložen jest, abychme my jmenovanému Bernartovi takové ve dcky vloženie milostivě potvrditi a jej při tom zuostaviti ráčili. Kdež my skutečně seznavše mnohé a snažné služby, kteréž jest nám a tomu kniežetstvie našemu Opavskému týž Bernart činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich milých tiemto listem našim takové zapsání a ve dcky vložení tvrdíme a upevňujeme chtiece tomu, aby nyní a na budúcí

[1]) Mřežován.

časy jmenované zbožie Hlučínské i s tím zámkem a městem Hlučínem a městečkem Chřenovicemi i se vším jejich příslušenstvím tak, jakž jest to jemu ve dcky vloženo při kniežetstvie našem Opavském zuostalo a žádným obyčejem vymyšleným, jakž téhož kniežetstvie svobody a obdarování znějí, aby odcizováno nebylo. A jestli že jsme prvé cožkolivěk proti tomu našemu listu a potvrzení dali jakýmkoli zpuosobem, to tímto listem zase kazíme, mořieme a v niveč obracujem přikazujíce úředníkom těchž desk Opavských, věrným našim milým, když by kolivěk týž Bernart Zvolský aneb dědicové jeho toho požádali, abyšte jim tento list náš ve dcky zemské vložili a vepsali bez odporu. Tomu na svědomie a pro lepší jistotu pečet naši královskú k tomuto listu s našim jistým vědomiem přivěsiti jsme rozkázali. Jenž dán a psán na Budíně v pondělí po hodu sv. Ducha (13. června) l. B. tisicieho pětistého devatnáctého počítajíce a královstvie našich Uherského a Českého čtvrtého. Act. d. et a. ut s. (14.—17. pros. 1519).

Ex commissione propria regie Majestatis.

Tento list krále JMti komorník vložil ve dcky s radú všech pánuov a rytieřstva súdcí kniežetstvie Opavského.[1])

171. (fol. 55*a*). Poručenstvie Zigmunda Zubřického.

Vystúpil před úřad Zigmund Šeliha z Zubřic a kázal psáti ve dcky zemské, že dělá mocnú poručnici dietek svých a všeho statku svého mohovitého i nemohovitého po smrti svej urozenú vladyku paní Kateřinu z Petřvaldu, manželku svú milú, do stavu jejieho proměnění. A tyto ji k radě a ku pomoci přidává: Bernarta ze Zvole a na Hlučíně a Hanuše z Petřvaldu, bratra jejieho vlastnieho. Než to sobě vymínil a pozuostavil, aby to mohl změniti, když by se jemu zdálo a líbilo. Act. d. et a. ut s. (14.—17. pros. 1519).

(fol. 55*b*). Léta s. B. 1520 čtúce za najjasnějšieho kniežete a pána, pana Ludvíka, Uherského a Českého krále etc. a markrabie Moravského, pána našeho milostivého, za osvieceného kniežete a pána, pana Kazimíra, kniežete Těšínského a Velikého Hlohova, najvyššieho hejtmana Horní Slezie etc. a na ten čas hejtmana kniežetstvie Opavského, za pana Jindřicha z Ochab a na Velikej Polomi komorníka a za pana Kašpara z Ketře a z Drslavě sudieho a za Jiříka z Lanšovic písaře zemského v suché dny po sv. Duše (30. května až 2. června).

172. Vklad vrchnieho práva v Hlavnici panu Janovi Stošovi z Kunic etc.

Vystúpil před úřad Jan z Lukavce a na Slavkově a kázal psáti a vložiti ve dcky zemské své vlastní dědičné vrchní právo na vsi Hlavnici,

[1]) Mřežován.

na lidech všech tam bydlících i nebydlících, kteréž jsem tu měl, to držel a požíval, to všeckno dědictví s platy, s užitky i se všelijakými požitky, s ospy, s krávú, s činžemi, s krčmú i s jinými se všemi duochody, kterýmiž se jmény jmenovati mohú, nic tu sobě ani erbom svým na tom nepozuostavuje ani zachovávaje, než to všecko, kteréž k tomu vrchniemu právu od staradávna příslušelo a přísluší, a sám jsem toho užíval a v držeme byl, panu Janovi Stošovi z Kunic a z Deščného a na Ziboticiech a jeho erbom ku pravému zpupnému dědictvie, jmění a užívání. Act. d. et a. ut s. (30. květ. až 2. června 1520).

173. Spolek paní Doroty z Děhýlova s panem Jakubem z Kotulína, manželem svým.

Vystúpila před osviecené knieže a pána, pana Kazimíra, kniežete Těšínského a Velikého Hlohova etc., v ty časy hejtmana kniežetstvie Opavského, paní Dorota z Děhýlova a na Polskej Novej Cerekvi a prosila za posly ke dckám podle řádu a práva kniežetstvie Opavského, že přijímá na pravý stupek a spolek dckami zemskými na všecek statek svoj mohovitý i nemohovitý, dědičný, nápadný, zápisný i všelijaký, kterýž má anebo kdy mieti bude v kniežetstvie Opavském, pana Jakuba Vrochně z Kotulína a na Polskej Novej Cerekvi, manžela svého vlastnieho a dietky své, kteréž s ním má. A toho jsú poslové od kniežete JMti hejtmana podle řádu a práva dáni pan Arnošt z Tvorkova a z Kravař a Jiřík z Bietova a na Hrabini. Act. d. et a. ut s. (30. květ.—2. června 1520).

174. (fol. 56*a*). Věno paní Kateřiny z Fulsteina a z Vladěnína na Kobeřiciech.

Vystúpil před úřad Jan Donát z Veliké Polomě a na Nové Cerekvi a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské štrnácte set zl. uh. vážných věnných peněz na svém vlastniem dědictví svobodném a nezávadném na vsi Kobeřiciech s jejie všelijakým užíváním a příslušenstvím nic nevyjímajíc. A pakli by ta ves zahubena byla nepokojem neb jakýmžkolivěk obyčejem tehdá na Novej Cerekvi a na všem, což k tomu příslušie urozené paní Kateřině z Fulsteina a z Vladěnína, manželce své vlastní, k jejiemu pravému svobodnému věnu tím obyčejem a právem, jakž jiné paní v kniežetstvie Opavském věn svých užívají. A poručníky sobě svrchupsaná paní Kateřina zvolila pana Ojieře z Fulsteina a na Linhartovách strýce svého a Jaroslava z Lidéřova a z Oder. Act. d. et a. ut s. (30. května až 2. června 1520).

175. (fol. 56*b*). Vklad Posutice Jiříkovi Cetrisovi z Kynšperku.

Vystúpil před úřad Jan Donát z Veliké Polomě a na Novej Cerekvi a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské ves Posutici s tvrzí, s dvorem,

s kostelním podacím, s rolí oranú i neoranú, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s rybníky, s rybničiščemi, s lesy, s háji, s chrastinami, s pustými mlýniščemi, s lidmi platnými i neplatnými, s robotami, s kury, s vajci, s poplatky, s užitky malými i velikými i se vším jiným příslušenstvím, což k tej vsi a k tomu od starodávna přísluší, s mezemi, hranicemi, jakož pak to zboží svrchupsané v svých mezích a hranicích od starodávna záleží a vyměřeno jest, i se všemi všelijakými jinými užitky a požitky, kterýmiž se mény jmenují anebo jmenovány býti mohú, ku pravému, zpupnému dědictvie se vším právem, panstvím a příslušenstvím sobě ani erbom svým na tom nic nepozuostavujíc, Jiříkovi Cetrisovi z Kynšperku a jeho erbom a potomkom. Act. d. et a. ut s. (30. květ.—2. června 1520).

(fol. 57*a*). Léta s. B. 1520 čtúce za [ut s. na fol. 55*b* před záp. 172) po sv. Lucii v suché dny. (19.—22. pros.)

176. Vklad Bernartovi Zvolskému na fojtstvie v Pišci.

Vystúpil před úřad Melchar Sukovský z Sukovic a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské fojtstvie v Pišci a Pustú Lhotu nad Hati i se dvěma rybníčky u Hlučína, kteříž slovú Tlumokovské, i to všecko, což jsem v Hlučinském kbitě měl, s tvrziskem v Pišci, s mlýnem, s krčmú, s lidmi platnými i neplatnými, s činžemi, s poplatky, s dvorem, s rolí oranú i neoranú, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s rybníky, s vodami tekutými i netekutými, s horami, s dolinami, s lesy, s háji, s pustinami i se všemi požitky a užitky, jakž koli jmenovány mohú býti, s kurami, s vajci i s jiným všeckým panstvím a příslušenstvím, což k temu fojtstvie od staradávna příslušelo a k tej pusté Lhotě, s mezami, s hranicemi, jakž to zboží svrchupsané od staradávna v svých mezách a hraniciech záleží a jest vymezeno, a tak jakž jsem to sám držel a užíval, nic sobě ani erbom svým a budúcím potomkom, tu na tom nepozuostavujíce, Bernartovi Zvolskému ze Zvole a na Hlučíně a jeho erbom a budúcím potomkom ku pravému zpupnému dědictvie. Act. d. et a. ut s. (30. květ.—2. června 1520).

177. (fol. 57*b*). Vklad Jindřicha z Ochab a na Velikej Polomi poručenstvie jeho.

Vystúpil před úřad Jindřich z Ochab a na Veliké Polomě a kázal psáti do desk zemských, že dělá mocné otcovské poručníky všeho statku svého, kterýž má anebo ještě kdy jmieti bude, dědičného, zápisného, movitého i nemovitého i dětí svých, kteréž má anebo ještě jmieti budu, Jana z Ledské a na Choryně, Jaroslava Oderského z Lidéřova, Albrechta z Hustopec a na Štremberce a Jana Oderského z Lidéřova takovým obyčejem: jestli že by jeho pán Buoh smrti uchovati neráčil, aby oni statku jeho i dětí jeho mocní otcovští poručníci byli a vedle poručenstvie jeho, kteréž jest udělal anebo potom kdy udělá pod svú pečetí a šesti dobrých lidí pečetmi, každému dosti učiniti mají vedle poručenstvie již dotčeného, pokudž statek

jeho najdále vystačiti móže; všakž miesto sobě pozuostavuje, aby toto změniti mohl za zdravého života anebo na smrtedlnej posteli. Act. d. et a. ut s. (30. květ.—2. června 1520).[1])

178. Vklad pana Hynka Bruntálského ves Olbramice.

Vystúpil před úřad Ondřej Loutka z Olbramic a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské ves svú dědičnú Olbramice s tvrzí, s dvorem, s rolí oranú i neoranú, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s horami, s doly, s lesy, s háji i s pustú vsí Hýlovem, s lukami, s chrastinami, s lovy, s hony, s čižbami, s mezemi, hranicemi, s lidmi platnými i neplatnými, s robotami, s užitky, s požitky i se všemi poplatky, s řekami, s břehy, s rybníky, s rybniščemi, s potoky tekúcími i netekúcími, s jezery i se vším plným právem a panstvím, jakž ta ves Olbramice svrchupsaná od staradávna v svých mezech jest vyměřena, nic sobě tu ani erbom svým ani budúcím potomkom svým panství ani žádného vlastenstvie nezachovávajíc ani pozuostavujíc tak, jakož jsem sám to držel a požíval, než to všecko vkládám ku pravému zpupnému dědictvie svobodně, nezávadně panu Hynkovi Bruntálskému z Vrbna a na Klimkoviciech a erbom jeho ku pravému dědictví, k jmění, držení a k věčnému užívání. Act. a. et d. ut s. (30. květ. až 2. června 1520).[1])

(fol. 58*a*). Léta s. B. 1522 čtúce za najjasnějšieho kniežete a pána, pana Ludvíka, Uherského a Českého etc. krále a markrabie Moravského, pána našeho milostivého, za osvieceného kniežete a pána, pana Kazimíra, kniežete Těšínského a Velikého Hlohova, najvyššicho hejtmana Horní Slezie etc. a na ten čas hejtmana kniežetstvie Opavského, za Jindřicha z Ochab a na Velikej Polomě komorníka, za Kašpara z Ketře sudieho a za Jiříka z Lanšovic písaře zemského v suché dny po sv. Duše (11.—14. června).

179. Vklad Vladěnína panu Hynkovi Bělíkovi z Kornic a paní Johance z Kornic, sestře jeho.

Vystúpil před úřad zemský pan Ojieř z Fulsteina a na Bielovci a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské své vlastní a dědičné zboží ves Vladěnín, s tvrzí, s dvorem, s robotami, s krčmami, s lidmi platnými i neplatnými, s rolí oranú i neoranú, s platy, s užitky, s poplatky, s lesy, s chrastinami, s rybníky, s řekami, s lukami, s pastvami, s pastviščemi i s jiným se vším příslušenstvím, což k tej vsi Vladěnínu od starodávna příslušelo aneb přísluší, s podacím fary tu ve Vladěníně, kromě podacieho dvú oltáří u sv. Mikuláše, kteréž předkové jeho založili a nadali, to sobě,

[1]) Mřežován.

erbom a potomkom svým pozuostavuje, s mezemi, s hranicemi, jakož to zboží v svých mezech a hraniciech od starodávna záleží a jest vymezeno tak, jakož jsem to sám držel a požíval, nic sobě ani svým erbom i budúcím potomkom práva, panství ani kterého vlastenstvie na tom nezachovávajíce a nepozuostavujíce, panu Hynkovi Brlíkovi z Kornic a paní Johance z Kornic sestře jeho a erbom jejich ku pravému zpupnému dědictvie. Act. d. et a. ut s. (11.—14. června 1522).[1])

180. (fol. 58*b*). Vklad Násilé panu Bernartovi Bruntálskému z Vrbna.

Vystúpil před úřad zemský, pány a rytieřstvo kniežetstvie Opavského Jan jinak Vok Běrka z Násilé a na Zátoře a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské své vlastní dědictvie a zboží nikomu nezávadné, kteréž mu se na diele dostalo, ves jménem Násilé se všiem a všelijakým tej vsi příslušenstvím, s lidmi platnými i neplatnými, s roli oranú i neoranú, s rybníky, s rybniščemi, s hájmi, s chrastinami, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s kury, s vajci, s ospy, s čižbami, s robotami, i s kostelním podacím a se všemi platy, užitky a podatky, jakýmiž se koli mény jmenují aneb jmenovány býti mohú, a se vším plným právem a panstvím, v těch mezech a hraniciech tak, jakož to zboží svrchupsané od staradávna vyměřeno a vyhraničeno jest, a tak, jakž to sám měl, držel a užíval i s předky svými, nic tu sobě ani erbom svým ani komu jinému práva žádného ani kterého vlastenstvie nepozuostavujíc, to všechno vkládá panu Bernartovi z Vrbna a na Bruntáli a jeho vlastním dědicom a bližším potomkom jeho ku pravému zpupnému dědictvie a dědičnému jmění, držení a užívání. Act. d. et a. ut s. (11.—14. června 1522).

181. (fol. 59*a*). Vklad Vladěnína Václavovi z Bietova.

Vystúpil před úřad zemský pan Hynek Bělík z Kornic a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské zboží své dědičné, tvrz a ves jménem Vladěnín, kteréž naň nápadem připadlo po nebozčíku panu Smilovi, bratru jeho vlastním, se vším a všelijakým tej vsi a toho zboží příslušenstvím, s lidmi platnými i neplatnými, s rolí oranú i neoranú, s robotami, s háji, s chrastinami, s rybníky malými i velikými, s mlýnem, s lukami, s pastvami i s jinými všemi a všelijakými duochody, užitky a požitky, jakýmiž se koli mény jmenují aneb jmenovány býti mohú, i s kostelním podacím tu u Matky Boží a u sv. Mikuláše kromě podací dvú oltáří u sv. Mikuláše, kteréž předkové pana Ojířovi z Fulsteina založili a nadali, to sobě svrchupsaný pan Ojieř erbom a potomkom svým pozuostavil, tu sobě ani erbom svým ani komu jinému nic nepozuostavujíc, tak a to všeckno, jakož jest to sám i s předky svými držel a užíval, i s plným právem a panstvím,

[1]) Mřežován.

Václavovi z Bietova a erbom jeho a bližším potomkom ku pravému jeho zpupnému dědictví. Act. d. et a. ut s. (11.—14. června 1522).

182. Věno paní Hedviky Bietovské z Belku.

Vystúpil před úřad Václav z Bietova a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské puol osma sta zl. dobrých uh. zlata a váhy spravedlivých paní Hedvice z Belku, manželce svej vlastní, na zboží svém dědičném, nikomu nezávadném, na tvrzi a vsi Vladěníně, na všech lidech, platích, duochodech a všelijakých užitcích a požitcích k tej vsi a k tomu zboží příslušejících věnným právem ku pravému její věnu a svobodnému užívání a požívání tak, jakož jiné paní v tomto kniežetstvie věna svého užívají. A toho jsú příjemci Jan a Mikuláš Čeplové z Belku, bratří vlastní. Act. d. et a. ut s. (11.—14. června 1522).

183. (fol. 59*b*). Vklad Starých Těchanovic, Nových Těchanovic a Svatoňovic.

Vystúpil před úřad pan Bernart z Vrbna Bruntálský a kázal psáti ve dcky zemské klásti své vlastní zboží a dědictvie žádnému nezávadné vsi Staré Těchanovice a Nové Těchanovice a Svatoňovice se vším jejich příslušenstvím a tak, jakž to sám držel a užíval anebo předkové jeho, s lidmi platnými i neplatnými, s osedlými i neosedlými, s rolí oranú i neoranú, s lukami i s pastvami, s pastviščemi, s mlýny, s mlýniščemi, s řekami a s potoky tekutými i netekutými, s jezery i s břehy, s rybníky, s rybniščemi, s lesy, s háji, s chrastinami, s horami a doly, s mezemi a s hranicemi, tak, jakož od starodávna od jiných dědin vyměřeny a vyhraničeny jsú, s robotami, s platy a poplatky, s kurami, s hony, s čižbami, s užitky a požitky i se všemi poplatky se vším plným právem a panstvím tak, jakož ty svrchupsané vsi v svých mezách a hranicích všecky i každé zvlášče záleží a jsú vyměřená (!), s kostelním poddacím, nic tu sobě ani svým erbom ani budúcím potomkom práva, panství ani vlastenstvie nepozuostavujíce ani zachovávajíce, a tak, jakž to sám držel anebo předkové jeho užíval[i], to všeckno prodal ku pravému a zpupnému dědictví Anně z Markvartovic Act. d. et a. ut s. (11.—14. června 1522).[1]

184. Spolek Anny z Markvartovic s Magdalénú, dcerú svú.

Anna z Markvartovic vystúpila před úřad a kázala psáti a ve dcky zemské vložiti, že přijímá na pravý spolek dceru svú Magdalenu z Krejzinbergu na ves Těchanovice Staré i Nové a na Svatoňovice zpuosobem dole psaným: Jestli že by nadepsanej Anny pán Buoh neuchoval smrti, aby ten statek na svrchupsanú Magdalenu, dceru její, spadl. A toto sobě

[1] Mřežován.

vymieňuje, jestli že by od toho statku poručila, komuž by se jie zdálo, až do dvú set zl., aby svrchupsaná Magdalena, dcera její, to vyplnila v roce pořád zběhlém. Act. d. et. a. ut s. (11.—14. června 1522).[1])

185. (fol. 60*a*). Věno paní Anežky na Raduni.

Vystúpil před úřad pan Arnošt z Tvorkova a z Kravař a kázal psáti, že ve dcky vkládá puol osma sta zl. dobrých uh. na zlatě i na váze spravedlivých na Raduni i na všem zboží, kteréž k Raduni přísluší, na Pustej Polomi, na Pozdvihově, na Vršoviciech se vším téhož zboží příslušenstvím, s lidmi, s platy, s roli oranú i neoranú, s dvory, robotami a jinými všemi puožitky a užitky, jakýmiž se mény menují neb jmenovány býti mohú, nic nevymíňujíce, paní Anežce z Žitnej, manželce svej, ku pravému jejiemu svobodnému věnu. A toho věna sobě poručníky volila již psaná paní Anežka Jana Cedlnického (sic) z Choltic a Václava z Žitnej, bratra svého vlastního. Act. d. et a. ut s. (11.—14. června 1522).[1])

186. Vklad Bobolusk Janovi z Bobolusk.

Vystúpil před úřad Zibřid z Bobolusk a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské s vuolí a radú panuov a rytieřstva statek prodajný zejména tvrz Bobolusk i s dvorem a ves též Bobolusk, ves Škrochoviece a ves Košetice s lidmi osedlými i neosedlými, žádnému nezávadné,[2]) s platy, s poplatky, s robotami, s rybníky, s rybniščemi, s řeky, s potoky tekutými i netekutými, s pastvami, s pastviščemi, s lovy, s hony, s lesem črným, který záleží k Košecským hranicím, i s jinými lesy a s háji, s mlýnem a s jiným se vším příslušenstvím a panstvím tak, jak od starodávna k tejž tvrzi a dvoru a k těm vsem již nahoře psaným příslušelo a vyhraničeno a vyměřeno jest; než to sem všeckno se vším plným právem a panstvím nic sobě ani erbom svým nepozuostavuje, prodal Janovi z Bobolusk, bratru svému vlastniemu, a erbom jeho ku pravému svobodnému a zpupnému dědictvie. A. et d. ut s. (11.—14. června 1522).[1])

187. (fol. 60*b*). Vklad Horních Zibotic Jaroslavovi Oderskému.

Vystúpil před úřad Jan z Bobolusk a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské své vlastní a dědičné zboží totiž ves Zibotice Horní v kniežetstvie Opavském záležící a Heřvinovy ves pustá i s jejím se vším příslušenstvím, s rolí oranú i neoranú, lidmi platnými i neplatnými, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s hajmi, s lesy, s chrastinami, s horami, s doly, s hony, s lovy, s vodami tekutými i netekutými, s jezery, s mlýny, s mlýniščemi, s rybníky, s rybniščemi, s potoky, s krčmú, s mezemi, s hranicemi, se všemi požitky a užitky a se všemi poplatky, s hrází, s ře-

---

[1]) Mřežován. — [2]) Nezávadnému rukopis.

kami, s břehy, s stavy, s vinami, s poctami, s kury, s ospy, s vajci, s odmrtí i se vším plným právem, panstvím a příslušenstvím, jakž ta ves svrchupsaná od starodávna jest vyhraničena a vyměřena, i toho člověka, kteréhož sem měl v tej vsi nahoře psanej v zástavě od pana Hynka Berky z Násilé, toho člověka i s tím se vším, jakž sem to sám držel, v témž právě a právo své všecko i ty listy, kteréž sem na ní na tu zástavu měl, i jiné listy mocně převodím, aby dole i nahoře psaný pan Jaroš a erbové jeho i věrná ruka plné právo v těch listech zapsaných měli, jako já nahoře psaný Jan i s erby a potomky svými, kteréžto listy sem jemu pohotově dal a s jinými se všemi věcmi, kterými se koli mény jmenovati mohú, nic sobě ani erbom svým ani budúcím potomkom tu práva, pánství ani vlastenstvie žádného nepozuostavuje ani zachovávaje tak, jakž sem to sám držel a užíval anebo kdy spravedlivě požívati mohl, Jaroslavovi z Lidéřova a erbom jeho a potomkom ku pravému zpupnému dědictvie. A. et d. ut s. (11.—14. června 1522).[1]

---

[1]) Mřežován

DESKY ZEMSKÉ ČTVRTÉ.

(1523—1536.)

(f. 1*a*). Léta od narozenie syna Božieho tisícieho pětistého dvacátého třetieho čtúce, za najjasnějšieho kniežete a pána, pana Ludvíka, Uherského a Českého etc. krále a markrabie Moravského etc. pána našeho milostivého, za osvieceného kniežete a pána, pana Kazimiera, kniežete Těšínského a Velikého Hlohova, najvyššieho hejtmana Horní Slezie etc., na ten čas hejtmana kniežetstvie Opavského, za pana Ojieře z Fulsteina a na Bielovci komorníka kniežetstvie Opavského, za Kašpara z Ketře sudieho a za Jiříka z Lanšovic písaře zemského v suché dny po svatém Duše (27.—30. května).

1. Vklad dvoru Malého Sčastnému Frablovi.

Vystúpil před úřad knieže Kazimier J. Mt., knieže Těšínské etc., a kázal J. Mt psáti, že vkládá ve dcsky zemské dvuor Malý na předměstí před Ratibořskú branú ležící, kterýž byl někdy Václava Olšanského, s rolí oranú i neoranú, s lukami k tomu dvoru příslušejíciemi a se všemi zahradníky k tomu dvoru příslušejíciemi, a se vším plným právem, panstvím a příslušenstvím tak, jakož jsem to sám držel, nic tu sobě ani erbom a potomkom svým nepozuostavujíce, Sčastnému Mošenskému Frablovi z Moravčína, jeho erbom a potomkom ku pravému dědičnému jmění a držení. Act. d. et a. ut s. (27.—30. květ. 1523).

2. (fol. 1*b*). Vklad listu krále Ludvíka J. Mti kniežeti Kazimírovi J. Mti, kniežeti Těšínskému.

My Ludvík, z Božie milosti Uherský, Český etc. král, markrabie Moravský etc., oznamujem tiemto listem všem, jakož jest slovutný někdy, věrný náš milý Václav Volšanský z Volšan v Opavě, městě našem, bez dědicov umřel, kdež jest statek jeho na nás spravedlivě přišel a připadl, i znamenaje věrné a pilné služby osvieceného Kazimíra, kniežete Těšínského, najvyššieho hejtmana Horní Slezie, ujce našeho věrného milého, kteréž nám činil, činí a budúcně aby tím povolněji činiti náchylen byl,

tenž všecken statek po tomž Václavovi Volšanském pozuostalý, gruntovní i mohovitý, kterýžkoli v kniežectsvie Opavském jměl, tomu Kazimírovi kniežeti a erbom jeho dali jsme a mocí tohoto listu dáváme tak, aby on tenž statek užívati, požívati, prodati, zastaviti a s tím učiniti i nechati mohl jako svým vlastním dědicstvím bez překážky všelikteraké. A ktož by tento list náš jměl s jmenovaného Kazimíra knížete dobrú vuolí, ten aby jměl to plné právo k těm všem věcem nahoře psaným jako on sám, knieže Kazimier svrchupsaný. Tomu na svědomí pečet naší královskú k listu tomuto přivěsiti jsme rozkázati ráčili, dán na hradě našem Pražském v outerý před sv. Urbanem (20. květ.) l. B. tisícieho pětistého dvamezcítmého, království našich Uherského a Českého sedmého.

3. Věno Anně z Hočovic na vsi Drslavi.

Vystúpil před úřad Kašpar z Ketře a z Drslavě, sudí knížetství Opavského, a kázal psáti, že vkládá ve dcsky zemské pravým věnným právem ku pravému a svobodnému jejiemu věnu patnácte set zl. dob. uh. na vsi svej dědičnej, na Drslavi v kniežetstvie Opavským zaležící, na zboží svém dědičném a nikomu nezávadném, Anně z Hočovic, manželce svej vlastní, tak, jestli že by na svrchupsaného Kašpara pán Buoh smrť dopustiti ráčil prvé nežli na Annu, manželku jeho, aby ona Anna mohla tej vsi Drslavě v těch patnácti steh zl. užívati a s nimi učiniti i nechati tak, jako jiné paní věnné v kniežetstvie Opavském svých věn užívají. A toho věna příjemščí jsú Jan Pilka z Hočovic, bratr její vlastní, a Jan Petřvaldský z Košatky, syn její. Act. d. et a. ut s. (27.—30. květ. 1523).[1]

4. (f. 2*a*). Vklad diel[u] seče lesu Václavovi z Rohova.

Vystúpili před úřad Jindřich z Ochab a na Velikej Polomi někdy komorník, Kašpar z Ketře a z Drslavě sudí a Jiřík z Lanšovic písař zemský a kázali psáti, že vkládají ve dcky zemské zvod Václavovi z Rohova a jeho erbom, kterýž se stal podle práva ústaného na diel seče lesu, kterýž měl pohon s Janem Tlumokem z Slavíkova; zvod se stal ten pátek po sv. Martině a odhad ten pátek před sv. Lucií a přidědění den sv. Sčepána. Act. d. et a. ut s. (27.—30. květ. 1523).

5. Vklad tvrze v Bohuslavicích pánom Benešovským.

Vystúpila před úřad paní Žofka z Drahotuš a na Lichnově a kázala psáti, že vkládá ve dcky zemské tvrz v Bohuslavicích i s zahradníky [s puol vsi Vřesiny — přetrženo], příslušnostmi, s dvory, s rolí oranú i neoranú, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s lesy, s chrastinami, s rybníky, s mlýniščemi, s kury, s vajci, s ospy, s robotami, i se vším

[1]) Mřežován.

plným právem, panstvím a příslušenstvím, nic tu sobě, erbom ani potomkom svým nepozuostavujíc ani zachovávajíc, tak jakž sem to sama po předcích svých držela a užívala, panu Janovi a panu Vavřincovi, bratřím z Drahotuš a na Benešově, strýcom svým a jich erbom a potomkom ku pravému dědicstvie a dědičnému jmění a držení. Act. d. et a. ut s. (27.—30. květ. 1523).

6. (f. 2*b*). Spolek Mathiáše Bysťřického s Margétú z Studnic.

Vystúpil před úřad Mathiáš Bystřicský z Studnic a na Sčítině a kázal psáti ve dcky zemské, že přijímá na pravý spolek Margétu z Studnic a děti její na všecek statek svoj mohovitý i nemohovitý kromě Hněvošic a toho, což prvé Kateřině z Belku, manželce svej, dckami poručil a zavázal na takový zpuosob, jestliže by již psaného Mathiáše pán Buoh smrti uchovati neráčil bez erbuov prvé nežli Margéty a dětí její, tak aby oni k tomu právo jměli. Než toto sobě svrchupsaný Mathiáš pozuostavil, jestliže by to kdy změniti chtěl, aby toho moc a vuoli měl ten spolek změniti. A jestliže by svrchupsaný Mathiáš z toho statku komu co poručil buď za zdravého života nebo na smrtedlnej posteli pod pečetí svú a tří neb čtyř dobrých lidí pečetí na svědomie, aby to jemu neb jim vydáno bylo. A poručníky jim toho činím pana Hynka z Vrbna a pana Jana z Drahotuš, Bernarta ze Zvole, Václava z Bietova. Act. d. et a. ut s. (27.—30. květ. 1523).[1])

7. Vklad Klemsteina Jindřichovi Šípovi z Branice.

Vystúpil před úřad Křištof Pivce z Hradčan a z Klemsteina a kázal ve dcky zemské psáti a vložiti zboží své vlastní a dědičné totiž tvrz Klemštein s dvorem a se vsí Klemšteinem v kniežetstvie Opavském záležící se vším k tej tvrzi a vsi příslušenstvím, s lidmi platnými i neplatnými, s rolí oranú i neoranú, s lesy, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s vodami tekutými i netekutými, s mlýny, s mlyniščemi, s rybníky, s rybniščemi, s potoky, s háji, s chrastinami, s doly, s hony, s lovy, s mezemi, s hranicemi, a se vším k tej tvrzi a vsi příslušenstvím tak, jakž sem to zboží sám držel a jeho požíval, a jakž v svých mezích od starodávna vyhraničeno a od jiných dědin vysazeno jest a záleží, i se všemi jinými věcmi, kterýmiž se koli jmény jmenovati mohú, nic sobě ani erbom ani budúcím potomkom svým tu práva, panství, ani vlastenství žádného nepozuostavujíc ani zachovávajíc, Jindřichovi Šípovi z Branice a na Loděnici, erbóm jeho a blizším potomkom ku pravému zpupnému dědictví. Act. d. et a. ut s. (27.—30. květ. 1523).[1])

---

[1]) Mřežován.

8. (fol. *3a*). Vklad věna paní Dorotě z Drahotuš na Klemšteině a na Hradčanech.

Vystúpil před úřad Jindřich Šíp z Branice a na Loděnici a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské pravým věnným právem pět set zl. dob. uh. na vsích svých dědičných na Klemsteině a na tom diele v Hradčanech, kteréž v kniežetstvie Opavském leží, na zboží svém dědičném a nikomu nezávadném paní Dorotě z Drahotuš, manželce svej vlastní, tak jestli že by na svrchupsaného Jindřicha pán Buoh smrt dopustiti ráčil prvé nežli na paní Dorotu manželku jeho, aby ona mohla těch vsí v těch pěti stech zl. užívati a s nimi učiniti i nechati tak, jako jiné paní věnné v kniežetstvie Opavském svých věn užívají. A toho věna příjemščí jsú pan Jan a pan Vavřinec, bratří její vlastní z Drahotuš a na Benešově. Act. d. et a. ut s. (27.—30. květ. 1523).

9. Vklad nálezu o vrchní práva na Oldřišově, na Hlubčici a na Kamenci Janovi Donátovi z Veliké Polomě.

Mezi knězem Pavlem, opatem Hradicským, a konventem jeho, a Janem Donátem z Velikej Polomě knieže J. Mt a páni nalezli: Poněvadž ti listové tak staří jsú, a kněz opat podle pohonu svého neprovodí, aby kdy v držení a užívání těch vrchních práv on aneb předkové jeho byli, a Jan Donát pokazuje starodávní držení a užívání toho vrchnieho práva kniežat Opavských J. Mti bez nároku, a práva šly; také pokázal Jan Donát list krále Zigmunda J. Mti, v kterémž listu J. Mt. na žádost kněze Jana, opata Hradicského, potvrditi a dopustiti ráčil zástavy zboží Oldříšovského, v kterémž listu vysloviti ráčil neškodno právu našemu, kteréž na tom zboží máme, a kněz opat tomu jest neodepřel, že Jan Donát tomu odpovídati nemá. Act. d. et a. ut s. (27.—30. květ. 1523).

(f. *3b*). L. od n. s. B. tisícieho pětistého dvacátého třetieho čtúce za najjasnějšieho kniežete a pána, pana Ludvíka, Uherského a Českého etc. krále a markrabie Moravského etc., pána našeho milostivého, za osvíceného kniežete a pána, pana Kazimíra kniežete Těšínského a Velikého Hlohova, najvyššieho hejtmana Horní Slezie etc., na ten čas hejtmana kniežetstvie Opavského, za pana Ojieře z Fulšteina a na Bielovci komorníka kniežetstvie Opavského, za Kašpara z Ketře a z Drslavě sudieho a za Jiříka z Lanšovic písaře zemského v suché dny po sv. Lucii (16.—19. prosince).

10. Vklad Fabianovi Bzencovi z Markvartovic.

Z rozkázání najjasnějšieho kniežete a pána, pana Ludvíka, Uherského, Českého, Dalmatského, Charvatského etc. krále a markrabie Moravského,

Lucemburského a Slezského kniežete a Lužického markrabie etc., krále a pána našeho milostivého, vystúpil před úřad Bernart ze Zvole a na Hlučíně jsúce od J. Mti královské relator k tomu daný a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské statek po nebozščíkovi Albrechtovi Sobkovi pozuostalý, zejména tři lány rolí se třmi čtvrtmi a se dvěma zahradami platnými a se dvanácti podsudky na předměstí Opavském a to těmito: Zubřický, Lebrant, Lazecký, Toman, Beneš, Kmoch, Mach, Solník, Filip, Volf, ti jsu před branú Ratiborskú, a v Kylešovské ulici dva zahradníci jménem Rudolf a Ratibořský, Fabianovi Bzencovi z Markvartovic, erbom a potomkom jeho s rolí oranú ı neoranú, s pastvami, s pastviščemi, s lukami, s mezemi, s hranicemi, s platy, s poplatky, robotami, vinami a se vším plným právem a panstvím i s mlýnem papírovým a tak se všemi platy a povinostmi toho statku, se vším plným právem a panstvím těch statkuov, nic ovšem tu nepozuostavujíce sirotkom nebozštíka Sobkovým ani jich erbom žádného práva ani kterého vlastenstvie, ku pravému zpupnému dědictvie, jmění a svobodnému držení a užívání. Act. d. et a. ut s. (16. až 19. pros. 1523).

11. Vklad mlýna papírného.

Vystúpil před úřad zemský Kryštof Bzenec z Markvartovic a kázal psáti ve dsky zemské, že jest prodal Hanušovi Glodovi, obyvateli města Opavy, a erbom jeho mlýn papírní na předměstí Opavském záležící se vším toho mlýna příslušenstvím, nic sobě ani erbom svým na dotčeném mlýnu nepozústavujíc. Actum při sv. Lucii l. p. 1571(?).[1]

12. (f. 4*a*). Vklad listu krále Ludvíka J. Mti Fabianovi Bzencovi z Markvartic.

My Ludvík, z Božie milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charvatský etc. král, markrabie Moravský, Lucemburské a Slezské knieže a Lužický markrabie etc., oznamujem tiemto listem všem, že jest na nás vznešeno, kterak urozený Křištof z Šidlovce a na Stmelově a Velikým Opatově, vejvoda i starosta Krakovský, kancléř královstvie Polského, Syradský, Novoměstský, Sochačovský, Gostynský starosta, a Mikuláš z téhož Šidlovce, kastelán Sandoměřský, podskarbí królóv královstvie Polského, Olštínský, Radomský, Zátorský, Osvětímský a Křepicský staro sta, jakožto mocní poručníci dětí a statku někdy statečného Albrechta Sobka z Sulova a na Vúsoší totižto Baltyzara, Melichara a Zigmunda prodali jsú slovutnému Fabianovi Bzencovi dva domy svobodna, pivovar a sladovny před zámkem Opavským ležící, čtyři mastné krámy, papírový mlýn, lidí osedlé i neosedlé s platy, což tu jměl na předměstí i také zahradníky, tak jakž na to svědčí listové krále Vladislava, otce našeho najmilejšieho J. Mti slavné pıměti,

[1]) Zápis později přiznán úplně jinou rukou na místo prázdné.

prosíce nás, abychom k tomu trhu povolili a jeho potvrditi i také všeckna práva, vejsady a svobody na to na všeckno, kteréž jměl, abychom na již psaného Fabiana Bzence, erby y potomky jeho převésti a přenésti a takového trhu, prodaje a kupu potvrditi ráčili, kterejžto prosbě jakožto slušné, jsúc nakloněni, znajíce těchž Křištofa a Mikuláše k nám zachování, s dobrým rozmyslem, naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách, jakožto král Český a markrabie Moravský a najvyšší knieže Slezské a Opavské k nahoře psanému trhu a prodaji povoliti a jeho potvrditi jsme ráčili a tiemto listem potvrzujem a i všeckna práva, vejsady a svobody na již psané domy a na jiné na všeckno na to, což se svrchu píše a jmenuje, na svrchupsaného Bzence erby, a potomky jeho mocně, dědicky, dědičně převodíme a přenášíme ku pravému jich jmění, držení, vládení a dědičnému užívání, chtiece tomu, oby on Fabian Bzenec s dědici a budúcími svými v témž právě, jemu prvé psanému Sobkovi naležitém, to všeckno jměl, držel, užíval a požíval podle svej vuole, jakož se jemu líbí a zdá s tím vším činiti, s tú znamenitú milostí a výměnkú, tak že, jestli že by kdy on Fabian nebo jeho budúcí ta napřed psaná domy neb jeden z nich komu jinému (f. 4*b*) prodada jiné domy aneb duom sobě kúpil anebo kúpily, že mají a budú moci listu tohoto mocí na jiné dva domy ty všeckny těch domuov práva a svobody, vejsady přenésti a i čtyři várce piva volně a svobodně v těch domích jiných v každém jednom vaře vařiti a k užitku svému to obrátiti týmž vším právem a obyčejem, jakožto i jiní v tom městě našem Opavském majíce domy svobodné i piva vaření užívají toho všeho z práva a z obyčeje, a to bez naší, dědicóv i budúcích našich i jiných všech a všelikterakých lidí všelijaké překážky. Protož přikazujem najvyššiemu hejtmanu kniežetstvie Opavského a zvláště komorníkovi a sudiemu i jiným všem obyvatelom téhož kniežetstvie, nynějším i budúcím, věrným našim milým, abyste tento list a tento všecek statek svrchupsaný ve dcky zemské téhož kniežetstvie, kdyžkoli tento list ke dckám zemským před Vás přinesen bude, vepsali a vložili a při tom při všem je drželi a zachovali nyní i na budúcí časy jináče nečiníce. Tomu na svědomie pečet naši královskú k listu tomuto rozkázali jsme přivésti. Dán pod Vyšehradem den sv. Jiljí (1. září) léta bož. tisícieho pětistého třimetcitmého, královstvie našich Uherského a Českého vosmého.

Ad relacionem magnifici domini Ade de Nova domo,
superni regni Bohemiae cancelarii etc.

13. Vklad Horních Zibotic Bernartovi ze Zvole.

Vystúpil před úřad zemský Jaroslav z Lidéřova a kázal psáti, že vkládá a vpisuje ve dcky zemské zboží své vlastní a dědičné totiž vsi jménem Zibotice Horní a Hočvinovy ves pustú s jejím příslušenstvím, s roli oranú i neoranú, s lidmi platnými i neplatnými, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s hajmi, s lesy, s chrastinami, s horami, s doly, s hony,

s lesy, s vodami tekutými i netekutými, s jezery, s mlýny, s mlýniščemi, s rybníky, s rybniščemi, potoky, s krčmú, s mezami, hranicemi, se všemi požitky a užitky a se všemi poplatky, s hrází, s břehy, s stavy, s vinami, s poctami, s kury, s ospy, s vajci, s odmrtí, i se vším plným právem, panstvím a příslušenstvím, jakž ta ves svrchupsaná od staradávna jest vyhraničena, i toho člověka, kteréhož sem měl v tej vsi nahoře psanej v zástavě od pana Hynka Běrky z Násilé, toho člověka i s tím se vším, jakož sem sám držel, v témž právě a právo své všeckno i ty listy, kteréž sem naň na tu zástavu (fol. 5*a*) jměl, i jiné listy mocně převodím, aby nahoře psaný Bernart, erbové jeho i věrná ruká úplné právo v těch listech zapsaných jměli jako já nahoře psaný Jaroslav i s erby a potomky svými, kterými se koli jmény jmenovati mohú, nic sobě ani erbóm svým ani budúcím potomkóm tu práva, panství ani vlastenstvie žádného nepozuostavujíce ani zachovávajíce tak, jakž sem to sám držel a užíval anebo kdy spravedlivě užívati mohl, Bernartovi ze Zvole a na Hlučíně a jeho erbom ku pravému dědičnému jmění a držení. Act. die et a. ut s. (16.—19. pros. 1523).[1])

14. Vklad Horních Zibotic Janovi z Bobolusk.

Vystúpil před úřad Bernart ze Zvole a na Hlučíně a kázal psati, že vkládá a vpisuje ve dcky zemské zboží své vlastní a dědičné totiž ves jménem Zibotice Horní a Hočvinovy, ves pustá, s jejím vším příslušenstvím, s roli oranú i neoranú, s lidmi platnými i neplatnými, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s hajmi, s lesy, s chrastinami, s horami, doly, s hony, s lovy, s vodami tekutými i netekutými, s jezery, s mlýny, s mlýniščemi, s rybníky, s ribniščemi, s potoky, s krčmú, s mezemi, s hranicemi, i se všemi požitky a užitky a se všemi poplatky, s hrází, s řekami, s břehy, s stavy, s vinami, s poctami, s kury, s ospy, s vajci i s odmrtí i se vším plným právem, panstvím a příslušenstvím, jakož ta ves svrchupsaná od staradávna jest vyhraničena i toho člověka, kteréhož jsem jměl v tej vsi nahoře psanej v zástavě od pana Hynka Běrky z Nasilé toho člověka i s tím se vším, jakž jsem to sám držel, v témž právě a právo své všecko i ty listy, kteréž sem naň na tu zástavu jměl, i jiné listy mocně převodím, aby dole i nahoře psaný Jan Boboluzský, erbové jeho i věrná ruka úplné právo na těch listech zapsaných jměli jako já nahoře psaný Bernart s erby a potomky svými, kterýmiž se kolivěk jmény jmenovati mohú, nic sobě ani erbom svým ani budúcím potomkom svým tu práva, panství ani vlastenstvie žádného nepozuostavujíc ani zachovajíc tak, jakž sem to sám držel a užíval aneb kdy spravedlivě užívati mohl, Janovi z Bobolusk a jeho erbom ku pravému dědičnému jmění a držení. Act. die et anno ut s. (16.—19. pros. 1523).[1])

---

[1]) Mřežován.

15. (fol. 5*b*). Vklad naučení pánuov moravských jich milostí na zboží Stěborské práv vrchních.

Pan hejtman, páni a vladyky v soudu zemském v markrabstvie Moravském sedající na pře mezi panem Srbkem, hejtmanem kniežetstvie Opavského, a Bernartem a Jiříkem, bratřími z Násilé, naučení dávají: Poněvadž najosviecenější knieže, kněz Zigmund etc. J. Mt. neměl moci vejplaty dáti na těch vsech jmenovaných, kteréž k klášteru Velehradskému příslušejí, kdež najjasnější knieže, král Jiří slavné paměti, ráčil povoliti a tej zástavy na těch vsech Bernartovi Běrkovi z Násilé a jeho dědicom potvrditi, a též i najjasnější knieže, král Vladislav tej zástavy ráčil potvrditi, že Bernart a Jiřík, bratří svrchupsaní, při tej zástavě zuostaveni býti mají podle znění jejich zápisuov, kteréž na to mají. Act. Olomúc fer II. post Egidi (4. září) a. d. 1508 indieta.

(fol. 6*a*). Léta od nar. s. B. tisícieho pětistého dvacátého čtvrtého čtúce za najjasnějšieho kniežete a pána Ludvíka, Uherského a Českého etc. krále a markrabie Moravského etc. pána našeho milostivého, za osvieceného kniežete a pána, pana Kazimiera, kniežete Těšínského a Velikého Hlohova najvyššieho hejtmana Horní Slezie etc., na ten čas hejtmana kniežetstvie Opavského, za Václava z Bietova a na Vladěníně na ten čas komorníka kniežetstvie Opavského na místě pana Ojieře z Fulstejna a na Bielovci, za Kašpara z Ketře a z Drslavě sudieho a za Jiříka z Lanšovic písaře zemského v suché dny po svatém Duše (18. až 21. května).

16. Vklad Buchvalov Janovi Donátovi z Veliké Polomě.

Vystúpil před úřad kněz František, opat Velehradský, jsúce s plnú moci poslán od panny Apolony z Bozkovic abatyše a ode všeho konventu kláštera Tišnovského, a při tom dán jest nám list od najjasnějšieho kniežete a pána, pana Ludvíka, krále Uherského a Českého, Damatského a Charvatského etc., markrabie Moravského, Lucemburského a Slezského kniežete a Lužického markrabie, pána našeho milostivého, v kterémž listu jeho královská Milost úředníkom zemským poručiti a rozkázati ráčil, aby tu ves Buchvalovy ve dcky zemské vložili. I kázal svrchupsaný kněz František opat Velehradský psáti na místě panny abatyše a konventu kláštera Tišnovského, že vkládá ve dcky zemské ves Buchvalovy, své vlastní dědicstvie se vším, což k tej vsi jmenovanej od starodávna přislušelo aneb přísluší, s lidmi platnými i neplatnými, s roli oranú i neoranú, s lukami, s lesy, s háji, s chrastinami, s řekami, s břehy, s rybníky, s rybniščemi, s mlýnem, s platy na lidech, poplatky, s ospy, s vajci, se

slepicemi, zahradami, pustinami i se všemi jinými duochody, užitky a požitky, jakýmiž se koli jmény jmenují aneb jmenovány býti mohú, se vším plným právem, panstvím a příslušenstvím, což k tej svrchupsanej vsi od starodávna příslušelo aneb přísluší, s mezemi, hranicemi tak, jakž ta ves v svých mezech od starodávna záleží a vyměřena jest, (f. 6*b*) zúplna tak, jakož jsme samy to držely a požívaly i s předky našími nic tu sobě ani potomkom svým ani žádnému jinému žádného práva, panství ani kterého vlastenstvie nepozuostavuje ani zachovávaje, než to všecko prodaly jsme Janovi Donátovi z Velikej Polomě a na Nové Cerekvi a jeho erbom a budúcím potomkom jeho a blizším ku pravému zpupnému dědictvie a k jejich vlastniemu jmění, držení a užívání. Act. die ut s. (18.—21. květ. 1524)[1].)

17. Vklad listu krále Ludvíka Jeho Milosti Janovi Donátovi z Veliké Polomě.

My Ludvík, z Božie milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charvatský etc. král, marbrabie Moravský, Lucemburské a Slezské knieže a Lužický markrabie etc., oznamujem tiemto listem všem, že jsme spraveni od statečného Jana Donáta z Veliké Polomě na Nové Cerekvi, věrného našeho milého, kterak jest kúpil ves Buchvalovy s jejím příslušenstvím v kniežetstvie Opavském ležící, od poctivých abatyše a konventu kláštera Tišnovského prose nás při tom, abychom k tomu povolení naše dáti a toho trhu listem naším potvrditi ráčili, ku kteréžto prosbě nakloněni jsúce s dobrým rozmyslem, našim jistým vědomiem, mocí královskú v Čechách, jakožto markrabie Moravský a najvyšší knieže Slezské a Opavské k tomu jsme svoliti a toho milostivě potvrditi ráčili a tímto listem svolujem a mocně potvrzujem chtiece tomu, aby to všecko stále a nepohnutě zdržáno a zachováno bylo bez umenšení; a on Jan s dědici a budúcími svými, aby tu ves jměl, držel a s ní učinil jako s svú vlastní, poručejíce najvyššiemu hejtmanu, komorníku a sudiemu kniežetstvie Opavského nynějším i budúcím, věrným našim milým, abyšte jmenovanému Janovi Donátovi, dědicom a budúcím jeho, kdyžkolivěk od tej abatyše, konventu a téhož Jana za to žádáni budete, tu dotčenú ves Buchvalovy i s listem tiemto ve dcky zemské vložiti a vepsati rozkázali bez zmatku a všelikteraké odpornosti znajíc, že jest v tom jistá vuole a konečné rozkázání naše. Tomu na svědomie pečet naší královskú k listu tomuto přivěsiti jsme rozkázali. Dán pod Vyšehradem v pondělí po svatém Augustýnu (31. srpna) l. b. tisicieho pětistého třimecítmého, království našich Uherského a Českého vosmého.[1])

Ad relacionem magnifici domini Ade de Nova domo, suppremi regni Boemie cancellarii etc.

(f. 7*a*). L. od n. s. B. 1524 čtúce za najjasnějšieho kniežete a pána, pana Ludvíka, Uherského a Českého etc.

---

[1]) Mřežován.

krále, a markrabie Moravského etc. pána našeho milostivého, za osvieceného kniežete a pána, pana Kazimíra, kniežete Těšínského a Velikého Hlohova, najvyššieho hejtmana Horní Slezije etc., na ten čas hejtmana kniežetstvie Opavského, za pana Ojieře z Fulsteina a na Bielovci komorníka kniežetstvie Opavského, za Kašpara z Ketře a z Drslavě sudieho a za Jiříka z Lanšovic písaře zemského v suché dny po sv. Lucii (14.—17. prosince).

18. Vklad panstvie Bruntálského panu Bernartovi a panu Hynkovi, bratřím z Vrbna.

Vystúpili před úřad zemský pan Bernart a pan Hynek, bratří vlastní z Vrbna a na Heralticích a na Klimkovicích, a kázali psáti ve dcky zemské: Jakož jsú vypuštěni a vysvobozeni i vytěleni z kniežetstvie Krnovského zbožím a panstvím Bruntálským se vším jeho příslušenstvím od urozeného pána, pana Jiříka z Šelmberka a z Kosti, dědičného pána Krnovského, a na to potvrzení dostatečné mají a před námi ukázali od najjasnějšieho kniežete a pána, pana Ludvíka, Uherského a Českého krále etc. jeho královské Milosti, pána našeho milostivého, v kterémžto potvrzení jeho královské Milosti povolovati a dopúščeti ráčí, aby sobě mohli do desk kniežetstvie tohoto Opavského ten statek Bruntálský se vším jeho příslušenstvím dáti vložiti a vepsati. A při tom jeho královská Milost nám hejtmanu a úředníkom zemským poručiti a přikazovati ráčí, kdyžby kolivěk bratři svrchupsaní na nás toho požádali, abychom to zboží Bruntálské se vším jeho příslušenstvím ve dcky zemské jim a erbom jejich vložili a vepsali. A na takové jeho královskej Milosti dopuščení a rozkázání a v tej mocnosti pan Bernart a pan Hynek, bratři svrchupsaní, kázali psáti, že vkládají a vtělují do tohoto kniežetstvie Opavského a k témuž právu připojují a ve dcky zemské vkládají své vlastní a dědičné zboží zámek a město Bruntál se vším jeho příslušenstvím i se všemi vsemi (f. 7*b*) k tomu zámku a městu příslušejícími jmenovitě ves Dolní Velkruby, ves Horní Velkruby, ves Foglraif, ves Lichtwerd, ves Staré Město, ves Nová Vejska, ves Fiderfle i s těmi pustými vesnicemi, ves Zarnice, ves Lukenná, ves Jelení s jejich vším a všelijakým příslušenstvím s mýtem, s dvory, mlýny, s mlýniščemi, s rybníky, s rybnisčemi, s lidmi platnými i neplatnými, osedlými i neosedlými, s vodami tekutými i netekutými, s robotami, s kúry, s vajci, s ospy, s horami, s rudami zlatými, stříbrnými, měděnými, olověnými, železnými a se všelijakými kovy, kterýmiž se jmény jmenují aneb jmenovati by se mohly, s lovy, s doly, lesy, s horami, s chrastinami, s lukami, s pastvami, s pastvisčemi i s kotelním podacím far i oltářuov, s nápady, s vinami, s účtami, s hony, lovy a se vším plným právem, panstvím a příslušenstvím, jakž ten zámek

s městem svrchupsaným se všemi vsemi svrchupsanými od starodávna v svých mezách a hranicích vyměřeny a vysazeny jsú. A tak každý svoj diel, jakž jsú se tím svrchupsaným zbožím tíž svrchupsaní bratři rozdělili, a tak jakžto každý sám drží, a dielu svého užívá, to všeckno sobě, erbom a budúcím potomkom svým vkládají ku pravému jejich zpupnému dědictví a dědičnému jmění a užívání a držení. Act. die et anno ut s. (14.—17. pros. 1524).

19. Vklad listu pana Jiříka z Šelmberka vysvobození Bruntále.

Já Jiřík z Šelmberka a z Kosti, pán a dědic kniežetstvie a panstvie Krnovského, vyznávám tiemto listem všem vuobec kdežkoli čtúce slyšán bude: Jakož urozený pán, pan Bernart a pan Hynek, bratři vlastní z Vrbna a na Bruntáli, Bruntál s jeho se vším příslušenstvím dědičně v kniežetstvie a panstvie mým Krnovském mají, a v těch všech právích, také i s tú poddaností, povinností a službami, jako i jiní páni a rytieřstvo v témž kniežetstvie a panstvie své statky majíc a mně jakožto pánu dědičnému poddaností povinností i službami povinni jsú, kdež jsú pak mně tíž svrchupsaní páni, pan Bernart a pan Hynek, se vší pilnosti prosili, abych je z takových služeb, kterýmiž mne z toho zboží Bruntálského povinni jsú, propustil a (f. 8*a*) vysvobodil, kdež já svrchupsaný Jiřík jakožto dědičný pán kniežetstvie a panstvie Krnovského znajíce jejich mnohé snažné, pilné a mně užitečné povolné služby, kteréž jsú mi rádi činili tíž svrchupsaní páni, pana Bernarta a pana Hynka ze všech služeb, kterýmiž mně povinni byli a jsú svrchupsaného zboží a statku, sám vod sebe jakožto pán a pravý dědic kniežetstvie a panstvie Krnovského i od svých erbov a potomkuov propustil jsem a vysvobodil a tiemto listem konečně propouštím a osvobozuji je svrchupsané pány, pana Bernarta a pana Hynka, do jejich vobú životuov, však pod takovú výměnkú a spuosobem, jestli že by oni svrchupsaní páni bratři Bruntál k svému vlastniemu držení drželi a jej jměli, že takových služeb prázdni a svobodni býti mají a jsú tak dlúho a do toho času, jakž se v tomto listu nahoře píše a zavierá v celosti beze vší příkazy mej, erbuov a potomkuov mých. A pakliž by v tom času svrchupsaní páni, pan Bernart a pan Hynek, Bruntál komu prodali aneb kterakkolivěk jeho vodbyli, tak že by oni Bruntále k svému vlastnímu držení a jmění nedrželi a neměli, tehdá ten anebo ti, ktož by Bruntál měli a drželi, mají a budú povinni mně, erbom a potomkom mým zase takovú službu činiti z svrchupsaného statku a z zboží Bruntálského, kterúž službu kniežetstvie a panstvie Krnovskému páni a držitelé Bruntále povinni jsú, a tak jako jiní páni a rytieřstvo téhož kniežetstvie a panstvie každý z svého statku a s zboží vedle vejsad povinnen jest. A pakliž bych já za živnosti svrchupsaných pánuov pana Bernarta a pana Hynka Krnov prodal aneb kterak kolivěk vodbyl vod sebe, erbuov a potomkuov mých, tehdá já svrchupsaný

Jiřík nadepsaným pánom, panu Bernartovi, panu Hynkovi a jich erbom tiemto listem Bruntál se vším jeho příslušenstvím sám vod sebe, erbuov a potomkuov mých mocně a konečně z kniežetstvie a panstvie Krnovského dědičně propouštím, odloučím, odcizuji a prázdna činiem ode všie poddanosti, práv a služeb, kterými jsú mně povinni a poddani, tak že voni, erbové a potomkové jejich s takovým osvobozením a svobodú nahoře psanú ten statek jmieti, držeti, prodati, změniti, zastaviti a s ním podle své vuole učiniti budú moci, jakž se jim najlépe zdáti a líbiti bude jakožto s svým vlastním zpupným dědicstvím beze vší překazy mé, erbuov a potomkuov mých. Tomu na svědomie a pro lepší jistotu a pevnost pečet svú vlastní k tomuto listu zavěsiti jsem rozkázal. Dán a psán na Krnově ve středu před svatým Františkem (1. října) od narození syna božieho tisícieho pětistého šestnáctého léta čtúce. A při tom jsú byli urození páni, pan Václav z Fulstejna a na Bielovci, pan Jan z Drahotuš a na Benešově a urození a stateční rytieři pan Bernart ze Zvole a na Hlučíně, pan Jan Planknar z Kynšperku a na Hlubčicích, Lorenz Hoffurter z Rovenska písař muoj, jemuž tento list byl poruczen psáti.

20. (fol. 8*b*). Vklad listu p. Jana a p. Jaroslava, panuov z Šelmberka, synóv nadepsaného p. Jiříka, že vuoli svú k tomu vysvobození dávají. —

My Jan a Jaroslav, bratři vlastní s Šelmberka a z Kosti etc., vyznáváme tiemto listem všem, ktož jej uzří nebo čtúcí slyšeti budú, jakož urozený pán, pan Jiřík z Šelmberka a z Kosti etc., pan otec náš milý, ráčil jest vysvoboditi a od panstvie Krnovského vytěliti urozeným pánom p. Bernartovi a p. Hynkovi, bratřím vlastním z Vrbna, i erbom jejich Bruntál i s jeho se vším příslušenstvím tak, jakož pak list jejich jim na to daný ty všecky věci v sobě šíře vyslovuje a zavierá, a jakož jim také toho všeho najjasnější knieže a pán, pan Ludvík, Uherský a Český etc. král a markrabie Moravský etc., pán náš milostivý, potvrditi ráčil, protož my nahoře psaní Jan a Jaroslav, bratři z Šelmberka, k takovému vysvobození, které jest pan otec náš milý svrchupsaným, panu Bernartovi a panu Hynkovi bratřím z Vrbna, a erbom jejich udělati ráčil, jakož se nahoře píše, vuoli svú dáváme a mocí listu tohoto dali jsme, chtiece tomu, aby oni výše psaní bratři z Vrbna i s erby a potomky svými takového vysvobození Bruntále s jeho se vším příslušenstvím ve vší celosti tak, jakž jim list jejich od pana otce našeho na to daný v sobě zavierá i ukazuje, užívati a při tom zuostaveni býti mohli nyní i na časy budúcí beze všelijaké překážky naší, erbuov a budúcích potomkuov našich. Tomu na svědomí pečeti naše vlastní k tomuto listu přivěsiti jsme dali, kterýž dán a psán na Krnově tu neděli, kteráž slove smrtedlná neděle, v puostě (22. března) od narození syna božieho tisicieho pětisteho třimecítmého léta čtúce. Act. die et a. ut s.

21. (f. 9*a*). Vklad listu krále Ludvíka Jeho Milosti na Bruntál.

My Ludvík, z Božie milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charvatský král, markrabie Moravský, Lužické [sic] a Slezské knieže a Lužické markrabie etc. vyznáváme tímto listem všem, že jsú na nás vznesli urození Bernart a Hynek, bratři vlastní z Vrbna a na Bruntáli, věrní naši milí kterak jsú Bruntál s jeho příslušenstvím mnohá léta obyčejem zástavním drželi, ale potom osviecená Barbora, Opavská a Ratibořská kněžna a dědičná paní Krnovská, a po smrti její urozený Jiřík z Šelmberka a z Kosti, již v ty časy dědičný pán Krnovský uvedl jest Bruntál i s jeho se vším příslušenstvím nahoře psaným bratřím a jich erbom v dědictvie a je i s tím zámkem Bruntálem ku Krnovu v poddanost. A také dříve psaný Jiřík zase též bratři Bernarta a Hynka i s tím se vším panstvím Bruntálským od všech služeb a poddanosti, kterýmiž jemu a potomkom jeho zavázáni byli, vysvobodil jest je i erby jejich na budúcí časy a to zboží Bruntálské od panstvie Krnovského odczidil [sic], vytělil a vysvobodil tak, jak pak list jejich na to jim daný šíře v sobě drží a zavierá. Při tom jsú nás častopsaní bratři Bernart a Hynek se vší pokorú prosili, abychom jim takového jejich vysvobození příti a milostivě potvrditi ráčili a toho dopustili, když by se kolivěk jim zdálo a líbilo, aby Bruntál i s jeho příslušenstvím do kniežetstvie našeho Opavského ve dcky zemské sobě a erbom svým vložiti a do toho kniežetstvie Opavského na věčné časy vtěliti mohli. Kdež my vzhlédnúce na jejich pilné, věrné a užitečné služby, kteréž jsú králi Vladislavovi, slavné paměti otci našemu najmilejšiemu, též i nám činili a činiti nepřestávají a na potomnie časy, aby tím lépe činiti mohli, z milosti královské a jakožto král Uherský a Český a najvyšší knieže Slezské nahořepsaným bratřím Bernartovi a Hynkovi i erbom jejich takového jejich vysvobození milostivě dopustili jsme, dopouštieme, potvrdili jsme a tiemto listem našim mocně potvrzujem chtiece tomu, aby oni častopsaní bratři i s tím jejich zámkem Bruntálem a se vším jeho příslušenstvím i s městem a vesnicemi k němu od starodávna příslušejícími nyní i na budúcí časy od panstvie Krnovského vysvobozeni a odtud vytěleni byli. A když by se jim kolivěk anebo (fol. 9*b*) erbom jejich zdálo a líbilo, budú sobě moci do kniežetstvie našeho Opavského ve dcky zemské vložiti a vepsati beze všelijaké naší, erbuov i budúcích potomkuov našich králi uherských a českých a najvyšších kniežat Slezských překážky. A přikazujem hejtmanu našemu Opavskému i komorníku a sudiemu nynějším i budúcím toho kniežetstvie, kdyžby kolivěk výš psaní bratři z Vrbna Bernart a Hynek nebo erbové jejich toho požádali a ve dcky zemské Bruntal se vším jeho příslušenstvím vložiti chtěli, abyšte jim toho dopustili a podle jejich žádosti ve dcky zemské vepsati dali beze všech odporností tak, aby oni svrchupsaní bratři, erbové i potomci jejich těch všech svobod, práv a dobrých starobylých obyčejóv v tom kniežetstvie užívati mohli tím vším

obyčejem jako i jiní obyvatelé toho našeho kniežetstvie Opavského nyní i na časy budúcí. Protož znajíce v tom konečnú vuoli naši tak se zachovajte jináče toho nečiníce. Tomu na svědomie a pevnost věcí svrchupsaných pečet naší královskú rozkázali jsme přivěsiti k tomu listu, dán v Olomouci, v tu středu před Velikú nocí (1. dubna) l. B. tisícieho pětistého třmecétmého, království našich Uherského, Českého etc. vosmého. Act. die et a. ut s.

Ex commissione propria regie majestatis.

22. (fol. 10*a*). Spolek pana Hynka Bruntálského z Vrbna se paní Johankú z Bietova, manželkú jeho.

Vystúpil před úřad zemský p. Hynek z Vrbna a na Klimkovicích a kázal psáti, že přijímá na pravý spolek paní Johanku z Bietova a na Klimkovicích, manželku svú vlastní, na svú polovici Bruntále se vším jeho příslušenstvím i na to na všeckno, což se jemu tu na diele dostalo a jemu spravedlivě na tom panstvie Bruntálském náleží, a což tu má anebo kdy potom jmieti bude na tom zboží Bruntálském, na takový zpuosob: Jestli že by paní Johanka výš psaná pana Hynka manžela svého živností přebyla, tehdy aby ten svrchupsaný statek všecken na ni připadl. Však toto sobě pan Hynek zvláště vymínil a pozuostavil, z toho statku když by se jemu zdálo za zdravého života anebo na smrtedlné posteli, že muože tisíc zl. uh. dáti a poručiti, komuž se jemu zdáti a líbiti bude, a paní Johanka svrchupsaná bude s tím statkem na ní připadlým moci učiniti i nechati jako s svým vlastním dědicstvím. Act. d. et a. ut s. (14.—17. pros. 1524).[1])

23. Vklad věna paní Barboře z Lukavce a na Boboluzcích.

Vystúpil před úřad Jan z Boboluzk a kázal ve dcky zemské psáti a vložiti paní Barboře z Lukavce a na Boboluzcích, manželce svej vlastní, šest set zl. uh. a pět a dvaceti zl. věnným právem na statku svém vlastním a dědičným, kterýž v kniežetstvie Opavském má, totiž na Boboluzcích a na Skrochovicích, na mlýně i na dvoře tak, jakž jiné paní v tem kniežetstvie věna svého užívají. A poručníky sobě zvolila Bernarta ze Zvole a na Hlučíně a Mathiáše Bystřického z Studnic a na Sčítině. Act. d. et a. ut s. (14.—17. pros. 1524).[1])

24. (f. 10*b*). Vklad Závadky panu Oldřichovi z Tvorkova a z Kravař.

Vystúpili před úřad Zigmund Šeliha z Zubřic a Vondřej Lútka z Olbramic jsúce poslové daní od kniežete Kazimíra, jeho Milosti hejtmana,

[1]) Mřežován.

na místě Jošta z Štamfaldu a kázali psáti, že vkládá ve dcky zemské ves svú vlastní dědičnú nižádnému nezávadnú totiž jménem Závadku se vším její příslušenstvím, s rolí oranú i neoranú, s lidmi platnými i neplatnými, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s vodami tekúcími i netekúcími, s jezery, s rybníky, s rybniščemi, s potoky, s lesy, s hájmi, s chrastinami, s horami, s doly, s hony, s lovy, s čižbami, s mezami, s hranicemi tak, jakž sem to zboží držel a požíval, a jakž v svých meziech od starodávna vyměřeno jest a záleží, se všemi jinými věcmi, kterýmiž se koli jmény jmenovati mohú, se vším plným právem a panstvím a příslušenstvím, nic sobě ani erbom svým ani budúcím potomkom tu práva, panstvie ani vlastenstvie žádného nepozuostavujíc ani zachovávajíc, než to všecko prodal sem a prodávám ku pravému dědictvie panu Oldřichovi z Tvorkova a z Kravař, na Bělej i erbom jeho.[1])

25. Vklad vsi Lysotic.

Vystúpil před úřad Jan Planknar z Kynšperku a na Hlubčicích a kázal psáti, že vkládá a vpisuje ve dcky zemské ves svú vlastní jménem Lysotice s platy, s lidmi platnými i neplatnými, s roli oranú i neoranú, s pastvami, s pastviščemi, s lesy, s háji, s chrastinami, s lukami, s mlýnem, s mlýnišci, s krčmú, s kostelním podacím, s rybníky, s rybniščemi, s řekami, s potoky, s vodami tekutými i netekutými, s hony, s lovy, s čižbami, s horami, údolím, s mezemi, s hranicemi tak, jakž ta ves od jiných dědin od starodávna vyměřena a vyhraničena jest, i se všemi a všelijakými užitky a požitky, jakýmiž se koli jmény jmenují aneb jmenovány býti mohú, a všecko své právo, kteréž měl v tej vsi Lysoticích tak, jakž jest to sám držel a užíval s předky svými, i se vším plným právem a panstvím nic tu sobě, erbom ani potomkom svým nepozuostavujíc, ku pravému zpupnému dědicstvie, jmění, držení a užívání p. Janovi z Rožmberka a na Strakonicích, najvyšiemu mistru převorstvie českého, a tomu zákonu svatého Jana a špitálu Jerozolymytanského a budúcím potomkom jejich též ku pravému jejich jmění, držení, a užívání. Act. d. et a. ut. s. (14. až 17. pros. 1524).

(f. 11*a*). L. odn. s. B. 1525 čtúce za najjasnějšieho kniežete a pána, pana Ludvíka, Uherského a Českého etc. krále a markrabie Moravského etc., pána našeho milostivého, za osvieceného kniežete a pána, pana Kazimíra, kniežete Těšínského a Velikého Hlohova, najvyššieho hejtmana Horní Slezije etc., na ten čas hejtmana kniežetstvie Opavského, za p. Ojieře z Fulsteina a na Bielovci komorníka kniežetstvie Opavského, za Kašpara z Ketře a z Drslavě sudieho a za Jiříka z Lanšovic písaře zemského v suché dny po sv. Duše (7.—10. června).

---

[1]) Mřežován.

26. Věno paní Kateřiny z Štermberku a z Holešova na vsi Násilí.

Vystúpil před úřad p. Bernart z Vrbna Bruntálský a na Heralticích a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské pravým věnným právem ku pravému a svobodnému jejiemu věnu na vsi své dědičné nikomu nezávadné jménem na Násilí tisíc zl. uh. dobrých na zlatě i na váze spravedlivých a puol sedma sta zl. a deset zl. na bílých groších českých širokých čtúce za každý zlatý třidceti dva groše bielá na všech lidech v tej vsi platných i neplatných, s platy, s kury, s vajci, s poctami, s vinami, s robotami, s rolemi oranými i neoranými, s rybníky, s rybniščemi, s vodami tekutými i netekutými, s háji, s lesy, s křovinami i se vším a všelijakými tej vsi užitky a požitky, kterýmiž se koli mény jmenují aneb jmenovány býti mohú, i s kostelním podacím, nic tu sobě ani erbom svým nepozuostavujíc kromě výplatu, paní Kateřině z Štermberka a z Holešova, manželce své vlastní, takovým zpuosobem, jestli že by paní Kateřina prvé psaná pana Bernarta manžela svého svrchupsaného živností přebyla, tehdá, aby se hned v tu ves Násilé uvázala a ji držela a užívala v sumě svrchupoložené, a s těmi zlatými a grošmi bude moci učiniti i nechati tak, jako jiné paní věnné v kniežetstvie Opavském svých věn užívají. A toho věna příjemčí jest na místě pana Jana staršieho z Štermberka a na Kvasicích, najvyšieho hejtmana markrabstvie Moravského, a pana Jana mladšieho z Štermberka a na Holešově, bratruov vlastních paní Kateřiny svrchupsanej, pan Ojíř z Fulstejna a na Bielovci, komorník kniežetstvie Opavského. Act. d. et a. ut s. (7.—10. června 1525).

27. (fol. 11*b*) Vklad dvoru Hradčanského Janovi Vlkovi z Konecchlumu.

Vystúpil před úřad Stanislav Střela z Lukavce i na místě bratří svých vlastních a nedílných Jakuba a Onše Střeluov z Lukavce a kázal psáti, že vkládá dvuor Hradčanský blíž Wopavy s volvarkem, s rolemi oranými i neoranými, s rybníky, s lukami, s pastvami, s chrastinami i se všemi pastvami (!) a příslušenstvími v těch mezech a hranicích, v kterýchž sem já toho sám užíval s bratřími svými i s předky svými, a při tom také vrchní právo ve vsi Zlatnicích na těch lidech v tejž vsi, s platy, s robotami, s kury, s vajci a se vším příslušenstvím, což v tej vsi na těch lidech k tomu vrchniemu právu přísluší, i také s tím platem, kterýž ti lidé dávají z volvarku Hradčanského, což tam rolí a lúky drží a od toho dvoru odkúpili, Janovi Vlkovi z Konecchlumu a na Slavkově a erbom jeho ku pravému, zpupnému dědicství a užívání. Act. d. et a. ut s. (7. až 10. června 1525).

28. V k l a d v s i Z á b ř e h a p a n u O l d ř i c h o v i z T v o r k o v a a z K r a v a ř.

Vystúpili před úřad pan Kryštof a pan Václav, bratři vlastní z Tvorkova a z Kravař, na místě pana Jiříka bratra svého a kázali psáti, že vkládají ve dcky zemské ves svú vlastní dědičnú žádnému nezávadnú totiž jménem Zábřeh v kniežetstvie Opavském záležící a se vším k tej vsi příslušenstvím, s lidmi platnými i neplatnými, s rolí oranú i neoranú, s lesy, s lukami, s pastvami a s pastviščemi, s luhem, s dolinami, s háji, s chrastinami, i s řekami, s potoky tekutými i netekutými, i s jinými se všemi příslušenstvími, jakýmiž kolivěk jmény jmenovány býti mohly by tak, jakož ta ves od starodávna jest vyhraničena a vyměřena a od jiných dědin vysazena, nic tu sobě ani erbom svým a budúcím potomkom svým práva, panstvie ani kterého vlastenstvie nezachovávajíc ani pozuostavujíc, než tak, jakž jsme to sami drželi a užívali, a to za jeho pravý diel k pravému zpupnému dědictvie panu Oldřichovi z Tvorkova a z Kravař, bratru našemu vlastniemu a erbom jeho. Act. d. et a. ut s. (7.—10. června 1525).[1])

29. (f. 12*a*). V k l a d o d ř e č e n í p a n a O l d ř i c h a z T v o r k o v a a z K r a v a ř, ž e d i e l s v o j o d b r a t ř í s v ý c h v z a l.

Vystúpil před úřad zemský pan Oldřich z Tvorkova a z Kravař a kázal psáti ve dcky zemské, že jest přijal za svoj oddiel i všelijaký nápad, kterýž jest na něho po otci i mateři jeho, též po bratří a sestrách jeho spravedlivě spadl i potomně by spadnúti mohl, jmenovitě ves Zábřeh, ves Boletice se vším jejich příslušenstvím a právem, kdež se na svrchupsané bratry své i na erby jejich o žádný diel ani nápad navracovati nemá nyní ani na časy budúcí on ani erbové jeho. Act. d. et a. ut s. (7. až 10. června 1525).

30. V k l a d S t u d e n k y p a n u O j i e ř o v i z F u l š t e j n a.

Vystúpili před úřad zemský pan Jan, pan Mikuláš, pan Vilém, pan Jindřich, bratří vlastní Fulstejnové z Slavkova, a kázali psáti, že vkládají ve dcky zemské ves svú dědičnú nikomu nezávadnú jménem Studenku s tvrzí, s dvorem, s rolí oranú i neoranú, s lidmi platnými i neplatnými, s kury, s vajci, s ospy, s robotami, s mlýny, s mlýniščemi, s krčmú, s kostelním poddacím, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s rybníky, s rybniščemi, s vodami tekutými i netekutými, s lesy, s háji, s luhy, s chrastinami, zahradami, s odúmorky, s vinami, s poctami i se všemi a všelijakými požitky a užitky malými neb velikými, kterýmiž se koli jmény menují aneb jmenovány býti mohú, i s tím se vším právem a panstvím a v těch mezích a hranicích, jakž jsme to zboží svrchupsané od starodávna i s předky svými drželi a užívali, nic tu sobě ani erbom

[1]) Mřežován.

svým nepozuostavujíc ani zachovávajíc, panu Ojířovi z Fulstejna a na Bielovci a jeho erbom ku pravému dědičnému jmění a držení. Act. d. et a. ut s. (7.—10. června 1525).[1])

(fol. 12*b*). L. s. b. 1525 z a n a j j a s n ě j-š í h o k n í ž e t e a p á n a, p a n a L u d v í k a, U h e r s k é h o, Č e s k é h o e t c. k r á l e a m a r k r a b i e M o r a v s k é h o etc., p á n a n a š e h o m i l o s t i v é h o, z a o s v í c e n é h o k n í ž e t e a p á n a p a n a K a z i m í r a, k n í ž e t e T ě š í n s k é h o a V e l i k é h o H l o h o v a, n a j v y š š í h o h a j t m a n a H o r n í S l e z i e e t c. a n a t e n č a s h a j t m a n a k n í ž e t s t v í O p a v s k é h o, z a p a n a O j í ř e z F u l s t e j n a a n a O d r á c h k o m o r n í k a, z a K a š p a r a z K e t ř e a z D r s l a v ě s u d í h o a z a J a n a z B r ň o v a, p í s a ř e z e m s k é h o v s u c h é d n y p o s v. L u c i i (20.—23. prosince).

31. V ě n o p a n í A n n ě z R o v n ý c h n a v s i H o s č a l k o v i c í c h.

Vystúpil před úřad Ondřej Lútka z Volbramic a na Hosčalkovicích a kázal psáti, že vkládá a vpisuje ve dcky zemské dvě stě zl. mince obecně berné po třech věrduncích za zlatý počítajíce pravým věnným právem paní Anně z Rovných, manželce své vlastní, na svej vlastní a dědičné a nikomu nezávadné vsi Hosčalkovicích, na všech lidech a všelijakých platech a důchodech k tej vsi příslušejících na takový způsob, jestli že by jeho již psaná paní Anna živností přebyla, ku pravému a svobodnému její věnu jmění, držení a užívání tak, jakž jiné věnné paní v tom knížetství svých věn užívají. Act. d. et a. ut s. (20.—23. pros. 1525).

32. (f. 13.*a*) V k l a d z á m k u V i k s t a j n a J a n o v i P l a n k n a r o v i z K y n š p e r k u.

Z rozkázání najjasnějšího knížete a pána, pana Ludvíka, Uherského, Českého etc. krále a markrabie Moravského, pána našeho milostivého, vystúpili před úřad Jan Donát z Veliké Polomě a na Nové Cerekvi a Václav z Bítova a na Vladěníně jsúce od Jeho král. Mil. poslové k tomu daní a kázali psáti, že vkládají ve dcky zemské zámek Vikstajn s městečkem Vítkovem, s vesnicemi jmenovitě Čermnú Lhotú, Veliký Klokočov, Malý Klokočov, Melče, Ratkov též s dvorem popložným, s zemany, s many, s lidmi osedlými i neosedlými, s jich platy a poplatky, s kurmi, vajci, ospy, a s jinými užitky, s kostelními i s oltářními podací, s řekami, potoky tekutými i netekutými, s mlýny, s mlýniščemi, s rybníky, s rybniščemi, s lesy, s háji, s chrastinami, s rolí oranú i neoranú, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s hranicemi a mezemi, se všemi a všelijakými užitky a požitky, jakýmiž se koli jmény jmenují aneb jmenovány býti mohú, i se vším plným právem a panstvím k držení, jakž od starodávna

---

[1]) Mřežován.

k tomu zámku a městečku příslušelo a přísluší nic žádnému nevyměňujíce ani pozůstavujíce, to všecko vkládají Janovi Planknarovi z Kynšperku, jeho erbom a potomkom ku pravému a zpupnému dědictví a svobodnému užívání. Act. d. et a. ut s. (20.—23. pros. 1525).

33. Vklad listu krále Ludvíka J. Kr. M. na Vikstajn.

My Ludvík, z Boží milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charvatský etc. král a markrabie Moravský, Lucnburské a Slezské kníže a Lužický markrabie etc., oznamujem tímto listem všem, jakož sobě statečný Jan Planknar z Kynšperku a na Hlupčicích, věrný náš milý, od urozeného Ojíře z Fulstajna a na Bílovci, věrného našeho milého, výplatu na zámku Vikstajně v knížetství našem Opavském ležícé (!) zjednal, v kterýžto zámek se týž Planknar uvázati má, i prošeni jsme jménem (fol. 13.*b*) téhož Jana Planknara, abychom jemu týž zámek Vikstajn s jeho příslušenstvím s městečkem Vítkovem s vesnicemi jmenovitě: Čermná Lhotka, Veliký Klokočov, Malý Klokočov, Melče, Ratkov, též s dvorem poplužným, s many, zemany, kostelními i oltářními podací, s řekami, s mlýny, s lesy, s háji, se všemi a všelijakými užitky a požitky, jakž od starodávna k témuž zámku příslušelo a přísluší, v dědictví dáti a do desk téhož knížetství Opavského vložiti rozkázati ráčili, a že von tu, kdež jsme se tiemž stavom a obyvatelom téhož knížetství Opavského zavázali nic neodcizovati bez jejich vuole a vědomí, též sobě při tiechž stavích povolení zjednati chce, kdež my jsúce k němu milostí naší královskú nakloněni a pro jeho služby, kteréž nám činil a na potom aby tím lépe činiti mohl, jemu Janovi Planknarovi, jeho erb[o]m a dědicom týž zámek Vikstajn s jeho se vším a všelijakým příslušenstvím výš jmenovaným dědičně [k] pravému zpupnému dědictví dáváme přikazujíce urozeným, statečným, slovutným komorníku, sudímu nynějším a budúcím, když by koli skrze posly naše tento majestát náš Vám ke dckám, když ty odevřeny budú, přinesen bude, že témuž Janovi Planknarovi týž zámek se vším jeho výš jmenovaným příslušenstvím ku pravému zpupnému dědictví ve dcky zemské vložíte a tento list náš majestát též ve dcky vepsati dáte. A jakož jsme týž zámek Vikstajn s jeho příslušenstvím prve některým osobám k dědictví dáti ráčili nepamatujíce na to, že jsme se prve stavom a obyvatelom téhož knížetství zapsali, bez jich vědomí nic od toho knížetství neodcizovati ani preč dávati, a nad to majíce oni od nás majestáty k dědictví na týž zámek před několika lety sobě dané toho jsú sobě ku konci a k místu nevedli ani v držení téhož zámku jsú přišli, u obyvateluov o povolení podle našeho zapsání nehledali ani sobě toho do desk podle řádu a práva, jakž na dědičnost přísluší, nespuosobili a vložiti nedali, z těch příčin takové naše předešlé daní buď komuž koli všecko zdvih« a tímto našim majestátem moříme, v niveč obracujem tomu konečně chtíce, aby toliko toto

naše obdarování moc mělo bez přerušení každého člověka. Tomu na svědomí a pro lepší jistotu věcí svrchupsaných pečet naší královskú, k tomuto listu jsme přivěsiti rozkázati ráčili. Dán na Budíně v pondělí po hodu Ducha svatého (5. června) l. tisícého pětistého pětmeztítmého, království našich Uherského, Českého etc. desátého.

Ludovicus rex,
manu propria.

34. (f. 14*a*.) Vklad zámku Heraltic panu Bernartovi z Vrbna.

Z rozkázání, vuole a povolení podle znění majestátu najjasnějšího knížete a pána, pana Ludvíka, Uherského a Českého etc. krále a markrabie Moravského etc., pána našeho milostivého, vystúpil před úřad pan Bernart z Vrbna a z Bruntále, na Heralticích a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské statek svuoj dědičný zámek Heraltice, ves Veliké Heraltice, ves Malé Heraltice a mlýn, slove Jarkovský, s dvorem poplužným, s lidmi osedlými i neosedlými, s platy, s kury, s vajci, ospy a s kostelním podacím, s řekami, s potoky tekúcími i netekúcími, s mlýny, mlýniščemi, s rybníky, s rolí oranú i neoranú, s lesy, s háji, s chrastinami, s lukami, s pastvami s hranicemi a mezemi a se všemi a všelijakými užitky a požitky, jakýmiž se koli jmény jmenují aneb jmenovány býti mohú, a se vším plným právem a panstvím, ku pravému zpupnému dědictví, jmění, držení a svobodnému užívání sobě a erbom svým a budúcím potomkom. Act. d. et a. ut s. (20.—23. pros. 1525).[1])

35. Vklad listu krále Ludvíka J. Mti na Heraltice.

My Ludvík, z Boží milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charvatský etc. král a markrabie Moravský, Lucimburské a Slezské kníže a Lužický markrabie etc., oznamujem tímto listem všem vuobec, ktož jej uzří anebo čtúcí slyšeti budú, že jest na nás vznesl urozený Bernart z Vrbna Bruntálský a na Heralticích, věrný náš milý, že má zámek Heraltice s jeho příslušenstvím pod námi s jeho výsadami, jakož listové jeho, kteréž na to má od některých knížat dobré paměti, šíře ukazují, kterýchžto věcí a listuov najjasnější kníže a pán, pan Vladislav, Uherský, Český etc. král a markrabie Moravský etc., pan otec náš najmilejší, slavné paměti, potvrditi jest ráčil, šíře ukazují, i prosil jest nás se vší pokorú již jmenovaný Bernart z Vrbna, abychom jemu toho přiti, povoliti (fol. 14*b*.) a dopustiti ráčili, aby ten zámek Heraltice s jeho příslušenstvím do knížetství našeho Opavského uveden a vtělen byl, a do desk zemských toho knížetství, aby vložen byl, kdež my znajíce žádost jeho slušnú a pro služby, kteréž jest nám činil, a tím lépe aby činiti mohl, s dobrým rozmyslem a radú našich

---

[1]) Mřežován.

věrných milých, k tomu povolení a vuoli naši dáti jsme ráčili, a mocí listu tohoto dáváme, přejem, dopouštíme a stvrzujem a přikazujeme osvícenému Kazimírovi, kníželi Těšínskému a Velikého Hlohova, hajtmanu Horní Slezí a hajtmanu knížetství Opavského, a urozeným statečným slovutným hajtmanu, komorníku a sudímu úředníkom nynějším a budúcím a všem pánom a rytířstvu knížetství našeho Opavského, věrným našim milým, když kolivěk od svrchu jmenovaného Bernarta z Vrbna požádáni budete, abyšte jemu a jeho erbom a potomkom Heraltice zámek, ves Heraltice Veliké a Malé Heraltice s jejich příslušenstvím a mlýn, slove Jarkovský, ve dcky zemské vložiti a vepsati rozkázali ku pravému dědičnému jmění, držení a užívání znajíce v tom vuoli a rozkázání naše. Tak se zachovajte pod uvarováním hněvu a nemilosti naší královské. Tomu na svědomí a pro lepší jistotu věcí svrchupsaných pečet naší královskú k tomuto listu jsme přivěsiti rozkázati ráčili. Dán na Budíně tu sobotu před hodem Ducha svatého (3. června) l. b. tisícého pětistého pětmeztítmého, království našich Uherského, Českého etc. desátého.

Ex comissione propria regie majestatis.

L. s. B. 1526 v suché dny po sv. Duše (23.—26. května) za najjasnějšího knížete a pána, pána Ludvíka, Uherského, Českého etc. krále a markrabie Moravského etc. pána našeho milostivého, za osvíceného knížete a pána, pana Kazimíra, knížete Těšínského a Velikého Hlohova, najvyššího hajtmana Horní Slezie etc. a na ten čas hajtmana knížetství Opavského, za pana Ojíře z Fulstajna a na Odrách komorníka, Kašpara z Ketře a z Drslavě sudího a za Jana z Brňova písaře zemského.

36. Vklad věna paní Barboře z Lutině na vsi Zábřeze, Boleticích a Závadce.

(fol. 15*a*). Vystúpil před úřad pan Oldřich Tvorkovský a z Kravař, komorník knížetství Krnovského, a kázal psáti, že vkládá a vpisuje ve dcky zemské pravým věnným právem tisíc zl. dob. uh. zlata a váhy spravedlivých na zboží svém vlastním, kteréž v tomto knížetství Opavském má, na vsech jmenovitě na vsi Zábřeze, na vsi Boleticích [přetrženo: na vsi Závadce], se vším a všelijakým těch vsí příslušenstvím, na lidech usedlých i neusedlých i na všech těch vsí duochodech a požitcích malých i velikých nic nevynímajíce ani pozuostavujíce tak, jak to sám držím a užívám, paní Barboře z Lutině, manželce svej vlastní, ku pravému svobodnému věnnému právu tak, jakž jiné paní v tomto knížetství svých věn užívají. Příjemci toho věna jsú Jiřík Liška z Lutině, bratr její vlastní, Jan Čeple z Gbelku. Act. ut s. (23.—26. květ. 1526).

37. Vklad dvoru Sekulovského před branú Ratiborskú záležící Sčastnému Mošovskému Frablovi z Moravčína.

Z rozkázání a povolení najjasnějšího knížete a pána, pana Ludvíka, Uherského a Českého etc. krále a markrabie Moravského etc., pána našeho milostivého, vystúpil před úřad Sčastný Mošovský Frabel z Moravčína a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské dání krále J. Mti podle listuov znění, dvuor Sekulovský před Ratiborskú branú v Opavě záležící, jakž jest sám v sobě v svých hranicech a mezích vyměřen, s rolí, lúkami, zahradami, s platmi a se vším toho dvoru příslušenstvím a právem ku pravému a zpupnému dědictví, měnı́, držení a svobodnému užívání sobě a erbom svým a budúcím potomkom. Act. ut s. (23.—26. květ. 1526).

38. Vklad přidědění Moravice panu Janovi Stošovi z Kunic.

L. [MD]XXV. za pana Ojíře z Fulstajna komorníka, za Kašpara z Ketře sudího a za Gifíka z Lančovic písaře zemského, stal se zvod v pátek po všech Svatých (3. list.), odhad v pátek po svatým Martině (17. list.) na dúchody všecky, což k Moravici přísluší, přidědení v úterý po Novém Létě (2. led.) l. [MD]XXVI. panu Janovi Stošovi z Kunic a z Dešného na Ziboticích. A my svrchupsaní úředníci (f. 15*b*) podle obyčeje a práva tohoto knížetství vložili jsme a vkládáme ve dcky zemské ten nahoře psaný zvod, odhad, přidědění na vsi Moravici s jejím se vším příslušenstvím ku pravému a zpupnému dědictví, držení, užívání, svrchupsanému panu Janovi Stošovi a jeho erbom podle práva ústanného a puohonu, kterýmž pohnal Jindřicha Moravického z Roudnice. Act. a. et d. ut s. (23.—26. květ. 1526).

39. Vklad věna paní Margetě z Lidéřova.

L. [MD]XXVII v suché dny po sv. Duše (12.—15. června) za najjasnějšího knížete a pana, pana Ferdinanda, Českého, Uherského etc. krále, infanta v Hispanii, arciknížete Rakouského etc., markrabie Moravského etc., Lucimburského a Slezského knížete etc., krále a pána našeho milostivého, za osvíceného knížete a pána, pana Kazimíra, v Slezii knížete Těšínského a Velikého Hlohova, najvyššího hajtmana Horní Slezie a ty časy hajtmana knížetství Opavského, za pana Ojíře z Fulstajna a na Odrách komorníka kníž. Op., Kašpara z Ketře sudího a Jana z Brňova písaře zemského vystúpil před úřad pan Vavřinec z Drahotuš a na Benešově a kázal psáti, že vkládá a vpisuje ve dcky zemské na všem svém díle a polovici na zboží Benešovském a na městečku a na vsech a na všelijakých dúchodech a užitcích toho svrchupsaného zboží tisíc zl. dob. uh. na zlatě i na váze spravedlivých pravým věnným právem paní Margretě z Lidé-

řova, manželce svej vlastní, tak jako jiné paní v tomto knížetství svých věn užívají a užívati mají. Příjemci jsú toho věna Jaroslav Oderský z Lidéřova, otec její, s Janem synem svým. Act. us et.

(fol. 16*a*). L. MDXXVIII v suché dny po sv. Duše (3. až 6. června) za najjasnějšího knížete a pána, pana Ferdinanda, Českého a Uherského etc. krále J. Mti, pána našeho milostivého, za osvíceného knížete a pána, pana Kazimíra, knížete Těšínského a Velikého Hlohova, najvyššího hajtmana Horní Slezí, za pana Ojíře z Fulsteina etc. komorníka, Kašpara z Ketře sudího a Jana z Brňova písaře zemského.

40. Spolek [přetrženo: pana] Ondřeje Lútky z Olbramic s Margetkú, Lidmilú a Aneškú dcer jeho.

Vystúpil před úřad zemský Ondřej Lútka z Olbramic a kázal psáti ve dcky zemské, že přijímá na všecek statek svuoj, což má aneb míti bude, na spolek Margethu, L'dmilu a Aničku, dcery své, na takový zpuosob, jestliže by jeho pán Buoh smrti uchovati neráčil, aby Lidmila a Anežka předkem každá vzala po stu zl., jako jest po Margétě dal, a ostatkem aby se rozdělily; a pakliž by se ještě oženil a syna jměl, ten má v statku zuostati jako dědic. Než neměl-li by než dcery, tehdy na ně všecky statek jeho tak spadnúti má, jakož se svrchu píše, by pak i více ještě dcer jměl. Act. Opaviae ut s. (3.—6. června 1528).

41. Spolek [přetrženo: pana] Jiříka Hrabinského z Bítova etc. s Kateřinú z Bítova, sestrú jeho.

Vystúpil před úřad Jiřík Hrabinský z Bítova a na Hrabini a kázal psáti ve dcky zemské, že vkládá a poroučí všecek statek svuoj, a což jeho v knížetství Opavském jmá, jmenovitě ves Hrabini, ves Lhotu Horní, ves Smolkov a to vrchní právo, které mám na vsi Budišovicích, i s mlýny a se vším těch vsí příslušenstvím, Kateřině z Bítova, sestře své vlastní, a dítkám její takovým zpuosobem, když by pán Buoh smrt na svrchupsaného Jiříka dopustiti ráčil bez erbuov, aby to zboží svrchupsané všecko na Kateřinu svrchupsanú spadlo dědičně a na dítky její. Avšakž jestli že by se oženil, aby mohl ženě své věno udělati na tom statku, a jestli že by ten statek prodati chtěl, aby jemu tento vklad na překážku nebyl. A toto sobě pozuostavil, jestli že bych to kdy změniti chtěl, aby toho vuoli jměl bez překážky všech osob. Act. Opaviae ut s. (3.—6. června 1528).[1])

42. Vklad věna paní Anežce z Gočalkovic.

Vystúpil před úřad Sčastný Mošovský Frabel z Moravčína a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské V^C zl. mince v zemi berné po třech věr-

[1]) Mřežován.

duncích za zl., po XII gr. za věrdunk, a za groš VI d. bílých čtúc pravým, věnným právem na zboží svém dědičném na Malém dvoře v předměstí Opavském a na všem k tomu dvoru příslušenstvím, což tu sám má, drží a užívá, i s domem v městě Opavě, Anežce z Gočalkovic, manželce své vlastní, jestliže by pán Buoh na svrchupsaného manžela jejího smrt dopustiti ráčil, tehdy aby ona s těmi V^c zl. učiniti i nechati mohla tak, jako jiné věnné paní v tom knížetství věn svých užívají. Příjemci toho věna: pan Bernart Zvolský ze Zvole a na Hlučíně, Jan Čeple z Gbelku, Jan Borek a Jindřich Borek, bratři její z Rostropic. Act. ut s. (3.—6. června 1528).

43. (fol. 16*b*). Vklad Studenky.

Vystúpil před úřad zemský pan Ojíř z Fulsteina, komorník knížetství Opavského, a kázal sobě psáti, že vkládá ve dcky zemské ves svú dědičnú nikomu nezávadnú jménem Studenku s tvrzí, s dvorem, s rolí oranú i neoranú, s lidmi platnými i neplatnými, s kury, s vajci, s ospy, s robotami, s mlýny, s mlyniščemi, s rybníky, s rybniščemi, s vodami tekutými i netekutými, s lesy, s háji, s luhy, s chrastinami, s zahradami, s odúmorky, s vinami, s poctami i se všemi a všelijakými požitky a užitky malými neb velikými, kterými se koli jmény jmenují aneb jmenovány býti mohú, i s tím se vším právem a panstvím, v těch mezích a hranicích, jakž jsem to sám zboží svrchupsané od starodávna i s předky svými držel a užíval, nic tu sobě ani erbom a potomkom svým panství ani kterého vlastenství nepozuostavujíc ani zachovávajíc, panu Mikulášovi, panu Václavovi a panu Hanušovi, bratřím vlastním z Fulstejna a na Bílovci, i erbom jejich ku pravému dědičnému jmění a držení a užívání. Act. ut s. (3.—6. června r. 1528).

44. Vklad Vladislavě.

Vystúpil před úřad zemský pan Jan z Drahotuoš a na Benešově s majestátem krále JMti i na místě jiných všech rukojmí, s kterýmiž jest od pana Baltyzara Vlčka z Dobré Zemice a z Hlučína zámek Vladislav s jeho se vším příslušenstvím dědičně přijal, a s vuolí jich kázal psáti ve dcky zemské, že Janovi Planknarovi z Kynšperku, jeho erbom a potomkom zámek a město Vladislav, ves Radlinu, ves Marklovice, ves Polom, ves Moščenice, ves Velchovy, ves Velkú Tuří, ves Malú Tuří, ves pustú Zimní Vodku, i o tu zástavu, kterúž má na Jedlovníku, na Godově, jmenovitě na Jedlovníku VIII set zl. uh. červ. vážných a na Godově IIII$^1/_2$ sta zl. též uh. čer. s dvory, s rolí oranú i neoranú, s lukami, s pastvami, s pastvištěmi, s horami, s doly, s lesy Turskými a jinými lesy, s háji, s luhy, s chrastinami, s křovinami, s lovy, s hony, s čížbami, s pustinami, s mezemi, s hranicemi, s lidmi platnými i neplatnými, s robotami, s užitky a puožitky a se všemi poplatky, s mlýny, s mlýniščemi, s řekami, s břehy,

s stavy, s rybníky, s rybniščemi, s potoky tekutými i netekutými, s jezery, s kostelními poddacími far i oltáří[1]) a také se všemi zemany a many k tomu panství a zboží od starodávna příslušejícími a s vrchností panství na nich i také na lidech jejich i s tú vrchností na Velikých Gořicech, službami, pomocí, povozy, kteréž spravedlivě od starodávna činiti povinni jsú, také se všemi volnými a fojty k tomu panství příslušejícími i se všemi mýty a cly, kteréž na tom panství od starodávna jsú a příslušejí, jakož to zboží svrchupsané od starodávna v svých mezích a hranicích v každé a v každé zvláščе, jakž jsú vyměřena a vyhraničena, nic tu sobě ani erbom svým ani budúcím potomkom práva, panství ani vlastenství nezachovávaje tak, jak to sám držel a (fol. 17*a*) užíval, to všecko ve dcky zemské vpisuje a vkládá ku pravému dědičnému jmění, držení a užívání podle listu najjasnějšího knížete a pána, pana Ferdinanda, Uherského, Českého etc. krále, Jeho královskej Mti, kterýž teď slovo od slova duole vepsán jest. Act. Opaviae ut. s. (3.—6. června 1528).

45. S tímto majestatem vystúpili pan Jan z Drahotuš a na Benešově, Fabian Bzenec z Markvartovic a za to žádali, aby ten majestát též ve dcky zemské vepsali podle nahořepsaného vkladu na Vladislav:

My Ferdinand, z Boží milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charvatský etc. král, infant v Hispanii, arcikníže Rakouské, markrabie Moravský, Lucemburské a Slezské kníže a Lužický markrabie etc., oznamujem tímto listem všem, že vznesli jsú na nás skrze přátely své urození, stateční a slovutní Jan z Drahotuš a na Benešově a Fabian Bzenec z Markvartovic, věrní naši milí i na místě jiných rukojmí, kteří Vladislav s jeho příslušenstvím od urozeného Baltyzara Vlčka z Dobré Zemice[2]) ujali a zase též zboží statečnému Janovi Planknarovi prodali, a do knížetství našeho Opavského ve dcky zemské vložiti smlúvu že jse zavázali, při tom nás snažnú prosbú prosíce, abychom jim k tomu povolení naše dáti a toho z milosti naší královské dopustiti ráčili, aby oni to výše psané zboží Vladislavské(ho) se vším jeho příslušenstvím témuž Janovi Planknarovi ve dcky zemské knížetství našeho Opavského vložiti podle smlúvy mohli. Kdež my znajíce jejich snažnú a slušnú žádost s dobrým rozmyslem, naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách, jakožto markrabie Moravský a najvyšší kníže Slezské povolení naše k tomu jsme dáti a jim toho dopustiti ráčili a tímto listem povolujem a mocně dopouščíme, aby nahořepsané zboží Vladislavské se vším jeho a všelijakým příslušenstvím ve dcky zemské knížetství našeho Opavského podle smlúvy vloženo a vepsáno bylo; při tom poněvadž zprávu jmáme, že též zboží Vladislavské vždy práva toho knížetství Opavského užívalo, že též svrchupsané zboží

---

[1]) Od slov: že Janovi Planknarovi až k . . . . far i oltáří mřežován výjma slova: ves Marklovice, a na Godově. — [2]) Přetrženo.

do téhož knížetství vpojujem a mocně tímto listem vtělujem. Protož příkazujem hajtmanu a všem úředníkom naším nynějším i budúcím knížetství našeho Opavského, věrným našim milým, kdyžkoli výšepsaní rukojmie společně anebo rozdílně toho požádají, aby Vladislav častopsanému Janovi Planknarovi ve dcky zemské téhož knížetství našeho Opavského vložen byl, abyšte ihned všech výmluv na straně nechajíc tak udělali a témuž Janovi Planknarovi, erbom a potomkom jeho to svrchupsané zboží Vladislavské se vším jeho příslušenstvím ve dcky zemské i s listem tímto vložili a vepsati rozkázali, znajíce v tom vuoli naši konečnuo a jináče toho nečiníce. Tomu na svědomí pečet naši královskú k listu tomuto přivěsiti jsme rozkázali. Dán na hradě Pražském den sv. Filipa a Jakuba (1. května) l. b. tisícého pětistého dvacátého vuosmého, království našich Uherského a Českého druhého.

Ferdinandus. Vidit Adam de Nova domo, cancellarius regni, manu propria —

(fol. 17*b*). L. MDXXVIII o suchéch dnech po sv. Lucii (16.—19. pros.) za najjasnějšího knížete a pána, pana Ferdinanda, Uherského a Českého etc. krále a markrabie Moravského etc., hajtmana pana Hynka Bruntálského z Vrbna a na Klimkovicích, komorníka pana Ojíře z Fulstejna a na Odrách, sudího Kašpara z Ketře a z Drslavě a písaře zemského Jana z Brňova.

46. Vystúpil před úřad Jiřík z Bítova a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské své vlastní zboží a dědictví, totiž ves Hrabini s tvrzí a s dvorem, ves Smolkov, ves Horní Lhotu a také vrchní právo na Budišovicích všecko to v knížetství Opavském záležící s lidmi platnými i neplatnými, s činžemi, s poplatky, s dvory, s rolí oranú i neoranú, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s mlýny, s rybníky, s vodami tekutými i stojatými, s horami, s dolinami, s lesy, s háji, s pustinami, s kury, s vajci, s ospy, se všemi poplatky a požitky, jakž kolivěk mohly vymenovány býti, i s jiným se vším panstvím a příslušenstvím, což k těm vsem od starodávna příslušelo a přísluší, s mezemi a hranicemi, jakož ty vsi svrchupsané od starodávna v svých mezech a hranicích záleží a jsú vyměřené, se vším plným právem, panstvím tak, jakož jsú předkové moji to drželi, a já po nich to jměl, držel a požíval, nic sobě ani erbom svým a budúcím potomkom tu na tom práva, panství ani kterého vlastenství nepuozostavujíc, než to jsem všecko prodal panu Jindřichovi Fulstejnovi z Fulstejna a jeho erbom i bližším potomkom. Act. Opaviae ut s. (16.—19. pros. 1528).[1]

47. Odpor Mikuláše Herkvika, komendora u sv. Jana v Opavě, na dvuor Sekulovský.

Mikuláš Herkvik komendor u sv. Jana v Opavě i na místě zákona svého přistúpiv před úřad a oznámil, jakož jest Ščasný Frabel z Mo-

[1]). Mřcžován.

ravčína dvuor Sekulovský před Ratibořskú bránú u Vopavy ležící podle listu krále Ludvíka, JMti slavné paměti, ve dcky zemské vložil, že tomu Mikuláš Herkvik vkladu odpor činí a že k tomu dvoru lepší právo míti chce a tomu na tento čas místa nedává. Act. ut. s. (16.—19. pros. 1528).[1])

48. Odpor Jana Volfstorfara z Domadařovic na ves Kunčice.

Jan Volfstorfar z Domadořovic přistúpiv před úřad a oznámil, jakož se přísudek stal Kateřině Čapkové z Kroměšína na ves Kunčice, odpor tomu činíc, že k dědictví tej vsi Kunčic lepší právo míti chce než Kateřina Čapkova. Act. ut s. (16.—19. pros. 1528).

49. (fol. 18a). Václav z Tvorkova etc. přijal oddíl svuoj.

Vystúpil před úřad pan Václav z Tvorkova a z Kravař, kázal psáti ve dcky zemské, že jest přijal dosti za oddíl svuoj, kterýž jemu spravedlivě náležel po nebozčíku panu otci jeho i po paní máteři jeho, i za tu polovici oddílu pana Jiříka, bratra svého, od pana Kryštofa z Tvorkova a z Kravař, bratra svého. Kdež já nahořepsaný Václav se odříkám a slibuji se více na takový oddíl i s erby svými nenavracovati na nahoře jmenovaného pana Kryštofa ani na erby jeho a budúcí potomky. Act. léta a času ut s. (16.—19. pros. 1528).

50. Spolek pana Kryštofa z Tvorkova s paní Anežkú z Biskupic.

Vystúpil před úřad zemský pan Kryštof z Tvorkova a z Kravař, kázal psáti, že přijímá na spolek a přijal na pravý stupek paní Anežku z Biskupic, manželku svú vlastní, na ten všecek statek, kterýž má anebo míti bude, i na tu všecku spravedlivost, k čemuž by kde právo měl aneb kde míti mohl, buďto na penězích anebo na klínotiech a jiných všelijakých svršcích, kterýmiž by se jmény jmenovati mohly, a činím ji pravú svuo společnicí i s dítkami její, kteréž by nám pán Buoh spuolem dáti ráčil. Act. léta a času ut s. (16.—19. pros. 1528).[1])

51. Spolek paní Anežky z Biskupic s panem Kryštofem z Tvorkova etc.

Vystúpila před úřad zemský paní Anežka z Biskupic a kázala psáti, že přijímá na spolek a přijala na pravý stupec (!) pana Kryštofa z Tvorkova a z Kravař, manžela svého vlastního, na ten všecek statek, kterýž má aneb míti bude, i na tu všecku spravedlivost, k čemuž by kde právo jměla aneb kde jmíti mohla, buďto na penězích anebo na klínotech a na

[1]) Mřežován.

jiných všelijakých svršcích, kterýmiž by se jmény jmenovati mohly, a činí jej pravým svým společníkem i s dítkami jeho, kteréž by nám pán Buoh spuolem dáti ráčil. Act. léta a času ut s. (16.—19. pros. 1528).[1])

(fol. 18*b*). L. p. 1529 o suchých dnech v Opavě za najjasnějšího knížete a pána, pana Ferdinanda Uherského a Českého krále, za hajtmana pana Hynka z Vrbna a na Klimkovicích, komorníka pana Ojíře z Fulstajna a na Odrách, Kašpara Rotemberga z Ketře a z Drslavě sudího, a Jana z Brňova písaře zemského.

52. Naučení panské urozenému pánu, panu Oldřichovi z Tvorkova a z Kravař, na Radúni, komorníku knížetství Opavského dané.

Poněvadž pan Kryštof z Tvorkova a z Kravař paní Anežku z Biskupic, manželku svú, pro opatření věna jejího v knížetství Opavském na statek svůj na spolek přijal, a paní Anežka jej také zase na to na spolek přijala tak, jakž ti spolkové ukazují, a pan Václav Haugvic z Biskupic na Buzově, bratr paní Anežčin, svú věrnú rukú a příjemčím věna paní Anezčina i nad věno toho zadosti opatření přijíti nechtěl a páni rukojmie, kteříž za pana Kryštofa byli ku právu zemskému, a list věnný i nad věno pohaněl, a na to se nálezy staly, že jest paní Anežka listem věnným i nad věno shodnými rukojmiemi opatřena, že pan komorník má dopustiti ty spolky z desk vymazati. Tento potaz z panuov vynesli sú pan Zdeněk Mezřicský z Lomnice, pan Bedřich [z] Žerotína a z vladyk Vilím z Vyškova, najvyšší hofrychtéř markrabství Moravského.[2])

53. Vklad věna paní Aleně z Syření na vsi Hoščalkovicích.

Vystoupil před úřad zemský Ondřej Lutka z Olbramic a na Hosčalkovicích a kázal psáti, že vkládá a vpisuje ve dcky zemské na vsi své dědičné Hosčalkovicích puol třetího sta zl. na minci za zlatý čtúc šest a třiceti groší a za každý groš dvanácte haléří Aleně z Syření, manželce své vlastní, věna, tak aby jeho užívala, jakž jiné paní věn svých v knížetství Opavském užívají. Příjemčího věna toho dělám Jindřicha Ořeského z Mokrého, bratra svého. Act. ut. s. (1529).

54. Vklad vsi Sčepankovic pánom Benešovským.

L. [MD]XXVII. v pátek před sv. Máří Majdalenú (19. cervence) stal se zvod, odhad v pátek po sv. Vavřinci (16. srpna) na duochody všecky, což ke vsi Sčepankovicím přísluší, a přidědení v pátek po sv. Bartoloměji

---

[1]) Mřežován. — [2]) Vepsáno později jinou rukou.

(30. srpna) panu Janovi a panu Vavřincovi, bratřím vlastním nedílným z Drahotuš a na Benešově, a my svrchupsaní úředníci podle obyčeje a práva tohoto knížetství vložili jsme a vkládáme ve dcky zemské ten nahoře psaný zvod, odhad a přidědění na vsi Sčepankovicích s jejím se vším příslušenstvím ku pravému a spupnému dědictví, držení, užívání svrchupsaným panom panu Janovi a panu Vavřincovi a erbom jejich podle práva nálezu panského a puohonu, kterýmž pohnali pannu Žofii, abatyši kláštera sv. Kláry v Opavě, i všecken konvent její. Act. ut s. (1529).[1])

Anno 1709 dně 3. Julii na žádost [:tit.:] pana France Bernarda Lichnovského svobodného pána z Voštic tento vejš nadepsaný klad vymazán jest.[2])

55. Vklad věna paní Mangdaleně z Krajzneku na zboží Vikstaj na zámku.

Vystúpil před úřad zemský Jan Planknar z Kynšperku a zapisuje Magdaleně z Krajzneku, manželce své, patnácte set zl. uh. čer. vážných věnným obyčejem a právem na zámku Vikstajně a na všem zboží k témuž zámku příslušejících jakožto na svém vlastním (fol. 19a) dědičným a nikomu nezávadném zboží, a příjemčím jse sám toho věna činí se vším statkem svým, což ho má aneb ještě míti bude. Act. ut s. (1529).

56. Vklad věna paní Anně z Ketře na ves Vladěnín.

Vystoupil před úřad zemský Václav z Bítova a na Vladěníně a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské tisíc zl. dob. uherských zlata i váhy spravedlivých aneb peněz bílých po čtyřicíti a osmi gr. za zlatý a za groš šest peněz bílých čtúc, paní Anně z Ketře manželce své vlastní na zboží svém dědičném nikomu nezávadným na tvrzi a vsi Vladěníně na všech lidech, platích, duochodech a všelijakých užitcích a puožitcích k tej vsi a k tomu zboží příslušejících věnným právem ku pravému její věnu a svobodnému užívání a požívání tak, jakž jiné paní v tomto knížetství věna svého užívají. A toho jsú příjemci Kašpar Rotemberk z Ketře a z Drslavě, sudí knížetství Opavského, a synové jeho Jindřich, Adam a Franc. Act. ut s. (1529).

57. Vklad věna paní Anně z Koltnar.

Vystúpil před úřad zemský Fabian Bzenec z Markvartovic a kázal psáti, že vkládá Anně z Koltnar, manželce své, šest set zl. uh. čer. vážných věnným obyčejem a právem a nad věno dvě stě zl. čer. uh. vážných na tom všem statku, kterýž má před městem Opavú a v Opavě, ničehož nevyminějíc jakožto na svém vlastním dědičným a nezávadným statku a sám se to příjemčím dělá se vším statkem svým, kterýž má aneb jmíti bude. Act. ut. s. (1529).

---

[1]) Mřežován. — [2]) Nota připsána rukou osmnáctého století.

(fol. 19*b*). L. [MD]XXX o suchých dnech po sv. Duše (8.—11. června) za najjasnějšího knížete a pána, pana Ferdinanda, Českého a Uherského etc. krále etc., za hajtmana pana Hynka z Vrbna, komorníka pana Ojíře z Fulsteina, sudího Kašpara Rotemberka z Ketře a písaře zemského Jana z Brňova.

58. Vklad puol vsi Vřesiny Kryštofa Foglara Jiříkovi z Širokej.

Vystúpil před úřad Kryštof Foglar z Studenej Vody a kázal psáti ve dcky zemské zboží své vlastní a dědičné totiž puol vsi, kteruož jest jměl ve vsi jménem Vřesině, v knížetství Opavském záležící, i s její vším příslušenstvím, s rolí oranú i neoranú, s lidmi platnými i neplatnými, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s háji, s lesy, s chrastinami, s horami, s doly, s hony, s lovy, s vodami tekutými i netekutými, s jezery, s mlýny, s mlýniščemi, s rybníky, s rybniščemi, s potoky, s mezemi, s hranicemi, se všemi požitky a užitky a se všemi poplatky, s hrází, s řekami, s břehy, s stavy, s vinami, s poctami, s kury, s ospy, s vajci i s odmrtím i se vším plným právem, panstvím a příslušenstvím, jakž ta ves svrchupsaná od starodávna jest vyhraničena a vymezena, i s tím se vším, jakž jsem to sám držel a užíval, to všecko vkládám a vpisuje Jiříkovi Širotckému z Široké a jeho erbom ku pravému dědičnému jmění, užívání a držení. Act. ut s. (8.—11. června 1530).

59. Vklad druhé polovice vsi Vřesiny Bernartovi ze Zvole etc.

Vystúpil před úřad pan Jan z Drahotuš a na Benešově i na místě pana Vavřince z Drahotuš, bratra svého nedílného, a kázal psáti, že vkládá a vpisuje ve dcky zemský zboží své vlastní a dědičné totiž puol vsi, kteruož jest měl ve vsi jménem Vřesině, v knížetství Opavském záležící, s její vším příslušenstvím s rolí oranú i neoranú, s lidmi platnými i neplatnými, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s háji, s lesy, s chrastinami, s horami, s doly, s hony, s lovy, s vodami tekutými i netekutými, s jezery, s mlýny, s mlýniščemi, s rybníky, s rybniščemi, s potoky, s mezemi, s hranicemi, se všemi požitky a užitky a se všemi poplatky, s hrází, s řekami, s břehy, s stavy, s vinami, s poctami, s kury, s ospy, s vajci i s odmrtím i se vším plným právem, panstvím a příslušenstvím, jakž ta ves svrchupsaná od starodávna jest vyměřena a vyhraničena a záleží, i se všemi jinými věcmi, kterýmiž se koli jmény jmenovati mohú, nic sobě ani erbom svým tu nepozuostavujíc, Bernartovi ze Zvole a na Hlučíně, jeho erbom a potomkom ku pravému dědičnému jmění, držení a užívání. Act. ut s. (8.—11. června 1530).

60 Vklad věna.

Vystúpil před úřad zemský Mikuláš ze Zrzuchova a na Bořutíně a kázal psáti, že vkládá a zapisuje ve dcky zemský tři sta zl. na minci varunku Opavského a všecky klynoty, kteréž má aneb míti [bude], pravým věnným právem na díle svém na všem jmenovitě na vsi Bořutíně a na všelijakém příslušenstvím k tej svrchupsané vsi Anně z Bělej, manželce své vlastní, ku pravému věnnému právu tak, jak jiné paní v tomto knížetství svých svobodných věn užívají. A příjemčím jsem toho věna sám nahoře psaný Mikuláš se vším statkem svým, kterýž mám aneb jmíti budu. Act. ut s. (8.—11. června 1530).[1])

Dně 4. měsíce Aprilis 1710 na žádost pana France Bernarta svobodného pána Lichnovského z Voštic toto věno vymazáno jest.[2])

61. (fol. 20*a*). Vklad vsi Rakov.

Vystúpil před úřad Kašpar Rotemberk z Ketře a na Tlustomostech a kázal psáti, jakož má ves jménem Rakov, na kteruožto ves má obdarování, že těch všech svobod, kteréž mají páni Hlučínští, s tú vsí Rakovem užívati má, i poněvadž panství Hlučínské již ve dckách a ktomu knížetství Opavskému připojeno jest, že svrchupsaný Kašpar také tu ves svuo Rakov se vším jejím příslušenstvím k tomu knížetství Opavskému vtěluje a ve dcky zemské vkládá a vpisuje sobě a erbom svým a potomkom ku pravému dědičnému držení, jmění a užívání. Act. ut s. (8.—11. června r. 1530).

62. Vklad věna paní Anně z Žďáru.

Vystúpil před úřad zemský pan Jindřich Fulštýn z Fulstejna a na Hrabini a kázal psáti, že vkládá a zapisuje ve dcky zemské $II^{1}/_{2}{}^{C}$ zl. uh. čer. a $II^{1}/_{2}{}^{C}$ zl. na minci dobrého varunku Opavského, pravým věnným právem na statku svém všeckým, jmenovitě na vsi Hrabini, na vsi Smolkově, na vsi Horní Lhotě, na vsi Budišovicích, na které vrchní právo jmám, i se všickým příslušenstvím, k těm vsem svrchupsaným, paní Anně ze Žďáru, manželce své vlastní, ku pravému věnnému právu, tak jakž jiné paní v tomto knížetství svých věn svobodně užívají. A sám jsem toho věna příjemčím já Jindřich Fulštýn svrchupsaný na ten všecek statek svuoj, kdež co mám anebo jmíti budu. Act. ut s. (8.—11. června 1530).[1])

L. [MD] XXX v sobotu o suchých dnech po sv. Lucii 17. pros.) za najjasnějšího knížete a pána, pana Ferdinanda, Uherského a Českého etc. krále, za hajtmana pana Hynka z Vrbna, za komorníka pana Ojíře z Fulstejna, za sudího Kašpara Rotemberka z Ketře a Jana z Brňova písaře zemského.

---

[1]) Mřežován. — [2]) Nota připsána rukou osmnáctého století.

63. Vklad věna Kateřiny z Ochab.

Vystúpila před úřad zemský Kateřina z Ochab a na Veliké Polomi a kázala psáti ve dcky zemské, že vkládá a zapisuje VI.[c] zl. uh. čer. věna na statku svém dědičném a žádnému nezávadném jmenovitě na tvrzi a vsi Veliké Polomi, na vsi Vřesině, na vsi Krásném Poli, na vsi Lhotě, na vsi v Čevišově na tom na všem tak, jakž ty vsi od starodávna v svých mezích a hranicích vyměřené jsú, Mikulášovi Pražmovi z Bílkova manželu svému a erbom jeho. Relatoři toho vkladu pan Jan z Drahotuš a na Benešově a Hanuš z Petrvaldu a na Petrvaldě. Act. d. et a. ut s. (14.—17. pros. 1530).

64. Spolek na vsi Kunčice.

Vystúpila před úřad zemský Kateřina Čapkova z Kroměšína a kázala psáti ve dcky zemské, že přijímá Jiříka Kolesy z Rako[va], manžela svého, na pravý křesťanský spolek na ves Kunčice, dědictví její a na to, což má aneb cožkoli kde míti bude. Poslové ke dskám pan Jan Stoš z Kunic a z Deštného a Jan Vlk z Konecchlumí. Act. ut s. (14.—17. pros. r. 1530).

65. (fol. 20*b*). Vklad vsi Závadky.

Vystúpili před úřad zemský pan Arnošt z Tvorkova a z Kravař a Jana z Bobolusk jsúce poslové daní od pana Hynka z Vrbna hajtmana panu Oldřichovi z Tvorkova a z Kravař a kázali psáti ve dcky zemský, že vkládá a vpisuje zboží své vlastní a dědičné totiž ves Závadku v knížetství Opavském ležící se vším jejím příslušenstvím, s rolí oranú i neoranú, s lidmi platnými i neplatnými, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s háji, s lesy, s chrastinami, s horami, s doly, s hony, s lovy, s vodami tekúcími i netekúcími, s jezery, s mlýny, s mlýniščemi, s rybníky, s rybniščemi, s potoky, s krčmú, s mezemi, s hranicemi, se všemi požitky a užitky, a se všemi poplatky, s hrází, s řekami, s břehy, s stavy, s vinami, s poctami, s kury, s ospy, s vajci, i s odmrtím i se vším plným právem a panstvím a příslušenstvím, jakž ta ves svrchupsaná od starodávna jest vyhraničena, nic sobě ani erbom svým ani budúcím potomkom tu práva, panství ani vlastenství žádného nepozuostavuje ani zachovávaje, tak jakž jsem to sám držel a užíval aneb kdy spravedlivě požívati mohl, to jsem všecko prodal ku pravému zpupnému dědictví žádnému nezávadném panu Janovi a panu Vavřincovi, bratřím vlastním z Drahotuš a na Benešově, a jejich erbom ku pravému dědičnému jmění, užívání a držení. Act. ut s. (14.—17. pros. 1530).

L. [MD]XXXI. ve čtvrtek o suchých dnech po sv. Duše (31. květ.— 3. června) za najjasnějšího knížete a pána, pana Ferdinanda, Českého a Uherského etc. krále, za hajtmana pana Hynka z Vrbna, za ko-

morníka pana Ojíře z Fulsteina, za sudího Kašpara Rotemberka z Ketře a Jana z Brňova písaře zemského.

66. Odpor na věno Kateřiny z Ochab.

Vystúpili před úřad zemský Jan z Ledskej a na Choryni, Jaroslav Oderský z Lydéřova, Albrecht z Hustopec a na Bystřici a Jan Oderský z Lydéřova, a kázali sobě odpor ve dcky zemské psáti, jakož jest Kateřina z Ochab a na Velikej Polomi přistúpila před úřad zemský a kázala psáti ve dcky zemské, že na vsi Veliké Polomi a na vsi Krásném poli, na vsi Čavišově, na vsi Lhotě a na vsi Vřesině Mikulášovi Pražmovi z Bílkova šest set zl. věna vkládá. A my svrchupsaní Jan Chorýnský, Jaroslav Oderský, Albrecht Bystřický a Jan Oderský tomu vkladu místa nedáváme a odpíráme, protože táž Kateřina o tom věduoc, že jsme její i statku po nebožtíkovi Jindřichovi z Ochab otci její zuostalého mocní a otcovští poručníci, bez vuole naší se vdala, a těch šest set zl. výšepsaných po sobě tím vkladem věna jmenovala. Act. d. et a. ut s. (31. květ.—3. června 1531).

37. Spolek Kateřiny z Ochab.

Kateřina z Ochab a na Velikej Polomi vystúpila před úřad zemský a kázala psáti ve dcky zemské, že přijímá Mikuláše Pražmu z Bílkova, manžela svého, na spolek všeho statku svého pozemského mohovitého i nemohovitého toho všeho, kterýžby jí jakýmkoli spuosobem a nápadem náležel a přijíti jměl, a dáni jsú jí poslové ke dckám zemským Zigmund Šelihaz ze Zřuchova a na Zubřicích, Ondřej Lutka z Olbramic a na Hosčkalkovicích. Act. ut s. (31. květ.—3. června 1531).

68. (fol. 21*a*). Vklad Horních Žibotic.

Vystúpil před úřad zemský Jan z Bobolusk a na Boboluscích a kázal psáti ve dcky zemské, že vkládá a vpisuje své vlastní a dědičné zboží totiž ves jménem Horní Žibotice v knížetství Opavském záležící, s pustú vsí Heřminovami i s pustinami, kteréž slovú Vidly, i s jejich se vším příslušenstvím, s rolí oranú i neoranú, s lidmi platnými i neplatnými, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s hájmi, s lesy, s chrastinami, s horami, s doly, s hony, s lovy, s vodami tekutými i netekutými, s jezery, s mlýny, s mlýniščemi, s rybníky, s rybniščemi, s potoky, s krčmú, s mezemi, a s hranicemi, se všemi puožitky a užitky, a se všemi poplatky, s hrází, s řekami, s břehy, s stavy, s vinami, a poctami, s kury, s ospy, s vajci, i s odmrtí, i se vším plným právem, panstvím a příslušenstvím, jakož ta ves svrchupsaná od starodávna jest vyhraničena a vyměřena, i ten díl, kterýž jsem v tej vsi v Horních Žiboticích v zástavě držel od pana Hynka Berky z Násilé i s tím se vším, jakž jsem to sám držel, v tom právě

a právo své všecko panu Janovi, panu Albrechtovi a panu Štefanovi, bratřím vlastním nedílným z Vrbna, a jejich erbom a potomkom k pravému dědičnému jmění, držení a užívání. Act. ut s. (31. květ.—3. června r. 1531).[1]

69. Vklad vsi Lazysk.

Adam Trdlo z Vítkovic vystúpil před úřad a kázal psáti, že vkládá a vpisuje ve dcky zemské ves svú dědičnú, totiž ves Lazyske s rolí oranú i neoranú, s lidmi platnými i neplatnými, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s vodami tekutými i netekutými, s jezery, s mlýny, s mlýniščemi, s rybníky, s potoky, s lesy, s háji, s chrastinami, s horami, s doly, s hony, s lovy, s čižbami, s mezemi, s hranicemi tak, jak jest to zboží sám držel a jeho požíval, a jakž v svých mezích od starodávna vymezeno jest a záleží, i se všemi jiným i věcmi, s kterýmiž se koli jmény jmenovati mohú i s kostelním podacím, nic sobě ani erbom svým ani budúcím potomkom tu práva, panství ani vlastenství žádného nepozuostavuje ani zachovávaje, Janovi Planknarovi, jeho erbom a potomkom ku pravému dědičnému jmění, užívání a držení. Act. Opaviae ut s. (31. květ.—3. června 1531.[1])

70. Pamět o listu hlavním na ves Lazyska.

Vystúpil před úřad pan Jindřich Fulštýn z Fulstejna a pověděl jakož jest jměl zápis s dobruo vuoli od Jiříka Širotckého na ves Lazyska na pět set zl., kterýž zápis jest ztracen i dobrá vuole, protož pro pamět ve dcky zemské vepsati dal, našel-li by jse kdy ten list neb dobrá vuole, že jest ten dluoh zaplacen. Act. ut s. (31. květ. — 3. června 1531).

71. (fol. 21*b*). Vklad věna Margéty z Jankovic.

Bernart z Držkovic vystúpil před úřad a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské na svém vlastním díle nikomu nezávadném, kterýžby jemu spravedlivě náležel, na vsi Držtčkovicích i na dvoře se vším toho dílu, tej vsi a dvoru příslušenstvím ničehyhož sobě nepozuostavujíce ani vynímajíce věna pravého a spravedlivého dvě stě zl. na penězích bílých varunku Opavského za zlatý po třech věrduncích počítajíce, Margétě z Jankovic, manželce své vlastní, tak, aby ona toho věna užívala svobodně, jakožto jiné paní věnné svých věn v tomto knížetství užívají. A poručníky sobě volila statečného rytíře Bernarta ze Zvole a na Hlučíně a Alexandra z Vysoké, sudího knížetství Krnovského, a při tom jest byl Jindřich z Držkovic, bratr vlastní svrchupsaného Bernarta z Držkovic, a k tomu vkladu toho věna vuoli svuo dal. Act. ut s. (31. května až 2. června 1531).

---

[1]) Mřežován.

L. s. B. 1536 v sobotu o suchých dnech po sv. Lucii (23. prosince) za najjasnějšího kniežete a pána, pana Ferdinanda, Římského, Uherského, Českého etc. krále, a za hajtmana na tenčas Jiříka Cetrysa z Kynšperku a na Posuticích, za komorníka pana Ojíře z Fulstejna, za sudího Kašpara Rotemberka z Ketře a Jana Dobeše z Olbramic, písaře zemského.

72. Vklad ves Svatoňovice, Staré i Nové Těchanovice vsi.

Vystúpila před úřad zemský Anna Grajznekarová z Markvartovic a kázala psáti, že vkládá ve dcky zemské zboží své vlastní a dědičné totjiž ves Svatoňovice, ves Staré Těchanovice, ves Nové Těchanovice i s tím se vším, což k tomu od staradávna přislušelo a přísluší, s rolí oranú i neoranú, s lidmi platnými i neplatnými, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s vodami tekúcími i netekúcími, s jezery, s mlýny, s mlyniščemi, s rybníky, s potoky, s lesy, s háji, s chrastinami, s horami, s doly, s hony, s lovy, s čižbami, s mezemi, s hranicemi tak, jak sem to zboží sama držela a jeho požívala, (fol. 22*a*) a jakž to zboží v svých mezech od staradávna vyměřeno jest a záleží, i se všemi jinými věcmi, kterými se koli mény jmenovati mohú, i s kostelním podacím, nic sobě ani erbom svým ani budúcím potomkom tu práva, panství ani vlastenstvie žádného nepozůstavujíc ani zachovávajíc, než to všecko vkládám urozenému a statečnému rytieři panu Janovi Planknarovi z Kynšperku, erbom a potomkom jeho k pravému spupnému dědictví, k jmění a vlastnímu jeho držení.

73. Vklad věna Sedenie z Kynšperku.

Vystúpil před úřad Jindřich Donat z Velkej Polomě a na Novej Cerekvi a kázal psáti, že vkládá ved cky zemské třinácte set zl. uh. čer. dobrých vážných na městečku Novej Cerekvi, na vsi Kobeřicích, na vsi Buchvalovách a na všem tom statku a díle jeho, kterýž na tom statku má, Sedenie z Kynšperku, manželce svej vlastní, věnným právem ku pravému a svobodnému věnu její tak, aby ona toho věna svobodně užívala, jako jiné věnné paní svých svobodných věn užívají v tom kniežetství. A příjemci toho věna sú urození a stateční rytíři Jiřík Cetrys z Kynšperku, ty časy hajtman kniežetství Opavského, otec její, a Oldřich Cetrys též z Kynšperku, strýc její.

74. Vklad vsí Raduně, Viršovic, na Pustej Polomě a Podvihově vrchní právo.

Vystúpil před úřad Jiřík Cetrys z Kynšperku, ty časy hajtman kniežetství Opavského, a kázal psáti ve dcky zemské, že vkládá ve dcky zemské statek sirotčí, totiž ves Raduň, ves Veršovice, díl ten, kteréhož

nebožčík pan Arnošt v užívání byl, a na Pustej Polomě a na Podvihově to vrchní právo a tak to všecko, což k těm vsem náleží s lidmi, s platy, s poplatky, s činží, s čižbami, s tverzí, s dvorem, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s mlýny, s mlýniščemi, s vodami tekutémi i netekutémi, s řekami, s rybníky, s rybniščemi, s horami, s lesy, s chrastinami, s mezemi, s hranicemi tak, jakž ty vsi svrchupsané od staradávna vymezeny a vyhraničeny sou, a tak se vším plným právem, panstvím a příslušenstvím (fol. 22*b*) tak, jakž to nebozčík pan Arnošt z Tvorkova a z Kravař v diržení a užívaní byl, to sem všecko prodal s radú a vědomí pánů a rytířstva při přítomnosti strýcí vlastních pana Kryštofa a pana Václava z Tvorkova a z Kravař za dva tisíce zl. uh. na zlatě i na váze spravedlivých mně zúplna, na místě sirotčích daných, zaplacených panu Oldřichovi z Tvorkova a z Kravař a erbom jeho ku pravému zpupnému dědictví, držení a jmění nic tu těm sirotkom ani žádnému jinému práva, panství ani žádného vlastenství nezachovávaje.

75. Vklad vsi Hosčalkovice.

Vystúpil před úřad Jiřík Cetrys z Kynšperku, ty časy hajtman kniežetství Opavského, a kázal psáti ve dcky zemské, že vkládá statek sirotčí totiž ves Hosčalkovice s lidmi, s platy, s poplatky, s činží, s čižbami, s dvorem, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s mlýny, s mlýniščemi, s vodami tekutými i netekutými, s řekami, s rybníky, s rybniščemi, s horami, s lesy, s chrastinami, s mezemi, s hranicemi tak, jakž ta ves svrchupsaná od staradávna vymezena a vyhraničena jest, a tak se vším pilným [sic] právem, panstvím á příslušenstvím tak, jakž to nebozčík Ondřej Lutka z Olbramic v držení a v užívání byl, to sem všecko prodal s radú a vědomím panů a rytířstva za osem set zl. čer. uh. na zlatě mně zúplna na místě sirotčím daných a zaplacených, Bernartovi ze Zvole a na Hlučíně a erbom jeho ku pravému zpupnému dědictví, držení a jmění nic tu těm sirotkom ani žádnému jinému práva, panství ani žádného vlastenství nezachovávaje.

76. Vklad poručenství pana Oldřicha z Tvorkova a z Kravař.

Vystúpil před úřad pan Oldřich z Tvorkova a z Kravař a na Radúni a kázal psáti ve dcky zemské, že dělá mocné poručníky dítek svých i všeho statku svého paní Barboru, manželku svú z Německej Lutině, Václava z Bítova a na Vladěníně a Jiříka Lišku z Německej Lutině a na Zibřidovicích tak, aby nahoře psaná paní Barbora na Radúni s dítkami mými seděla a jeho všeho užívala potud, pokudž by stavu svého vdovského nepromčnila; a pakliž by stav svúj změnila, tehdá nahoře psaní poručníci moji mají ji věno její z statku mého dáti, kteréž ve dckách

má, a ona povinna bude (fol. 23*a*) dítek mých i statku mého všeho těmž poručníkom mým v moc jejich postúpiti podle znění poručenství mého.

77. Vklad vsi Bravinné.

Vystúpil před úřad pan Jindřich Fulstein z Fulsteina a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské své vlastní zboží a dědictví totiž ves Bravinné v knížetství Opavském záležící s lidmi platnými i neplatnými, s činžemi, s poplatky, s tvirzí, s dvorem, s rolí oranú i neoranú, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s rybníky, s vodami tekutými i stojícími, s horami, s dolinami, s lesy, s háji, s pusťinami, s kury, s vajci, s ospy, se všemi poplatky a užitky, jakž kolivěk mohú menovány býti, i s jiným se vším panstvím, což k tej vsi od staradávna příslušelo a přísluší, s mezemi, s hranicemi, jakž ta ves svrchupsaná od staradávna ve svých mezech a hranicích záleží a jest veměřena, i se vším pilným právem, panstvím a příslušenstvím tak, jak sú předkové moji to drželi, a já po nich to měl, držel a požíval, nic sobě ani erbom svým a budúcím potomkom tu na tom práva, panství ani kterého vlastenství nepozůstavujíc, panu Václavovi, panu Hanušovi, bratřím vlastním nedílným z Fulsteina a na Bílovci, a erbom jejich ku pravému zpupnému dědictví, jmění a držení.[1])

78. Vklad vsi Klemsteina a puol vsi Hračan.

Vystúpil před úřad zemský Jindřich Šíp z Branice a na Sčítině a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské tverz a ves Klemstein a puol vsi Hračan, co sem tu měl a držel, v knížetství Opavském záležící, s dvorem, s rolí oranú i neoranú, s lidmi platnými i neplatnými, s robotami, s kury, s vajci, s ospy, s krčmami, s lúkami, pastvami, s pastviščemi, s vodami tekutými i netekutými, s rybníky, s potoky, s dolinami, s lovy, s čižbami, s mezemi a hranicemi tak, jakž ta tverz a to zboží a vsi svrchupsané sem sám držel a požíval, a jakž v svých mezech od staradávna vyměřeno jest a záleží, i se všemi jinými věcmi, kterými se koli mény jmenovati mohú, nic tu sobě erbom svým ani budúcím potomkom práva, panství ani vlastenství žádného (fol. 29*b*) nepozůstavujíce ani zachovávaje, než to sem všecko prodal Jiříkovi Potmylskému z Potmlyna a erbom jeho a bližším potomkom ku pravému zpupnému dědictví, jmění, držení a užívání.[1])

79. Vklad vsi Klemsteina a půl vsi Hračan.

Vystúpil před úřad zemský Jiřík Capnar z Potmlýna a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské tverz se vsi Klemsteinem a půl vsi Hradčan, což sem tu měl a držel, v knížetství Opavském záležící s dvorem, s rolí oranú i neoranú, s lidmi platnými i neplatnými, s robotami, s kury, s vajci, s ospy,

[1]) Mřežován.

s krčmami, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s vodami tekutými i netekutými, s rybníky, s potoky, s dolinami, s lovy, s čižbami, s mezemi, s hranicemi tak, jakž sem to zboží a vsi svrchupsané sám držel a požíval, a jak v svých mezech od staradávna vyměřeno jest a záleží, se všemi jinými věcmi, kterýmiž se koli jmény jmenovati mohú, nic tu sobě, erbom svým ani budúcím potomkom práv a panství ani vlastenství žádného nepozůstavujíce ani zachovávajíc, než to všecko prodal sem a prodávám ku pravému zpupnému dědictví Mikolašovi Syrakovskému z Syrakovic, erbom jeho, bližším a potomkom k svobodnému jmění držení a užívání.[1])

Tento vklad jest vymazán z desk zemských knížetství Opavského na žádost pana Christiana Johna z Johnsfeldu při otevření jich dně 11. Julii a. 1709.[2])

80. Vklad věna Anně z Bohušic.

Vystúpil před úřad Jindřich Bzenec z Markvartovic a na Třebovici a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské pět set zl. uh. čer. dobrých važných na městečku Třebovici a na vsi Porubě a na vsi Svinově na všem statku jeho a všelijakých užitcích Anně z Bohušic své vlastní manželce věnným právem ku pravému a svobodnému věnu její tak, aby ona toho věna svobodně užívati mohla a požívala, jako jiné věnné paní svých svobodných věn užívají v tomto knížetství. Příjemci toho věna sou Ščasný Hauff jmenovaný Šnorben z Bohušic, bratr její vlastní, a Jiřík Bodvic z Mercdorfu seděním v Minsterberku ujec její.[1])

81. (fol. 24*a*). Vklad nápad ujištění Anně z Bohušic.

Vystúpil před úřad Jindřich Bzenec z Markvartovic a na Třebovici a kázal psáti, že vkládá ve dcky zemské půl šesta sta zl. uh. čer. dobrých vážných na městečku Třebovice, na vsi Porubě a na vsi Svinově na všem tom statku jeho a všelijakých užitcích Anně z Bohušic své vlastní manželce, kteréž jest vzal po tejž manželce svej nápadem spravedlivosti její, ku pravému její těch puol šesta sta zl. užívání za jeho zdravého života aneb za živnosti jeho, i po jeho smrti aby toho svobodně užívati mohla a požívala toho statku, pokudž by ji po smrti jeho ta summa totiž puol šesta sta zl. uh. dobrých vážných dána nebyla, pravým svobodným právem tak, jak jiné paní svých svobodných napaduov v tomto kniežetství užívají bez překážky všelijakej jeho. Příjemci toho nápadu sou Sčasný Hauff jmenovaný Šnorben z Bohušic, brater její vlastní, a Jiřík Bodvic z Mercdorfu sedčním v Minsterberce, ujec její.[1])

82. Vklad tvrz Sčitinu se vším její příslušenstvím.

Vystúpila před úřad zemský Margéta z Studnic, sestra vlastní nebozčíka Matiáše Bystřického z Studnic, a vyznala, že na místě téhož

[1]) Mřežován. — [2]) Nota připsána rukou osmnáctého století.

Matiáše Bystřického bratra svého ve dcky zemské vkládá tverz Sčítinu s dvorem, ves Mokré Lastce, ves Novosedlice a Přerovec a Lhotky pusté se vším a všelijakým tej tverze a těch vsí příslušenstvím, kteréž jest měl a deržel v kniežetství Opavském s rolí oranú i neoranú, s lidmi platnými i neplatnými, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s hajmi, s lesy, s chrastinami (fol. 24*b*), s horami, s doly, s hony, s lovy, s vodami tekutými i netekutými, s řekami, s jezery, s mlýny, s mlýniščemi, s rybníky, s rybniščemi, s potoky, s mezemi, s hranicemi, se všemi požitky a užitky a se všemi poplatky, s břehy i se stavem, kterýž jest na Opavici k břehu Kravařskému, kteréhož jest von svobodně užíval, s vinami, poctami,. s ospy mlýnskými, s kury, s vajci i s odúmrtí se vším plným právem, panstvím a příslušenstvím, jakž ta tverz, vsi a zboží svrchupsané od staradávna v svých mezech a hranicích sou vyhraničeny a vyměřeny, tak stím se vším, jak jest to sám držel a užíval, v tom právě a právo své všecko, kterými se jmény jmenují aneb jmenovány býti mohú, nic tu sobě ani erbom svým ani budúcím potomkom práva, panství ani kterého vlastenství žádnému nepozůstavujíce ani zachovávajíce tak, jak jest to sám Matiáš držel a užíval aneb kdy spravedlivě užívati mohl, to jest všecko prodal ku pravému zpupnému dědictví žádnému nezavadně Jindřichovi Šípovi z Branice a na Sčítině, erbom a potomkom jeho [k] jmění a držení.[1])

83. (fol. 25*a*). Vklad smlúvy mezi pány Arnoštem, Kryštofem, Oldřichem, Václavem, bratřími vlastními z Tvorkova a z Kravař, a panem Janem z Pernsteina na Helfensteině.

L. p. tisícého pětistého třicátého pátého v pondělí po pamatování sv. Prokopa (5. července) námi Vilémem Kunú z Kunštátu a na Hrádku[1] Janem z ze Zdenína, na Habrovanech stala se smlúva celá a dokonalá, mezi urozenými pány, panem Arnoštem, panem Kryštofem, panem Oldřichem a panem Václavem, strýcem a bratřími z Tvorkova a Kravař jakožto původem pře s jedné a urozeným pánem, panem Janem z Pernsteina a na Helfensteině s strany druhé a to takovᚠ:

Jakož jest pan Jan z Pernsteina některý čas v Olomúci před p. hajtmanem a pány JMti a jinými přistojícími od sebe a od nebožčíka p. Bernarta mladšího z Žerotína a na Fulnece pověděl, že tomu místa nedávají, aby nahoře jmenovaní páni ti praví páni Kravařščí byli, z toho rodu pošlí, kteří sú fundátorové byli kláštera Prostějovského a Fuleckého, leč to ukáží a za pravé učiní, než že jich nemají a nedrží než za Tvorkovské; a potom ta slova svrchupsaným pánom na ceduli sepsané dali. Kdež tíž páni kladúc to sobě za nárok rodu z poctivosti pana hejtmana s těmiž pány p. Janem z Pernsteina a p. Bernartem mladším z Žerotína za rok složení sú prosili, a potom p. Jan z Pernsteina a p. Bernart

[1]) Mřežován.

z Žerotína podle zřízení zemského na krále JMt sú se odvolali, a král JMti s vuolí obú stran tej pře na p. hejtmana a pány súdce markrabství Moravského JMt k mocnému rozsudku podati jest ráčil, kdež ta pře před p. hejtmanem a p. súdci JMti jest vedena i nález JMti na to učiniti ráčili takový:

Poněvadž se to nachází, že páni Kravařščí pana Milotu z Tvorkova a z Němčic, pana Jana z Tvorkova a z Kyjova a pana Janáka z Tvorkova za strýce své vyznávali, mohú-li to svrchupsaní (fol. 25*b*) pání provésti, že sú těch jmenovaných pánů Tvorkovských rodu, tehdy mají za strýce pánů Kravařských držáni býti.

Kdež my ty všecky řeči, kteréž sú se s počátku i potom mezi nimi sběhly, vyslyšíc, také nahlédnúc v listy svědomí i nález pánů JMti, s jich obapolně dobrú vuoli a na jich na nás mocné přestání, takto mezi nimi vypovídáme:

Poněvadž pan Jan z Pernsteina a nebošččík pan Bernart z Žerotína těmi slovy od nich mluvenými a na ceduli sepsanými svrchujmenovaných pánův nenařkli ani toho na ně vedli, aby oni toho rodu pánů z Kravař nebyli, než tolko o tom dokonalé vědomosti nemajíc pravili, že tomu místa nedávají, aby svrchu jmenovaní páni ti praví páni Kravařščí byli z toho rodu pošlí, kteříž sú fundátorové byli kláštera Prostějovského a Fulneckého, leč to ukáží a za pravé učiní, a oni svrchu jmenovaní páni, pan Arnošt, pan Kryštof, pan Oldřich a pan Václav to listy i svědomím před p. hejtmanem a pány JMti pokázali, že sú páni z Kravař p. Milotu, p. Jana, p. Janáka z Tvorkova a z Kravař za strýce své vyznávali, a páni JMt nálezem svým to stvrditi ráčili; podle kteréhož nálezu svrchujmenovaní páni to dostatečně listy i dckami pokazují, že sú toho rodu p. Miloty, p. Jana a p. Janáka z Tvorkova a z Kravař pošlí, že taková slova, kteráž jest p. Jan z Pernsteina vod sebe a od nebozčíka p. Bernarta z Žerotína mluvil i na ceduli sepsané dal jmenovaným pánom, p. Arnoštovi, p. Kryštofovi, p. Oldřichovi a p. Václavovi ani svrchupsanému p. Janovi z Pernsteina k ublížení a škodě rodu poctivosti a dobré pověsti jich nejsú a býti nemají, nyní ani na časy potomní; a již svrchu psaný p. Jan z Pernsteina nemá se více na odpor svrchu psaným pánom před súdem ani jinde v to vkládati, než toho při prvním nálezu pánů JMti, a což ješče JMtí (fol. 26*a*) v tom dále najděno bude, nechati, držeti a zachovati. Což se pak kláštera Prostějovského, kteréhož pan z Pernsteina po pánich držitelích Plumlovských a Prostějovských v držení šel a podnes v držení jest, dotýče, na kterémžto klášteře s jeho vším příslušenstvím svrchu jmenovaní páni Tvorkovští po předcích svých pánů z Kravař právo jmíti se praví, o tom takto vypovídáme:

Že svrchupsaný pan Jan z Pernsteina při tom klášteře Prostějovském se vším panstvím a příslušenstvím, čehož jest po pánich držitelích Plumlovských a Prostějovských v držení a užívání všel i podnes v držení a užívání jest, zůstaven býti má s erby i potomky svými, pány Prostějov-

skými, a nahoře psaní páni z Tvorkova a z Kravař, erbové a potomci jich ani žádný právem jejich nemají se na svrchupsaného pana z Pernsteina, erby a potomky jeho o ten klášter s jeho příslušenstvím, čehož v držení a užívání jest, navracovati žádným právem ani kterým vymyšleným vobyčejem, než mají a povinni budú všecko právo své, které se na tom klášteře s jeho příslušenstvím jmíti praví, na svrchupsaného pana z Pernsteina, erby a potomky jeho listem pod pečetmi svými a na svědomí pánů a dobrých lidí převésti, a svrchupsaný pan z Pernsteina za všecko právo jich, kteréž se na tom klášteře s jeho příslušenstvím, čehož von v držení a užívání jest, míti praví, nahoře psaným pánom z Tvorkova a z Kravař dva tisíce kop gr. českých, za každú kopu šedesáte gr. a za groš sedm peněz bílých počítajíc na minci obecně v markrabství Moravském berné dáti a vyplniti jmá a to rozdílně na den sv. Václava najprv příščího tisíc kop. gr. čes. a potom v plném roce pořád zběhlém na den sv. (fol. 26*b*) Václava druhých tisíc kop. gr., a na tu summu dva tisíce kop gr. má jim list vobyčejný s rukojmiemi udělati a v jich moc položiti. A což se nahoře píše, to sú sobě svrchupsaní páni s obú stran před námi slíbili věrně, právě a křesťansky zdržeti a zachovati na všem i na díle. Tomu na svědomí a pro lepší jistotu my nahoře psaní smluvčí své vlastní pečeti, k tejto smlúvě přivěsili sme sobě i erbom svým bez škody, a každej straně od nás jedna dána jest. Stalo se v městě Olomúci léta a dne jako nahoře.

Kollacionování textu s rukopisem provedeno bylo s p. dr. J. B. Novákem, koncipistou zem. archivu.

REJSTŘÍK.

(Číslo značí stranu. Jména osob hledati jest u místa, z něhož se píší.)

